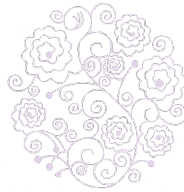

8
2

Rengin SAKAOĞLU

**Sen, ben, o dan geçene
Hesap yok, hesap yok, hesap yok.**

Rengin SAKAOĞLU

82

Yazan: Rengin SAKAOĞLU

Yayın Hakları: Rengin SAKAOĞLU

Derleyen: Z. Meral Öztürk

Kapak Tasarımı: Sevinç SAYAR, Rengin SAKAOĞLU

Kapak Deseni: Rengin SAKAOĞLU

Baskı -1- / Ocak 2025

Basım yeri: İzmir

İçindekiler

Sistem, İlahi DNA, Hakk.....	4
İnci, Self, Tatmin.....	18
Rahat, Mutlu, Huzurlu.....	31
Beynin Programlanması	43
Beyin Kodlama	63
En Yüksek Versiyonunuz Olma	80
Çarmıha Gerilme, Çabasız Yaratım.....	95
Ölmeden Önce Ölünüz	115
Nurunu Tamamlamak	128
Ahiret	141
Berat Kandili ve Eşyanın Hakikati	153
Bilinçaltı Bir Yazılım mı?	170
Kendi Filminin Senaristi Olmak	187
Fatiha	203
Tevhid.....	210
Nur Ala Nur, Avatar Değil Efendisinin.....	223
Bilinçaltı.....	234
La Faile İllallah	247

Sistem, İlahi DNA, Hakk

Allah aşkı ve muhabbetinizin gönlünüzde daim olmasını diliyorum. Anlatmaya gayret ettiğimiz, söylemeye, yaşayıp yaşatmaya gayret ettiğimiz olayların, gönlünüzde sonsuz çiçek açmasını diliyorum. Beşerî sistemde, Allah ismine vuslatınız, bütün polarite alemlerini gönülden kabul edişiniz, esfeli safilini, aşağıların en aşağısına götüren zihnimizin, onun dahi o noktada kabulünü seyretmemiz ve bizi bunun için göndermiş olan özümüze ondan sonra vuslat etmemiz ve Rabbimizin aşkı daimun denilen Makam-ı Mahmud'a bizi ulaştırması, kolay olsun diliyorum.

Böyle bir sözle başlıyorum. Gönülden gönüle bir konuşma var, bir söz var, zihinden zihne var, zandan zana var. Her türlü söz var. Sözün güzeli gönülden gelendir, özden gelendir ve alemleri her türlü böyle bilmeye başlamak da bir şeydir. Şimdi, önce burada tekrar söylemek istiyorum, bizim her halimiz, her an bir şey yaratıyor. Burada, şimdi ve yaratılan şey, madde oluyor. Bunun mesuliyetinde değiliz. Ama talipli olanlar için söylüyorum bunun mesuliyetine geldik mi?

Biz o zaman, gönülden mi yaratıyoruz? Zihinden mi yaratıyoruz? Cebrail'den mi yaratıyoruz? Meleklerden mi yaratıyoruz? Biz nereden yarattığımızın farkında mıyız, değil miyiz?

Yani burada düşünceden mi yaratıyoruz? Şuurdan mı yaratıyoruz?
Aşktan mı yaratıyoruz?

Bu derece büyük varlıklarız biz. Ve burada hani sayım suyum kilit, oynamıyorum desek de olmuyor. Çünkü özümüz durmuyor, yüksek benliğimiz durmuyor, Hakk bize izin vermiyor. Biz kendimizi tekrardan bir işte buluyoruz.

İnşirah suresinde dediği gibi, biz senin göğsünü genişletmedik mi? Şimdi her zorluğun yanında mutlaka bir kolaylık vardır. Ve şimdi Rabbine doğrul, yeni bir işe koyul. Bu durum her an, yani bunu yapmıyorum artık, bundan da bıktım, buradan da çıkıyorum, hani biz tamam desek de, değil. Burası öyle olmuyor. Bunu yapmıyorum dediğin zaman da bir şey yapıyorsun. Yapıyorum desen ne olur, yapmıyorum desen ne olur.

Ama farkındalıklı veya şuurlu veya aşklı bir durumu fark ettin mi, fark etmedin mi? O zaman olaylara davranışın, bakışın değişebilir, değişir zaten. Sen burada, sendeki sistemleri görmeye, burada yarattığın bu benliği sevmeye, sonsuz varlık olduğuna şahit olmaya geldin. Buradaki, sistemdeki olaylar seni bir an bir girdap içine alabilir. Ve sen orada yok olduğunu zannedebilirsin, zihninin bu güçlü duruşu yüzünden, orada hepsi bitti zannına girebilirsin.

İşte o noktada, tam da o noktada, tam da hiçbir şey olmuyor, zaten benden bir şey olmaz, -zaten senden bir şey olmayacak merak etme- ve buradaki şey bu derece şiddetli, bu derece korkutucu, bu derece

sıkıntılı dediğin noktaya tam bir iç sesiyle, eyvallah bu da böyle demek ki şu anda, dediğin noktada sistem seni bırakır ve buna şahit olursun.

İşte bu, buradaki bu muazzam kesret alemi denilen çokluk aleminde, bu beşerî sistemde, yani beşerî algıyla yönetilen ve oluşan kolektif bir sürü bilinç var.

Bu bilinç kapısında senin hissettiğin çok önemli. Ne hissediyorsan, hissettiğin şey pozitif veya negatif. Çünkü o sonsuz negatif hisse, hiçbir yargısız şu anda böyle, bu kadar, dediğin noktada o seni Hakk'a ve aşka taşır. Bu sistemde o zaman buna, senin bir şahitliğin olur. Ben ne yapıyordum? Bu sistemde dahi buna şahit olabiliyor muyum? Bu sistemde, beni en kötü hissettiren, bu bedenin Hakk'tan ayrı olduğu zannı yüzünden. Yani sistemde benim, Hakk'ı görememem, sistemdeki yazılımı fark edememem ve bunun üzerine bir sürü akıl yürütmem, öyle ve buna bir an için eyvallah yani Rengin söyledi olsa ne olur, böyle söyledi demek ki bu sistemdeki böyle bir şey bu şu anda, bunu dediğin anda ne yaşadığına sen şahit olacaksın.

Bunu kimse sana dışarıdan yaptıramaz. Dışarıdan yaptıramaz diyorum, ki bir alan var burada hep birlikte ve bu aşk ve muhabbet alanı, doğru ve burada birbirimize hiçbir türlü sen şusun, sen busun, sen nesin diye bakabildiğimiz bir alan değil, değil. İşte bu yüzden, burası da hareket eder mi, eder. Sistem kendini tanıtmak için, buradaki göreceli benliğine etmediğini bırakmaz. Özün de buna razıdır zaten, öyle.

Şimdi biz kendimizin çok zor şeyler yaşadığını düşünüyoruz. Ateş düştüğü yeri yakar. Ben acı yarıştırmayı sevmiyorum. Çünkü emin olun bir kişi için o nokta öyle bir acıysa, öbür kişi için başka bir nokta kıyamet kadar büyük gibi gözüktür, aynı acıdır. Olabilir, o yüzden seninki bir şey değil, benimki şöyle, öyle bir şey yok.

Ama, biz bu sistemi tanımak için, bir bedenimiz var ve Allah bir sistemdir ve zatiyla sonsuz aşktır, benim özüm de sonsuz aşktır, muhabbettir.

Bunu, bu zor beşerî yerde, Turan Efendi diyor ki "dünya durak bir anlık" nasıl bir an bu yaşa yaşa bitmiyor, yani öyle bir an zaten, gerçekten. Ama o bir an içinde, şu anda birlikteyiz. Bir an içinde ve o an içinde, o anın, şimdi işte benim zihnim, ya tamam sen zihninin yapısını tanıdın ve sana en kötüyü getirmek için var. Tanıdın mı? Ay bu benim başıma geldi, çünkü ben şöyleyim. Hayır, yapısı böyle, bu kadar, hiç öyle bir şey yok. Sadece yapısı böyle. Ve sen o zihni yöneteceğim kontrol edeceğim diyorsan, hayır, o seni yönetir.

Yapısını tanıdığın zaman, tamam, şu anda böyle, hissi böyle deyip, gerçekten bundan dolayı olduğunu fark ettiğin zaman bu avatarınızın bunu yaşaması seni sonsuz aşka atar. Buna da şahit olun, bu dindir, din budur.

Şimdi Hz. İsa manası, bir sürü manaya gelir de hiç evlenmemiş, çocuk yapmamış, savaş yapmamış, bir şey sahibi olmamış ve bırakmamış, hiçbir şey yok.

Hız Muhammed'de (SAV) hepsi var. Hepsini bırakmış. Muhammed'i bilinç senin hepsini olmanı, almanı ve hepsini terk etmeni gerektiren bir bilinçtir. Çünkü, o noktada aşk olur.

Zihninin ne kadar kuvvetli ve ne kadar ümitsizliğe atabilen ne kadar baskın olduğunu biliyorum. Kolay olsun her bir zerre için. Öyle istiyorum canı gönülden. Anne olmak, derviş olmayı gerektirir. Başka türlü annelik rolü pek yürümüyor. Yani öyle bir şey.

Şimdi öyle de enteresan bir şey var ki, zaman yok. Zaman bir illüzyon. Ama zamana bağlı işler yapıyoruz. Mesela Cuma günü bir şey yapıyoruz. Çünkü Cuma'nın bir bağlı olduğu mana var. Cem denilen Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail sisteminin beyninizde aktive olması ile ilgili ve insan fıtratını almanız ve geçmenizle alakalı bir durum var.

Yani Allah sistemini tanımış olmanız, sizde olduğuna şahit olmuş olmanız ve bu sistemde aşka, muhabbete, Muhammed'e gelmeniz.

Bu sistemle birlikte ve özünüze buradaki bütün zorluklara yani Allah'ın Mudil ismine rağmen, Adem'den insana olan yolculuğunuzu fark etmeniz.

Bu taraf sonsuz, böyle bir tarafımız var. Çünkü özümüz öyle kuvvetli ki, nasıl iddialaştır anlatamam size. Bunu da yaşarım, bunu da geçerim, der, deyiverir. Aman Ya Rabbi. O yüzden bunla iddialaşmayı artık seçmediğiniz, itidal, mutedil, bu noktayı, hani sıratı müstakim diyoruz, yani dengeli nokta, şu bedende de dengede gidelim Allah aşkına, böyle.

Çünkü benim aklıma kalsak bir o tarafa, bir bu tarafa neler yaparız. O yüzden gönlün aklıyla hareket etmek daha doğru.

Bu sistemin, şimdi bu bedende tevhit olabilmesi ve dengeyi her an yakalayabilmesi gerçekten çok basit olmuyor.

İşte Nuru Muhammed'i, ilahi DNA, Hakk noktası bu dengeye getiriyor. Doğru. Ve Nuru Muhammed'i, ilahi DNA aktivasyonu bu beden için çok önemli. Ben başka bir DNA eğitimi yapacaktım, vazgeçtim. Yapmayacağım, çünkü ilahi DNA kadar rahatlatan, genişleten, güzelleştiren değil hepsi, diğerleri kısıtlı.

Siz hücrelerinize ilahi DNA emrini verdiğiniz vakit, bu beyin hücrelerinize, beden hücrenize, buradaki kimlikteki hücrelerinize, DNA'larınız kendisindeki kapasiteyi açar. İlahi DNA çalış hükmünü verdiğiniz vakit, sizde genişleme yapar.

Ve bu DNA'lar sonsuz iyileştirme yapar.

Zihin, amigdala buna da karşı çıkar. Ama bu süreçte karşı çıkamaz. Çünkü bu amigdalanın karşı çıkamadığı tek şey Muhammed'dir, muhabbettir. Ona karşı çıkamaz. Orada kendini aşka bırakır, orada kendisini unuttur. Orada Aa ben mi vardım, Aa şu mu vardı, Aa burası mı yoktu, hepsi birden yok olur. Adem'e sonsuz karşı duran İblis denilen enerji, Hz. Muhammed'e (SAV) secde eder. Ve Allah sistemi de Hz. Muhammed'e (SAV) secde eder. Yani Hz. Muhammed'in (SAV), muhabbetin emrindedir. Bunu öğrenmek için buradayız, yaşayabilmek için.

Niye yaşayamıyorsun? Bu sertlikle olmaz. Ufacık adımlarla, farkındalıklarla, bütün yaşadığımız her an, öyle. Yani ezber bilgi ile değil. Evet ben bu ezber bilgileri söyleyeyim, hangisiyse. Ama sizin gerçekten buradaki durumda, işte ayna tekniği var. Yani alem benim aynam. O sırada bunu hatırlamayabilirsin bunu yaşayamayabilirsin. Hissinde kal, ama suçlamada kalma. Bir tek orada kalma. Oradan çık.

Sana en zor şeyi yaşatan kişi, diyelim ki geldi küfretti. Seni sevmiyorum, hatta arkadaşın en güvenilirmezsın, rezil bir şeysin dedi. İşte burada ayna gerekir. Yani benim içimdeki tamam olmamış, güvensizliği bana hatırlattığı için, burada hoopoноно, teşekkür ediyorum o zerreye.

Şimdi daha önce olsa, sen bana ne diyorsun, ben güvenilirim, sen bana ne yapıyorsun, sensin, bensin filan bir şey olacakken, eğer, bir noktada farkındalık noktasını yaşayacaksak "Hakk göreceğiz".

Tamam bana güvenilmemeyi, güvensizliği kabul ediyorum mu?

Olay bana güvenilmesi mi? Değil.

Peki benim güvenmediğimi gösteriyor mu? Evet.

İşte olay şimdi değişti mi o zaman. Ben neye güvenmiyorum?

İşte babam öyle yaptı, annem böyle yaptı, onlar öyle yapacaktı ve bu güvensizliği yaşatacaklardı sana.

Çünkü sen kendine güvenmeyi bilmiyorsun, özüne güvenmeyi bilmiyorsun. Unuttun burada. Bunu hatırlatmak için bir iş yaptılar. Ve sen bunu hatırladıysan zikir yaptın o anda. Ve karşına dönüp o zerreye sana güvenmiyorum, sen aşağılık bir şeysin diyen zerreye, bana bunu hatırlattığın için bundan dolayı, nasıl özür diliyorum, teşekkür ediyorum, seni seviyorum, beni affet, sana bunu yapmayı, bana bunu söylemeyi yaptırdım. İşte burada hooponopono olur mu? Olur.

Çünkü bir sürü yöntem var. Ben Hakk göremedim. Tamam. Ben hissimde duramadım. Tamam. Ben ayna olarak görmedim. Tamam. Ama birini yap, hadi birini yap.

Ben kendimi suçluyorum, zaten beğenmiyorum. Geç onları. Öyle bir lüksün yok. Ne oluyor burada, okey, yani hiçbir şey bilmiyorsan, şu anda rezil oldum, mahvoldum, çok öfkeliyim de dur. Hissinde dur. Hiç olmazsa orada dur ve ondan sonra oraya bakarsın veya anda bakarsın veya yaparsın, yapamazsın.

Karanlık güzeldir. Evet, Nuru Muhammed'dir çünkü. Bütün karanlıklar, hiç, senin zannettiğin gibi değil.

Gönlünüzdeki sonsuz o noktaya secdemiz var, selamımız var.

İnşallah bilinç mi, şuur mu, aşk mı, enerji mi, bu noktalar gönlünüzde açılır. Kur'an-ı Kerim bir şuur ve aşk kitabıdır. Bunu unutmayın. Aksi olan sözlerin hiçbir tanesi doğru değil.

Sistem, bu beşerî, yani sonsuz negatiflerin olduğu noktada, sana aşkı getirmek için var. Sadece oku. "Oku" hükmüyle başlıyor. İnşallah. "İkra bismi rabbikellezi".. "Rabbinin adıyla oku" (Alak surasi, 1. ayet). Kitabı bi.nefsike, yani bu manyetik alanı oku. Beşerî sistemi, burada oluşan manyetik alanı oku.

Bu sistemde ister istemez yaratıyorsun ister istemez. O zaman bilinçli yarat. O ister istemez yaptıklarınızı geçiniz. Çünkü burada Amener Resulü devreye giriyor. Neden? Düşüncende var.

Mesela diyelim, yılan geldi düşüncende, bir kobra yılanı ve çok büyük. Bu sadece düşüncende var. Hissinde de korku var. Şimdi bu İllüzyon aleminde düşünce bir form alıp geliyor mu sana? Geliyor. Bu senin yarattığın kocaman bir korku düşüncesi. Orayı tanı, yani korkacaksan, korkmaktan korkma. Ben bunu hep söylüyorum, kork, korkmaktan korkma, o hissine de güven.

Ne kadar büyütmüşsün gör. İstersen ayna olarak gör, istiyorsan Hakka ver, istiyorsan burada hissinde kal. Veyahut da bak oraya, sen Nuru Muhammed'sin de. Yani kendi düşünceni o anda transfer et, değiştir. Bunların hangisini istiyorsan yapabilirsin. Çünkü yaratımlarında böyle bir form yaratmışsın, o da sana doğru gelmiş. Geldiği gibi giderler, bir şey olmaz.

Bunu yapmaya başladıktan sonra, seni, bu kötü diye yargıladığın, yarattığın bir şey, o kötü demişsindir ona buna, o yüzden korkutuyordur.

Bu senin için olduğu kadar, ÷lkeler için de böyle. Ben seneler önce bakmıştım Türkiye için ne var? Türkiye'yi tehdit eden bir terör var, değil mi, kim yarattı bu terörü? Türkiye yarattı, bilinci ve şuuru yarattı. Peki aynı insan gibi, sen de böyle yaratıyorsun, Türkiye de böyle. Peki bunla savaştı kazandı mı? Yok. Öyle olmuyor, bitmiyor orası. Demek ki formülü böyle savaşıarak değil. Şu anda Türkiye bunu bize gösteriyor mu?

Ama daha önce şöyle bir laf ettim. Portekiz'e bak, Portekiz'de de bir şey değil filan dedim, şimdi ben Portekiz'den pasaport alacağım. Yani Türkiye böyle her şeyin gözü önünde, ama Portekiz değil dedim. Dedim, bir çenemi tutayım şimdi. Türkiye'de terör var mı, terör tehdidi oluyor mu? Belki diğer ÷lkelerde de oluyordur, ama biz kendimize bakalım.

Bu, benim terörize eden bir düşünce kalıbını, ÷lke olarak, kişi olarak daha henüz ve hala bu manyetik alanda tuttuğumu gösterir.

Şimdi terör olarak gördüğün bir tane düşünce kalıbını, tanıyıp serbest bıraktığında, ÷lkede de değişir, o kadar önemlisin yani.

Türkiye'de terör, şu anda daha eskisi kadar değil mi, değil. Eskisi kadar değil. İşte böyle de bir süreç gerekebiliyor bazen.

Bir bilincin olgunlaşması için, bir Yüzyıl bize göre çok şey, Allah zaman parametresine göre hiçbir şey.

Senin bilincin ve şuurun bu derece önemli burada. Bütün olmazlara, çıkmazlara, sıkıntılara rağmen, gelenden korkma. Ne diyor İstiklal Marşımızda "Korkma sönmez bu şafaklarda tüten al sancak", korkma.

Şimdi bilincin ve şuurun bu derece önemli ve gerçekten bunu gönülden yaşamaya hep birlikte, birlikteliğimiz bu yüzden, aşkımız, muhabbetimiz bu yüzden. Olaylara takılırız, takılmayı geçmemiz bu yüzden ve başka manalarda buluşabilmemiz de bu yüzden.

Yani sizin bu bedende çözdüğünüz bir tane düşünce kalıbı, tüm boyutlardaki bedenlerinizde aktive olur. Buradaki küçücük bir şey. Tüm zamanlarda çok büyük olur. Yani küçük büyüktür. Biz büyüğü büyük zannediyoruz. Hayır, küçük çok büyüktür.

Mesela ben kadın cinsiyetinde görüyorum, kadınlar en çok kadınlara zulmediyor, yani cinsiyetleri ve yaşadıkları sıkıntı gibi, bir tek bunu fark etseniz, sizin özel seçiminizde daha önce erkektiniz, şimdi buna lütfen her haliyle eyvallah dediğiniz anda, o yüzden nasıl büyük bir güzellik olacak inanamazsınız.

Sistemdeki Rahman ve Rahim kadın erkekle alakalı değil. Sadece sizin tüm rollere evet demenizle alakalı. Evet, bu rol evet, şundan evet, bunu gönlünüzden dediniz mi, demediniz mi, yoksa esfeli safilin noktasında bir sürü çok büyük sıkıntılı işlere, kavga eder gibi kavga mı ediyorsunuz hala.

O kavga orayı değiştirmez, sizin gördüm tanıdım demeniz değiştirir. Orayı da siz yapmazsınız, görüp tanıdığınız için, sistem yapar.

Allah ismi polariteyi dengeliyor, Hakk ismi polariteden çıkarıyor. Enerjilerin de böyle bir ismi var, onu daha henüz bahsetmedim.

Evet, bu baş ve beyin nöronlarınız daim bir istasyon gibi. Şimdi istasyondan bir tanesi ne yapıyor? Yılan getiriyor, senden olmaz diyor.

Bu istasyonu geçin. İstasyon değişikliği yapıyorsunuz. Bu derece bir anten var elimizde. İstasyon değişikliği yapıyoruz. O istasyona bir şey yapmıyoruz, ne biçim istasyonsun, rezaletsin, hayır orada durup kavga mı edeceğiz, istasyonu değiştiriyoruz.

Bu beyin hücrelerimizde ilahi DNA'ların aktif olmasına izin veriyoruz. Eyvallah.

Bu bedeni, bu avatarı, bu beyin yönetiyor. Bundaki istasyon değişikliği önemli, değişir. Bıdı bıdı bıdı söylüyor, istasyon değişir. Bütün Kur'an-ı Kerim sizden bahseder, birebir sizinle alakalıdır. Uydurmaca tefsirleri lütfen fark edelim, onları bir kenara bırakalım. Çünkü Allah kelamı, Allah yazılımını anlatır size, sıkıntıdan çıkarmak içindir hepsi. Tanıtmak, tanınmak, bilinmek içindir ve sizi başka bir versiyona taşımak içindir, rahatlamanız, çok sevmeniz, çok genişlemeniz, her durumda bunu fark etmeniz içindir.

Yani hakikat ilmi dendiği vakit, bu her an. Bir sıkışıklık hissediyorsanız dar ismidir, bir olmaz görüyorsanız mâni ismidir.

Lütfen müsebbibi, yani yazılımı tanıyın. Yazılıma okey deyin. Bana okey deseniz değil. Ona buna değil. Ama evet burayı tanıtmak için.

Burayı tanıtanlara hooponopono yapabilirsiniz. Teşekkür ediyorum, ölüm ismini bana tanıtana ve ölümün olmadığını yaşatana ve buradaki direncimi, kırmak için var olan, bütün olay kişi ve durumlardan, canı gönülden af diliyorum ve teşekkür ediyorum. Bunun gibi.

Çok sevmeyi unuttuğumuz bu planda, bundan dolayı sevmemeyi zannedenlere, bu direncimi kırmak için benimle olan bütün rol arkadaşlarıma, bana gösterdikleri her şey için teşekkür ediyorum. Bunun gibi direncim olan, sistemi tanımamak üzere inat eden tüm durumlara, tüm boyut ve zamanlarda bilinmekliğini isteyen Allah sisteminden ve özünden ve zatından özür diliyorum, teşekkür ediyorum ve çok seviyorum.

Benim istediklerimi değil, benim ihtiyacım olanı getiren bu sisteme teşekkür ediyorum. Komple tövbe bu noktada. Zannıma göre değil, özüme göre olduğu için, yine teşekkür ediyorum.

Zannettiğim şeylerin sıkıntısını yaşattığım için, bu bedenden özür diliyorum, kendimden özür diliyorum, kendimi affediyorum ve teşekkür ediyorum ve çok seviyorum.

Rabbime, özüme, yüksek benliğime diyorum ki özür dilerim, tanıyamadım, duyamadım, her şeye teşekkür ediyorum, özür diliyorum, af diliyorum. Afüv ismini istiyorum ve teşekkür ediyorum ve çok seviyorum.

Bütün olan bitenden, fark edemediklerimden ve bu yüzden, savaşçı kazanırım zannettiğim her şeyi, Hakka terk ediyorum. Bunun gönlümde

yarattığı aşka muhabbete teşekkür ediyorum. Evet. Buradaki sıkıntı yaratan her ne varsa hepsine teşekkür ediyorum, olduğu haliyle.

Umarım Rabbimiz bizi Makamı Mahmud'a ulaştırır ve Rabbime bu teklifinden dolayı teşekkür ediyorum. Bütün sistemlerin Hak'tan geldiğini ve oluştuğunu fark ediyorum ve Rabbime, "bana lazım olan ilmi getir, lazım olmayanı benden uzak tut" çok fazla ilim var etrafta, hepsi senin, tamam, "hangisi bana lazımsa ona yakın et" diyorum, bu Hz. Muhammed'in (SAV) duası.

Hazreti Ali'nin bir duasıyla bitirmek istiyorum "ya Rabbi bendeki olanı aşk muhabbet ve sonsuz güzellik eyle veya bana lazım olanı aşk muhabbet ve sonsuzlukla bana nasip eyle". Ve bize de Hz. Ali gibi Hz. Muhammed (SAV) gibi zevkleri kolay eyle.

Eğer buradan gerçekten bir şey yaşayabildiysek, fark edebildiysek, önemli olan o, yoksa bilgi yüküyle dursak ne olacak. Eyvallah, çok şükür. Âmin.

Şimdi önümüze bakıyoruz ve daim beyin dalgalarımızı ilahi DNA'ya, radyo ayarlar gibi, bunu yapıyoruz. O zaman bedenimiz de buna göre bir hareket yapıyor.

23.02.2024

İnci, Self, Tatmin

Kadir Geceniz mübarek olsun. Kadir gecenizi inşallah yaşayın. Kadir nedir? Leyletül Kadr yani Kur'an'ın indiği gece. Gece olması, sizin daha fena makamlarından yeni çıkıyor olmanız. Yani daha böyle gece olarak gördüğünüz bir durum var ve bu nüzul ediyor. Sizin her birinizin kendi Kadir Gecesini yaşamasını Haktan niyaz ediyorum, öyle.

Kur'an'ın inmesi ne demektir? Evrenin kitabının, evrenin formülünün size inmeye başlaması demektir. Siz burayı fark ediyor, biliyor olmanız için ve bu manayı yaşamaya başlamanız demektir. Mesela, bir soru sordum ben, iğne deliğinden devenin geçmesi nedir? Halat olarak da söylenmiş. Peki bir halat iğne deliğinden geçer mi?

Kur'an'ı nasıl okumanız gerekir?

Rab lisanıyla okumanız lazım. Rab lisanı olmazsa Kur'an okunamaz. Yani mantıksız, saçma sapan görünen bir şey gibi olur. Halbuki hepsi sembol dilidir. Sembol dilini çözdüğünüz vakit Kur'an okursunuz. ilk önce, tevhitten önce, Rab lisanıyla okumanız lazım.

Oku diye başlayan, yani "İkra" diye başlayan Kur'an'ın inmesi, yani Kadir Gecesi nüzul etmesi ne demektir?

Kur'an'ı oku, kelimesinin başlaması demektir. Oku ne demektir?

Rabbinin ismiyle nefis kitabını oku dediği bir durum var, bu hepimiz için geçerli. Evet, Rabbinizin ne olduğunu fark etmeniz, nefis kitabı nedir, bunu fark etmeniz ve bunun size bütün evrenin kitabının, evrenin yazılımının, bu simülasyonun yazılımının, direkt size inmesi, yani sizin simülasyonu okumanız, bu yazılımı okumanız ve bu yazılımın neden böyle yazıldığını fark edip, sizin buna "haa a ha" demeniz için bir durum var burada.

Kur'an'la ilgiliyse ve sizinle ilgiliyse her şey, Kur'an'ı okumak sistemi okumaksa, Kur'an'ı okumak manyetik alanları okumaksa, Kur'an okumak sizde açılacak bir şeyse ve sizin buna şahit olmanızsa, o zaman bu Kur'an'ı nasıl okuyacağız diye bir durum ortaya çıkıyor.

Ve Kur'an'ı okurken, şöyle bir şey söylüyordum "Hakk görün". Şimdi Hakk görün kelimesi herkese çok kolay gelmiyor. Çünkü nasıl göreceğiz? Mesela Niyazi Mısri "Haktan başka bir nesne yok" diyor. Erzurumlu İbrahim Hakkı "Hak şerleri hayreyle" diyor. "Eğer Hakkı görmezsen bu bir kuru emektir" diyor, Yunus Emre. Hakka doğru devamlı böyle bir atıf var.

O yüzden bizim zihnimizde, ilmimizde veya Allah'la olan yolculuğumuzda, Hakka doğru bir yolculuk başlıyor. Yani diyorsunuz ki ben Hakkı göreceğim. Şimdi ben tam ters bir şey söyleyeceğim. Hak şerleri hayr eyleyen bir durum mu, evet. Hakk, hiçbir sıkıntının olmadığı bir oluş hali.

Peki siz bu Hakka neden böyle uzak düştünüz? Niye uzak düştünüz ki Hakkı bulmak için bir yolculuk yapıyorsunuz? Hakla ilgili ilişkiniz haklı veya haksız olmak mı? Değil. Kadın olmak mı, erkek olmak mı, lezbiyen olmak mı, eşcinsel olmak mı, kral olmak mı, aslan olmak mı veya çöpçü olmak mı? Hakla olan ilişki nedir? Hiçbiri değil.

Hiçbiri değilse biz bir anne babadan doğduk. Bir annenin yumurtası, bir spermle birleşti. Bir sürü spermden bir tanesini aldı ve böyle bir durum ortaya çıkardı. Peki bu çıkardığı şey, bir bebek olarak zuhur etti. Hakkı en iyi göreceğiniz yer, neresi? Bir bebek. Bebek Hakkın ta kendisi. Masum, dini biliyor mu bebek, Allah'ı biliyor mu, peygamberleri biliyor mu, peki sistemi biliyor mu, onu biliyor mu? Hiçbirini bilmiyor. Ama kendisi orada Hakk olarak var.

Çok saf, çok masum, hiçbir bilgisi yok, bilinci, öyle yok. Öyle değil mi bir bebeğin hali? Demek ki siz doğduğunuz zaman Hakk oldunuz, evet ve bu yüzden bunu biliyorsunuz.

Peki daha sonra ne yaşıyorsunuz? Daha sonra yaşadığınız şey, çevreden, aileden, genetik platformlardan aldığınız kayıtlar açığa çıkmaya başlıyor ve bir hayat yaşıyorsunuz. Diyorsunuz ki ben şunu oldum, şundan oldum, yok bundan oldum. Yani o bebek büyüdü. Peki ve bu oldum dediğiniz şeyleri, alemde, eğer sizin programınızda varsa seyretmeye başlıyorsunuz. Eğer seyretmeye başladıysanız ayne'l yakın oldunuz, yani Haktınız, Hakke'l yakindiniz, yani Hakka yakındınız, ayne'l yakın oldunuz. Yani yumurtadan ve spermden ve çevreden bir programı aldınız. Daha sonra, eğer sizin buna uyanmak

programınızdaysa, bu alanda bunu okumaya, seyretmeye başladınız. Ayne'l yakın, yani dediniz ki bu bendeki bir şeyi bana söylüyor. Bendeki bir şeyi bana uyandırdı. Bende olanı görüyorum şu anda. Bende olmayan hiçbir şey de görmüyorum deyip, fark etmeye başladınız.

Daha sonra ilme'l yakın, yani Hz. Muhammed'in (SAV) "Ali ilmin kapısı, ben şehriyim" dediği Hakikat-i Muhammediye bilincini, ilmini öğrenmek için buradasınız.

Bu nasıl bir ilimdir?

Daha önce Hakka ulaşmak istiyordunuz, ben de her zaman söylüyordum "sen Haksın de karşındakine". Çünkü o bebekken öyleydi, tanı orayı. Ona Hakkını ver, Hakk çünkü.

Çünkü Hakk Platformu ayrılabilen bir şey değil, ama sende zuhur eden bir şey. Ve sen oraya, o zerreye Hakk olduğunu canı gönülden, "geldi bana küfrediyor, bağılıyor, çağırıyor", "sen Haksın tatlım" dediğin anda, sen orayı tanıdığın zaman, o platform seni tanır. O zaman olacakları siz bana söyleyin, ben söylemeyeceğim.

Çünkü orası değişim noktası, sizin orayı Hakk olarak gördüğünüz zaman, siz kendinizde bunu gördüğünüz zaman, "ben Haktan ayırıyım, Allah'tan ayırıyım, Yaratandan ayırıyım", ayrılık noktanız biter, bitti.

"Ayrı değilim, aynı değilim, gayri değilim" hani daha önce yukarıda bir Allah vardı seni cezalandırıyor falan, yukarıda hiçbir şey yok, öyle bir

şey yok, yukarıda aşağıda hiçbir şey yok, hepsi sende ve sen bunu yaşamaya başladığın zaman, fark etmeye başlarsın.

Peki gelelim manyetik alana, şimdi burada bir manyetik alan oluşmuş. Ve bir diyelim Ahmet, Mehmet, Rengin, Ayşe, Fatma, Zeynep bir kişilik oluşmuş. Peki bu kişiliğin 'Hakk'la bağlantısı var, kendisi çünkü, Hakk olarak zuhur ediyor. Ondan sonra zuhur ettirdiği şeyi ayne'l seyretmeye başlıyor. Evet, eğer o akıl mertebesine gelirse, seyretmeye başlıyor. Eğer tamamlayacaksa bu yolculuğunu, yani burada bu kendi özünün bir yolculuğunu tamamlamak için geldiyse, o zaman ilmini de tamamlayacak, nuru da tamamlayacak. Burada işim kalmadı tamam, by diyecek ve burada olup, ama buradaki olayların içinde olmayacak. Şimdi bunun özgürlüğünü yaşayacak. Çünkü özgürlük denilen şey, benim vardı ya hani "susmak lazım bazen, özgürlük beni buldu" ben özgürlüğü buldum değil, özgürlük beni buldu. Yani orası birdenbire benim üstüme çöktü gibi bir şey bu.

Özgür olmanız buradaki, matrix'teki, yazılımdaki bütün söylemlerden bir noktada etkilenmiyor durumuna geçmenizle alakalı bir şey.

Peki ben şunu soruyorum o zaman, Hz. İsa'nın bir iğnesi kalmıştı, ne demek? Bir de iğneyle ilgili, bir halat bu iğne deliğinden nasıl geçer?

Şimdi her zaman ne diyorum size "birebir bakın, birebir". İğne nedir? Metal bir şey. Alüminyum değil, çelik veya bir alaşım, metalik bir alaşım. Şimdi bir iğnesi kalmıştı ne demek?

Siz, metal ve çekim alanı olarak,- yani hiç ağzınızda metalik bir tat olmadı mı- ve bütün metaller sizin kanınızda var mı? Var.

Ruh makamı denilen şey, "aslında ruh ve nefis beraber, öyle ayrı bir şey yok" ruh sizin özünüz değil. Bu idrakı, yani siz ruh makamını yaşadığınız zaman, ruh idrakın yaşadığınız zaman ve orada kalırsanız, burası bir çekim alanı olarak kalıyor. Çünkü niye, metalik bir şey. Altın, gümüş ve bütün metaller çekim yapmıyor mu? Çekiyorlar.

Şimdi ve Muhammed'i bilinç diyor ki "ruhunun kafesini de kır, burayı geç". Geç ki bu alanı, hatta sen tek bir çekim alanı olursun. Kendin aşk ve muhabbet olursun ki "özün bu". Diğer çekim alanıyla uğraşma, yani sen bu bedenin çekim alanını terk et diyor.

Bu bedenin, işte para hepsi var, pul hepsi var, altın var zaten, sende zaten, sende olduğu için sana geliyor. Sen sende olmadığına karar verirsen gelmiyor. Sende yok zannediyorsun o yüzden. Ama sende, çünkü hepsi sende.

Peki buna rağmen bunu da terk. Terkler nedir? Yani bir akıl düzenini. Beşerî aklın nedir? Beş duyuyla algılanan, yani anne babadan doğdun, beşerî sistemdesin. Beşerî sistemde, beş duyu ile algıladığın şeye, akli meaş denir. Yani beşerî, kıyasi akıl. Bu kıyasi akıl ne görür? Sen erkeksin, ben kadın, sen güzelsin, ben çirkin, öbürü yeşil, bu mor. Bunlarda hiç kabahat, hiçbir sıkıntı yok, ama devamlı kıyaslayarak görür. Sen padişahsın, ben çöpçü, senin paran var, benim yok. Halbuki ki benim param çok, çok, yapacak bir şey yok. Çünkü hani ben bir

mıknatıssam ki öyleyim, o zaman nasıl benim param yok olur. Sadece zihnimden olmaz diye bir şey söylemişimdir, o yüzden olmaz.

Ama mümkün değil, olmaması mümkün değil. Çünkü benim varoluşumda, yani "ruhumdan üfledim" dediği noktada hepsi var. Nasıl yok? Yok diyen bir meaş aklım var.

Aklı mead denilen, ben diğer akıla doğru yani Cebrail akli gibi bir akla geldiysem ki, orada onun da gidebileceği belli bir potansiyel var.

Bütün akıllar öyle ve daha sonra gönlün aklıyla giden bir Peygamberimiz Hazreti Muhammed (SAV) var.

Bizim akıl yoğunluklarımız, yani bizi böyle sıkıştırıyor, yargılıyor. Yargılama dediğimizde, neyi yargılama, niye yargılama.

Çünkü yargıladığın her zerre sensin. Kendini yargılama. Diyorsun ki bu böyle olmaz. Nasıl olmaz ya, olmuş ne güzel olmuş, yani niye yargılıyorsun. Çünkü yargıladığınız zaman kendini cendereye sokuyorsun. Ama sonra bir şey daha var yargılamayı da yargılama. Çünkü önyargısız yargılamada da bir sıkıntı yok an içinde, an içinde.

Kadir Geceniz mübarek olsun.

Şimdi Hz. İsa'ya atfedilen, Hz. İsa'nın bir iğnesi vardı.

Siz kendiniz öz ve kaynak olduğunuzu hatırlayana kadar, buradaki bilinç mertebelerini geçene kadar, buradaki oyunu seyredene kadar,

seyredip terk edene kadar, buradaki oyunda oyuncularından biri olmaya devam etmek istiyor musunuz, istemiyor musunuz?

Şimdi burada şeytan da sizde, peygamberler de sizde, hepsi sizde, hepsini terk. Evet, hepsini. Ve ondan sonra kendi isminize, buradaki isminizin hakikatine dönebilirsiniz. Eğer isterseniz gerçekten o bilinçleri yaşarsınız.

Yani kim size ben İsa'yım, Musa'yım, Mehdi'yim diyorsa inanmayın, sadece bir bilinç şuur halini yaşıyor, o şuura şahidim yerine, ben oyum, ben buyum diyorlar. Yok, öyle bir şey yok. Çünkü bu bir yazılım. Yazılımı okumak ve onun ötesine çıkmak ve oradaki hiçbir şeyle özdeşleşmekle ilgili bir hürriyet durumu var. Hiçbir şeyle. Âmin diyorum ve ben size her zaman şunu söylüyorum, bütün din olarak anlatılan her şey, bir bilinç yolculuğudur, bir şuur yolculuğudur. Ve bu şuur yolculuğunu yapmak isteyenler yapmaya başlar, istemeyenler de yapmaz.

Bu, bizim bu alemde edindiğimiz veya anne babayla getirdiğimiz düşünce kalıplarının bilince, şuura dönüşmesi yolculuğudur.

Çünkü o düşünce kalıpları, aşağı doğru bakıldığında kapatır, yukarı doğru açıldığında ruh frekansı buraya girer. Yani Einstein'ın dediği gibi "bir düşünce kalıbını yenmek, atomu parçalamaktan daha zor". Ama biz buna zor demeyelim ve bu olur diyelim. O zaman bu düşünce kalıplarının mahkumiyetinde yaşayan bir beşerî sistem var. Çünkü beşerî sistem, kolektif bilinçte düşünce kalıplarının mahkumiyetinde,

kendini özgür gibi zannediyor. Öyle yaparım, böyle yaparım, çat yapamıyor, işte böyle ederim, şunu ederim, hastalanıyor, olmuyor, işte canım isterse, öyle canım isterse böyle, bedeni izin vermiyor. Doğru mu?

Evet, çünkü hepsi düşünce kalıplarının, mental alanın yoğun ağırlık yaratması sonucu, ağırlık yaratıyor. Bunlar bu bedene kabz ediyor öyle diyeyim.

Düşünce kalıplarının hepsinin bilinçsizce oluşturulduğunu bir kere kabul etmek gerek. Ya Rabbim, ben bunları bilinçsizce oluşturdum, satın aldım, tövbe, gerçekten tövbe buna. Yani bütün bilinçsiz oluşturduğum, bütün düşünce kalıplarına, toptan hepsine birden tövbe. Veya son zamanlarda seviyorum ben, yani bütün düşünce kalıplarına hepsine birden hoponopono. Bilinçsiz olarak oluşturduğum, var zannettiğim ve gerçeklik olarak gerçek kıldığım ve bu yüzden karşıma bu türlü insanlar çıktı, hepsine, ya Rabbim bütün bu düşünce kalıplarının hepsinden özür diliyorum, benim özür dilediğim o kişi değil, beni affet, affet dediğim şey Rabbime, yani oluşturduğum maddeye, teşekkür ediyorum, seni seviyorum.

Hooponopono, bunu yapan adamın da bu yaptığı bir doğru bir yöntem. Bu yöntemde de biliyorsunuz Hawaii'de bir akıl hastanesine gidiyor bir doktor ve akıl hastanesindeki hiç kimseyi iyileştirmeye çalışmıyor, yok. Önüne listeyi alıyor ve aldığı listeye sadece bunu söylüyor. Çünkü diyor ki bunlar benim önümde, benim alanımda, benim yansımam, hepsinden "özür diliyorum, beni affet, seni seviyorum, teşekkür

ederim". Ve bir sene içerisinde, biraz uzun bir zaman, hiçbir şekilde muhatap olmadan hepsi düzelmeye başlıyor. Çünkü her yaptığınız size doğru dönüyor. Her konuştuğunuz kişi sizden, her size doğru gelen sizin alanınızdan bir şey, biri. Biz sonra diyoruz ki sen ne biçimsin. Ama bunu kendi alanınızda yaptığınız zaman, gerçekten tövbe, bilinçsiz, bilerek bilmeyerek oluşturduğum, bütün düşünce kalıplarından özür diliyorum, beni affet, seni seviyorum, teşekkür ediyorum. Hoponopono. Evet, adama da ayrıca teşekkür ediyoruz.

Zihin hep bir son bekliyor. Yok, o son bekleyen bizim kıyasi aklımız. Şimdi bunun netleşmesini istiyorum. Yani karşınıza çıkan her bir zerre ayne'l yakın olarak sizin önünüze, sizi size yansıtmak için çıkıyor. Sen istedin, seni yansıtıyor. Senin oluşumunun bir parçası ve bunun için, eğer sana dokunuyorsa, gerçekten bunu bilinçsiz yaptığın için Rabbinden özür dile, tövbe et, beni affet, seni seviyorum de ve teşekkür et.

Yani bu mekanizmayı çalıştır. Çünkü burada şimdi şöyle bir şey de var, "hepsi Allah'tan ben boş vereyim". Hayır, orası öyle olmuyor. Çünkü niye, eğer sen bu mekanizmayı çözmezsen, şuurun oraya gelmiyor. Sonra aynı şeyleri tekrar etmek durumunda kalacaksın. Biz, diyelim 7 yaşına kadar Teta'daydık, çevreden, şuradan, buradan, her ne şekildeyse veya genetik kayıtlardan, bir sürü bilgi kaydettik ve daha sonra mana vermeye başladık.

Dedik ki; bu başımı okşadı beni seviyor, öbürü sevmiyor, bu bu demek, demek ki dedik, bir mana oluşturduk. Derken şu öyle yaptı, bu böyle

etti, bu bundan, şu şundan, bir sürü mana oluşturduk. Halbuki ve dedik ki mesela, şu yararlı, bu zararlı, içki zararlı, o onu yapar.

Bu düşünce kalıplarını oluşturduk mu? Oluşturduk. Ama hakikatte onlar öyle değil. Yok, biz onlara iyi kötü diye mana verdik.

Fena idrakları iyi kötü ayırt etmeden Allah'a nispet et der. Niye, çünkü manayı kaldır. Sen bir mana verdin, dedin ki, bu iyi, bu kötü, belki bana iyi, sana kötü.

Demek ki bir mana vermediğin vakit, verdiğin manayı terk ettiğin vakit, bu böyledir, belki de değildir. Manayı kaldırdığın vakit, demek ki şöyledir, ya belki değildir. Mesela şimdi siz de bir bakın, neye illaki bu böyle olursa böyle olur diye bir mana verdiniz bu hayatta, oraya bakın ve bu manayı terk edin. Hiç bilmiyorum deyin yani, hiç. Belki de öyle değil. Belki de dünyanın en yararlı şeyine siz en zararlı diyorsunuz, o da olabilir bu derece yani.

Bütün doğrularınız şu anda şaştı. Evet, mana vermeyi bıraktığınızda veya o kişide veya o durumda, bunun maddesi Haktır dediğinizde veya hooponopono yaptığınızda, yani bilinçsiz olduğunu gördüğünüzde, bu maddeleri bilince, şuura döndürmek için bir durum yaptığınızda, evet, bakalım nasıl oluyor.

Kadir Gecesi ve sizinle olan alakası ve "Hakke'l, Ayne'l ve ilme'l yakın" Rabbim hepimize ilmini tamamlamayı nasip eylesin.

Seyir edebilmek için edindiğiniz bütün şeylerin manasını terk edin, inşallah.

Bunun manası şöyledir, böyledir. Yok, hayır, bunları İnşallah kolaylıkla terk edelim.

Şimdi o zaman bakış açımızı gerçekten değiştirip, verdiğimiz bütün manaları, tövbe ya rabbi, yani tövbe gerçekten tövbe, öyle bilir bilmez mana verdik, olur olmaz şeyler söyledik. Söylediğimizi de haşır oluyoruz. İnşallah hepsine birden "bilmiyorum, tövbe, bütün manalardan beni azat eyle" gibi bir cümle kuralım.

Bütün aldığınız eğitimler bunun için, bu beşerî sistemde edinmiş olduğunuz manaları terk etmenize yarayacaktır.

Çünkü eğer zihin sebep sonuçtan, bütünden ve manaları arındırmaya doğru giderse, bütün hüküm verdiğiniz, yargıladığınız durumdan çıkarsınız. O zaman kendiniz de bu durumdan çıkarsınız.

Bütün Kur'an denilen Kadir Geceniz mübarek olsun ve sistemin size nüzulü kolay ve nasip olsun.

Ve iğne deliğinden bir halatın geçmesi, halat sizin bedeniniz, iğne ise metalik manyetik alanınız ve burada manyetik alanınızın, bu bedenin manyetik alandan geçmesi ile alakalı bir durum var.

Yani sizin o alanı dahi fark edip, terk edip ve gönlün aklına tekrar geri dönmenizle ilgili bir durum var. Biliyorsunuz ki gönlün akli, diğer manyetik alanlardan 5.000 defa daha kuvvetli.

Hız. Muhammed'in (SAV) gelmesi, ruh makamının ötesine geçip ve Muhammed'i bilincin sizde tamamlanması, yani gönlün ay şeklinden mehtaba doğru dönüşmesi ile ilgili bir durum var, sizde. Çünkü mehtap sizi göstermek için var, Güneş sizin için var, bu hava sizin için var, herkes ve her şey sizin için ve yalnız sizin için var.

Sizin bu bağlantıyı keşfetmeniz ve 'bir elime Ay'ı, bir elime bütün Dünya'yı verseler istemem' dediği Muhammed'i zevke gönlünüzde ulaşın inşallah.

Hayırlı kandiller olsun, okumamız, ilmimiz tamam olsun.

05.04.2024

Rahat, Mutlu, Huzurlu

Merhaba, söyleyeceğim çok ekstrem laflar var şu anda buna muhatap oluvereceksiniz bir anda. Gerçekten bütün bu tasavvufi yaklaşımların içinden, dışından, ötesinden, dibinden ve kendinden, burada neler olup bittiğini beraber şimdi sohbet edeceğiz inşallah. Şimdi ben şöyle bir şey söylemek istiyorum. Kur'an-ı Kerim'de Allah şöyle bir şey söylüyor - Allah kelamı olarak Hz. Muhammed (SAV) söylüyor aslında- "ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" diyor. Yarattım demiyor.

Yeryüzünde bir halife yaratılacak diyor. Ben bunu yarattım demiyor ve yeryüzü denilen tabii ki bedenlerimiz ama bu dünya platformunda geldiği için yeryüzü burası ve burada bir halifenin yaratılma prosesinde bahsediyor.

Yani siz doğduğunuz andan itibaren bir halife olmaya adaysınız. Şimdi ve diyor ki aynı zamanda "ruhumdan üfledim". Siz, ruhu Allah'la birlikte yaşıyorsunuz. Hiç bunun öylesi böylesi yok, tabii ki bütün idrak mertebelerinden geçerek. Çünkü burada en önemli şey sizin şuur mertebemiz. Çünkü siz burada bir anne babadan doğduğunuz zaman kim olduğunuzu, ne olduğunuzu unuttunuz. O yüzden ben şöyle bir şey söyleyeceğim kafası karışmış tanrılarsınız. Kafanız karıştı, o yüzden Hz. Muhammed (SAV) Allah sistemiyle burada bu olur dedi. Kafanız

karişti. Çünkü ben kimdim, neydim, o muydum, bu muydum, anam mıydı, babam mıydı, atam mıydı, kadın mıydım, erkek miydim diye kafanız çok karişti.

Halbuki olduğunuz her halde, olduğunuz şekilde, olduğunuz kimlikte, mükemmelsiniz, öylesiniz.

Şimdi sizin işiniz bunu hatırlamak. Zikir denilen olay bunu hatırlamakla ilgili. Bunu hatırlamadığımız zaman, buradaki olaylarla kendimizi özdeşleştirip, ben şimdi ne yapacaktım diyoruz. Yeryüzünde bir halife yaratılacak ne demek? Halife, kendi suretinde var olan, varlık demek.

Bu yeryüzünde herkes Allah'a şükür kim olduğunu unuttuğun için, o muydum, bu muydum, acaba şöyle miydim, böyle miydim, oraya mı eriştim, buraya mı eriştim diye, kafalar karışık. O yüzden söylüyorum kafası karışmış tanrılarsınız, öyle. Siz gerçekten, olduğunuz hale şükredin, teşekkür edin, ne şahanenin deyin, hücrelerinize, her tarafınıza bunu demeye devam edin ve kim olduğunuzu hatırlayın.

O muazzam olanın, bir çipe sığdırılmış halisiniz. Şimdi hemen başlayın ne şahaneyim demeye. Çünkü bu beyin programı, yani bu anne babadan doğduktan sonra olmuş olan, oluşan şeylerden dolayı, her türlü, genetik bir şeyleri aldı, atalardan aldı, Adem'den beri aldı. Çünkü mıknaş gibiyiz, burada ne olup bitiyorsa onu aldı. Bu aldıklarınızı bırakın lütfen, şimdi. Rahat, huzurlu, mutlu, özgür buna bir iki bir şey daha ilave edeceğim, buradaki bu beyni bu türlü programlamaya devam edin. Bu beynin formatını değiştirmek zorundasınız, oradan

buradan alınan beyin programları bizim işimize yaramaz, yaramayacak. Ve kendi indlerinde, yani bugüne kadar ne olmuşsa olmuş, ama illaki beyin programını değiştiriyoruz. Rahat, mutlu, huzurlu, özgür dedim, buna sevgiyi eklemek gerekiyor, yani çok seven.

Ben seneler önce bir gün, simsiyah, kuzguni bir siyahın içinde kendimi buldum. Gözlerim açık, fakat böyle bir siyah yok bu alemde. Ve siyah perde gibi indi ve nasıl bir pembe Güneş, yani ve ben onun içinde yıllarca kalabilirdim. Nasıl bir aşk, hayretler içinde kaldım. Daha sonra bunun Sirius olduğu bana doğru geldi, aslında bunun yani bu us olan aklın aşk suyu, ilmin aşk suyu olduğu göründü. Her bir zerre bu ilmin aşk suyundan yaratıldı ve unuttu. Şimdi bu bedeni programlayıp bunu hatırlama zamanı.

İlim olarak bir sürü bir şey söylüyoruz ama bana en önemli şey sizin yaşıyor olmanız, gerçekten. Size söylüyorum ilmin aşk suyusunuz. İster inanın ister inanmayın şu beyninize bunu hatırlatacağız.

Ve özgürsünüz tabii ki ve her istediğinizi yaptığınız zaman çok neşeli olmakta serbestsiniz. Çünkü melekler hepsi sizin DNA'larınızda. Dışarıda melek falan yok, buna da şahitliğim var. Yani mesela melek Mikail hadi dediğiniz zaman, mesela şu anda gözlerinizi kapatın, Melek Mikail diyorum, ne görüyorsunuz, hemen gözünüzün önüne gelen ilk görüntüyü kabul edin. Gözünüzün önüne bir şey geldi mi? Herhangi bir şey, bir durum, işte o gelen şey sizin DNA açılımınız. Evet, onu söyleyeyim, çünkü bütün alanda, enerji alanlarında gördüğünüz her şey

hepsi, o ilmin aşk suyundan bize görünen şey. Ve nerede? Burada olması lazım.

Ahiret burası, hiç başka bir ahiret yok. Ve şimdi burada halife olacaksınız. Bütün sistemlerin sizde olduğunu, sizin aşk olduğunuzu, muhabbet olduğunuzu ve özgür olduğunuzu burada yaşayacaksınız, başka bir yerde değil. Başka bir yerde dediğiniz, ruhlar aleminde özgürsünüz zaten. Yani burada bunu yapmaya geldiniz. Siz her şeyi yaşayabilirsiniz, zaten "Özgür Ruhlar Mektebi" burası, ruhunuz sizi her bir deneyimi için burada bunu yapıyor zaten.

Burada da biz böyle acaba ben o muydum, bu muydum, aman ya Rabbi şu muydum, Allah'tan isteyeyim en iyisi filan, hayır, yani siz osunuz zaten, öylesiniz zaten, lütfen bir hatırlayın. Şu beyninizin programını hemen değiştirelim ve her saniye değiştirelim, her önünüze çıkan şeyle her an değiştirelim, radyo düğmesi gibi değiştiriyorsunuz.

Çünkü siz o muazzam aşktan yapıldınız, zuhur ettiniz ve halifesiniz ve hiçbir engel size engel değil. Bana engel oluyor diyorsunuz, komiksınız, olmaz çünkü, çünkü kumaşınız o değil.

Yine söyleyeceğim, burayı deneyimleyen kafası karışık tanrılarsınız. Diyeceğim, şimdi bana kafama neler gelecek olsun ve o aşksınız, sonsuz muhabbetsiniz.

Hz. Muhammed (SAV) Allah sistemini burada açığa çıkarıyor ki, burada bununla böyle olunur diye. Başka bir şey yok. Sen şusun diyorum,

hemen orayı bırakıyorum diyorsun. Rahat, huzurlu, mutlu, özgür, sevgili, aşklı, genç, dinamik, ne istiyorsan koy oraya, bırak.

Çünkü düşünceden yapıyor burası. Hangi düşüncedesin. Geldi mi o vesvese, çünkü vesvese o, ben o muydum, bu muydum, hemen o vesveseyi gördüğün yerde terk et ve yerine işte bu cümleleri kur, bırak. Gerçekten burada firavunluk falan yok, tamamen bir halifelğin getirdiği bir yansıma var.

Atalarım merakla bekliyorlar bunlar ne yapacaklar diye. Şimdi ve ailenize yapacağınız en büyük hediye genetik faktörlerinizi değiştireceksiniz, etkileyeceksiniz ve bu çok iyi bir miras. Yani atalar, yok annem onu yaptı, babam şunu yaptı, öbür taraftan dedem bunu dövmüştü gibi mirasları aldınız. Hepsini terk, hepsini.

Aktivasyon yaptığımız zaman hissediyorsunuz ya, DNA'ların açılıyor. Yani zannetmeyin ki dışarıda bir Mikail var, dışarıda bir Allah var, dışarıda biri var. Yok. Emin olacaksınız, hiç, yani öyle bir aşk.

Bütün ilimler aşk üzere. Aşk üzere olmayan bir ilim yok. Oyuncu musunuz, şarkıcı mısınız, avukat mısınız, şu musunuz, hepsi aşk üzere. Tabii kendi ilminizi, yani hakikatini hatırlamanız zaten aşk, zaten sonsuz.

Bu şu demek değil, bu yanılsamayı da artık buradakiler geçti, her şeyi kabulleneceksin demek değil.

Şimdi "her ne varsa bu alemde amenna der gönlümüz" (Turhan Efendi) başka bir şey. Yani bu alemdeki yazılıma amenna dedik. Evet bu yazılım böyle. Bu yazılımda bir bedenimiz var ve ruhumuz bir şekilde bu bedenle bir iş yapmak istiyor. Biz de diyoruz ki, tamam da bana bir özümü hatırlat, yapamıyorum edemiyorum böyle laflar ediyoruz, işte hepsi aşk ve sen böyle bir şeysin dendiği vakit, şimdi her şeye amenna diyeceğiniz noktada, hayır demeniz de her şey.

Şimdi burası çok kafa karıştırıcı. Sizden açığa çıkanın şöyle söyleyeyim Tanrı olduğunu bildiğiniz vakit, Allah'la okeylersiniz veyahut da o sırada hayırsa hayırdır. Emir kipiyle olur bu ama. Yani ay ben bunu yaptım olamadı, şimdi bu tabii biraz karmaşık gözüküyor, kayıtlardan dolayı ise bu, size acı verir, acı verdiği içindir. Orada sizin, bunun sizin bir kaydınızdan dolayı olduğuna şahit olmanız lazımdır. Onu söyleyeyim, çünkü gerçek bir hayır sonsuz bir aşktır. Evet çok büyük bir aşktır ve orada siz bile kendinizi hissetmezsiniz.

Birine reaksiyon olarak da bu sizi acıttığı için hayır diyebilirsiniz, ama kendinizi iyi tanımanız lazım, ona da bir süre verebilirsiniz. Yani bakalım bu nasıl, bir kaydı açığa çıkarıp, o kaydın gitmesi için etrafı suçlamazsınız. Ama bu şu anda benim için bu kadar gibi diyebilirsiniz. Bunun kaydı gidene kadar bunu yaptığınız zaman, bu kayıt oradan gitmeye başlar. O yüzden bedeninizde acı veriyor mu, vermiyor mu oraya bakın.

Ama hiç sorgusuz sualsiz bir hayır, aşkın ta kendisidir, ben buna şahidim öyle söyleyeyim.

Şimdi bu zihnimizin takıntılarından inşallah öteye geçeriz. Şu anda çok dini formatta bir şey söylemek istemiyorum. Fakat Cuma Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail'in sizde var olduğunun açığa çıkması demek. Yani sizin Cami olduğunuzu fark etmeniz demek. Bu melekelerin sizde açığa çıktığı anda, siz bu beden bu melekelerle birlikte acaba bu bende var mı yok mu değil, yani bununla mı hareket ediyorum, aşkla mı hareket ediyorum, çünkü melekler aşkı bilmez, melekler sizde toplandığı ve siz insan olduğunuz için aşkı bilirsiniz, hayvanlar aşkı bilmez.

Yegâne aşkı bilen, insandır, öyle.

Bütün bu aşk olan, bütün bu Torus gibi olan bu zevklerin, sizin bütün başınızda da dönmeye başlaması, Rabbinizin yani halden hale geçen Esmaların durumunun burada da zevki olur. Çünkü aslında beyin elektrik üretiyor. Gönül, yani kalp gönül, sizin bütününüz de gönüldür ama akustik bir şey. Yani bir tek elektrikte kaldı mı çok büyük sıkıntı oluyor, elektrik yakıcı çünkü.

Ama siz birlikte kullanmayı, akustik olmayı da yapabildiğiniz vakit, kul olursunuz. Burada sizde hiçbir tereddüdün kalmaması lazım.

Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail sizde, DNA'larınızda olan melekelerdir ve hazır ve hazret, sizin emriniz için, sizin için. Peki siz buna şahit oldunuz mu?

Bir manada kıyasi akıldan çıkmak Cebrail'le yolculuktur, ondan sonra külli akıla dönmektir, doğru. Fakat bugün Cuma olduğu için söylüyorum, Cuma'nın manası budur. İnsanın ortaya çıkmasıdır ve bu

sizde, Ahmed'de, Mehmed'de, şey Efendi de değil. Siz "kafanızda daha hala ben onu yapabildim, yapamadım, başarılı mıyım, değil miyim, Ceo muyum, çöpçü müyüm" demisiniz, böyle mi gidecek burası?

Yoksa siz bütün halinizde, bu mevcudu ortaya çıkaracak mısınız? Bunu hissedebiliyor olmanız, çünkü hisler RNA'larla ilgili, RNA'lar kayıt yapmış oluyor. Hissedebildiğiniz anda, orası hareket ediyor ve açığa çıkıyor ve sizin potansiyeliniz açığa çıkıyor. Bu potansiyel "Ah neymişim ben abi" manasına hiç gelmiyor. Çünkü herkeste var. Fakat herkeste açığa çıkmamış olabiliyor. Bizde de kabımız ölçüsünce ne kadarsa o kadar, zevk ettiğimiz kadar.

Fakat şeytan bu topraktan olmaz diyor, doğru mu? Topraktan oluyor. Yani Adem'i kabul etmeyen bizim zihnimiz diyor ki benden mi olacak bu. Ben de diyorum ki evet, dışarıda, uzakta, başka bir yerde değil. Bunun için işte şeriat, tarikat gibi klasik söylemleri geçtik diye düşünüyorum.

Yani gerçekten Allah'ın ne olduğuna, tanrının ne olduğuna, sizin kim olduğunuza, neyi yansıtabileceğinize, ruhunuzun ne istiyorsa onu yaptığınızda, bu deneyimde müthiş özgür olabildiğinizde şahit olun. Ve hemen gülümseyin.

Çünkü burada işte o ona benziyor, bu buna, hayır, öyle olacak zaten. Hani sizin idealinizde böyle bir şeyler var ya, halbuki değil. Ben mesela sormuştum kilisede haç gözüktüyor, camide bir şey yok. Çünkü cami sizsiniz ve siz özünüzden yaratılmış olduğunuz o aşktan olduğunuzu

fark ettiğiniz zaman zaten imam sizsiniz. O imamın kim olacağını o an belirler, o anda orası olur öyle ve o bağlantıda olanlar ona birlikteliklerini söylerler. O yüzden, İslam denilen yani barış denilen sizin halinizde ruhban sınıfı olmaz.

Ben oraya ulaşacağım filan diyen bir zihnim var. Hemen oradasın, gerçekten oradasın ve onlasın, sen aşksın, aşktan dolayı bütün ilimler var oldu ve sen dahi öyle bir şeysin. Geri kalanı boş ver çöpe at diyeceğim.

Şimdi burada yaptığınız hiçbir şey size suçluluk duyurmasın. Ben şuna yeterli olamadım, hayır olması gereken oldu, bu kadar geçin. Şu an itibariyle her şey olması gereken gibiydi ve oldu bu kadar ve bunu iliklerinize kadar hissedin ve gönlünüzde, indinizde. Ben nefsimi zulmettim diyor, zulmettik, yani bilemedik bu kadar güzel şeylerin bu nefsin içinde olduğunu.

"İkra kitabe ke kefa bi nefsi" (İsra 14. ayet) diyor, bunun içinde olduğumu bilemedik, biz dışarılarda enerji alanlarında bir şey aradık. Yukarılarda, başka mekanlarda, boyutlarda, halbuki hepsi sizde. Evet. O yüzden bugünden itibaren gülümsüyoruz ne olursa olsun. Çünkü bu beyin bunu öyle algılıyor, yani böyle bir şey, gülümsüyoruz ve evet rahatsın, mutlusun, huzurlusun, hiç oraları bana söyleme diyoruz, hiç orayı almıyorum ben, burayı alıyorum ve son derece bütün hücreleriniz genç, dinamik, sağlıklı.

Şimdi evet şu anda ben söylüyorum "rahat, mutlu, huzurlu, özgür, genç, zengin, sağlıklı, dinamik, keyifli ve sevgili". Bu kodların açılmasını söylüyorum şu anda ve şu anda bedeninizde bununla ilgili en ufak bir his hissetmeye başladığınız zaman, bu kodlar sizin bedeninizde açılıyor buna izin verin. Şimdi.

Tekrar söylüyorum rahat, mutlu, huzurlu, özgür, çok zengin. Evet çünkü çok zenginsiniz, bu kod açılsın ve çok huzurlu ve çok genç ve çok dinamik ve çok sevgili ve çok aşk ve sen böyle bir aşk olduğun için sana çok teşekkür ederim. Ben bunu fark etmemiştim özür dilerim ve bunun kulluğu kadar zevkli bir şey yok ve ben bilmiyorum ve şu anda "Elhamdülillahirabbilalemin" bütün alemlerin Rabbi olana Allah hamd eder, "Errahman ve Rahim" ve şimdi bütün oluşlar ve rahman ve rahimiyetinden bize nasip eyle ve "Maliki yevmiddin" bütün DNA'larımda bunları ilahi DNA'yla açığa çıkar, şimdi.

Bedeninizin herhangi bir yerinde bunu hissetmeye başladığınız zaman, bu sizden açığa çıkmaya başladı demektir. "Errahman ve Rahim" ve beni tevhit üzere muhib eyle. Bu Hz. Muhammed'in (SAV) ortaya çıkışıdır. Nereden? Sizden. Şimdi rahat, mutlu, huzurlu, özgür, sevgili, sevinçli, neşeli, zengin, genç ve sağlıklı, sevgili, sevinçli, neşeli, genç, zengin ve sağlıklı bunları ekliyorum, sevgili, sevinçli, zengin, neşeli, genç ve sağlıklı.

Bütün burada olanlara ve bunu dinleyenlere "rahat, mutlu, huzurlu, özgür, sevgili, sevinçli, neşeli, zengin ve genç, sağlıklı" bu kodların

açılmasını emrediyorum şimdi. İlahi DNA'larda bu kodların açılmasını emrediyorum. Ve bu bedende kabul ediyorum şimdi.

"Rahat, huzurlu, mutlu, özgür, sevgili, sevinçli, neşeli, sağlıklı, zengin ve genç" şimdi. Bu yazıyı şerit gibi alnımın ön tarafında görüyorum, ışıktandırıyorum ve büyütüyorum. Ey Rabbim teşekkür ederim, koruyucu meleklerim teşekkür ediyorum bana bunları yaşamamı kolaylaştırıyorsun, bu bedene, şimdi.

Şimdi alnıma Âdem ismini yazıyorum. Âdem ismini alnımda ışıklı olarak görüyorum, oda kadar büyüttüm, evimiz kadar, mahalle kadar, şehrimiz kadar, Türkiye kadar, dünya kadar, galaksiler, evren ötesi kadar büyüttüm Âdem ismini, ılık ılık bir Âdem isminin içindeyim şimdi. Nefes alıp veriyorum, nefesim rahatladı. Âdem ismi bütün auramda dönüyor kolaylıkla. Âdem ismi bütün DNA'larımda açıldı, ben de kabul ettim ve Rabbime teşekkür ediyorum.

Söylediğim şekilde bunu gün boyu, her an aklınıza getirip, bu genişlemeyi yaşıyorsunuz. Her türlü, her şey olabilir, onun ezberi yok. Ama siz, radyoyu buraya çeviriyorsunuz. Eyvallah.

Bir sürü şeyin ilminden bahsedebiliriz, bana bu aralar çok önemli geliyor, yani hücrenize ve DNA'larınıza bu beyinden doğru laf söyleyin. Tabii ki Allah izniyle ben her akşam yapıyorum. Evet. Bizim yargılarımız var, ama buna da Allah gözüyle baktığımız anda bütün hallerden bunun bir oluşumu var, gelişimi var. Bizim bakış açımıza göre

bize sonsuz keyifli ve rahat bir şey olur. Bütün tabular yıkılacak hepsi birden. Çünkü siz aşkın ta kendisisiniz, kafası karışmış tanrılarsınız.

Hepinize selam ediyorum canı gönülden.

Herhangi bir bu alemde duyduğunuz vesvese, olmazlar, şunlar bunlar, bakın, istasyon değiştirin hemen, tamam.

07.06.2024

Beynin Programlanması

Ben şimdi son zamanlarda beynin programlanması önemsiyorum. Diğer şeylerin içselleştirildiğini düşünüyorum. Yani dinin olmadığını, İslam'ın din olmadığını, sizin özünüze bir hareket olduğunuzu, kadın erkek diye farklı bir şey monte edilmediğini sizin indiğinizde, tabii ki siz kadın olarak farklı, erkek olarak farklı davranırsınız bu platformda, ama sizdeki kayıtların, yani sizdeki sistemin tam ve eşit olduğunu, kusursuz olduğunu ve bunu fark ettiğinizi, artık en azından ilmen bunu gördüğünüzü ve Allah sisteminin, bütün tasavvuf sistemlerinin ve peygamberlerin dahi birer rol model olduğunu ve sizin zevk etmeniz için var olduğunu, DNA kayıtlarınızda var olduğunu ve bu kayıtları okumaya başlamanın İkra denilen kelime olduğunu, sizin kendinizden açığa çıkan kayıtları okumaya başladığınızı ve bu kayıtları görmek için burada olduğunuzu ve bu kayıtlarla başka bir varoluş haline dönüşmek için burada olduğunuzu ve buradaki beşerî 3D sistemine bilerek isteyerek girdiğinizi, bir parçanızı burada görüntülediğinizi, ama sizin bu parçanız olmadığını, yani bunun şu anda bir kimlik, bir elbise olduğunu ve özünüz sonsuz aşk olduğunu ve muhabbet olduğunu ve bu edindiğiniz kimlikleri neden edindiniz acaba, niye edindiniz ve bununla ne yapabilirsiniz ve bu edindiğiniz şeyler nedir, gerçekten ve bu serüveni yaşamaya gönüllü olduğunuzu ve bu serüvende gerçekten

zor bir yatay sistem olan bu 3D sistemini, bu dünya hayatını seçtiğinizi, bu seçtiğiniz hayatın mesuliyetini aldığınızı düşünüyorum.

Her bir durumda ister bunun mesuliyetini alıyorum deyin, almıyorum deyin, ama her şey sizin düşüncelerinizle oluşuyor. Çünkü buradaki platform tamamen düşünce maddesinden oluşan bir platform.

Düşündüğünüz şeyi sahiplendiğiniz anda ve hissettiğiniz anda burada zuhur ediyor, yani maddeleşiyor. Düşündüğünüz şey oluyor. Siz de kendiniz hakkınızda ne düşünüyorsanız bu maddede, o düşündüğünüz şey oluyorsunuz.

Şimdi bunları böyle söylemek çok kolay olabiliyor, ama yaşaması önemli. Sizin neyi fark ettiğiniz önemli. Eğer fark etmeniz gerekiyorsa, belki fark etmeniz gerekmiyorsa, bunlara kafa yormanız veya gönül koymanız gerekmiyordur. Ama özünüz bunları fark edeceksin ve ben bunu istiyorum diyorsa, bunu yapma serüvenine doğru giriyorsunuz ve bir sürü ilim çıkıyor karşınıza.

Zaman zaman mesela benim de şöyle dediğim oldu, "aman burayı biraz iyileştireyim de burası geçsin". Hayır, öyle olmuyor. Özünüz buna izin vermiyor, bırakmıyor. Eğer buradaysanız zaten bunu istemiş ve talip olan bir durumunuz var.

Şimdi ve burada din sistemlerini, yani tamamen bir ve tek ve yalnız bir bütün olarak gören kardeşlerim olduğunu düşünüyorum. Yani bir Yahudilik, bir İsevilik, bir şey yok. Hepsi İslam adı altında ve hepsi bir

ve tevhit altında ve hepsi bir modeli, bir simülasyonun açığa çıkış hallerini gösteren durumlar.

İdrakınızın bu duruma geldiğini düşünüyorum. İdrak denilen şey Kadir Gecesi biliyorsunuz. İdrak etmeye başladığınız zaman, sizin Kadir Geceniz başlamış demek. Bu hiç zamana bağlı bir şey değil. Zaman olmazsa, mekân olmaz, mekân da zamana bağlı.

Zaman ise varlık planıyla alakalı bir şey, varoluşla ilgili. Şöyle bu varlık alanının zuhur etmesini talep eden bir özünüz var. Varoluş planı yapan bir özünüz var. Bununla ilgili bir sürü deneyimler yaşayan bir durumunuz var. Bu deneyimlerin sonucunda ben varoluş olarak var mıyım, "To be or not to be" buna bir karar verme durumunuz var.

Fakat buradaki püf noktası "Allah varsa ben yokum, ben varsam Allah yok" lafı var, bunu çözmeniz gerekir. Yani bu laf doğru değil, bence hiç doğru değil. Çünkü bazı şeyleri, duymak, söylemek, belki tekrar tekrar konuşmak da iyi geliyor. Şunu söyleyeyim bana inanın inanmayın diye değil ama siz aşk üzeresiniz ve burada bunu bulmanız çok önemli.

Buna şiddetle karşı koyan ve şiddetle olmaz diyen bir zihnimiz var. Bu zihni terbiye etmek yani Hardware'den software geçirebilmek bayağı bir emek istiyor. Tabii ki bunun bana göre iki aşaması var.

Bir, gönlünüze yani basir noktasından özünüze bir vuslat gerekiyor.

Bu sizin aşka şahit olmanız demek. Çünkü benim dışarıda aradığım bir aşk var. Beni doğrulasın, beni sevsin, böyle yapsın ve bunların hepsi, sonu hüsrân oluyor. Ben bir soru sorduğum zaman "bu niye hüsrân

oluyor, şimdi ne yaptım da ne oldu da hüsrân oldu". Çünkü burada özünüz aşkı hiçbir tarafa bırakmıyor. Bırakmıyor ve sizin buna emin olmanızın adı Muhammed'ül emin. Yani özünüze emin "Ey nefsi-mutmainne". Bunu nerede buluyorsunuz? Nefs alanında. Yani buradaki manyetik alanda, bu çekim alanında, bu zor dünya denilen yatay bilincin olduğu bu alanda. Buna emin olduğunuz zaman siz nefsi-mutmainne'ye geldiniz demektir.

O noktada Hakk ismi sizden zuhur eder. Hakk esması. Çünkü Hakk sizin gönül merkezinizde olduğunuz zaman fark ettiğiniz, bulduğunuz, şahit olduğunuz bir platform öyle diyeyim. Bu bölünen, ayrıştırılabilen, birine mal edilebilecek bir platform değil. Çünkü bu bir yazılım ve siz buna şahit olursunuz. Şimdi o zaman bu bedenden, daha sonra başka bir yolculuk başlar. Bana göre Hak, Hay ve Alim esmaları açığa çıkacak. Burada Esmâ sistemi çok rahatlatıcı bir şeydir.

Yani biz burada aktivasyon, başka formatlar, başka eğitimler yaparız. Fakat bu bunun içine Kur'an'da olan bir sureyi veya bir esmayı koyduğumuz zaman bir rahatlıyorsanız, bin rahatlırsınız. Çünkü buranın formatı, böyle bir formatla formatlandığı zaman çok büyük rahatlık yaşanır.

Şimdi ilmi ledün denilen ilme doğru bir fark ediş alanımız var. Sonra ilmi Rabbani denilen, yani sizin Rabbinizle olan bir yolculuğunuz var. Sizin asıl yolculuğunuz ise, özünüz, aşkınızla olan yolculuk. Yani sonsuz sevmeye ile alakalı bir yolculuk.

Burada dışarıda bıraktığınız, bana dışarıdan gelir diye talep ettiğiniz herhangi bir şey, dışarıdan gelmiyor. Ama siz içeriden bunu yapmaya başladığınız zaman, hepsi gelmeye başlıyor.

Şimdi zihinle ilgili nasıl bir şey yapacağız ve bunun nasıl zevkli bir şey olduğunu birlikte göreceğiz. Bunu yaparız gibi düşünüyorum.

Ondan sonra burayı, bu programı gerçekten değiştirmeye başladığınız an, zaten İlmî ledüne adım attığınız zamandır. Çünkü zihin programlarını değiştiriyorsunuz, geçmiş yaşamları değiştiriyorsunuz.

Çünkü diyorsunuz ki fiilin faili Allah. Yani bir haldir aslında bu, ve bunu bu bedenin yaptığı bir şeyden, daha büyük bir alana nispet ediyorsunuz. Bu büyük alan daha önce, benim Rengin kimliğim olarak gördüğüm, kısıtlı bir alan, kısıtlı bir oluş sistemi var. Annem, babam, doğdum, evlendim, onu yaptım, bunu yaptım, şunu yaparım gibi, yine çok büyük bir alan, ama kısıtlı görünüyor. Ben bunu çok büyütmem lazım, çok büyütmem lazım, söylüyorum öyle böyle değil. Yani burada, benim özüm ve hakikatimin olduğunun bir damlası var. Ve konuşuyor, çünkü buradaki program, benim bu formatın ötesindeki, varoluş sistemlerini fark etmem için.

Mesela diyorlar, bir yerde bu benim çok da dikkatimi de çekiyor, işte elini kalbine, koy nefes al ver, kalbin açılsın. Ben bilmiyorum, böyle olduğuna da hiç şahit değilim. Çünkü ben o zaman yine kıyasta kalıyorum ve diyorum ki elimi buraya koyayım oluyor, olmuyor, ne oluyor, böyle bir zihinde kalıyorum orada. Ama ben diyorum ki, hiç, bu

zihinle değil, oradasın. Hiçbir şey yapman lazım değil ve bütün kıyası terk et zihninde, oradasın.

"Gönül dostu özlüyorsan, İhlas ile istiyorsan, Oradasın" hiçbir şey yapman gerekmiyor bunun için. Gerçekten bir gülümsemen yeter, ya demen yeter, evet demen yeter, oradasın.

Şimdi bunu fark etmeye, hissetmeye, bir çaba harcaman, ben kalbimi açacağım falan bu bir çabadır, orayı bana göre açmaz. Yok, oradasın.

Çünkü sen o çok muazzam aşk olansın. Burada sadece bir deneyimdesin. Peki bu deneyimde ne yapmak istiyorsun? Diyelim ki işte parasız kaldın, işte kaç kişi tecavüz etti, 10.000 kişi hakkını aldı, böyle bir tecrüben var yani, şimdi bu tecrübeyi aklayacak mısın? Ben bunu soruyorum veya işte erkekler şöyle yapıyor, kadınlar böyle yapıyor, zaten onlara güvenilmez, cinsel hayat şöyle böyle.

Şimdi sen gerçekten özünün ve Rabbinin yani yüksek benliğinin, senden ne istediğine bakacak mısın? Buradaki bedeninde Hakk açığa çıktığı vakit, yani senin özün açığa çıktığı vakit, aşka şahit olursun. Çünkü sen aşksın. Hani maşuk da diyebilirim. Hadi diyeyim. Sen o sonsuz aşksın zaten.

Peki buradaki varlığın bunu anlamadı, bir şeyler yapıyor, o zaman Rabbine yani yüksek benliğine ihtiyaç var. Çünkü buradaki deneyiminde bir şey için burada böylesin. Bir şey için.

Rabbinden o zaman iste de ki ben burada ne yapıyordum, ya kafam karıştı, burayı anlamadım, lütfen hadi burayı anlayayım ya. Enerjilerle bir sürü şey yapabiliriz. Çünkü neden buradan bunu yapabiliyorum aramızda mesafe, aramızda zaman yok. Aramızda sadece an var. An olduğu zaman, ben sizinle hiçbir mesafem olmadığını biliyorum. Ben buradan "Ya Hu" dediğim zaman sizin her tarafınız birden Hu olur. Bunu biliyorum ve şu anda o frekansa gireriz ben mesela şuna da inanmıyorum, çakralarını düzelt, düzenle. Hayır. Çakralar bu bedenin sistemleri. Bu sistemler, enerji sistemleri, bir açılır bir kapanır. Ama senin şuurun nerede o önemli.

Şuurun nerede, sen kimsin ve Rabbin kim, burada ne yapıyorsun?

Burası önemli, bunu fark ettiğin zaman, yani bu atomik bedene laf söyleyebilmeyi anladığın zaman.

Benim dikkatimi şöyle iki tane şey çekmişti, "Eşhedüenlailaheillallah" hep bu bizi seyirde bırakıyor dediğim olmuştu. Yani ayne'l yakinde bırakıyor. Ama bu işin Hakke'l yakini var. Niye burada bırakıyor, bu söylem eksik miydi? Hayır, tam tersi, evet "eşhedü" de bırakması gerekiyor.

Çünkü benim buradaki oluşumlarımı, benim seyredebilmem, benim özümle seyretmem, özümle sevebilmem, buradaki bütün oluşumlara benim tesir edebilmemi sağlıyor. Şimdi yoksa benim tesirim olmuyor. Ben öyle bir şeysem, benim bir şeye tesirim olmuyor. Çünkü ben o rolle özdeşleşmiş oluyorum ve o rol beni kapsıyor.

Gökyüzü, yeryüzü benim özümün seyrettiği bir şey. Ve ben bu seyre girebiliyorsam, o zaman ben bu matriksi seyrediyorum. Seyrettiğim zaman ben bunun zevkini yaşayabiliyorum.

Bana biraz kuru geliyordu, yani hep seyirde mi kalacağız, işte ben seyirci olmayı sevmiyorum falan. Hayır, çok seviyorum. Çünkü gerçek bir oyun kuran ve oyunu gerçekten istediği gibi oynanmasını sağlayan bir durum orası. Yani bir tiyatro oyunundasınız, oyuncu musunuz, tiyatroyu yapan mısınız? Tiyatroyu yaparsanız, o oyuncu kimliğine de girersiniz çıkarsınız, ama yapan sizsiniz. Önemli olan bu. Oynayan da benim, yapan da benim. Evet oynayan da siz olursunuz. İşte burada seyir bu yüzden önemli.

Bakış açınız çok önemli ve siz nereye, nasıl bakıyorsunuz? Şimdi bunun için gerçekten sıkı bir beyin programlanması gerekiyor. Yani beynin hardware'den software'e geçmesi gerekiyor.

Çok uzun zaman size yine itiraf edeyim, ben o kadar fazla aşk meraklısı olduğum için ve gönül halindeki bunu çok sevdiğim için, buna hiç gerek yok dediğim olmuştu. Fakat o aşk çok büyüyünce, evet gerek kalmıyor, seni bütün içini alıyor. Ama, hayır senin burayı, bu programı tamamen değiştirmen, bilinçli olarak bunu yapabiliyor olman lazım.

Burada mesela Hakk benim yine takıldığım bir şeydi. Peki Allah değil mi, neyi programlıyorum, yani ne yapıyorum ben, hayır, öyle değil. Çünkü varoluş alanları Allah'a ait. Hatta Hazreti peygamberin (SAV) söylediği bir laf var, yok oluş, "Ben" diyor "fakrım ile iftihar ederim" sende

olmayan bir şey bu yokluk diyor. Ben de diyeceğim ki, hayır, onda olan bir şey bu yokluk, bu yaratım sisteminde, nasıl oluyor, yani oradan mahrum ve eksik değil.

Bunu söyleyeyim mi söylemeyeyim mi bilemedim şimdi ya Rabbi. Yani hiçbir suçluluk duymayacaksınız gerçekten, hiçbir durumdan, hiçbir söylemden, hiçbir zaman, hiçbir yerde, hiçbir şekilde, hiçbir durumda, en ufak bir içinizde tereddüt olmayacak, en ufak, varoluş alanlarıyla da böyle.

Şimdi ego nedir? Ego ne zaman büyük sıkıntıdır? Ego ile ben arasındaki fark nedir? Hadi bir soru sorayım

Bir şey olmaktan korktuğun zaman o şeysin zaten, bu ego. Ama bir şey olmaktan korkmadığın zaman o şeysin zaten, bu ego değil.

Bir şey ol, hepsini ol, ne olacak, yani burada bir şey olmak bizim kafamızda ben şunu oldum. Şimdi bana çok uzun zaman mesela Sultan diyorlardı. Bu sultanlığı bir bırakamadık mı diyordum. Sonra anladım niye öyle diyorlardı ve orayı bıraktım. Çünkü bir şeyi tuttuğun zaman, Yunus "Kapıda kul var sultandan içeri" diyor ya benim böyle kafama takılır. Doğru söylüyor yani herhangi bir şeye tutunduğun zaman ve burası iyi mi olacak, kötü mü olacak, şöyle mi olacak zihnim yapıyor bunu. Burası ego, yapma o zaman, yapma ve sen her şey olmaya hazırsan ve bunu gönülden, ama bakın şimdi burası işte bu gönülden olması gerekir. Burasının, Hakkın burada açılması lazım. Ben

her şey olurum ise, ol. Ne istersen onu ol. Ne kadar istiyorsan o kadar, nasıl istiyorsan öyle.

Ama bana işte hiç olacağım denildiğinde, ol bakayım, nasıl oluyorsun, hiç olduğun yok. Egoyla gerçek bir Vahdeti Vücut beni arasında, bir fark var. Sen her an, her şey olmaya hazır mısın, istiyor musun? Sen, özüm bunu istiyor, ama sen ay ben oldum, ne oldun. Şimdi burada da bu argümanlar giriyor zihninde, işte ben Ceo oldum, dünya güzeli oldum, onu oldum, bunu oldum. Yani çok istiyorsan ol, ama ilk önce özün ol, ondan sonra ne istiyorsan ol. Çünkü ondan önce istediğini zannettiğin şeylerle önüne geliyor. O zannettiğin şeyleri biraz oluyorsun, biraz olmuyorsun, frene basıyorsun, gaza basıyorsun, bir şeyler ondan sonra şöyle oldum, böyle oldum ve biraz tecrübe yaşıyorsun. Ondandır tatmin olmuyorsun.

Ama ilk önce tatmin ol. Her halükârda tatmin ve sen bu tatmini yaşadıktan sonra bütün varlık alanında olan sensin. Hangi rolde istiyorsan onu ol. Hem de bütün alemdeki tek en müthiş, mükemmel, inanılmaz, şahane, çok zevkli, çok keyifli, çok aşklı ol. Ama bunu bu zihnine bir doğru anlat ve oradaki zevki kaçırma.

Çünkü bir şey olacağım dediğin zaman, kıyastaki, yani yatay bilinçteki oldukların, sana o tatmini vermeyecek. Sen dikey bilinçte isen ve kendi özüne vuslat ettiysen, hepsi sana tatmin verecek, hangisini olursan ol. Buradaki fark, bir şey olup olmamak değil, zihninin nerede olduğu.

Çünkü senin Rabbi hasın, yani asıl has olan Rabbinin bir noktası, neyi olmanı istiyorsa onu öldürcek ve diğerlerinde sıkıntı çıkaracak. Şimdi bundan önce seyir gerekiyor. Yani bu seyirde diyelim ki benim mesela çok istediğim bir şey olmuyor. Ben orada gerçekten bunu niye istemediğimi, benim özümün niye bunu yaptırmadığını çözmem lazım. Orayı gördüğüm anda bu mekanizmada, orası bana komik gelecek. Şimdi mesela diyelim ki bir kadın bir erkek ilişkisi istiyorsun, öyle olmuyor. Çünkü senin Rabbin yaptırmıyor. Karşına bütün olmazları getiriyor, sen daha orayı fark etmiyorsun. Diyorsun ki çünkü ben bu bedenim. Ama sen bir fark et yani, şu derinliğinde asıl kim olduğunu ve burayı bir çöz. Çözmek durumundasınız.

Sıkışıklık yaratan şey benim zihnimde. Rabbim diyor ki zihnindeki bu şeyi gidericem, bu kadar. Bunu sen ne konuşursan konuş ben yapacağım. Sen bunu ister kolay yolla anla, istemezsen zor yolla yaparım diyen bir özünüz ve Rabbiniz var.

Teslimiyet dediğiniz şey bunu görmeye canı gönülden peki dediğiniz zaman. Şimdi bunun da gönülden olması gerekiyor. Bütün ilahların Allah ilahına bırakılması, yani hal durumuna bırakılması bu yüzden. Çünkü ben başka türlü nasıl bırakacağım, ben nasıl yapacağım burayı? Şimdi benim affetmem lazım, yani nasıl affedeceğim?

Nasıl, yani 3 yaşındayken bana tecavüz edilmiş, 5 yaşındayken o dövmüş, bu üstümden yürümüş öbür taraftan, ben bunları nasıl yapacağım diye sormaz mıyım, ben sorarım. Öyle çok basit kayıtlar değil bunlar. Peki bütün bu kayıtlar hepimizde var mı, var. Niye?

Adem'den beri olan hepsi var zaten. Biri bunu şu anda yaşıyor, sen daha önce yaşadın veya kaydında var. Kaydında o nötr hale gelmediyse, bu habire önüne çıkacak, Ta ki sen kendin neden bunların benim önüme geldiğini görüp fark edene kadar olmuyor olarak önüne çıkacak, zorluyor olarak önüne çıkacak. İşte fark makamı denilen şey bu, Muhammed'i olan. Fark ettiğinde, aha dediğinde, hııı bunun içinmiş bunlar dediğinde.

Küçükken ben şöyleydi, annem bana hiçbir şekilde bir misafirlikte, önümde bana uzatılan şeyi bile almama izin vermezdi. Yok ve bana böyle kaş göz yapardı. Ben de böyle o kaş gözle otururdum, ondan sonra 17-18 yaşıma kadar ben bana ikram edilen şeyi alamadım, elimi uzatamadım gerçekten ama, yok yani dışarıda hiçbir şey alamam, isteyemem böyle bir hakkım yok. Bana bir şey ikram edildiği zaman anneme bakardım, izin veriyor mu, mutlaka onaylaması gerekiyordu. Bir yerden su istiyorum diyebilmek bile zordu benim için, çok zordu. Yani nasıl isteyeceğim. Şimdi çay, kahve, su, her şeyi birden istiyorum. Ne içersin diyorlar, bana hepsini getir diyorum.

Şimdi bunu, sonra onu, sonra da onu içeceğim diyorum. Evet, ondan sonra böyle bir durumum var.

Kayıt görmek istiyorsanız, yapamadığınız işlere bakın. Burada samimi bir soru sorun, bu nedir deyin, bu nasıl bir şey bilmiyorum. Çünkü tekrar tekrar bir döngü olarak önünüze geliyor ve gelecek. Bunu ben yapmıyorum, bunu sizin Rabbiniz yapıyor ve yapacak, yapmaya devam edecek, böyle oluyor, benim tecrübem böyle, ta ki siz aaa peki, ooo

buymuş diyene kadar. Oraya teslim olmayı biz kabul zannediyoruz, halbuki kabul değil, seyir ve fark edip, olduğu gibi paket program olarak bırakmak. Paket olarak iyisiyle, kötüsüyle artık sizin orayla bir hissiniz, düşünceniz, işgaliniz kalmıyor.

Bu şuna benziyor mesela, siz bir hasta olduğunuz zaman aklınız o hastalığa gidiyor. Şuram hasta buram mı bir şey, iyileştiği zaman aklınıza gelmiyor. Ay ben grip miydim falan demiyorsunuz, geçmiş diyorsunuz. Ama bir kayıt silindiği zaman, orası sizin için artık bir şey değil. Bir sürü insan için bir şey, ama sizin için değil. Yani bir sürü bir insan için diyelim ki mesela bana küfrettiler, bir sürü insana çok kötü geliyor, bana bir şey değilse, değil, ha ne güzel yaptı deyip giderim, bu kadar.

Gerçekten, yani bir şey değil çünkü. Ne yapalım şimdi kayıt gitmiş. Gittiyse gitti, bu gerçekten kaydın bitmesiyle alakalı bir şey bu. İndiniz de bir önemi yok. Gücünü kaybetmiş. Siz oraya bir güç vermişsiniz bir kayıt olarak, şimdi eeem hıııı filan deyip geçiyorsunuz. Her bir zorlukta, bu iş böyle. Yani bu manaya erdiği vakit, gönlünüzde bir ferahlık, aslında bunlara fena makamları deniyor bir manada, yani fiili burada Allah'a nispet etmek demek, yani varoluşa nispet etmek demek. Ve bana göre Rabbinize sorun, ya burayı gerçekten anlamadım deyin, samimi olun, bu samimi anlamadığıma anlatacaktır. Ama çok samimi sorun, ya burası nasıl olacak deyin. Orası bakalım oluyor mu olmuyor mu, sizin bir şey olmanız, yapmanızda değil samimiyetinizle alakalı.

Şimdi hepimiz çok karmaşık varlıklarız. Öyle basit bir şey değiliz. Çünkü melekler bizi anlayamaz, insanız çünkü. Hayvanlar bizi anlayamaz, insanız çünkü. Hayvandan aşağıda oluruz, melekten üstün de. Çünkü insanız. Bu nasıl bir şeydir, bu nasıl, olunduğu zaman, nasıl yaşanır, zaten öylesiniz.

Bu nasıl yaşanır önemli benim için. Çünkü yaşantıya burası ve insan zuhura geldiği vakit bu programda, program bitti. Siz de hürsünüz, aşklısınız, sevgilisiniz ve her istediğiniz programa dahil olursunuz, öyle.

Şimdi mesela bugün Cuma. Cuma ne demektir? Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail. Yani sizin beyninizdeki bu melekelerin açığa çıkması demektir. Ruh makamıyla birlikte, aslında Cem de denebilir, ama Ruhullah. Niye Ruhullah deniyor? Çünkü ruh hali de değişken bir hal. Allah ismi Uluhiyettir, yani değişkenlik gösterir.

Gayba iman demek, bu gözlerin görmediği alanlara emin olmak demektir. Öyle inanmak falan değil, emin olmak. Emin olmak ise gönülde olur. Yani eminim.

O yüzden gönüldeki bu eminlik noktasının açılması, ilk önce istenen bir şey. Ve benim seyri sülüğümde böyle, ondan sonra var oluş noktalarının fark edilmesi gerekir. Fark ve Furkan denilen fark makamları açılır. Yani siz öyle bir aşkla dolarsınız ki, bunu sizden kimse alamaz, böyle bir şey yok. Orası zaten varlık kokusu almamış denilen noktadır. Yani orası varlık kokusunu almaz. Ama varoluş programlarında istediğiniz şekilde hepsi olur.

Bunun için beyin programınızı bilinçli olarak değiştirmeniz gerekir diyorum. Şimdi hepsini birden söylüyorsun diyorlar bana, ama 8-10 senedir söylüyorum. İlk önce çok fazla Allah ve gönül noktasına dikkat çeken bir durumum vardı.

Bana da işte nasıl söylüyorsun sen, yani ben feminist değilim, ben erkeklere de karşı değilim, kadın cinsiyetine de karşı değilim, hiçbiri ist. mist. değilim bir kere onu söyleyeyim.

Ama sizin özünüze, "ben nasıl bir yol fark ettiysem", onu söylüyorum.

O öze olan yol, bana göre önemli ve insan tipinin zuhur etmesi önemli. Sizin indinizde, zihninizdeki karmaşıklığın netliğe kavuşması önemli. Bunu ben nasıl yaşadıysam, o şekilde söylüyorum.

Şimdi daha önceki tasavvuf yöntemlerinde de bunu gördüm, gönül ilk öncelik, zihin değil. Çünkü gönle dönüşen bir zihin var ve gönlün fark edilmesi var. Sonra bu beyin programlarını bilinçli bir şekilde es geçmeniz gerekir. Ama işte gönül manasını keşfettiğinizden sonra, bu bedenin zihnini programlamak sizin işiniz ve bunla zevkle yaşamaya yönelmek sizin işiniz. Evet bunu siz yapacaksınız.

Kesinlikle aramızda ayrılık yok. Zihnimizin, beynimizin yaptığı bir program bu, ayrılık programı yapmış. Ayrılık programı olmasa bu beşerî sistem zaten yaşanamazdı.

Ama şimdi geriye dönüşü yapacak olanlar için, bu program artık bu kadar yeter. Şimdi ben özümü fark etmek üzere buradan bir dönüş

yapıyorum diyenler için bu program böyle buraya kadar. Hani bu program zaten devam ediyor. Ama ben başka bir programla devam edeceğim diyenler için, zaten başka da bir şey yok.

Burada yaşamanız gereken tecrübeler veya almanız gereken ilim, hepsi muazzam bana göre. Allah'ın veya yaratanın veya isimsiz olanın ilmi ve hangisi size lazımsa o gelsin, bunu isteyin, başka bir şey değil. Zaten şu anda olan da o, tereddütleriniz veya bir şey indinizde size keyif veren, bakın, yani mutluluk veren bir şeye dönüşmedi ise orası daha olmamış.

Çünkü hepsi size mutluluk ve güzellik ve rahatlık vermek üzere, dizaynı bu. Olmadıysa o zaman hemen önünüze bakın burada olmamış deyin. Bu bende sıkışıklık yaratıyor, demek ki burası olmamış deyin, çok basit. Yani hemen anlaşılıyor orası veya bir şey bana bir üzüntü veriyorsa, aman diye bir tarafa kapılıyorsan işte orası. Rabbim diyor ki geç burayı, nasıl yapacağız sana söyleyeceğim.

Çünkü komplike varlıklarsınız ve ezber laflarla olmaz ve sadece bir enerji çalışmasıyla olmaz. Çünkü ben enerji çalışmasını yaparım, hep beraber uçarız, sonra konduk mu ne olacak. Şimdi burada ne yapıyorduk ne oluyordu, ay bu bana bunu dedi..., ta ki siz gülümseyerek bakana kadar.

Sizin eminlik haline, zihninizin de oraya gelmesi gerekiyor. Gönlünüz özünüze emin oldu, zihniniz de Rabbinize emin olacak.

Evet ve sonra keyifli bir durum başlayabilir. Çünkü siz bu atom maddesine tesir edersiniz o zaman. Edersiniz. Şimdi burada yatayda ne diyorlar, sen kaç yaşına geldin, senden bu olmaz. Hayırdır. Hayır, kuantumla yönlendirirsiniz. Hayırdır, kim dedi bunu beşeri sistemdeki akıl, ben o akla mı uyacağım, yok. Ben uymayacağım, yok, geçiniz burayı. Bu yaşta şu olur, bu olur, uydurma, kim dedi. Gerçekten bunların hepsine birden "külliye yok" diyebilen bir akıl olmaya başladığı zaman, siz eğlenmeye başlarsınız.

Evet keyifli olur. Çünkü ona takıl, buna takıl, o öyle dedi, bu böyle, desin diyeni bağlar, demeyene bir şey olmaz. O yüzden siz hangi zihniyetle, hangi şuur, hangi bilinçle, siz kendi özünüze emin olup, bu yazılımın söylemlerine, atomik maddeye hem tesir edebilirsiniz hem de değiştirebilirsiniz.

Sevdiğiniz şeyleri büyütün, sevdiğiniz noktayı kaçırmayın. Mesela bir ekmeği seviyorsunuz, kızarmış, kokuyor, işte şöyle, üstünde bir şey var, vav böyle olun oraya, büyütün orayı, kilo almazsınız. Ama çok sevdiğiniz bir şey size para, her şeyi getirir. Sadece siz orayı sevdiğiniz ve siz orada demlendiğiniz için mmm çok güzel bunu demeye başladığınız zaman, hepsini birden getirir.

Mesela hani namaz hareketlerini yaparsınız yapmazsınız, bu bedene de iyi bir şey aslında, fakat çok fazla bilgi var arkasında. Böyle yaparsam olur, böyle yapmazsam olmaz, öyle olursa, böyle vıdı vıdı bir şey.

Fakat Rab bağlantısı, ruh bağlantısı, Allah ve öz bağlantısı için mesela İki rekât namaz kılın ve o bağlantıyı siz kendiniz için yapın.

"Elhamdülillahi rabbil alemin errahmanirrahim" bunu kendiniz için, Maliki yevmiddin yani kendiniz oradasınız, o DNA'nız açılıyor. Bu bilinçle şuurla yaparsanız yapın, şahane, oradaki imam da siz olursunuz ve bütün alem, bütün bu matriks, iki rekât namaz içindir zaten.

İki rekâtı kılın, çıkın. Çünkü o manaların sizde açılması demektir. Bunu fark ederek yapıyorsanız, o hareketi yapın. Bu size kolaylık da sağlar, bu takıldığınız yerleri geçmenizi de kolaylaştırır. Çünkü siz oradasınız. Bu da güzeldir ve rabbiniz namaz kılıyor.

"Ya Muhammed Rabbin namaz kılıyor" dediği şey ruh bedenleri namaz kılıyor, sen de bu atom bedeninden kalk, buna uy diyor, başka bir şey değil. Yani bu hareketi yap. Bunu bu bilinçle, bu şuurla yapıyorsanız yapın, diğer türlü takıntı oluyor. Dışarıda bir şey yok.

"Errahman, allemel Kur'an, halekel insan" (Rahman suresi) yani Rahman ismiyle, yani kuantum alanda Kur'an var diyor. "Halekel insan" ve buradan insan modeli zuhur eder ve "allemel beyan" ve böyle de beyan ettik burayı diyor.

Ve siz düşünce alanlarında "elhamdülillahi rabbil alemin" bütün Rablere neşeyle, ne güzel dediniz mi? Errahmanirrahim yani bütün oluşlar, o alandan diyor bir de, o alanın rahimiyet olarak zuhur etmesinden, buradan oluyor demiyor. "Maliki yevmiddin" yani dna'lardan, "ihdinas

sıratel müstakim" dengede yap beni, benim bütün bedenlerimi şimdi dengeye getir, "İyya kenabüdü" bir tek senden istiyorum" diyor, çünkü Fatiha'da iki türlü istek var, beni tevhitte daim tut, böyle bir emir var bu Fatiha'nın içinde. Yani bu bedenin Rab bedeniyle bağlantısındaki bir emir durumu var, bir farkındalık durumu var.

Ondan sonra mesela "cem'ül cem"de "Kul huvallahu ehad" (İhlas suresi), yani sadece benim, benim diyor, tekim.

"Allahü samed" yani hiç kimse bana girip çıkamaz. Çünkü hepsi benim, "lem yelid velem yuled" bütün alem birleşse eşitim değil, olan bir özün var. Bunun beyanı bu, "İhlas".

Ve orada aşk oluyor tabii ki, kendi oluyor öyle. Bu sizde var. O yüzden bunu yaşıyorsanız kendi indinizde, kendi DNA'larınızda, iki rekât namaz kılın, o hareketi yapın. Salat var, namaz yok Kuran'da ama, yapın o hareketlerin de bir muazzam duruşu, kendi hali var kendinden kendine sizin özünüzde, başka bir şey değil.

Evet bir sürü başka manaları var da, yani bu mekanizmayı böyle dengeye getiririverir hemen. Ben buydum diye, böyle bir şey.

Çünkü Kur'an duaları, benim zevk edişime göre, hepsi DNA açılımı. Sizin kendinizdeki DNA açılımlarını yaşıyorsunuz, ona buna bir şey yapmıyorsunuz, dışarıdaki bir Allah'a yapmıyorsunuz. Hayır, siz kendinizden kendinize bir söz, bir duruş, bir fark ediş, bir yaşayış işi bu, bu kadar.

Şimdi beyninize, zihninize, "rahat, mutlu, huzurlu, özgür, sevgili, sevinçli, sıhhatli, neşeli, ince, zengin ve genç" bu kodlamayı daim yapın bunu zaten. Yani zihninize sabah kalkar kalkmaz bunu tekrar edin. Bu bir makine, öğretiyorsunuz, yatarken de bunu tekrar edin. Şimdi bunun bir ötesi var. Rahat; ay ne güzel deyin, evet his katın buna, mutlu; işte böyle, bir şey katın, huzurlu; daima, yani bu bunları katın, özgür; tabii ki, sevgili; işte, sevinçli; tabii ki müthiş joyfull yani böyle bir şey, sıhhatli; her hücreme kadar, bunu deyin zevk alın bu sözünüzden, zengin; yaşıyor, bende, bunu katın, ondan sonra ince; evet inceciksiniz, her türlü fitsiniz, tabii ki dinamik her türlü aksiyonu yapabilersiniz ve ne kadar güzel, buraya bu duyguyu katın, bu duyguyu kattığınız zaman, bu bedende işlemeye başlıyor tam olarak.

Çünkü sizin programınız ahsen-ii akvim üzerine, yani müthiş güzel, rahat, keyifli olmak üzere bu program. İşte bunu kabul edin.

Bu "Access'de bütün hayat bana kolaylık, neşeyle gelir" deniyor, ama bunu ezber değil, hisle yapabilmek. Böyle immmmm. RNA'larınız bunu kayıt alır. Çünkü RNA olmadan kaydolmuyor.

Mesela diyelim benim Fatiha aktivasyonunu yapıyorsunuz, hissinin gelmesini bekleyin, bu ne bilmeniz gerekmiyor, bir şey bilmeyin. Bilmediğiniz şekilde gelecek çünkü, sadece izin verin. Canı gönülden kolaylıklar diliyorum.

Zorluğu zihnimiz yaratıyor. Zihnimizi programlıyoruz, bu muazzam oluşa teslim olsun. Ve bu muazzam oluş olsun. Bu ego değil.

Beyin Kodlama

Bilinçaltı dediğiniz şey, hepsi Allah ve hepsi his üzerine kayıt yapıyor. Hissetmediğiniz bir şeyin kaydı olmuyor veya yani düşünce bunu yapamıyor.

Kaydolması için, his olması gerekiyor. Kayıtların silinebilmesi için veya değişebilmesi için bu bugünkü programımızın sonunda bir uygulama yapacağız hep beraber. Bu kayıtlar siz ne mana veriyorsanız öyle kaydoluyor. Mana vermeyi bıraktığınızda nötr oluyor.

Şimdi bu öyle bir şekilde bir simülasyon, öyle muazzam bir aklın, muazzam bir beynin yarattığı bir simülasyon ki, bu simülasyon 0 ve 1 ile işliyor. Bizim zannettiğimiz gibi değil. Bu 0 ve 1 ile işleyen simülasyonun içinde bir bedenimiz var. Ve biz bir şey yapıyoruz zannediyoruz. Ama yapmıyoruz.

Şimdi ve bu simülasyonda ne kadar reaksiyon gösterirsek kendi aleyhimize kayıt yapıyoruz. Böyle bir şey var. Yani aslında siz mana vermediğiniz sürece bu simülasyonda hiçbir şeyin manası yok. Siz o manayı oraya verdiğiniz kadar orası o manada, burada böyle bir mana yok dediğiniz kadar orası yok.

Şimdi bütün her şey bu simülasyonda, düşünce ve kayıttan oluşmuş. Düşüncedeki gerçek kodlamayı değiştirmedığınız zaman, simülasyonun içerisindeki bedeniniz bir sürü şeye maruz kalıyor.

Bu beyninizde, buradaki bu simülasyondaki beynin kodlamalarının değişmesi gerekiyor, gerçekten. Bu kodlamalar hangisine kötü dersiniz

kötü oluyor, hangisine iyi dersiniz iyi olmuyor. Ama iyi hissettiğiniz zaman iyi oluyor. Kodlamaların çalışması böyle.

Burada, çünkü bu atom bedenler dahi enerjetik bedenler, yani değişebiliyorlar.

Ve biz bütün her şeyin enerjiden ibaret olduğunu fark ettiğimizde bu simülasyonda, hani kuantum alan diye bir yere gitmemize gerek yok. Kuantum alandayız. Yani bütün bedenlerimiz dahi bu enerjetik harekete muhatap ve enerjetik hareketle değişiyor.

Çok basit bir şey söyleyeyim, buradaki 3D programında dediler ki size, siz işte büyüyörsünüz, yaşılanıyorsunuz. Hayır.

Evet büyüyörsünüz, değişiyörsünüz, yaşılanmıyorsunuz. Çünkü yaratıldığınız programın yaratım anında, herkes aynı yaşta. Sadece buradaki algı bunu farklı gösteriyor. Yaş diye bir şey yok.

Şimdi, bu yaratım programında, yani bu programın, geçen gün arkadaşlarıma da söyledim an nedir diye. Buradaki zihnimiz ileriye, geriye gidiyor. Yarın böyle olacak, dün böyle oldu. Halbuki an denilen şey, sizin bu prototipinizin, bu isminizin yaratıldığı an ve o anın gücü. Yani Eckhart Toll'ün olun dediği şimdinin gücü, o anın gücü.

Çünkü o anda siz, bütün, mükemmel, 12 Sarmalı DNA olarak varsınız. Ve bu burada bozuldu. Onun bunun düşüncesi, oranın buranın bilmem nesi, öyle böyle, şöyle böyle derken burası unutuldu. Zikir denilen şey bunu hatırlamak. Bu programın içinde, sizin kim ve ne olduğunuzu hatırlamak, Adem'den Muhammed'e, Muhammed'den Allah'a, yani sizinle işleyen ayrı bir program da var. Şimdi bütün bu programlar varken, sizin burada kendinize, ben kimim sorusuna doğru cevap vermeniz çok önemli.

Buradaki isminiz neyse, bunun yaratıldığı andaki programı ki, bu 4'üncü boyut, mükemmel, eşsiz, hiç benzersiz ve tastamam. Yani hiçbir

zerreye benzemeyecek şekilde güzel, o yüzden kimse kimseden üstün, kimse kimsenin altında olamıyor.

Bu matematik olarak imkânsız. Buradaki zihnin edindiği birtakım kalıplarla, sanki öyleymiş zannediliyor. Ama yalan ve doğru değil. Yeter ki siz yaratıldığınız andaki formatınıza eyvallah deyin. Ve bunu yapmanız için bu bedendeki beyninizi eğitmeniz gerekiyor.

Şimdi burada edindiğimiz, yani maalesef buna çok da çaba sarf ediyoruz, yani işte biri kral olmuş, biri çöpçü olmuş, öbürü kadın olmuş, erkek olmuş, bir kere siz hakikatinizde erkek kadın ayrımı olarak değil, ama insan olarak varsınız.

Tabii ki burada bu farklılık olarak gözüküyor ve başka bir mana taşıdığı için gözüküyor. Fakat manayı doğru yere koymak gerekiyor. Eğer o mana doğru olarak anlaşılmazsa, burada ayrım olarak duruyor. Ayrım olarak duran her şey size acı, sıkıntı ve üzüntü, eziyet getirir. Yani benim bu gözlerim baktığı zaman beni kandırıyor. Çünkü böyle görüyor.

Hani nefis için şöyle bir şey derler; "var olanı yok, yok olanı var" gösterir diye. Çünkü böyle, formatı böyle ve bu formattan hakiki formatına doğru bir yolculuğumuz var. Bir dönüşümüz var.

Ve kodlamalarımızı değiştirmemiz gerekiyor. Bu kodları neden değiştirmemiz gerekiyor?

Şimdi çok başka bir şey söyleyeceğim. Ezan okunuyor.

"Allahu Ekber, Allahu Ekber, La ilahe illallah, Allahu Ekber" diye. Allah sizden açığa çıkan her türlü haller, Hu frekanslar, Ekber sonsuz frekanslar. Kuantum alanının bütününü kapsayan bir kelime "Allahu Ekber".

Yani sonsuz frekanslarla var olan, halden hale geçme durumu. Bunu ayırmada duran bir zihin yapamaz.

Bir kere şöyle, çünkü neden, ilk önce buradaki maddede gördüğümüz her şey, ilk önce enerji alanında ve düşüncede gözüküyor. Mesela şöyle söyleyeyim cep telefonu, Kanuni cep telefonunu biliyor mu? Bilmiyor. Biz biliyor muyuz? Biliyoruz.

Bizim daha bilmediğimiz, yani zuhur etmemiş olan, yani birinin düşüncesi o noktaya daha henüz varmamış olan bir sürü durumlar, daha kim bilir neler var. Çünkü sonsuz olasılıklar alemi olan "Allahu Ekber". Burada, bu kadarının zuhurda gözükmesi maddeleşmesi durumu olmuş. Maddeleşmesi demek ordaki var olanın, burada yoğunlaşarak form alması demek.

Ve bu, biri düşünmeye başladığı anda, burada olmaya başlıyor.

Şimdi bunun bir de tersinden hareket edeceğiz. Çünkü neden tersinden, şimdi sizin buradaki bedeniniz kendisini o kadar kuvvetle varlığını sürdürüyor ki biz bu bedeni gerçek zannediyoruz.

Evet bu beden gerçek, ama hakikat değil. Sizin var olan gerçek bedeniniz, yani ruh bedeniniz, "Allahu Ekber"de olan bedeniniz, yani hiç ihtiyacı olmayan, her şeyle var olan o muazzam akıldan olan bedeniniz.

Sizin şöyle diyeyim, işte ona Allah deyin, yüksek benliğiniz deyin, yani buradaki aklın çok olasılıklarla muazzam büyük bir akıl olarak fark edin.

Yani burada yapamadığınız veya burada olmayan bir şeyi o akla bırakın. Buradaki zorluklardan bir tanesi bu. Çünkü yaratım o akıldan oluyor ve daha sonra buraya yansıyor.

Şimdi bu 3D, yani beşeri sistem programından siz çıkmadıkça, bunu nasıl yaptığınızı göremezsiniz. Bu nasıl yapılıyor göremezsiniz veya bu nasıl oluyor göremezsiniz.

Çünkü buradaki bu programda, işte su seviyesinde, ateş seviyesinde, akıl seviyesinde, tecrübe seviyesinde bir sürü ihtiyaçlarımız var, doğru.

Fakat burada takıldığımız her noktayı diğer o muazzam akıla bırakmayı öğrenmemiz gerekiyor.

Şimdi bilinçaltınız mutlu olmak istiyor. Yani tatmin olmak istiyor. Bütün bilinçaltı programları hepsi Allah. Allah kelimesi artı sonsuz eksi sonsuza kadar gidiyor. O yüzden o alanı kapsayamıyoruz. Ama o alan bizi kapsıyor.

Şimdi sizin bilinç altınızda, hangi program sizi zorluyorsa, orası dönüşmek zorunda. Nereye? Enerji haline.

Enerji haline dönüşmesi burada, buradaki bir anne babadan doğduğunuz zaman, gördüğünüz ayrılık, gördüğünüz o erkek, ben kadın, öbürü yeşil, bu mor filan diye bir şey. Hepsi bir enerjinin bir tarafını gösteriyor.

Halbuki bunun hakikati, iki taraflı. Yani bir noktada diyelim ki çok kötü bir olay oldu veya birbiri hastalandı. Biz diyoruz ki eyvah. Halbuki biz o anda şunu desek "aa hastalandı demek ki şifa oluyor" orasını anda enerji boyutuna değiştirmiş oluruz ve orası hareket etmeye başlar. Fakat eyvah hastalandı, eyvah bu kötü, eyvah şurası şöyle dediğimiz zaman orayı sabitleriz ve devamlı eyvah olarak orası bize gözükmeye başlar.

Bütün eyvah aman ne kadar berbat dediğimiz her bir şey, işte Allah budur. Yani "Allah şer işlemez" denilen şey budur. Mesela şu anda Gazze'de olan savaş bile aşkın kendisi, yangınlar yanan yere bolluk bereket olur ve güzellik olur. İşte siz bu şuura erdiğiniz zaman bu

tiyatroda, o zaman bu tiyatro sizi yönetemez ve siz bu tiyatroyu yönetmeye başlarsınız. Bu filmi yönetmeye başlarsınız.

Dışarıda duyduğunuz şeylere, böyle şeyler yani tek tek olanları, siz indinizde, hissinizde buna döndürdüğünüz vakit, zahirde zuhurda manifest, buna dönüşür. Yani sizi içine alamaz orası. Size bir şey yapamaz. Ama siz oraya bir şey yaparsınız. Demek ki çok güzel demeye başlarsınız. Eğer bunun ilahi kanunlarını biliyorsanız, demek ki böyle bir güzellik var burada demeye başladığınızda, orası dönüşmeye başlar.

Bir şey ilk önce frekans alanında olur, sonra buraya yansıması gelir. Şimdi burada sevmediğiniz bir davranış gördüğünüzde, sizin hoşunuza gitmedi, etkilendiniz, anda, onun yani kuantum jumping dedikleri şey anda onun üstüne çıkın. Peki bunu nasıl yapacağız, bunu ben göstereceğim. Yani zorluk veya bu olmuyor, yanlış programlama.

Küçüklükten edindiğimiz yanlış programlar bunlar, yanlış kodlar. Ve rezistans gösteriyorsak orayı sabitliyoruz (yani gösterdiğimiz zaman). Matrikste, bu simülasyonda duygu var ama duygusallık yok.

Çünkü matematik üzerine bu matriks. Bu bedenlerimiz de bir matematikle titreşiyorlar. Şimdi buradaki herhangi bir olayda, siz "duygusallık yerine durmayı seçerseniz bu ibadettir" aslında onu da söyleyeyim de durmayı seçerseniz, yani oraya duygusal karşılık vermemeye başlarsanız, enerjiye dönüşmeye başlar.

Yani siz ne kadar kötüsünüz ne kadar rezilsiniz, senden nefret ediyorum diyen birine a demek ki beni ne kadar çok seviyor deyin içinizden, ne kadar güzel bir şey söylüyor aslında ve bu ne kadar kıymetli bir durum demeye başladığınızda kendinize, orası sizi etkilememeye, matriks o oyunda sizi yutamamaya başlar. Siz bir düşünceyle oradaki o duygunun üstüne çıkmış olursunuz.

Yani bu demek ki, çünkü bunun matematiği böyle. Matematiğini anladığınız vakit sizi alt edemez. Çünkü bunun bir matematiği var. Bu hani ben söylüyorum işte değil. Matematiği böyle, ilahi kanunu böyle. Yani siz, size kötü gibi davranan birine iltifat ediyor olarak algılamaya başladığınızda, sizin burada bu rezistanssız ve yargısız duruşunuzla, şimdi orası size hiçbir şey yapmadan, kendisine geri döner. Çünkü yargılamıyorsunuz. Niye yargılamıyorsunuz?

Bir kere bunun bir enerji frekansı olduğunu öğrendiniz.

Bunun matematiği var dediniz.

Yargıladığınız zaman kendinizi oraya sabitlediğinizi biliyorsunuz. Gerek yok ve yargıdan çıktınız.

Ve Allah frekansına, Allahu Ekber frekansına girdiniz.

Çünkü sonsuz olasılıklar var ve hepsi bir frekans üzerine, tek bir kalıp üzerine değil.

Peki şimdi böyle bir durum olduğu vakit şöyle bir şey de oluyor. Diyelim ki siz bir an yargısızlığa girdiniz ve enerji olarak gördünüz, kabul ettiniz. Kötü bir şeye a demek ki bunun polaritesi pozitif, pozitif olana polaritesi negatif, ikisi birden, yani enerji böyle hareket ediyor ve çok iyi yaşadığınız bir andan sonra çok aşağı düşebilirsiniz. Çünkü enerjinin hareketi böyle. Bunu fark ettiğinizde ve bununla ilgili herhangi bir yargı yapma. Hep böyle yüksek enerjide durmak diye bir durum yok.

Ama yüksek frekansta durmak gibi bir durum var. Şimdi bunun farkı nedir? Sizin en aşağı enerjiye düştüğünüzde, odağınız frekansın en yüksekinde olsun. Yani enerjinin böyle hareket ettiğini bilirsiniz. Bir an çok güzel, sonra çok kötü gibi. Ve bu ikisine de ne güzel demeye başladığınızda odağınız değişmiş olur ve artık o enerji size gelmez. Bu ne demek? Yani mesela siz, bu benim deneyimde olan bir şeydi, işte evim yandı, ben de bir neşe bir neşe, bir daha oradan, yani niye

neşeleniyorsun, böyle saçma şey olur mu diyeceksiniz burada, ama hayır, bir ferahlık ve bu ferahlık hissini fark ettiğiniz zaman bir daha oradan size zorlama gelmez. Yani a demek ki bu böyle, burada en zor denilen şeyde bir ferahlık ve bir genişleme olur.

Mesela diyelim biri hasta, bir hastalık duydunuz, a demek ki çok büyük sağlığa kavuşuyor dediğiniz anda bir daha o frekans size tehdit olarak gelmez. Yok. Çünkü siz işin matematiğini de içsel hissini de çözdünüz demektir. Şimdi bunu yaptığınız zaman zaten o sırada siz 4. boyuta 5. boyuta geçtiniz ve buradaki boyutun sıkıntıları size bir şey değil.

O zaman gelen iyi de kötü de hani tasavvufta şu vardır "lütfun da hoş, kahrın da hoş" "Kahhar" çok da güzel bir şeye sebebiyet verir, yani size bir şey değil. İkisi de zevk olarak gelir. O zaman sıkıntı zaten gelmez.

Bizim zihnimiz boş bırakılmaması gereken bir şeydir. Bunun, bize karşı yapılan bir şey değil, hayır, matriksteki bir hareket olduğu. Yani odağımızın doğru yerde olması lazım.

İşte bana bunu yaptı, ya sana bir şey yapmadı, kimse sana bir şey yapmıyor. Hayır.

Sen sadece bunu burada böyle yaşamaya başladığın zaman, Allah, sadece bütün katmanlarda nurunu tamamlıyor. Başka bir hareket yok. Sen bunu kabul ediyor musun? Bak, nurun tamamlanmasını kabul ediyor musun?

Yani bizim yağlama yaptığımız gruplarda bunu çok görüyorum. "Nuru Muhammed'i, ilahi DNA, Hakk" ilmini kullananlar, bedenleri bunu öğrenmiş. Anda düzeliyor, çok enteresan çok çabuk düzeliyor beden.

Çünkü, biliyorsunuz bu zihin ezberden anlıyor. Ve ne söylerseniz onu algılıyor. Bunu beden öğrenmiş ve çok çabuk hemen kuantum alana geçiyor. Hemen iyileşmeye geçiyor. Atom altına kolaylıkla geçiyor.

Şimdi şöyle bir şey daha var. Hani İnşirah suresinde "her zorlukta bir kolaylık vardır" diyor. Yani bu, bir zorluk talep etmeyelim tabii ki, ama bizim bu alemde karşımıza çıkanların hepsi bir frekans halidir. Bunu fark edelim ve her bir sıkıntılı duruma, demek ki bunun çok büyük güzelliği beraberinde, demeye başladığımızda bunu yaşamaya başlarız.

Burada bir durum daha var. Siz böyle yaşamayı destur edindiğinizde ve böyle yaşamaya devam ettiğinizde, daha önceki siz yoksunuz. Çünkü daha önceki siz başka türlü yapıyordu. Bu eziklikten değil, ilahi kanunları öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz benimsediğiniz, yaşamınıza soktuğunuz için, şimdiki siz öyle yapmıyor.

Yani siz daha önce tırtıldınız, şimdi kelebek oldunuz. Şimdi bu kelebek olduğunuz zaman, tırtılığa geri dönmeyin. Yok. Yani eski alışkanlıklarınıza, eski davranışlarınıza geri dönerseniz büyük sıkıntı olur, dönmeyin.

Burada tabii başka sistemleri anlattık daha da anlatırız, birlikte konuşuruz. Ama gerçek tek varlık sizin şuurunuzdur. Sizin şuurunuz. İşte burada bu kelebek olmak, Muhammeden Resulullah manası Zuhur etmeye başlar. "Siz son derece bilinçli olarak buradaki 3D problemleri, felaketleri, sıkıntıları, savaşları, aşka döndürdüğünüz zaman, indinizde, manasını orada bırakmadığınız zaman, demek ki en güzel şey daim beni buluyor demeye başladığınız zaman".

Çünkü şimdi burada tabii ki hiçlik, varlık yokluk davası girecek, ben bir Allahu Ekber aktivasyonu yapacağım, orada siz, hiç olacaksınız, doğru, fakat aynı anda da varsınız.

Şimdi bu varlık ve hiçlik manasında sizin kendi egosal benliğiniz tırtıldı, orayı bıraktınız. Orayı bıraktığınız zaman, alemde gördüğünüz her şey, sizsiniz. Siz gördüklerinizi, kendi istediğiniz manaya çevirin. Şimdi bu tabii düşünce alanında, his alanında ve madde alanında başka türlü

işler gerektiriyor. Bunu biliyorum. Bunu söylemesi belki çok basit gibi, ama beden bunu öğreniyor, doğru ve buradaki işlerden etkilenmemeyi öğreniyor.

Buradaki işleri değiştirmek veya yeni bir şey ortaya koymak, başka bir şey, buradaki olan bitenden etkilenmiyor olmak başka bir şey.

Etkilenmemeye başladığınızda ve siz o bağlantıları hissettiğinizde zaten korkmazsınız. Yok, öyle bir şey olmaz. Zaten korku varsa, ayrılık vardır. Ayrılıktan dolayı korkar insan ve ayrı olmadığınızı fark ettiğinizde neyden korkacaksınız. Yani kendi zihninizin yarattığı uydurmacalardan, hatta şeytandan bile korkmazsınız, yok. Çünkü hepsinin getirdiği bir genişlik, bir ferahlık, bir güzellik vardır.

Bütün o felaket denilen şeylerin, eğer siz diğer manalardan çıkıp, bu manayı fark etmeye başladığınızda, enerji ve frekans olarak genişlediğinizi görürsünüz, şahit olursunuz.

Biz burada bu bedenleri bunun için aldık. Buna, kendimize şahit olalım, bu nasıl yaşanırdı diye. Çünkü bu bir anne babadan doğma programından başka bir yerde ölüm de yok, bu negatif, pozitif yok. Yani şimdi burada başımıza gelen negatif olayların kıymetini bilelim, bir daha yok. Yok çünkü. Hakikatte yok.

Biz bunları istedik ve asıl böyle yaşayalım dedik ve burada hodri meydan, yapacağız dedik ve bunları yaşayabilmek için bu aleme bir program üzere geldik.

Şimdi bu alemde programımız Allah ismine, yani halden hale geçme zevkine vardiysa, bakalım bundan sonra neler mümkün. Bu kadar, gerçekten.

Çünkü bu zihnimizin ve olmazlar etmezler diye olan amigdala, şeytan programı, yani uzaklık yaratan program.

Daha sonra formlara takıntı yaratan iblis programı.

Sonra Azazil denilen Aziz olma programı.

Bütün enerjileri fark edip, tanıyıp, iddialaşmadan hepsini kucaklayabilecek manaya gelmek. İddialaşmak, çok yoğun polariteleri getirir. O yüzden kimsenin iddialaşmasını istemem.

O yüzden şöyle bir cümle kurun Rabbinizden veya o yüksek benliğinizden ve o muazzam akıldan isterken, "benim ihtiyacım ne, onu bana göster" deyin. İstediğim ne değil.

Çünkü istediğiniz sizi iyi bir yere götürmeyebilir. Ama ihtiyacınızı söyleyeceği için, önünüze gelen ilk şeyi de kabul edin. Çünkü samimi bir "benim ihtiyacım olan nedir?" duyulur, bu lafınıza mutlaka hiç akıl etmediğiniz şekilde bir cevap gelir. Önünüzdeki ilk şeyi de kabul edin. Çünkü bu soruyu sordunuz.

Ben geçenlerde bu soruyu sordum ve başıma geldi gelenler ondan sonra. Şimdi bir şeye reaksiyon, rezistans göstermeyin.

Ama cevap verebilirsiniz. Cevap ise bunu enerji boyutuna taşıdıktan sonra, içinizde, indinizde o polariteyi enerjiye çevirdikten sonra olan şeydir.

Yoksa o tek bir polaritede kaldığı zaman aksiyon, reaksiyon, kavga dövüş, işte hep aynı şeyler.

Bunların değişmesi dönüşmesi gerekir ve "Allahu Ekber"dir. Yani Hu enerjiler, "Ekber" sonsuz ve oluşlar sonsuzdur.

Şimdi burada Rahman ve Rahim olan alan işler. Yani var olan bütün yazılım Rahimiyetle açığa çıkar. Buradaki kadın bedeni değil, erkekte de kadında da Rahim de var, Rahman da var.

Sadece semboller alemi burası. Bu manalardan çıkın artık. Hiç bakmayın. Yani ilgilenmeyin. Çünkü burayı eğer bir sinema gibi seyretmeye başlamadıysanız ve yani bir frekans oluşumu olduğunu fark etmediyseniz, acayip sabitlerseniz. Hiçbir dışarıdaki söyleme, programa bakmayın. Yok. Ahmet onu yapmış, işte İran şuraya girmiş, Filistin, hiç, hiç kimse bir yere girip çıkmıyor. Hepsi, yok işte neymiş o şimdi bir de tutturmuşlar yok maymun bilmem nesi, öbürü. Yani aynı program, bak aynı siz reaksiyonunuzu çekin oradan.

Sizi ilgilendirmez, beni de ilgilendirmez. Sizi, sizin özünüz, sizin aşkınız, sizin ruhunuz, sizin oluşumunuz ilgilendirir.

Geri kalan hikayeler sizle alakalı değil. Oraya reaksiyon gösterip de alakalandırmayın.

Şimdi beyin programları, beyin kodları, yani bir sürü, ben hep söylüyorum bütün bedeniniz beyin. Peki oraya hadi geçmedik diyelim, daha kıyastayız. Kıyasta ne demek akli meaş demek. Yani işte Ahmet, Mehmet, odur budur. İşte ruhun zaten cinsiyeti yok. İşte o ondan üstün, öbürü altta, öbürü kenarda. Aman ya Rabbi hiç bunlarla uğraşmayın.

Çünkü sizin bütün yazılımınızdaki haliniz tam ve mükemmel. Şimdi bu tam ve mükemmele, bizim buradaki bu beynimizin uyumlanması lazım. Kalbimizin ve gönlümüzün akli zaten uyumlu, birlik içinde. Fakat bu beyin, bu bedenin beyni, arıza çıkarıyor. Doğru mu? Bu bedenin beynini arıza çıkarmayacak hale getireceğiz. Yani Bu bedenin, yani bu oluşumun beyni, nöronlarını arıza çıkaramayacak hale getirmemiz gerekiyor. Tamam.

Bu oluşumun gönlü, gönlün akli zaten birlikte, aşta muhabbette. Fakat buranın beyni, bu kıyasi akıl, hadi öyle yaptık, böyle yaptık, hayır, bunun ciddi programlanması gerekiyor.

Ben şimdi bir eğitim kampında olsam bunu yaparım. Yine de yapacağım hiç şüphe yok. Çünkü burası da bizim birlikte eğitim yaptığımız, bundan dolayı ciddi ilerlediğimiz bir yer.

Şimdi bu beynin, bu bedenin beyninin, düşüncelerinin başı boş bırakılmaması gerekiyor. Niye? Çünkü düşünceler artık sonsuz, eksi sonsuz her tarafa gidiyor. Ve ondan sonra benim bu bedenim hastalanıyor. Doğru mu? Yeter, gidemez.

Yani şimdi bugün ne dedik, bir polarite gördüğümüzde bunu enerjiye döndürüyoruz ve yargılamıyoruz, reaksiyondan çıktık. Biz tırtıl olmaktan çıktık. Bunu bilinçli bir şekilde yapıyoruz.

İkinci bir şekil de bu beyin, mesela gözümüzü kapattığımız zaman anında alfaya geçiyor.

Fakat işte biz düşünüyoruz Ahmet bunu yaptı, hayır, anında o büyük aklın alanına geçmeyi öğrenecek, anda, biraz sonra falan değil, hayır. Ve bunu aslında, başka bir şeyle yapacağız.

Fakat şunu söyleyeyim, sizin var oluştaki, muazzam ruh alanındaki maddeniz, bu maddeden daha büyük. O maddenin, yani yaşayacağı zevkler bu maddeyi bin katlar.

Şimdi bana inanmayın, ama bu madde, yani bu beden, sadece onun bir küçük, işte deneyim alanı, bir şeyi. O yüzden, o maddenize bırakın, kendinize.

Burada bu gözlerin görmediği (işte gayb dediğimiz), o madde hakiki madde. Bu değil, burası bu madde illüzyon, yani uydurma bir şey.

Halbuki o madde, Allah'ın bütün halife olarak sizi koyduğu madde. Her şeyiyle tam, mükemmel, inanılmaz. Şimdi bu bağlantıyı, bu sizin o maddeyle, yani sizin gerçek varlığınızla olan bağlantıyı, çeşit türlü yollarla yapıyoruz, evet.

Mesela ağrıyan yerinize parmağınızı koyun diyorum, işte Nuru Muhammed, İlahi DNA, Hakk dediğiniz anda atom altına geçiyor. Yani ışık bedeninize geçiyor.

Sizin nur bedeniniz var. Ve nurunu tamamlayan bir Allah sistemi var. Sizin itirazlarınız, yargılarınız bittiği anda, nur tamamlanmaya başlıyor. Enerjiye dönüşüyor, frekanslara dönüşüyor. Hepsine iyidir demeye başladığınızda bu oluyor zaten.

Şöyle bir şey söyleyeceğim. Şimdi beynimize, beyin kodlarının bilinçli olarak bağlantısını yapıyorum diyeceğiz. Bu beynin nöronlarını şunlara, şunlara, şunlara bağlıyorum. Yani bu beynin kodlarını, bu beynin bağlantılarını, daim şuna bağlıyoruz diyeceğiz.

Okey. Şimdi gözünüzü kapatın. Bunu dinlediğiniz zaman, buradakiler dinleyebilecek zaten.

Bu beynin kodları daim başarı, mükemmel sağlık, bolluk, bereket, en mükemmel eşleşme, rahatlık, neşe, sevinç, özgürlük, sonsuz sevgi, mutluluk, genişlik ve zenginlik kablolarına bağlı şimdi.

Bu beynin kodları daim başarı, mükemmel sağlık, bolluk, bereket, en mükemmel eşleşme, rahatlık, neşe, sevinç, özgürlük, sonsuz sevgi, mutluluk, genişlik ve zenginlik kablolarına bağlı ve bu bağlantıyı kabul ediyorum.

Bu beynin kodları daim başarı, mükemmel sağlık, bolluk, bereket, en mükemmel eşleşme, rahatlık, neşe, sevinç, özgürlük, sonsuz sevgi, mutluluk, genişlik ve zenginlik şans sonsuz talih ve huzur ve sonsuz inanılmaz olasılıklara bağlı şu anda şimdi.

Bu beynin kodlarını başarı, mükemmel sağlık, çünkü mükemmel sağlıklı yaratıldım, bolluk bereket, çünkü bolluk ve bereket var, en mükemmel eşleşme, rahatlık, neşe, sevinç, özgürlük, sonsuz sevgi,

mutluluk, gençlik, zenginlik, şans, huzur ve sonsuz olasılıkların sonsuz güzelliğine bağlandı şimdi.

Beynim sonsuz talih ve şans programlarına bağlı, sonsuz talihliyim, sonsuz şans programına bağlıyım, talih ve şans benim, kaynakla bağlantım mükemmel ve sonsuz, o yüzden hepsi mucizelerle dolu, beynin programını bunlarla değiştirdim daim.

Beynim mutlu ve hücrelerim bu yüzden gülüyor beynim mutlu, mutlu yazıyorum beynime ve hücrelerim bu yüzden bütün hücrelerim gülüyor ve bu programa bağlı beynim.

Bundan sonra trilyon tane hücreniz var hepsini gülün göz olarak görün, gülün surat,

Şimdi gözünüz kapalıyken şöyle bir şey yapalım, alnınıza "Allahu Ekber" yazın. Allah bütün bu haller, Hu bütün frekanslar, Ekber sonsuz ve bütün hücrelerimde, bütün organlarımda, bütün damarlarımda, kanımda, bütün beden sistemlerinde ve ayağımın ucundan saçımın teline ve sonsuz boyutlardaki varlığımda, Allahu Ekber olarak bütün frekansların, harikulade sonsuz kere sonsuz frekansların, benimle olmasına izin veriyorum, buna şükrediyorum ve Allahu Ekber yazısını kocaman bütün bedenlerimi kapladığını ve frekansa çevirdiğini seyre diyorum şimdi.

Zenep noktandan, omuriliğimden, medula oblongata ve amigdala ve bütün 3'üncü göz, hipofiz bezi ve galaksiler kadar büyük, kozmos kadar büyük, bütün enerji frekanslarının en şahane şekliyle hücrelerimde açılmasına izin veriyorum, ilahi DNA'larla birlikte Allahu Ekber diyorum.

Nefes alıp veriyorum bütün bu enerjiler nasıl bir genişlik, nasıl bir rahatlık, bütün hücrelerini gülün surat olarak gör, alnında Allahu Ekber ışıltılı ışıltılı bütün frekanslar, beyin frekansların sonsuz olasılıklara uzanıyor, şimdi rahat bir nefes alıyorum, rahatsanız gözünüzü açın.

İyi miyiz, hissettiniz mi?

Beynimize böyle programlıyoruz. Bir daha başka türlü olmasına izin vermiyoruz. Bu programı söylüyoruz bunu tanıyacak.

Şimdi hisle birlikte birleştirdiğimiz için bu beynin programı sonsuz olasılıklar güzellikler kablolarına bağlandı, bunu kabul ettik, bitti.

Bunu başka türlüye döndürmüyoruz. Bunu hatırlatıyoruz zikir ediyoruz.

Hatırlatıyoruz bu beyne ve bu sonunda kendiliğinden yapmaya başlıyor. Bir sıkıntımız olduğu zaman veya bir şey olduğu zaman, hemen enerjiye dönüştürüyoruz ve şu sözü de söylüyoruz,

"bana ne lazım ya Rabbi, yüksek benliğim bana ne lazım" bu lafı sorun.

Şimdi o zaman şöyle bir şey yapacağız.

Gözlerinizi kapatın, şu anda hepimiz biriz, hepimiz bir vücuduz, hep beraberiz ayrı değiliz, o yüzden yaptığım şey hepimize anda ulaşan bir şey onu biliyorum.

Ayrılık zihnimizde ama hakikatimde değil ve alnımıza ben bir yazı yazdım buradaki olan herkese, hepimiz biriz şu anda ve bu yazdığım şeyi daha sonra söyleyeceğim. Büyüttüm hücrelerime işlemesine izin verdim, hepimizin bu bedendeki hücrelerine ve bütün epifiz bezime, hipofiz bezime, vagus sinirime, bütün enerji çakralarıma, meridyenlerime, aurama, hepimizin tek bir aurası var şu anda. Zenep noktasından medüla oblagantaya ve omuriliğe, tek bir bedenin her haline, galaksiler kadar büyük olan bu bedene, her tarafına, Allah'ın Mümit ismi, ölüm ismini yazdım. Mümit ismini, esmasını büyüttüm ve bütün hücrelerimizde kabul ettik şu anda. Bütün boyutlardaki bütün bedenlerimizde, her türlü manası ve haliyle bu titreşimin girmesine izin verdik.

Nefes alıp veriyoruz ve Mümit ismini galaksiler kadar büyüttük bu bedende, müthiş büyük bedende. Bu isim auramızda ve bu bedende neresi lazımsa oraya gidiyor. Direnç gösteren ne varsa değiştiriyor. Kabımız olan bu bedende bütün reaksiyonları dönüştürüyor şu anda, şimdi. Azrail yani değişim melekesi ile birlikte bütün hücrelerdeki değişim ve dönüşümü sağlıyor şimdi.

Nefesimiz rahatladı, direnç gösterdiğimiz her nokta değişiyor şu anda. Bütün hücreler, organlar ve sistemlerimizde her an ölüp dirilmeyi kabul ediyoruz, yani yenilenmeyi, şimdi.

Rahat hissedince gözlerinizi açın.

İşte ölmeden önce öldünüz. Tekrar dirildiniz, ölüm bu, işte bu.

Şükür. İyiyiz çok şükür.

Bu beyin kodlamasını her gün yapıyoruz, unutmuyoruz. Allahu Ekber ve Mümit ismine teşekkür ediyoruz, şükrediyoruz. Bunlar bizim frekanslarımızı büyütüyor sadece. Eyvallah ve devamlı her bir olayın bizim frekanslarımızı büyütmek için geldiğine eminiz ve böyle devam ediyoruz.

Bununla kalın ve gece yatarken alnınıza Allahu ekber yazın ve bu yazıyla kalın. Bunun frekansları ne kadar, nereye kadar büyüyorsa, nasıl büyüyorsa büyüsün.

Çünkü hepsi frekans, hepsi enerji. Mümit ismi dahi bir hediye ve bunun güzelliği hepimizin indinde boyutsal olarak açılsın.

21.08.2024

En Yüksek Versiyonunuz Olma

Karmaşık bir şeyler söyleyeceğim ama çok net bir şekilde söylemeye gayret edeceğim. Tabii ki bu lafın başında "Allah aşkı ve muhabbeti her şeyden üstündür" diyeceğim. Bunu Niyazi Efendi de böyle söylerdi. Ben de böyle söyleyeceğim. Ama o Allah aşkı ne demektir, nasıldır? Ve siz nasıl bunu yaşayacaksınız? Bununla ilgili belki şimdiye kadar öyle duymadığınız şeyler söyleyeceğim.

Şimdi ben bir soruyla başladım. Yani tamam çok güzel, Allah aşkı muhabbeti her şeyden üstündür. O zaman sizin üzülmeniz normal mi, mantıklı mı, sıkıntıya düşmeniz mantıklı mı? Hani mantık üzerine bu 3D versiyonu gibi bir şey söyleniyor, bu mantıklı mı?

Yani bizim normal diye kabul ettiğimiz şeyler, bu aleme doğduğumuz zaman bize kabul ettirilen, bu normal, o normal, işte seni aldatması normal, dövmesi normal, o normal. Bunlar normal mi? Size kabul ettirilen, dayatılan bu haller, normal mi? Yani normal bu mu?

İki kere iki, dört, tutturmuşuz, tamam iki kere iki dört de o yüzden bunların hepsi normal gibi bir şey söylüyoruz.

Peki bizim normalimiz bu mu? Ben erkeğim şöyle olmalıyım, ben kadını böyle olmalıyım. Bu alemde zaten işte sıkıntı üzerine geldik.

Bunlar normal mi? Normal mi bu? Yani ben doğduğum zaman, her şey sıkıntı, üzüntü, şudur budur yaşayacağım dediğim, bu normal mi?

Eğer biz bunu normal diye kabul ediyorsak, gerçekten bizde normal bir şey yok. Bence o zaman hiç normal değiliz.

Çünkü bütün bu oluşturulmuş, inanç kalıpları, bizi hiç normal olmayan bir yere soktu, doğru mu?

Mesela bir çocuğa sorsanız, şunu yapar mısın, yaparım der. Evet, olur. Yani biz ona olmazdı, öyleydi böyleydi, şuydu buydu, bunları yüklüyoruz ve böyle bir gerçeklik yaratıyoruz. Aslında hiç normal olmayan şeyleri dayatıyoruz.

Şimdi bu alemde, doğduğumuz bu alem, mental ve düşünce alanlarından oluşuyor. Yani biz kendimizi arıyoruz bu sefer. Çünkü bu mental ve düşünce alanlarının kutu ve kalıplarından, en sonunda ben çıkmayacak mıyım diye bir şey soruyoruz. Bu ne ya yani, yeter gibi bir şey oluyor.

Şimdi bu yeter ve bu ne ya isyan denilen şey, aslında peygamberlerin yaptığı şey. Buradaki dayatılan gerçeklikleri kabul etmemek, bütün peygamberlerin bize getirdiği nokta. Çünkü senin DNA'larında, senin DNA'ların açılın diye bu zorlamalar var, diyeceğim de doğru, ama yani yeter. Yetmedi mi, gerçekten. Ve gerçekten bu normal mi? Yani bize giydirilen bu elbiseler, bu kalıplar, normal mi?

Biz gerçekten özgür olduğumuz zaman, biz bu platformda neden bunları göremiyoruz? Neden? Niye? Biz bu platformu okumayı bilmiyoruz. En sonunda bir noktaya geliyoruz ki, bunu okumak zorunda kalıyoruz.

Bu karşı karşıya olduğumuz şey nedir? diye bir soru soruyor muyuz? Şimdi ilk, kendimizi okumaktan önce, bütün alemi bir okumamız gerekiyor, doğru mu?

Alemi okumak ne demektir? Şimdi buradan iki tane noktaya geleceğim. Ben çok basit söyleyeceğim, ama çok basit değil. Değil. Yani sizin kendinizden, kendi dediğiniz durumun ötesinde, ilk önce okumak, ondan sonra kendinizi okumakla ilgili ve bütün inanç kalıplarınızı yıkmakla alakalı bir durum bu.

İnandığınız ne varsa, doğru dediğiniz, yanlış dediğiniz ne varsa, hepsi yıkılmadan olmaz. Yerle bir olmadan olmaz. Neden? Çünkü inandıklarınızın hepsi yanlış. Neye inanıyorsanız. Olmaz.

İnandığınız şey, madde olur ve inandığınız şey, sizi tutar. İnanıyorum, şuna inanıyorum, inanma, emin ol. Neye? Sistemdeki yazılıma.

Peki sistemdeki yazılım nedir? Çünkü bu yazılımın ötesine geçebilmeniz için Allah gibi düşünüyor olmanız gerekir. Bu muazzam akıl potansiyeliyle yaratılmış olan bu sistemde, bulunduğunuz 3D, yani bu beşerî durumda Allah'ı, bunu yapan nasıl yapıyorsa onu fark etmeniz gerekir. Çok basit bir şeyden bahsetmeyeceğim.

Ama yani bu son zamanlarda bir sürü insan bana dönüyor ve biz bir tek burada bunları dinleyerek, bu oluyor gibi bir şey söylüyorlar. O yüzden buna dikkatle bakın, şu anda söylediklerime.

Peki sistemde bunu şimdi ilmi olarak söyleyeceğim, bir yazılım var. Doğru mu? Bu yazılım ne? Şimdi bu soruyu soracağım. Yani sizin şu anda bu sistemdeki ve bir sürü insan kendisine işte enerji olarak bilmem ne olarak potansiyelin şuraya buraya çıkıp burayı seyretmeye çalışıyor. Hayır ondan da bahsetmiyorum.

Buradaki gördüğünüz suretler madde dünyasında, bu 3D beşerî sistemde, insanlar, hayvanlar, eşyalar, zuhur etmiş eşyalar, zuhur etmemiş eşyalar da var, dolu. Bunlar nedir?

Bakın ben size şunu söyleyeceğim, şeriatte Allah bir tarafta sen bir taraftasın, tarikatte gölgesisin yani onun gibi bir şey. Hakikat öyle değil.

Hakikatte bir tek Allah var. Ve ne yapmış, gaz halinden katı hale gelmiş. Yani bütün gördüğünüz alem hakikatin donmuş hali. Bir daha söyleyeceğim bütün gördüğünüz varlıklar ve bütün gördüğünüz sistemler hakikatin dondurulmuş hali. Yani "Ete kemiğe büründüm Yunus" diye göründüm hali. Yani Allah'ın kendisi. Madde olarak bu sistemde gözüken, kendisi.

Allah gözüyle bakmaya başladığımız zaman bütün alem kendisi. Kendinden kendine bir yolculuk var. Ve siz baktığınız maddelere, kişilere, olaylara böyle bakıyor musunuz? Böyle bakmadığınız zaman zuhur, manifestation dediğiniz şey olmaz.

Allah'tan yani sizde olan, tanrı parçacığı, Allah parçacığı, sizde olan, oradan bakmayı öğrendiğiniz zaman, bütün alem levhi mahfuzdur. Biz başka bir yerden bir şey okumaya çalışıyoruz filan. Çalıştığınız her şey yanlış, çalışmayın. Çünkü orada, hepsi.

Sizin zihniniz bunu öyle bir karıştırdı ki, öyle böyle değil. Peki, şimdi başka bir noktaya geleceğim buradan. Karşınızda Allah var, her yerde, yani bütün planlarda.

Peki nasıl var? Bilinç olarak ve şuur olarak var. Aşk olarak var, manyetizma olarak var ve kendisini bilmekle alakalı var. Ve siz Allah'ın kendi kendini, o muazzam mutlak zatın bilmesi için, kendinden kendine olan bir zerresin.

Çünkü kendinize verdiğiniz hangi kimlik, hangi model, hangi kutu, hangi format varsa hepsi değişime tabi. Ve siz eğer Allah'la bakmayı öğrendiyseniz, orası size başka bir şey söyleyecektir.

Siz kendinizden bakmaya devam ediyorsanız, ben şuyum demek ki böyleyimle bakıyorsanız, orada en sonunda sıkıntı yaşayacaksınız ve sizi hiçbir şey rahatlatamayacak.

Şöyle bir yazılım da var bu sistemde. Hakk'ın, Cenab-ı Mutlak'ın kendisini seyrederken, yaratılmış her bir zerrede, her bir zerrenin mesela Ayşe, Ahmet, Mehmet diyelim, bu bilgi benden değil, yani paralel evrenlerde var olan bedenlerimiz var. Bu aslında sizin yaratılmış formülünüzde işte 6144 beden denilen, ceset denilen bir formasyonunuz var. Aldığınız her bedende, kadın bedeni aldın, erkek

bedeni aldın, şunu oldun, bunu oldun, fark etmez. Bunun ilk yaratım noktasında, ahseni takvim durumu var. Mükemmel. Şimdi bununla ilgili başka bir şey söylemek istiyorum. Bu ahseni takvim olan o mükemmel versiyonunuz, hani bu yaratımdaki versiyonunuz, öyle mükemmel ki öyle böyle değil. Bunun sizin egonuzla bir alakası yok. Hiç alakası yok.

Peki bu versiyonunuzu kabul ettiniz mi? Yani Mevlâna ne diyor? "Ne bildin? Haddimi bildim". Mevlâna'nın ismindeki versiyonda da en mükemmel noktası, onun haddi.

Şimdi burada mesela söyleniyor, en iyi versiyonuna ulaş. Hayır, ulaşma. Sen bir şeye ulaşmaya çalıştığın zaman ulaşamazsın. Senin en iyi versiyonun var, zaten var. Nasıl ki cenab-ı Hakk ve mutlak zat var ve bu yazılımda en iyi en üst versiyonun var.

Onun için, yani işte kendin hakkında, onu söyleyip, bunu söyleyip o kutulara koyma kendini, oraya buraya. Yani normal mi bu kutular? Değil.

Burada siz kendi özünüze ulaştığınız zaman, aşka ulaşırsınız. Orası manyetiktir ve gönül alanıdır. Ama kendi en üst versiyonunuza okey dediğiniz zaman, sidretü'l müntehaya ulaşırsınız. Yani Cebrail'le gidilebilecek en üst noktadır orası. Ama oraya kadar gider Cebrail, sonrasını bırakır, bütün versiyonları da bırakır ve aşka bırakır kendini. Yani özüne bırakır.

Buradaki yaratım sistemlerinde, o zaman sizin kendinizin, bu bedenlerin, bu yazılımda olan, yani işte ben şuyum, bırak hiç yok, yani

Çünkü neden, en st versiyonlarında her Şey var. Her Şey onlar zaten. Şimdi sende her Şey varsa nasıl isteyeceksin orayı, değil mi. Tamam yani buna, iman edin dediğim Şey, emin olun. Emin. Bakıőınız, sizin kişisel bakıőlarınızdan Allah'la bakmaya dönsün ve Allah'la baktığınız zaman ihtiyasız olduğunuz için, zuhur eder. İhtiyalı olduğunuz zaman zuhur etmez.

Çünkü siz orada Allah'la bakmıyorsunuz. Ben eksiğim, noksanım. Ben Şuyum, ben buyum deyip başka bir Şeyle bakıyorsunuz ve orası zuhur etmiyor. Zuhur etmiyor diyorum, çünkü var.

Yani sizin modelinizin top modelinde hepsi var. Ve siz buradaki bu bedeninize, yok hastalanacağım, yok Ahmet bunu dedi, Mehmet Şöyle dedi yerine, evet eyvallah ben bu en st versiyonuna iman ettim. Teşekkür ediyorum.

Siz Allah parçacığı, tanrı parçacığı olan yere bırakmayı öğrendiniz mi? İşte terk denilen Şey bu. Ölmeden önce ölünüz denilen Şey bu. ldnz m?

Kimliklerinizden ölüp, o muazzam kimliğinize brndnz m? O kiőilięe ve orayı dahi terk etmeyi yani fakrım ile iftihar ederim dediği bir noktayı sevdiniz mi? Çünkü bu her Şeyin sizde olup, sizin ihtiyaçlı olmamanızı getirir.

Şimdi bu bakış açısıyla söyledim. Allah manyetik manyetizması gnllerde görünür ve beyinde de dahi manyetizma olma durumu var.

Bunu da ilk söylüyorum. Çünkü beyinlerde genelde elektrik akımı olarak ve fark olarak görünen şey, manyetizma olabilir.

Şimdi bu manyetizma bu beyne taşındığı vakit, tabii ki siz torus olursunuz. Ama bu yokluk demek değildir. Bütün varlıktaki varlığınız demektir. Ve bunu yaşamamız demektir.

Ademiyet hiçlik bilmem ne diyorlar, bana göre hiç değil. Değil. Yani başka bir sisteme geçiş ve sizin bütün bu yaşantınız boyunca, tabii ki insanlar işte benim şuyum olsun, bunu demeyi bıraktığı ve seyrini değiştirdiği zaman, şuurunu, bilincini, bakış açısını, o zaman alemde her şey aynı ama, siz farklısınız. Aynalarla uğraşmıyorsunuz. Aynalardan çıktınız ve aynalardan çıktığınız zaman, siz Allah'la birlikte bakışınızı değiştirdiniz mi? Bunu her an zihninize hatırlatıyor musunuz?

Yani şimdi zihnin hacklenmesi falan diyorlar. Hacklenmesi değil, çünkü orada, yani işte iblis Adem'e secde etmedi, etmez. Ama o şuur tamamlandığında Hz. Muhammed (SAV) ne diyor, ben bunu Müslüman ettim. Evet yani beni dinler diyor.

İşte sizin iblisiniz, yani zihninizde, ben öyleyim öyle, bunu değiştirdiniz mi? Orayı Müslüman ettiniz mi? İslam ettiniz mi? Bunun manasını yaşıyor musunuz? Yaşamadığınız bir bilgi size bir şey getirmez. Deneyimlemediğinizin, yaşamadığınızın size bir katkısı yok. Ama zaten yaşamayacağınız bir şey olsa burada bunları dinliyor olmazdınız. Ona da çok eminim.

Evet yani buradaki bakış açınızın, yani gerçekten bakış açınızın Allah'la olması başka bir iş. Ama buradaki kıyasi zihninizde olması ve sizi habire cehenneme sokması başka bir iş.

Ama Allah'la olmaya başladığı zaman bütün yepyeni şeyler zuhur eder. Hiç şu anda aklımıza gelmeyen, etmeyen, olmayan, yani öyle şeyler.

Ama ben, benden bakıyorsam sıkıntı var. Çünkü benim tecrübelerim, ben işte şöyle yaşadım, çocukken başıma bu geldi, annemin genetik faktörü, öbürünün şu faktörü, bu faktörü.

Allah sisteminde bütün bunların ötesinde bir yazılım var, bir durum var ve Cenabı Mutlak'ın, yani bu yazılımı yapanın bir akli var. O akla bağlandığın zaman ve okey dediğin zaman, bu akılla yapmıyorum, o akıl böyle, evet ve bu sizin tamamen içsel bir noktada fark edeceğiniz bir şey, dışarıda değil. Dışarıda aradığınız hiçbir şey size bunu getirmeyecek. Hayır.

Buna tamamen okey dediğiniz zaman ve bu zihnin getirdiği kalıpların ötesinde bu sensin demeye başladığınız zaman, gerçekten yani matriksi okumaya başladığınız zaman, bu tamamen içsel bir fark ediş, bir buluş.

Kur'an bütün bu matriks ve doğru bu zaman aralıkları. Ama yani Kur'an'da ne var. Lut Kavmi var, mesela eşcinseller diye gözükmüyor. Biz bu alemde ne yapıyoruz, ay ben öyle olmam, bunu olmam, şunu olurum, onu olurum.

Allah'la bakmaya başladığımız zaman hepsi var ve Kur'an-ı Kerim Hz. Muhammed'in (SAV) kendi yolculuğu, bu alemdeki yolculuğun açılımı. Biz de şu anda kendi Kur'an'ımızı yazıyoruz. Nasıl yapıyoruz bunu? Karşımdaki gibi görüneni, ne diye görüp yapıyoruz? Nasıl değerlendiriyoruz? Nasıl bir kayıt yapıyoruz? Nasıl bir Kur'an yazıyoruz? Bu fark edişe doğru geldik mi?

Şimdi bilinç denilen şey çok contagious denir, yani sirayet eder. Evet yani çok aşırı, hani virüs gibi sirayet eden bir şey. O yüzden safları sık tutun dediği bir şey var, bu bilinç yüzünden.

Peki ben o bilince ne kadar yakınım ve bundan dolayı ne kadar özgür ne kadar muhabbetli ne kadar aşklıyım? Çünkü benim bu bilince, böyle olmaya başlamam, buradaki bedenimdeki, bu mesela Rengin görünümündekini çok sevmeye başlamamla da alakalı. Yazılımını neden sevmeyeyim, ben çünkü kendim egosal bir şekilde bakıyorum, onu sevmiyorum, bunu seviyorum.

Halbuki ben nasıl bir ihanet ediyorum bu yazılıma, nasıl yani? Böyle yapma, nasıl yani? Benim düşüncelerim doğrultusunda zuhur değişiyor, doğru. Ve ona göre, buna göre bir formum var sanki. Halbuki benim kimseye göre bir şeyim yok. Yok ve kimse beni beğense de olur, beğenmese de olur.

Ama yani Hakk'ın yarattığı ilk formatı ben beğenmiyorum, kabul etmiyorum. Doğru mu? Nasıl ya? Ne yapıyorum? Çok yazık yani o zaman.

Ben mesela şu anda "Elhamdüillahi rabbil alemin" diyorum, "Errahmanirrahim" şu anda Cuma oldu. Yani size koyulmuş olan sistemlerden, bu bedenin bütün meleki sisteminin zuhurunu yaşıyorum şu anda. O yüzden birlikte yaşıyoruz ve bunun nasıl bir hologram, nasıl bir dönen bir şey, nasıl bir alemin neşesi olduğuna şu anda şahidiz hep beraber, öyle oldu. Ben hep şöyle bir şey söylüyorum Cuma indi. Öyle yani yapacak bir şey yok.

Çünkü bu hareket başlıyor ve bunu Hakk, bu yaratan noktası çok iyi biliyor. Ve bunu o zaman siz gönlünüzün ve beyninizin müthiş genişliklerine ve neler mümkün, şu anda oldu. "Errahman" evet bu manyetik alan şu anda oluştu, hayırlı Cumalar diliyorum.

Şimdi ve namaz böyle bir şeydir. Namazın zamana ait bir akış olduğunu ve ana dair 'zamlanan anlar' gibi bir şey olduğunu ve böyle her anın, bir andan bir ana bambaşka olduğunun hakikati var.

Ta ki sizin zihniniz kutulara koymayı bıraktığı zaman. Bir şeyi nasıl olacak diye sorarsanız olmaz. Çünkü olmuş zaten, var. Bu kadar. Ve siz bir de bu nasıl olacak diyorsunuz. Vallahi bayağı yalan söylüyorsunuz, var. Bugün böyle bir şeyle başladık. Eyvallah, yani sizin tabii ki ben söylüyorum özünüzde, yazılımınızda var.

Ama bu alemdeki "ete kemiğe büründüm işte böyle göründüm" manasının, sonsuz zevki, şükrü, ne kadar muazzam ve nasıl bir güzel... Ya rabbi...

H. Muhammed'in (SAV) söylediği bir laf var benim çok hoşuma gider, diyor ki "Ya Allah'ım ben seni yeterince sena edemedim".

Yani benim ismim ve kabım bu kadarını yapabildi, bu zevkin bu kadarını yaşayabildi, ama senin daha muazzam olduğunu biliyorum.

O yüzden bütün Allah ve varlık alanlarının sonsuz holografik oluşumları mümkün, zaten öyle, sen yaşadığın yere bak ve bu aşkla oluyor. Neden? Çünkü manyetik olan kısım o.

Şimdi diyorlar ya manyetik alan, manyetik ise bir şey gönöl var orada. Yoksa elektrik var, yani manyetizma yok. Yani kuru bir eğitim veya kuru bir söylem var ama çekim yok.

Çekim yasası manyetizma demek. Manyetizma ise gönöl ve aşkla olur. Gönöl ve aşkla olabilmesi için sizin idrakınızın, şuurunuzun, benliğinizin, bu bedeninizin de dahi oraya girmesi lazım. O aşka girmesi lazım. Zati muhabbeti bunun çok daha üstündedir diyeceğim. Bunların hiçbirisi uzak şeyler değil.

Siz istediğinizi yaşamıyorsanız, sizin zihniniz yüzünden, kalıplarınız yüzünden, inanç sistemleri yüzünden.

Çünkü her şey, hepsi ve dediğim gibi dondurulmuş hali. Frozen Reality burası. Canlanmak bu dondurulmuşu döndürmekle alakalı. Bu mümkün mü? Evet mümkün. Yoksa bir şey değil.

"Çok elbiseler gördüm" diyor Hazreti Mevlâna "içinde insan yok, çok insanlar gördüm üstünde elbise yok". Üstünde elbise yok, yani

sıfatlardan kurtulmuşlar, öbürkünün de elbiseleri çok şık, ama içinde yaşayamıyor.

O yüzden her baktığınız, her muhatap olduğunuz yaşamıyor, siz canlandırmazsanız.

Çünkü bir kemalat olduğu vakit orayı canlandırmaya başlıyor. Orası yaşamaya başlıyor. Yoksa yaşıyorum diyen yaşamayanlar, öyle. Benim her zaman bu yolculuklarda, yani kendi içime olan yolculukta, benim içim, devamlı Kur'an ve günün sentezlemesi gibi bir şey yapıyor.

Yani bu yeni ilimleri alıp, bunu Kur'an mekanizmasında eritip, kendimi başka bir şey söyler buluyorum. Çünkü orası burası filan oluyor ve başka bir türlü durum ortaya çıkıyor. Onun için bunu da sizlerle paylaşıyorum.

Şimdi mesela, NLP programlarında, işte kendine şunu söyleme, bu ol. Çünkü öyle, var, var olana lütfen var olur musun denmez. Birazcık lütfen buradan şundan denmez. Var.

O zaman Allah'ın sistemini görmedin demektir. "Kün fe yekün"ü yaşamak için, hepsinin ve her şeyin var olduğuna emin olman lazım. Aynen öyle.

Ve bu bedende, tabii ki işte onun sistemlerini çok konuştuk, medula oblangata denilen noktada, bunu devamlı görmeye başladığınızda, bu bedenin atomik versiyonu, orası mutlaka değişir.

Ama siz kendinize her sabah, o en yüksek versiyon neyse 'evet ben oyum ve teşekkür ederim' demeye başlayın. Bu modelin en yüksek versiyonu, bu kadar. Böyle ve bunu gün boyunca zihninize hatırlatın. Çünkü o versiyon böyle mi yapardı acaba? Bunu mu yapardı.

Nasıl? Bunu fark etseniz de fark etmeseniz de yapın ve siz o tespihin imamesi, başı olun. Diğer bir sürü şeyle birlikte bunu yapın. Çünkü bu sizin potansiyeliniz de var olan şey. Sadece bu emri ver yeter. Gün boyunca da hatırla. Çünkü neden? Bu bedenler, bu beyin sadece tekrarlar hareket ediyor. Hayalle gerçeği de ayırt etmiyor. Ne söylersen onu alıyor. Doğru mu? Evet, bu versiyon. Şükür, teşekkür, hamdolsun Hakk'a demeye başlayın ve orası aktive olsun.

Şu güne kadar yaptığım bütün aktivasyonlar sizin bilinçaltınızdaki sistemi harekete geçirdi, ister istemez. Siz farkındasınız veya değil ve çok da doğru ve güzel oldu.

Yani bilinçaltı ve Allah, Cenab-ı Mutlak, elektrik değil manyetik sistemle hareket ediyor. Evet, a bu çok güzel, tamam deyin, bitti, bu kadar. Öyle çok bir şey yapayım, gayret, hayır etmeyin. Gayret ve diğer yapılan şeyler hepsini bozar. Gayretle değil, zaten var olana gayret edilir mi? Yok, hayır.

Akşam yatarken gözünüzü kapatıyorsunuz, "en yüksek versiyonuma teşekkür ediyorum ve bir tek bundan dolayı rahat, mutlu, huzurlu, özgür, sevgili, sevinçli, sıhhatli, zengin ve genç olan bu duruma eyvallah diyorum" bunu kodluyorsunuz devamlı. Çünkü o versiyonunuz

öyle. Bunu siz söylemeye, tekrar etmeye devam edin. En yüksek versiyonumla beraberim ve o versiyonum "rahat, mutlu, huzurlu, özgür, sevgili, sevinçli, sıhhatli, zengin ve genç" ve teşekkür ediyorum, bu kadar ve bunun hissine kendinizi bırakın, tamam. Beyninizin kodlamasını daim böyle değiştirin.

06.09.2024

Çarmıha Gerilme, Çabasız Yaratım

Bugüne hazır mısınız? İnşallah, âmin diyorum. Çünkü her zaman söylediğimden farklı bir şekilde bir şey söyleyeceğim. Böyle bir durum var ve sizlerin buna hazır olduğunuzu düşünüyorum.

Çünkü zoom sohbetlerim hepsi bir eğitimdi, hepsi yaşayarak yaşatılan bir programdı. Buna çoğunuz şahit oldu ve bunu içselleştirdiniz. Bedeniniz aldı kabul etti. Herhangi bir aktivasyonumu, bedeniniz mutlaka bilinçaltına kaydetti.

Neden, neden mutlaka kaydetti diyorum? Çünkü hissettiniz. Doğru mu? Hissettiğiniz her şey kaydoldu ve bu bütün zamanlarda, bütün bedenlerde sizin için doğru ve iyi mi? Evet. Çünkü bu kayıt sizinle birlikte devam edecek.

Şimdi burada tasavvufun ne olduğu, insanın ne olduğu, Allah'ın ne olduğu, Muhammed'in ne olduğu, peygamberlerin ne olduğu ve sizin ne olduğunuzla ilgili bir süreç var. Burada sizin ne olmadığınızla ilgili bir süreç de var.

Ne olmadığınızı çok iyi bilmeniz gerekiyor. Çok iyi bilmeniz gerekiyor ne olmadığınızı. Ben size ne olmadığınızı söyleyeyim. Buradaki bedenlerin ve buradaki kimliklerin hiçbirisi değilsiniz, hiçbirisi.

Bu kimliklerden kurtulmanın, yani bu kimlikleri bırakmanın, gerçekten, yolu ve yöntemlerini bir sürü zaman zoomlarımda, bir sürü paylaşımlarda birlikte yaşamaya gayret ettik. Doğru mu?

Şimdi bu ve bunu yaşamaya en büyük engellerden, en büyük engellerden biri demeyeceğim, en büyük engel ne?

Bunu yaşamaya en büyük engel düşüncelerimiz.

Daha önce şöyle bir şey söylemiştim. Bu beden üstünde eterik beden, üstünde his, üstünde düşünce, üstünde ruh bedeniniz var. Ve gönül alanı denilen bir elektromanyetik alanınız daha var.

Sizin bunları yaşamaya, sizi alıkoyan şey düşünceler. Peki bu beden neden ibaret? Düşünmeden.

Demek ki bu kimliğin de yok olması gerekiyor. En iyi versiyonunun dahi. Çünkü siz, bu kimliğin en iyi versiyonundan daha iyi bir versiyonsunuz.

Şimdi bunu nasıl yapacağız? Yani bunu nasıl fark edeceğiz. Ben burada ufak bir egzersiz yaptıracağım size. Ve bunun nasıl hissettirdiğine şahit olmanızı istiyorum ilk önce. Bir sürü şey anlatacağım ama bunların ötesinde, şimdi herhangi bir düşünce, bir mıknaş etkisi yaratıyor, düşündüğünüz herhangi bir şey.

Ve düşündüğünüz herhangi bir şey yarattığı mıknatıs etkisiyle, bu bedeni ve sizi esir alıyor.

Şimdi size göre problem olan, sizin için şu anda bu alemde, bir şeyi yapmanıza engel olan veya İsteddiğiniz bir şeyin oluşmasına engel olan bir şey düşünmenizi istiyorum.

Gözünüzü kapatın ve bu şeyi düşünün ve tek kelimelik bir şey olsun. Şimdi gözünüzü kapatın ve sizin burada görmenizi engelleyen, burada olduğunu engelleyen bir şey düşünün ve o düşündüğünüz kelimeyi bir yuvarlak içine alın ve nefes alıp verin, o düşünceyi başınızın biraz üstünde bir yerde seyredin ve o düşünceyi bir buz kalıbı olarak görün, çünkü o bir buz kalıbı.

Şimdi bu size problem gibi görünen, düşünce alanında var olan ve bu yüzden de madde olan, sizin alanınızdaki, olan bu buz kalıbına şu anda, özünüzde vurun ve buz çözülmeye başlasın, nefes alıp verin, çözülmeye başlayan buz aksın aksın

Ve şu anda bedeninizde ne hissediyorsunuz? Evet, hissettiniz mi, oldu mu?

Şimdi bu bir teknik, bu bir yöntem, doğru. Fakat bununla ilgili, şimdi düşünce alanımızda öyle şeyler var ki buz kalıbı halinde duruyor ve bunu hissettiğiniz zaman bu sizde kaydoldu. Yani orasının erimesi ve yok olması kaydoldu.

Bununla ilgili, şimdi burada, bu alemde gördüğümüz suretler ve bu alemde bu suretlerle iş yapma çabamız " yalan", bunu söyleyeceğim. Çünkü neden? Çünkü bu alemde, bu suretlerle iş yapmaya çalışan kimliğimiz, asıl kimliğimizin parçası, çok ufak bir parçası.

O yüzden siz burada bir şey yapmaya çalıştığınızda, gerçeklemek istediğinizde, orası olmuyor. Çünkü olmaz. Şimdi burada güvenebileceğiniz tek bir yer var "Özünüz".

Ve ben başka bir şeye daha güvenmenizi istiyorum "Bilinçaltınız". Bilinçaltınıza güvenin ve özünüz bilinçaltınıza emretmeyi öğrenecek. Özünüzden bilinçaltınıza, burada hiçbir şey yapmayacaksınız. Bir şeyin olmasını istediğiniz zaman, burada tek bir hareketimiz olmayacak. Bunun nasıl yaşanacağını, birlikte anlatacağım.

Fakat burada, senin bu beden olduğun düşüncesi var mı? Düşünce alanında, ben bu bedenim var mı? Çünkü eğer bu beden olduğunuz düşüncesi yoksa, siz zaten "O" sunuz oradasınız ve bütün her şey sizin elinizde demek.

Ve bu düşünceyi bir buz kalıbı olarak görün.

Şimdi gözlerinizi kapatın ve bu düşünce bir buz kalıbı olarak görünsün, "yani ben bu bedenim" bakın bu kelimeye ve bu buz kalıbı erimeye başlasın ve özünüz bu mesuliyeti aldı, böyle bir şeye muhatabım ama bunu kırıyorum desin, bunun aktığını görün, nefes alıp verin.

Bu düşünce, ben bu bedenim düşüncesi, tamamen eridiği zaman ne hissettiğinize bakın, nefes alıp verin.

Şu anda burada bunun gerçekleştiğini görüyorum.

Şimdi bana, gözlerinizi açın ne hissettiniz, rahatlama var mı?

Bedeniniz bu reaksiyonu, bu oluşumu kabul etti ve tamam dedi mi?

Evet, şimdi özünüz düşünce kalıplarına emir verir.

"Sen buzsun" der buz olarak görür, "Eri bakalım" der, erir.

Bunu şu anda hissedebiliyor muyuz, önemli olan bu. Tamam, şimdi bu düşünce kalıbı yok olduğu vakit, yani sizin bütün zaman ve boyutlardaki, beden kimliklerinizi veya kendinizi bir şey zannetmelerinizi, bir buz kalıbında görüp eridiği vakit "siz ne olmak istiyorsunuz?" bana onu söyleyin. Bir şey mi olmak istiyorsunuz veya ben size söyleyeceğim "mutlu mu olmak istiyorsunuz?", her durumda, her boyutta, mutlu olduğunuz zaman, olmak istediğiniz şeyler size kolaylıkla akar mı?

Mesela şöyle bir örnek vereyim. Siz burada sorduğum vakit şunu söyleyebilirsiniz, başarılı olmak istiyorum, maddi imkânım çok olsun istiyorum, sevgilim olsun istiyorum, her türlü böyle şeyler, genç olmak istiyorum filan gibi.

Bütün bunları istiyorum demeniz, bunları sizden uzaklaştıracaktır.

Bunları istiyorum diyen yani antichrist diyeceğim yani amigdalanız sizi sadece şaşırtmak, yöneltmek ve kullanmak üzere bir formül yapıyor. Bunları istiyorum demeyi bıraktığınızda, özünüze güvendiğinizde ve istiyorumdan, bu düşüncelerin hepsini istiyorum diyen bütün düşünceleri buz kalıbında görüp eritiyorum demeniz, sizin hepsi ve her şeyle birlikte olduğunuz hissini getirmeye başlayacaktır.

Şimdi bu olduğu zaman, burada hiçbir şekilde, hiçbir istediğinizi dile getirmeyip, hiçbir zaman, özünüzden ol emrini verdiğinizde, sizin gerçekten hepsiyle olan bir varlık olduğumuz için, burada "sen göster sen yap, ben yapmıyorum" dediğinizde özünüze, bunların nasıl zuhur ettiğini göreceksiniz. Ben yapmıyorum, buradaki kimliğimle hiçbir şey yapmıyorum. O zaman bu (antichrist) amigdala denilen noktayı geçmiş olursunuz. Oranın size bir etkisi artık olamaz. Bu olmadığı zaman Hz. İsa gibi çarmığa gerilirsiniz. Yani bedenın bütün halleri, bütün o zenginliği kendisine çeker ve bütün bilinçaltı olan Allah ve özünüz dansa başlar. Allah'la özünüzün dansı buradaki kimliklerinizi, tamamen ve bütün kimliklerinizi ve tüm zamandaki kimliklerinizi, hepsini, tamamen terkten ibaret. Ne zaman? Şimdi.

Yaptığımız iki tane uygulamada bu beden kalıbı, bu beden cihazı bir şey hissetti, bunu size his ile kaydeder, kayıt cihazı bu çünkü, "Siz, kim olduğunuzu fark ettiğinizde ve bu cihazla hareket etmek yerine, bu cihazı kullanmayı seçtiğinizde". Biz zannediyoruz ki mesela, ben burada bu alemde genç olursam bir şey olur bana, ben yakışıklı

olursam olur, güzel olursam olur, paralı olursam olur, şöyle olursam böyle olursam, hepsi yalan, hepsi aldatmaca.

Ama siz "Öz" olduğunuzu fark edip, bilinç altındaki bütün söylemleri, eritmeye ve Allah'la bu diyalogu başlattığınız vakit, "Allah ve melekleri Hz. Muhammed'e (SAV) secde ederler" formülü başlar.

Şimdi burada bedeni gerçekten cihaz olarak görüp, hiçbir şey yapmanız gerekmediğini, hiçbir çaba sarf etmemeniz durumunu fark ettiğinizde, hiçbir çaba, bu çabasızlık durumuna girdiğinizde ve çabasız nasıl olduğunu görmeye başladığınızda ve siz buna şahit olduğunuzda, kim ne söylerse söylesin, ne yaparsa yapsın, ne şekilde yaparsa yapsın, ne oluyorsa olsun bu alemde, sizin amacınız, sizin kendinizin bu çabasızlık haline dönüşmek olduğunda, yani düşünceden var olan bu bedenin, bu kabın okey yani ne güzel bir kap bu kadar.

Ve bütün kapları indinizde kap olarak görmeye başladığınızda, yani tasavvufta buna böyle işte suretlerden geçin filan, çok romantik şeyler bağlıyorlar, hayır, ben bu romantizmi şu anda yıkıyorum. Gerçekten sizin istediğinizin zuhur etmesi için, özünüzün, özünüzle bilinçaltına emir vermeye başladığınızda, yani "bilinçaltı denilen bilince ulaşmamış bilinç seviyeleri", doğru mu, siz bu emri emin olarak verdiğinizde, hiçbir düşüncenin bunu yapmayacağını fark ettiğinizde, hiçbir düşüncenin, şu ana kadar gördüğünüz bütün şeyler düşüncelerin zuhur etmesi, siz bunun, bu illüzyonun ötesine geçtiğinizde, kim ne yaparsa yapsın, ne derse desin, ne şekilde söylerse söylesin, sizi etkileme şansı yok. Mümkün değil.

Şimdi bununla ilgili şöyle bir şey kodlamanızı istiyorum düşünce alanlarında, yani düşünce enerji vücudunuzda, bütün düşünce kalıplarını buzla erit, "Mutluluk" kelimesiyle kodla. Hepsi mutluluk olsun, bütün düşünce alanı. Çünkü sağlıkta mutluluk, zenginlikte mutluluk, ilişkide mutluluk, hepsi mutluluk koduyla kodlansın. Hangi, neyi istiyorsanız fark etmez. Mutluysanız hepsi zaten sizinle. Buradaki göstergesi, yani sizi yansıtan olarak demeyeceğim, sizin buradaki göstergesinin ne hale gelmesiyle alakalı, evet mutluluk koduyla kodlandı.

Düşünce alanınıza başka bir şey sokmayın ve özünüzden size getirmesini istediğiniz şeyi, özünüze söyleyin. Bilinçaltınız hareket etsin, yapsın, siz hiçbir şey yapmayın ve buna şahit olun. Bunun nasıl olduğuna şahit olun, bana inanın demiyorum, yok. Burada çok daha güzel bir şey var, şöyle bütün kimliklerinizi, yani "ölmeden önce ölünüz" emri bu, bütün kimliklerinizi buz olarak görün, erisin. Özünüzden oraya bakın, eridiğini görün, oradaki özgürlüğünüz ve bütün düşünce alanlarına mutluluk yazın.

Evet bu böyle oluyor, emri verin. Şu anda bir emirle yazın ve mutluluk kelimesini bir kalıpta görün, daire içinde alın, orada kaydolsun. Nasıl ki diğer kalıpları sildiniz bunu şu anda kaydedin. Gözünüzü kapatın düşünce bedeninizi fark edin ve düşünce bedeninizde nasıl ki diğer her şey eridi, hepsinin bütün düşünce kalıplarının olduğu yere, mutluluk kelimesini yazıyorum ve daire içine alıyorum ve kaydediyorum deyin.

Ne hissettiğinize şu anda bakın. Bu bir kodlama, evet. Daim mutluluk halini, her ne şekildeyse, benim bilmem önemli değil çünkü.

Şimdi bu kendiliğindenliği getirecek size, kendiliğinden. Bir çaba sarf etmeye çalıştığınız anda durun, hayır kendiliğinden olan, orası zuhur ettirsin. Evet kendiliğindenliği size getirecek.

Çünkü şurada bir yanılsamamız var. Biz bu alemde bu gözler ile görüyoruz değil mi? Hayır, gözlerin gördüğü değil, zihninizin gördüğüyle hareket edeceğiz. Zihnin gördüğü ise özden bütün o görüşe, bu alıcı verici alette, bu bedende, mutluluk kalıbını yerleştirecek.

Bunu hissetmeye başladığınız anda, ki şu anda öyle oldu, bu akış kaydoldu demek. Yani siz bu kayıta geçtiniz demek, bu kayıt daim sizinle var demek.

Eğer gözlerinizin gördüğü şeylerle hareket eder, hayatınıza devam ederseniz kurban olursunuz, daima. Çünkü bu gözlerin gördüğü şey sizi hapseder, siz bunları gerçek olarak değerlendiriyorsanız, orası sizi kurban eder. Kurban olmayı mı istiyorsunuz, yoksa var olmayı mı? Varoluşla birlikte, her türlü halin, ne zaman, nerede, ne şekilde isterseniz, size doğru akmasını mı istiyorsunuz?

Kurban olmaya devam edecek misiniz? Yani parça varlıkların getirdiği işlerle mi devam edeceksiniz? Yoksa siz, sizin istediğinizin, sizin gerçekten bu alanda görmek istediğinizin, İngilizce manifest deniyor,

tahakkuk ettirmek istediğinizin nasıl kolaylıkla olabileceğini fark etmek mi istersiniz?

Kurban olmayı geçmeden bu mümkün değil. "Ölmeden önce ölünüz" bu demek zaten. Yani kimliklerinizi öldürdünüz ve varoluşa geçtiniz. Varoluşa geçtiğiniz anda hiçbir çaba sarf etmeden size doğru akması doğru olan.

Bu alemin mekanizmasında sen neysen onu büyütüyor, seni yansıtmıyor. Sen ne zannediyorsan kendini, hangi düşünce kalıbıyla bir şey zannediyorsan, orayı büyütüyor.

Yani şimdi ben buna izin mi vereceğim. Hayır vermeyeceğim. Şöyle bir şey söyleyeyim, bu alemde bende yok istiyorum dediğiniz şey, ne varsa sizi daha çok istiyor, isteyen yani bütün o madde, o durum, o neyse sizi çok istiyor. Siz zannediyorsunuz ki ben istiyorum burayı, hayır, orası sizi istiyor. Onun için siz istemeyi bırakın. Çünkü istediğiniz zaman uzaklaşıyor. Olmasına izin verin, size gelmesine izin verin.

Bu da özünüz değiştirdiği zaman, özünüze emredin bunu değiştir. Ve bunu hissetmeye başladığınızda, burada hiçbir hareket yapmadan, buradaki kimliğinizi harekete geçirmeyin, hayır, çok net söylüyorum bunu. Biraz yüksek bilinç gibi gelecek size, gelirse gelsin, nasıl geliyorsa öyle gelsin, fark etmez. Ama burada sizin, buradaki varlığa ben buyum demenizi terk edin artık ve bununla olmayacak.

Ve olduğunuz hani yüksek versiyonunuz değil, daha fazlası olan o varlığınızla, yani özünüzle özünüzden, o sonsuz muazzam aşk olan özünüzden, bu kalıplara bir söylem yapsın.

Burası bütün bilinçaltındaki Allah kalıpları ve emir kipiyle hareket ediyor "Bu buzu erit emrini versin". Verdiği zaman bu bedende bunu hissetmeye başlayın. Hissetmeye başladığınız zaman, muazzam bir akış hissetmeye başlayacaksınız. Bunu daim yapmaya başladığınızda, siz bir şey yapmadan, sadece özünüzün "Kün fe yekün" emriyle hepsi size doğru akacak. Siz hangi tecrübeyi istediğinize o zaman karar vereceksiniz.

Çünkü buradaki yanılsama yani bu bilinçli zihninizle bir şey yapmayın, bilinç altınızda var olana özünüz hükmetsin.

Hükmettiği zaman silecek ve yerine başka bir şey koyacak

ve akışı bu bedende hissedeceksiniz. O zaman sizin mutluluk düğmeniz daim var olacak, daim.

Şimdi fark edebildiniz mi, mühim olan yaşamanız ve anlamanız da tabii ki. Çünkü bunun nasıl tezahür ettiğine şahit olduğunuz zaman, siz bunu bilen olacaksınız. Yani buna aaa diyen olacaksınız ve başka türlü yapmayan olacaksınız.

Bunun bir sürü başka şeyleri var. Biz Allah dedik. Allah, yani halden hale geçmek durumu ve buna razı gelmek.

Şimdi bambaşka bir teknik söyledim. Bütün kimliklerinizi buz kalıbı olarak görün, hepsi erisin, bakın, bakalım bu bedende neyi göreceksiniz o zaman?

Bütün buz kalıplarının yerine mutluluk kelimesini koyun düşünce alanında, o zaman size bütün ruh kapıları ve her şey açılıyor mu, açılmıyor mu bakalım siz şahit olun. Burada bir şey yapmayın, "orası yapsın getirsin bana" deyin, bakın, seyredin, oraya emin olun. Nasıl yapacaksa yapacak, sizin bildiğiniz gibi değil.

Evet, Allah ile hareket etmeye başlamak böyle bir şey. Doğru. Öyle. Özünüzle Allah'ın hareketinin dansı dedim, bunu siz yapmayı kabul ettiğinizde, tamam şimdi böyle ve özün emrini oraya ilettiğinizde, biz normalde dua ederken de Allah'ım şunu yap, bunu yap diyoruz değil mi, ne olur yapar mısın lütfen biraz sonra filan demiyoruz.

İşte bunun gibi, bu hali, bu halden hale geçmeyi veya bütün bu hali, "evet sen yapıyorsun ben görüyorum" gibi içsel bir diyalogu yapmanız önemli. Ve burada ben yapıyorum, yani bu kimliğinizin burada ben kelimesi ego değil, hayır.

Sizi bu bütünden, bütünsel gücünüzden ayrı koyan şeyin adı ego. Bu gücü yaşamanızı engelleyen ne varsa, ego. İşte ego dediğimiz o. Ben bunu yaşayamam, çünkü neydim ben, eksik miydim, değersiz mi, yetersiz mi? Bu ego, çünkü size yerleştirilmiş olan süper gücü kullanmıyorsunuz, fark etmek istemiyorsunuz.

Şimdi bunun için bir kolaylık metodu size söyledim. Bunu deneyimleyin ve görün, bana inanın demiyorum, hayır.

Bir istediğiniz bir şey var diyelim, yani basit bir şey de deneyin, istediğiniz bir şey var şu anda, yok gözüküyor, yani olmuyor. Tamam özünüz emir versin "bu böyle olsun" diye ve siz bu enerjinin yayıldığını hissedin ve bırakın. Nasıl olacak seyrederin, böyle.

Ben burada bir aktivasyon yapıyorum ve bu aktivasyonlarımda ne kadar doğru olduğunu da gördüm.

Çünkü medula oblongatada, hissettiğiniz zaman aktivasyonları ki bu zoomlarımda hissetmeyen olmadı, beden, bu cihaz, kayıt yapıyor o zaman, his yoksa kayıt yok, papağan gibi bir şey dinliyorsunuz onu da söyleyeyim. Yani bilgi dinliyorsunuz, bilgi dinlemek size bir şey kazandırmıyor, hayır, hissetmek kayıt yapıyor. Yani aleti harekete geçiriyor, kullanılır duruma geçiriyor. Allah'a şükür bütün yaptığım zoomlarda bu oldu, o yüzden burası eğitim yeri diyorum. Çünkü o kaydı yaptınız.

Ben bunu mesela yağlama uygulamasına gelenlerde görüyorum, bedeni o kaydı yapmış, çok kolay açılıyor. Çok kolay başka bir şey oluyor.

Şimdi bilinçli bir şekilde, bilinçli olan bedenlerinizi es geçin. Komple. Bilinçli bir şekilde bütün bilinç bedenlerinizi es geçin bunu özünüze güvenerek, bilinçaltı formatlarına okey, onlara da bir itirazımız yok. İsteddiğiniz şeye gerçekten bu olsa, bunu görsem ne güzel olurdu

dediğiniz şey, mesela diyelim yine bir örnek verelim, bir araba mı, para mı, daha çok insanların öyle şeyleri oluyor, bunları çok anlattık, yani yok işte bu da enerjidir, Allah'tır, hepsidir, tamam, zuhur etmiyor, niye, düşünce kalıbım var.

Tamam, özümde söylüyorum, diyorum ki "ya özüm bu düşünce kalıbını kır", görüyorum, seyrediyorum, kırılmış buzu erit ve bunun bana doğru aktığını hissediyorum, yerine mutluluk lafını da koyuyorum ve duruyorum bu kadar. Orası yapıyor, ben bir şey yapmıyorum daha, yok, hiçbir hareket yapmıyorum. Buna şahit olun.

Bunu çok basit şeylerle isteyin, getirsın görün. Araba belki büyük, daha çok basit bir şeyle deneyimleyin bunu.

Burada, Allah ve melekleri Muhammed'e secde ederler formülü bu. Yani Allah, bütün sistem ve Cuma'nın manası bu zaten.

Çok uhrevi laflarla söyleyebilirim. Evet ben çok aşklı biriyim, doğru, yapacak bir şey yok. Çünkü özüm öyle. Özünüz sizin de öyle. Ama bunları çözmeden bu olmuyor.

Yani sizin herhangi bir düşünce kalıbına, herhangi bir bedene, beden formatına takılmadan, istediklerinize, size gelmesine izin verin. Bu beden, o beden, kadın olmuş, erkek olmuş, şöyle olmuş, böyle olmuş, hiçbir önemi yok.

Siz kendi özünüzle olan bağlantıda, bütün bu bilinç altı denilen durumu, siz bu türlü yönetmeye başladığınızda, yönetmek de değil, yani

yönetmek sanki ben, hayır, ben yapmayacağım. Özüm yapacak, ben yapmayacağım.

Ben yalnız mutlu olmayı seçtim içimde, özüme söyledim bu kadar, hepsini o yapacak.

Boşluk getiren bir şey değil. Tamamen varoluşu getiren bir şey bu, genişleme, serinlik. Tabii ki esneme gelecek, beden çünkü tuttuğu bir kalıbı serbest bırakacak, tutmuyor olacak artık. Siz genişleyeceksiniz. Şimdi mesela sağlık için bir şey yapıyorsunuz, özüne, sevgili özüm,

Bakın düşünce alanınızda sağlık siyah bir şey olarak duruyorsa, şimdi sen onu buz olarak görüp erit ve bunu ben mutlu olarak, mutlu kelimesiyle değiştirdim deyin, bırakın. Yani özünüz bunu yaptı bu bedende, bu kayıt cihazında, ne hissediyorsunuz oraya bakın, çaba sarf etmeyin, çabasızlığı öğrenin. Sadece emir verip çabasız kalmak önemli. Emri özünüz verir, "Sevgili özüm bu emri ver".

Verdiği emir de yani şimdi burada söyleyeceğim bi de Allah'a emrediyoruz. "Bunu yap", yapmaz mı, yapar, yalnız emirleri yapar.

Ay ne olur azıcık yapar mısın, onları yapmaz. Çünkü sistem bunu hem kayda almaz hem dikkate almaz hem de zuhur ettirmez. Sistemle muhatapsınız.

Mesela şimdi Facebook kullanırken ay ne olur Facebook açılır mısın mı diyoruz? Lütfen WhatsApp bana bir işaret göster mi diyoruz? WhatsApp'a çat diye basıyoruz. Bunun gibi.

Yani biz sisteme muhatabız ve sistem "İşte bu" kipiyle çalışıyor. Ne olur olur musun ile çalışmıyor.

Evet, ama özünüz bir şey istedi mi sistem ona hayır diyemez. O da gönülden gelir, doğru. Şimdi bu der, şimdi bu kadar; şimdi bu biraz olsun mu acaba filan demez. Yani öyle bir şey yok. Yani azıcık şundan mı, hayır. Özün hareketi öyle değil. Ama ben düşünceye takılmışsam ve başka bir alana geçeceksem, "Sevgili özüm bunu yap" derim, ben yine bir şey yapmam, bu kadar.

Klasik bir anlatımın dışında söyleyeceğim dedim ve siz zihninizde, yani bu beden, bu cihaz, bir zihin cihazı, bu beden, bu cihaz bir kullanım aracı, öyle güzel dizayn edilmiş ki, böyle bir kandırmak yok yani, aman ya Rabbi. Bunun gerçekten ötesinde hareket ediyorum dediğiniz anda, matrixi siz kontrol ediyorsunuz zaten ve sizinle oluyor.

Şimdi İncil'de şöyle bir laf var "zengin olan zenginliği bulacak, fakir olan bulamayacak". Ne saçma sapan bir laf gibi gözüküyor, hayır, doğru. Çünkü zenginsin, sadece bir cihazı kullanıyorsun ve kendini o zannettin, Allahu Ekber diyorum ben. Değil, o yüzden orası harekete geçmiyor, geçemez. Çünkü senin zannın orada.

Bütün mesuliyetler zaten özünüze aitse, olan biten her şeyin mesuliyeti özünüze aitse ve bunda tamamsanız, dışarıda hiç kimseye bir mesuliyet bir suçlama bırakmadıysanız artık ve özünüzle ve Allah'la hareket etmenin bir durumu bu.

Şimdiye kadar bir sürü şey anlattık. Reaksiyon vermeyin öyle yapmayın. Çünkü gerçekten cihazın reaksiyonu size tatmine götürmeyecek. Ama sizin tatmininiz her şeyi size getirecek.

Evet mesela Kur'an'da "Ey nefsi mutmainne" diyor değil mi, tatmin olmuş nefis. Bunu bir nokta öteye götür, bir nokta daha, evet götürürsün ve zaten bunu deneyimlemen önemli, geri kalan hiçbir şey, ben bunları öğrenmişim, işte evet Kur'an'da böyle.

Evet Kur'an sizsiniz ve siz o noktaya gelecek misiniz? Yoksa bu alemin gerçekten kandırmacaları, şöyle bir kandırmacası da var, işte benim şuyum olursa tatmin olurum. Hepsi amigdala. Hiçbir şey olursa tatmin olmayacaksınız ben size söyleyeyim, siz özünüzle hareket etmeye başladığınızda tatmin olarak her şey sizi bulacaktır. Bunu deneyimleyin, bana inanmayın, bana inanmakla ilgili bir durumumuz yok.

Evet içten dışa olan bu deneyimi, yani ben şimdi dışta daha önce ne yapıyordum, onu yapıyordum, bunu yapıyordum, şöyle, yapmıyorum, yok. Özüme eminim ve düşünce alanlarımı bu formüle, mesela diyelim ki bana biri su getirsin, böyle basit bir şeyle deneyimleyin, getirsin su istiyorum ve özünüze söyleyin su emri ver diye, versin, sonra bakın o su nasıl geliyor. Bunu içinizden yapın, orayı, bütün sistem bunu duyar çünkü, duyar. Siz istediğinizde kesin ve net olun ve o bu şekilde size gelene kadar bekleyin, hareket etmeyin. Çünkü sizi tekrardan öbür zihniniz başka yere çekmeye çalışacaktır. Bunun başka örnekleri var. Yabancı bir oyuncu şimdi komedi filmlerinde oynuyormuş devamlı ve

çok milyon dolarlar kazanıyor. Demiş ki ben komedi filmlerinde oynamak istemiyorum. Fakat diğerk sektörden de teklif gelmiyor. Peki teklif gelmiyor ne yapacak şimdi, bir kere net karar vermiş ben komedi filminde oynamayacağım, romantik komedi filminde oynamayacağım, ben bunu istiyorum. Bütün teklifleri geri çevirmeye başlıyor, hepsini ve milyon dolarlar kazanırken sıfır oluyor. Ama istediği bu ve uzun bir süreç oluyor. Bir sene, iki sene, sonra bütün o teklifler duruyor ve bambaşka bir film teklifiyle geliyor. şimdi zirilyoner oluyor tekrardan, iki sene gibi bu dünya zamanında bir zaman.

Ben bunun böyle olmasını istemiyorum, bunu sizin hemen ufak ufak deneyimlerle şahit olmanızı istiyorum. Düşüncenin nasıl bir mıknaşs olduğunu, düşünce ötesinin karar ve emir verdiği zaman, düşünce onunla hareket etsin, gerçekten o düşünce bütünyle silindiği, tertemiz olduğu zaman, bunu çeşitli formüllerle anlattık, "Meryem olduğu zaman" filan, bütün akışın nasıl sizinle olduğuna şahit olun. Bunu ufak ufak bu yöntemle deneyimleyin, şahit olun. Mühim olan şahit olup, sizin kayıt yapmanız, bilgi öğrenmeniz değil, hiçbir tane düşünceye inanmayın, hiçbir tane düşünceye yol vermeyin. Düşüncenin ötesindeki varlığınızla yolunuza devam etmeye başlayın, şimdi, evet.

Evet bu kadar sert söylüyorum. İsa'mız çarmıha gerildi ve şu anda bu aktive olmaya başladı zaten.

Mesela şöyle bir soru sorun özünüze, "Ya Sevgili Özüm bu çabasızlık nasıl bir şey, bana göster?", bu kadar. Tekrardan bir düşünce kalıbı

oluşturup, o zor, bu zor, öbürü bilmem ne demeyin. Evet "bu nasıl?" nasıl kelimesini kullanabilirsiniz.

Şunu yapmanızı istiyorum her gün, her akşam, şimdi avuçlarınızı açın, enerji hissediyor musunuz, avuçlarınızın içinde hissediyor musunuz? Yok, hissetmiyorum diyeni, kabul etmiyorum.

Avuçlarınızı birbirine sürtün biraz ve açın. Çünkü artı eksi elektrot gibi bu avuçlarımız, fazla yapmayın, tamam, açın yukarı doğru. Ben şu anda hissetmenizi sağlayacağım, avuçlarınızda hissediyor musunuz? Şimdi bu hissettiğiniz enerji, sizin bütün şu andaki hissettiğinizi, 10 metre önünüzde, arkanızda sağınızda, solunuzda olan auranızı, şu anda gözünüzü kapatın ve incimsi beyaz ışık ve altın ışıklarla diktığınız görün 10 metre. Yani dikmek kelimesi kapladığını görün bütün auranızı, 10 metre, 20 metre bütün sağ sol yan, eğer bu auranın içinde bir ağırlık varsa bu gitti şu anda, ben yapıyorum bütün grup için ve oluyor, altınızdaki üstünüzden bu bedenin her yerinden şu anda, siz bir şey yapmasanız bile bu oluyor. Hissediyor musunuz? Evet ve auranızın daim bu inci gibi ışık ve altın ve muazzam güzel enerjiyle 10 metre 20 metre, düşünceniz de varsa etrafınızda da var. Hissiniz tamam mı? Şu hareketi yaptığımızda bütün alan oraya doğru evrildi ve bu beden oraya uyumlandı ve bu durumda bütün auranıza alnınızda mutluluk kelimesini yazın, büyütün, bütün auranız bununla kaplansın. Bedeninizin hücreleri bunu emsin, içsin, neşelensin.

Evet yatmadan önce bunu yapın. Esnediğin zaman zaten bu ağırlıklar gitti. Bunu akşam yatarken daim, sabah kalktığınızda bir tur hemen ve

bu demin dediğim egzersizi de çabasız varoluş halini yapmaya başlayın. Tamam.

27.09.2024

Ölmeden Önce Ölüünüz

Benim bir parçam var, "yine yeniden en yeniden, aşkım oldu yeni bir aşk, aşkım aşka dönüştü". Şimdi aşkın aşka dönüşmesi hali ilgili bir şey söyleyeceğim. Sizin dışarıda gördüğünüz aşklar, yani yaşadığınız aşkların kendi hakikatine dönüşmesi ve yeni bir aşk olarak zuhur etmesi hali, sizde zuhur etmeye başladığında, ölmeden önce öldünüz demektir.

Söylemek istediğim şey, "ölmeden önce ölüünüz" manasının bütün arkadaşlarıma, dostlarıma, dinleyenlere, dinlemeyenlere canı gönülden bu zevkin oluşmasını diliyorum.

İnşallah bunun nasıl bir zevk olduğunun, nasıl bir güzellik olduğu manasına, idrakına, şuuruna ve zevkine erebilen zerre olmanın güzelliğiyle bu alemi terk edelim. Sonra çünkü ölüm denilen olay, işte ölüm deneyimleri yaşayanlar var, ölüm deneyimi, hayır o değil. O değil.

Burada, şimdi gözünüz açıkken, normal hayatınızı yaşarken, bu deneyimi istiyorum, öyle diyeyim, yani talep ediyorum herkes için. Eğer öyle olsaydı bu cesetlerin ölümü bir ölüm olsaydı, ölüm bir kere oluyor çünkü, bir kere, bir kere bunu burada yaşarken zevk ettiğinizde, bir daha ölüm diye bir şey yok.

Hatta bu deneyimin güzelliği, zevki, muhabbeti var. Burada yanlış anlaşılmayacak biliyorum. Bu manayı özümüz ile birlikte zevk etmenin özgürlüğü, gerçek bir duruşu nedir, gerçek bir zevk ediş hali nedir? Ve sizi bütün dış bağlardan, dışta gördüğünüz bütün bağlamlardan, bütün

hepsinden, böyle bir deneyim fark etmeniz, şahit olmanız ve her türlü zevkten dahi fazla zevkli olduğu için, daha fazla tatmin edici.

Dışarıda gördüğümüz şeylere, ilişkilere, dışarıda gördüğümüz şekillere, suretlere ve kalıplara veya kişiliklere veya o bana bunu yaptı, bana onu yapmadı, oradan, şimdi bütün bunların ötesinde bir deneyim olduğunu, ben şimdi burada bir şekilde söyleyeceğim.

Bu ölüm deneyiminin güzel bir şey olduğunu, burada yaşarken çeşitli türlü, mesela Çanakkale şehitliğinde söylemişim öyle olduğunu. Sonra bu bedeni seve seve Hakk'a teslim etmenin zevki size gelmeye başladığında, o zaman, evet bir anda yaşayıp buna şahit olursunuz. Fakat bunun da kademeleri var, onun da zevk ediş dereceleri var, öyle diyeyim.

Yani tek bir olay, ama bu gittikçe size yaklaşan, kurbiyet kesp eden ve sizin tercihiniz olmaya başlayan bir durum.

Şimdi bunu biraz tasavvufla anlatmaya gayret edeyim. Tasavvuf mertebelerinde nasıl söyleniyor, her fiilin faili Allah, her sıfatta mevsuf Allah, her vücutta mevcut Allah, tamam bu bilgiyi aldınız. Ben bu bilgiyi nasıl yaşıyorum?

Bu bilgi bana, nereme ne yaptı diye bir soru sorar değil mi insan. Çünkü daha önce bu ne demektir? "Her fiilin faili Allah", peki benim fiilim ne? Yani ben ne yapıyorum o zaman ve ben ne yapmamaya doğru gitmem lazım ki bunu yaşayayım. Bu herhalde güzel bir şey, ben şimdi kıyasi akılla söylüyorum bunu, söylediklerine göre güzel. Çünkü bu sistem Hazreti Peygamber'den (SAV) bugüne kadar bütün velilerin kullandığı, aynı sistem. Bunları düşünüyorum doğru bir şey söylemişler.

Peki ben bunu nasıl yaşayacağım, bana göre en önemli şey bu. Ve ben bunu niye yaşayayım? Şimdi ben burada ne güzel eğleneyim ne güzel para sahibi olayım ne güzel mülk sahibi olayım, şunu yapayım. Nereden çıktı bu diyebilirim. Ama çok iyi bir yerden çıktı. Evet bunu çok

fazla tavsiye ediyorum. Neden? Çünkü zihninizin şaşırması çok normal. Ben çok güzel bir şey yaşıyordum. Allah nedir? Nereden çıktı? Şimdi nasıl olacak burası?

Şimdi bu nasıl olacağı filan bıraktığınızda ve bütün fiilleri, sıfatları ve bedenleri Hakka nispet etmeye başladığınızda, bakın nispet diyorum, sizin bugüne kadar bütün kayıtlarınız, gelmiş, geçmiş, gelecek, bütün kayıtlarınızın teslim edilmesi söz konusu.

Peki bu benim ne işime yarayacak? Çok büyük işine yarayacak öyle, böyle değil. Çünkü eğer sen bu bedeni dahi Hakk'a bırakmayı öğrendiysen, o zaman bu bedenle özün arasına bir mesafe koydun demek.

Yani senin özünle bu bedenin, bu beden sizde Allah'a kulluk etmek için varsa, bunun zevki nerede, ben sorarım. Yani bunun zevki çok büyük, çok büyük özgürlük, çok büyük aşk, çok büyük her şey.

Bir İsa makamındaki burada çok bahsettik veya bir Hallaç gibi "Enel Hakk" diyen bir durumda, yani bu bedenin hiçbir şeyinden etkilenmiyorum manası sizde zuhur ettiğinde, yani Adem'den İsa idrakına, Muhammed zevki, Habibullah zevki neden bir daha devreye giriyor, değil mi?

Bu beden bir avatar, Allah'ın bütün esmalarıyla var olmuş bir sistem bana sunulmuş ve ben bu sisteme tamam dedim. İşte fiilleri, sıfatları, karşımda gördüğüm bütünsel okumaları oraya bıraktım. Tamam.

Ben dahi, bu ben dediğim Rengin kisvesi veya Ahmet, Mehmet, neyse orayı da oraya nispet etmeyi yavaş yavaş zevk ettim, terk ettim.

Yani tamam, niye peki Hz. Muhammed (SAV) devreye girdi. Bütün bunlar terk olmuş, benlik bir iş yok.

İşte orada, gerçekten zuhurda yaşamaya başlamanın ve yaşayanın senin ta özünden olan Cenab-ı Hakla birlikte, Hakk'la birlikte yaşayanın zevkini dışarıdan içeri değil, içeriden dışarı bir zevk ediş haliyle şahit olmaya başlamanın bir durumu var.

Şimdiye kadar işte zihnimizi evet eğitmek gerekiyor, zihni başı boş bırakmamak gerekiyor, öyle böyle.

Muhammed zevkine yaklaştığınızda, bu bir noktada "Hazretül Cem ve Cemül Cem" gibi bir hale yaklaştığınızda, bütün bu gördüğünüz alemde, bütün polarite, negatiften kaçmak değil, negatiften kaçamazsınız, çünkü negatif yoksa, pozitif yok. Hiçbirinden kaçamazsınız.

İkisinin aynı şey olduğunu fark ettiğinizde ve bundan kaçmayı, değiştirmeyi bıraktığınızda ve Allah sisteminde, eğer siz aşağıların en aşağısına razı değilseniz, sizi hiçbir yere taşımayacağını gördüğünüzde, bu aşağıların en aşağısı hissine, hissine diyorum bakın düşüncesini de geçtim, hissine eyvallah deddiğinizde,

hani kendimizi böyle kocaman büyük aman ya Rabbi falan diye görmek üzere bir sürü şeyler anlattık, söyledik ama, orası doğru, sizin bütün bunları, ruhun kafesini kırıp, en aşağı dediğiniz şeyin canı gönülden Allah sistemi olduğunu fark edip, en ufak bir itirazınız bir seyredişiniz, zevk edişiniz kalmadığında, yani ölmeden önce ölünüze yaklaştığınızda ve bu zevki zevk ettiğinizde ve bunun daha önce zevk ettiklerinizden daha fazla olduğunu gördüğünüzde, bu kurbiyet yani yaklaşma, gerçek bir kurbiyet halinin sizin kendinize, indinizdeki iç sese çok samimi olmanız gerekir.

Yani bilinçli zihninizin değil, bilinçaltı zihninizin size ne söylüyorsa, sen pisliksin, aşağılıksın, acizsin, zavallısın diyor mu, iyi dinleyin burayı.

Buna hiçbir itirazınız, hiçbir şekilde kalmadığında, ağır bir şey söylüyorum doğru, yani şimdiye kadar bir sürü cephelerden, evet bir sürü şey anlatmaya gayret ettik.

İşte Kur'an öyle bir şey değildir, Kur'an sende, senin DNA'ların, bütün bunları söyledik, doğru. Ama cancağızım yeni şeyler söylemek lazım. Bugün de yepyeni bir şekilde söylüyoruz bunu. İlim aynı ilim, ama söyleniş hali, tarzı zevk edişe göre değişen bir durum var.

Ve siz Cenab-ı Hakk, yani Allah beni bu surette kabul ettin mi diye sorarken size bu alemde, beni bu halimle bana peki dedin mi, peki, sen bu halimle bana peki dediysen, ben de sana peki diyorum diyen bir durumu fark ettiğimizde, dışarıdaki gördüklerinizin bu sinemada görülenlerin hepsinin Allah'ın bir hikayesi, bir oluşu ve bütün bu oluşlar kadar hakikate giden yol var, doğru, fakat hakikat bir tane. Yani fil bir tane, herkes kulağını, bacağını, kuyruğunu anlatıyor, yanlış değil, okey ama fil bir tane.

Yani bütünüyle tek. Yani hakikat bir.

Şimdi bu da doğru, bir sürü sistemlerle, yani bedeninizdeki dengelemelerle, işte enerji potansiyelleriyle, yani "ilim neredeyse gidip alın" diyene uyararak bu ilim bana geldi demek ki buna bir bakayım gibi, ama ilmin hası kendisi.

Sizin bunu daha kolaylıkla zevk edebilmeniz, 3'üncü gözle değil, gönül gözüyle.

Bu şöyle diyeyim yani ölüm denilen bu zevk gönlünüzde açıldığında, bütün sizden aşağı etrafta bir şeyin kalmadığında ve buna canı gönülden eyvallah dediğinizde, bir şey olmaya çalışmanız bittiğinde, yani olacağınız şey bu.

Çok da sevdiğim faydalandığım şeyler de var. Çünkü Allah bir sözü oradan da söyler, buradan da söyler, her yerden söyler. Ama yani Batı

aleminde gördüğüm hep bir paranın zuhur ettirilmesi ile ilgili problem var.

Allahu Ekber diyeceğim, siz gerçekten bir şeyi burada edinmek mi istiyorsunuz, kendiniz mutlu, özgür ve her şeyle olmak mı istiyorsunuz.

Yani oraya taktırmışlar bütün eğitimleri, kafaları, işte burası bir simülasyon, dünya hayatı bir oyun.

Ama dünya hayatı hem bir oyun hem de değil. Seni bir noktaya getirmesi gerekiyor. Sen emin olman gerekiyor ne olup ne olmadığına. Bu senin deneyiminin içinden buna emin olman lazım. Ve bunun için ne lazımsa, doğru, ona uygun olan söz, kişi, olay, varlık habire sana doğru geliyor.

Ama senin niyetin, çok hoşuma giden laflardan bir tanesi "mutlak yaratıcı senin amellerine bakmaz, ne yaptığına bakmaz, ama niyetine bakar." Çünkü gönülden niyet ettiğin, istediğin bir şeyi hemen oluşturur.

Onun için siz inşallah, özgür ve kulluk zevkine geldiğiniz zaman, her şey sizin olduğu için, o şeyleri istemeyi akıl bile etmeyeceksiniz.

Şimdi şuyum olsa buyum olsa yok aklınıza gelmeyecek. Çünkü daha güzel bir şey var sizinle, daha güzeli var. O daha güzeli size hepsini getirir o ayrı mesele. Ama siz yine o daha güzelinle birlikte olmayı gönülden ister ve seçersiniz ve burada ölmeyi önce ölünüz deneyimiyle, âmin inşallah, bunun zevkini Rabbim kolaylaştırsın. Bizim duramadığımız, kaçıttığımız, bizim iç sesimizin bize söylediği sen aşağılıksın, buradaki en büyük şey bir takıntı olması. Takıntı düşünceye aittir. Takıntıyı geçmek lazım, amma ve lakin sen bu hisse bu bedende, bu avatarda eyvallah dediğin vakit geçer.

Çünkü Allah polaritesi, dualitesi demiyorum, dualite başka şey polarite başka şey. Allah polaritesi razı geldiğinde seni dualiteye atar mı? Evet.

Dualiteye atması sen ve özünle arasındadır. Polarite ise bütün zıtlık alemidir.

O zaman sen esmalardan hiçbir esmayı reddetmiyor duruma gelirsın ve birdenbire aşk olur. Çünkü adem'i halife olarak yarattım denilen bir formatı fark edersin. Halife ise kendi suretinde, kendi sureti ise bütün polariteler dualite olarak, yani Muhammed'i Habibullah zevki olarak var. Sen bunu fark ettin mi diye soruyor o kadar. Senin kendine bakışın, bu bedene bakışın, özüne bakışın ve zevk edişin değiştiğinde bütün hikâye değişir, hepsi.

Şimdi beyindeki takıntılar yani gönüldeki takıntılar diyemeyeceğim, gönül alemi matematiği başka, beynin matematiği başka ve genelde tasavvuf yöntemlerinde ilk önce gönle, sonra bu beyin programları değişmeye başlar.

Çünkü beyinde amigdala devamlı sizi aşağı çeker. Bu da yanlış değil, hadi bir eyvallah deyin çıkın, evet bundan başka bir şey yok demeye başladığınızda, gönülde tevhit açığa çıkar.

Şimdi ben neymişim be abi biraz firavunluk, dur ben neymişim diye bir şey yok.

Bütün o zevklerin ruh, zaten hepsi Ruhullah. Ruhullah'ın Habibullah'a dönüşmesi hikayesi bu, başka bir şey değil ve sizin içten dışa doğru zevk ediş halinizin zuhur etmesi. Bu bedenlerde çok rahat emin durabiliyor olmanız önemli, bundan dolayı kaçmıyorsunuz artık ve bunun bir muazzam güzelliği var. Bu sizi ölmeden önce ölünüze taşır.

"Güzel olmasaydı ölür müydü Muhammed" diyor Necip Fazıl Kısakürek.

Yani bunun bir zevki olmasa, burada bu zevkin zuhur etmesi, öyle olmasaydı Hz. Ali nasıl yatıp uyuyor öldürecekler dediği zaman, yani bu derece bir zevk haline gelmesi bu işin. Bugün çeşitli mertebelerde

devamlı bir ölmekten önce ölünüz durumu var. Çünkü yeterince hani bu bedene uyumlamak, bu beden zihin, geçin bunları artık, tamam. Yani ve iç sesinizde, şimdi burada bunu yapamazsın diyen bir iç ses başka bir şey, tamam dediğin zaman nasıl yaptığınızı görmeniz başka bir şey.

Bu Hakk'ın sizde, sizinle nasıl olduğunu zevk etmek önemli. Bilgi yükü olsa ne olacak, olmasa ne olacak. Ama önünüze çıkan ilk şeyle, bu size verilmiş sizinle olan bir Hakk bu, yani sizde ve siz buradaki kıyastaki benliğinizi harekete geçirmediğiniz zaman, bu kıyastaki benliğinize bir sürü laflar söylendiği zaman, yani bir tane "ölmekten önce ölünüz deneyimi" bütün kayıtlarınızı bitirir.

Evet ve bu o zaman senle olur, ama ben demezsin. Çünkü Allah ben der. Allah ben diyendir. Ben.

Şimdi o zaman ben uğraşayım, eyvah o onu vurdu, öbür taraf öbür tarafa girdi, ben buradan ne göreceğim? Yani ben buradaki ilişkiyi ve aşkı görüyor muyum? Bitti. Ben görüyor muyum?

Ben görmediğim şeyde, nasıl olacak mümkün değil, o olayı kendime çekerim illaki. Eğer biz bu haldeki polariteyi dualiteye çeviremiyorsak indimizde, zevkimizde, özümüzle birlikte ve Allah kitabını okumayı öğrenmediyse ve ikide bir o beni anlamadı, Mehmet bana yanlış yaptı, Ayşe Hanım bir şey etti, filan buralarda dolaşıyorsak bu ilişkiyi yani buna da Hak izin veriyor da, yani nereye kadar, bir zamana kadar, mühlet veriyor.

Çünkü şeytan denilen şeyden korkuyor musun, korkmuyor musun bana söyle. Sen sistemde, sistemin bir parçası olduğunu gördün mü, fark ettin mi, terk ettin mi, zevk ettin mi? Yoksa senin dışında bir şey mi bu? Kaçmaya mı çalışıyorsun, kaç bakalım kaçabiliyorsan. Bana da haber ver, böyle kaçılıyor diye.

Bu en korkunç olan kavrama resimler, görseller neler yapmışlar. Eyvallahın var mı canı gönülden. Mühlet verilenin böyle bir iş yaptığını, çeşitli formatlarda gördün mü ve mutmaine geldin mi?

Çünkü o format, Allah sistemine karşı değil, Adem'e karşı.

Sen âdem olacaksan bu çok ucuz bir iş değil. Ademiyeti fark etmek, biz söylüyoruz, bunu aktive ediyoruz, bir hal yaşam.

Ama sizin zuhurda, birebir her şeyle yaşarken, bilincinizi şuurunun bir noktaya getirmeniz asıl önemli olan şey. Yani sistemi okuyup, sistemden etkilenmeyen bir formata girmeniz. O zaman sizin özünüzde var olan Hakk, sistemi size göre dizayn eder. Ne zaman? Şimdi.

Ama ben hala, kendimi fark etmek, özümle yolculuk etmek, bu sistemi tanımak ve bu kavramları içimden açığa çıkarmak yerine, annem anlamadı, babam anlamadı, anladı, buradaysam bu iş biraz zor, gerçekten. Yani bu beynin buradaki formatı, hayalle gerçeği ayırt etmiyor, doğru mu?

Yani Allah'ın "ben bir amadaydım ve bilinmekliğimi istedim" dediği bir formatta, hayalden şehadet alemine zuhur ettiğini ve bu şahadet aleminde, her şeyin var olduğunu, gökyüzünde zannettiğimiz her şeyin, burada birebir var olduğunu eğer fark etmiyorsak ve hayal aleminde bir şey arıyorsak, hayal maddedir doğru, enerji maddesidir ve kuvvetlidir, burada karşınızda bu var.

Peki bunu fark etmiyorsak, henüz daha adım atmıyoruz kendi özümüze, gerçekten.

İlişkiler bazında, şimdi ben her zaman söylüyorum, peki 100 sene sonra bu beden var mı? Yok. 100 sene önce bu çocuğun, bu kocan, bu şey var mıydı? Yok. Peki demek ki yani Hz. İbrahim gibi "batan şeyleri sevmem", değil, hayır, onlarla ilişkilerimiz var. Ama benimle yolculuğumda yok burası. Yolculuğumda olan ne var? Buradan bana

yansıyan, buradan benim görmem için var olan ve benim Hakk'a vuslat, Allah'la birlikte bir yolculuk, özümle birlikte bir yolculuğa başlamam söz konusu. Benim işime yarayacak olan bu, geri kalan bitmeyen sonsuz formatlarda hikayeler var. Ve öyle de muazzam akıllı ki, birbirine benzemiyor, hiçbir sıkıcı değil. Yani benim bu kıyasi zihnime kalırsa her şey sıkıcı. 3 saniye sonra sıkılırim, yine bu mu derim.

Ama hakikatte öyle bir şey yok. Her şey yepyeni, capcanlı ve benim için muazzam güzel bir şey olması, sizin Hay ismiyle, yani dirilmeniz. Peki dirilmek mi istiyorsunuz, yoksa böyle işte sürüklenmek mi?

Şimdi çok da basit gibi söyleniyor, doğru. Bu o kadar basit değil. Ve bu bir birikim. Bir sürü arkadaşımın, gönül dostumun bu birikimi fark ettiklerini, bedenlerine kaydettiklerini görüyorum.

Çünkü her zaman ne diyoruz, kayıt hisle olur. His olmayan bir şeyde kaydolmaz. Evet gerçek bir hissiniz bilinç ve şuurla birlikte sizi Hakk'a götürür, duygusallık da cehenneme götürür bir güzel, kuvvetlidir de.

Peki siz gerçekten şu anda sorun "özgür olmak istiyor musunuz?" Çünkü çoğu zaman istemiyoruz. İstiyoruz diyoruz diyenlere inanmayın. Yani söz söyleyenler değil, ama ben istemiyorum gerçekten, özünüz, içinizden bir taraf evet, bir taraf hayır diyorsa, o hayır diyen tarafa okey deyip bırakın. Bakın nasıl oluyor.

Biz hemen işte bunu istiyorum, başarılı olmak istiyor musun, istiyorum, özgür istiyor musun, istiyorum. Aşk istiyorum, yalan çünkü şu anda olduğun şeyde, şu anda ne varsa seninle, senin istediğin o. Bir kere ona bir dürüst ol, samimi ol. Mesela şu anda biri beni oyuyor, biri bana şöyle, senin istediğin o, oraya bir uyan, ondan sonra başka bir noktaya geçebiliriz. Yok. Böyle ay tabii ki ben istiyorum, tabii ki çok param olsun, yalan, istemiyorum, niyeyi sormuyorum bak istemiyorumu gör. Çünkü zirilyoner olurdun yoksa. İstemiyorsun. Bu iyi veya kötü değil, ama istemiyorsun. Buraya samimi ol sadece. Sorduğunda şahane ilişki

istiyorum, istemiyorsun. Ok, tamam dediğinde bakalım nasıl oluyor burası.

Çünkü yani burasını istememe sebebin, sen özünle ilişki kurmak istiyorsun aslında. Sen sonsuzla ilişki kurmak istiyorsun. Sen tamam ve bütün olduğunu fark etmek istiyorsun ve bunun için hangi tecrübe sana lazımsa onu istiyorsun. O yüzden istemiyorsun, ama istiyorum diyorsun. Hayır istediğin o değil ve istediğin daha büyük bir şey çünkü.

Özünün istediği daha büyük bir şey. Sen özünün istediğine vardığında, buradaki sana gelmesi veya gitmesi olan olaylara nötr kaldığında, buradaki her şey sana gelir. Bir de koşturarak gelir. Sen ister veya istemezsin değil, ama oraya o manayı vermezsin. Çünkü mana sende, mana orada değil. İşte o yüzden orada samimi ol.

Mesela ben bir gün bir piyango bileti alacağım. Çok istiyorum diyorum ya içimdeki diyor ki sakın ha, ya diyorum bu nasıl, yani bu içimden duyduğum şeye bak, benim buradan bunu kazanmam mümkün değil. Çünkü oraya bir set koyuyorum. Öyle bir seti koyma sebebin fark ettiğinde ve orasını geçtiğinde, bittiğinde ve para denilen şeyin tamamen altına bağlı, Allah'ın kendi enerjisi olduğunu gördüğünde, başka bir mana vermediğinde ve sevgilini reddettiğini gördüğünde, bir düşünce kalıbından dolayı başka bir mana verdiğin için oraya, sevgilin orada var. Başka bir şey yok.

Burayı gördüm, tanıdım, ne güzelmiş demeye başladığında, seni özden ayıracak hiçbir şeyin bir güç olmadığını gördüğünde, tamamen daha fazla zevk olduğunu, daha fazla güzellik ve yakın olduğunu fark ettiğinde, sana daha fazla başka bir mana, başka bir oluş, başka bir kutu oluşturmadığında, ama gerçekten indinde, orayla ilgili bütün yargıların, hükümlerin bittiğinde, hüküm ve yargıların senin hakikate ulaşmak için var olduğunu gördüğünde ve hiçbir şeyin seni oradan ayıramayacağı için hepsini serbest bıraktığında, indinde, daha önce burası beni buradan ayırır, burası benim burayı yaşamama engel,

burası benim böyle bir sürü bir şeyler, ben böyle olmalıyım çünkü filan, öyle yapmazsam olmaz, çünkü filanlar bittiğinde, hepsinin oluşumunu aşkla zevk ettiğinde, düşünce sistemleri nasıl, zevk edişleri nasıl, senin için böyle bir ayrı gayrı bir şey kalmadığında, gerçekten, hiçbir şey senin özünle birlikte olan bu yolculuğa mani değil.

Hepsinin yardımcı olduğunu bu sefer görmeye başladığında, zevk olduğunu görmeye başladığında, kendi enerjisini sana bir şekilde sunduğunu fark ettiğinde, zihninde olmazlar bittiğinde, ölmeden önce öldükten sonra, gerçek yaşama başladığında yaşama zevkinin sen de çok büyük keyifle açığa çıktığında, "Biz öldürürüz sonra diriltiriz" diyor, biz diriltiriz sonra öldürürüz demiyor, ölüleri diriltiriz diyor, yani ölü olduğunuzu fark ettiğinizde ve dirilmenin zevkini yaşamaya başladığınızda...

Şimdi "Elhamdülillahi rabbil alemin" diyen Allah, kendinden kendine bütün buradaki gönül dostlarımı, kendi diriliğinle diri kıldığında, aşkın, muhabbetin, varoluşun, kendisi olduğunu beyan ettiğinde ve bu zevki bu zerreden açığa çıkardığında, "aynı değil, ayrı değil, gayri değil" manasının yaşanmaya başladığında, aşk takıntılarını bırakıp aşkın kendisi olduğunuzu fark ettiğimizde, aşkı da aşıp yepyeni bir formata dönüştüğümüzde, bütün alemlerdeki her şeyin sizde, sizinle var olduğu için, zevkle seyre geçebildiğinizde, "El-fakru fahri" denilen noktaya geldiğinizde, nurunu tamamlamaya izin verdiğinizde, bütün polariteleri cem ettiğinizde, caminin siz olduğunu fark ettiğinizde ve bütün polariteleri bütün esmaları, hiçbir tanesini ayırt etmeden, barındırdığınızı yani ademiyetimizi gördüğünüzde, kabul ettiğinizde, Amin.

Ya Rabbi hepsini yaşayan sensin, fark etmeyen, anlamayan biziz ya Rabbim ya güzel Özüm, hiçbir şeyi ayırt etmeden fark etmeye, fark alemini, zevk etmeyi kolaylaştır.

Muhammed'i bilinç fark alemidir.

8 2

Zevkiniz daim olsun, çünkü tekniklerin en önemlisi bu.

Ya Rabbi bu zevki bende daim kıl. Bu nasıl bir şeydir deyip bırakın. Sizin özünüz şuurunuzu, bilincinizi, zevkinizi o noktaya getirsin.

Ve dışarıda sizi etkileyebilecek, yani sizi alaşağı edebilecek hiçbir şey kalmaz.

Eğer siz en aşağıda olduğunuzu kabul ederseniz bir noktada, bir noktada, kimse sizi yaralayamaz.

04.10.2024

Nurunu Tamamlamak

Şimdi burada söylemek istediğim bir şey var. "Allah nurunu tamamlayacaktır" diyor, değil mi? Allah nurunu tamamlamadan da hiçbir iş, hiçbir bilinçaltı çalışması tamam olmuyor.

Peki nurunu tamamlaması ne demektir? Sizin Rabbinizi bilerek başlayacağız bu işe, yani sizi zorlayan nokta. Sizi gerçekten darlayan şeyi ve tefekkür nedir onu bilmeniz gerekiyor.

Tefekkür gerekiyor burada, tefekkür olmadan bu, nura dönüşmüyor.

Tefekkür olması için polariteden tekliğe, sonra birliğe, sonra dualitenin ne olduğunu bu alemde fark etmeniz gerekiyor.

Bu alemde biz polaritenin içinde bulunuyoruz, beşerî sistemde, beş duyuyla algıladığımız her şey polariteye ait. Yani beş duyuyla ne algılıyoruz, eziklik, muhtaçlık, yokluk, aşağılanmak, böyle bir polarite var. Polaritenin ne olduğunu iyi anlayın, iyi fark edin.

Yani sizin ademiyyet potansiyelinizde sizi zorlayan, her bir zerreyi zorlayan başka bir Rab var, başka bir zorlayıcı var. Yani bana kolay gelen size zor gelebilir, size zor gelen bana kolay gelebilir, herkesin nefis alanında bulunduğu durum aynı değil.

Nefs alanında muhakkak polariteye muhatapsınız. Polarite sizi daima hüsrana götürür, daima sıkıntıya götürür, daima hayal kırıklığına götürür, daima hiçbir istediğinizde hiçbir şekilde olmaz. Bu alem çok kuvvetli bir şekilde negatif polarite üzerinde duruyor.

Bu polaritede eğer siz aklınızı yürütmeyi yani tefekkür etmeyi öğrenmezseniz, bu tefekkür etmemek sonucunda diğer akıla geçmeyi öğrenmezseniz, nurunu tamamlama işlemi olmayacak.

Yani nurunu tamamlama denilen şey karşınızda bulunan polariteyi, beşerî akılla oluşturulmuş olan inanç kalıplarını, bu polarite formasyonlarını, mutlaka ve mutlaka sizin diğer akılla tefekkür ederek başka bir formata taşımanız gerekiyor.

Burada çok samimi olmanız lazım hangi polarite bana geliyor? Hangi? Burayı bir tanımlamak gerekiyor. Bana gelen mesela diyelim beni zorlayıcı kim, annem. Ve annem ezik bir kadındı, bana ezilmişliği gösteriyor. Ezilmişliği bir polarite olarak görmezsem, ben bunu diğer akla taşıyamam. Annem yaptı, babam yaptı, Ayşe yaptı, Fatma yaptı da durursam, ben bana gelen Rabbin noktasını görüp, fark edip, başka bir formata taşıyamam. Buna tefekkür denir. Tefekkür nedir? Polaritelerin zıttıyla birlikte olduğu farkındalığıdır. Eğer ben bunun zıttıyla birlikte olduğu farkındalığını fark etmezsem, benim ruhumda, indimde, bu nur alanına taşınamaz.

Senin zihninde, bilinçaltı denilen noktada, tefekkür edip, zıtların birliği prensibini fark etmen gerekir. Zıtların birliği prensibini fark eden bir zerre, annem bana ezilmişliği gösteriyor, benim dişil tarafımda bu var, ben böyle hissediyorum. Burada kalırsanız, kalırsınız.

Ama bunun polaritesi nedir? Ezilmişliğin diğer kutbu nedir? Güçlü olmak demek ki ezilmişliğin, kesinlikle ezilmeyen bir rahimiyet olgusunu bana gösterdiğine şahit miyim şu anda. Burada Allah'ı tanımak böyle bir şeydir. Bu Allah'tır çünkü. Burayı tanıdınız mı? Benim zihnim başka türlü ikna falan olmaz. Eğer Allah'ı tanırsa ikna olur, Allah'ı tanımazsa ikna olmaz.

Yani ben indimde, benim, babanın spermi annenin yumurtalığıyla oluşmaya başlamış olan ben, bir zerre, ademiyyetini fark etmek üzere

var olan bir zerre. Peki ben burada ezik yetersizken bu polariteyi tanıdım mı? Tanıdım. Allah'ı tanıyacak mıyım ben bu noktada. Eğer tanıyacaksam zıddının var olduğuna eminim.

Peki bunun zıddının var olduğunu fark ettiğim anda bu polaritenin bana getirisine teşekkür edebilir miyim şimdi, sonra değil, şu anda ben Allah'ı tanıyacak mıyım?

Allah'ı tanımak tefekkürle olur, tefekkürsüz olmaz. Zıtların birliği, yani burada zıt ve ayrı gibi görünenin aynı şey olduğu, aynı. Muazzam ezikliğin, muazzam muhtaçlığın, Allah'ı tanıdığın zaman, bunu birlikte koyduğunu fark ettiğin zaman, bu ikisi beraber olduğunu fark ettiğin zaman burada hissettiğine gönlün tamam dedi mi? Bir bak gönlüne, gönlün bilir çünkü.

Akılda ayırdığın şeyi, gönlün, bu polaritelerin, kuvvelerin böyle işlediğini sana şu anda gönlün onaylattı mı? İşte sizde şuuru bu noktaya getirmeden nurun tamamlanması diye bir şey söz konusu değil.

Burada hepimiz her şeye muhtacız, koltuk yapana, taksi şoförüne, elbise dikene, berbere, yani muhtaç olmadığımız bir şey yok, beni biri sevsin. Her şeye muhtacız.

Ama demek ki bir o kadar hiç değiliz, bu ikisi beraber ve bu benim gönlümde. Bu bilginin, bu farkındalığın indinde olduğunu fark et, bu prensibin, muhtaçlık, eziklik, yokluk... prensibinin zıttıyla işleyen bir muazzam iş olduğunu gönlünüz onayladı mı? Burası çok önemli. "Elhamdülillahi rabbil alemin", Rablere hamd eden Allah çünkü.

Diyor ki, Rabler iyi ki bunları yaptınız da beni tanıdılar, yoksa tanımayacaklardı, şimdi bu çok çok mühim.

Yani sizin zıtlık prensibini birliğe, tekliğe ve dualiteye taşımanız. Dualiteye taşımak ne demektir oraya sonra geleceğim. Çünkü siz halife

olarak yaratıldınız, potansiyeliniz bu. Potansiyeliniz ah vah edip bu sistemdeki, gördüğünüz polaritede kalmak değil. Potansiyeliniz Allah'ı tanımak, yani zıtlıkları birleyen, bir ruh meselesine şahit olmak.

İndinizde, gönlünüzde bunu birlediğiniz zaman, ruhunuzda bir açılım olur. Çünkü sizi Ruhullah olarak, halife olarak form aldırın, yaptırın özünüz var, zat-ı mutlak var. Ve siz bu formu fark etmeden, yani ben mesela diyelim ki bir şeye çok sıkılıyorum, çok sıkıldığım bir şey var, mesela param yok, demek ki çok zenginim, aynı anda var.

Bunu ruh makamında fark etmem önemli, çünkü niye, bu da ancak tefekkürle, demek ki bu zihnim bana param yok diyor, zıttı var. İlmiyle söylüyorum, ilmen zıttı var. Peki zıttıyla benim gönlüm bunu kabul etti, ruhum manifest ettirecek, yani bunu zuhur ettirecek. Ancak ruhunuzda, yani ruh enerji alanında, bu tamam olduğu zaman, siz burada paraya para demeyeceksiniz.

Ama bu sizde ruh makamında tamam olmadan, burada sabaha kadar çalışma yapın, sizdeki parametresi ruh makamında tamamlanması gerekir. Çünkü yaratım ruhtan bu tarafa doğru olur.

Ay böyle zaten, ooo zaten böyleymiş demeye başladığınızda buna, siz emin olduğunuz için, kemikleriniz, hücreleriniz, bedeniniz, varlığınız bunu kendiliğinden çeker hale gelecek.

Nereden eminsiniz? O tefekkürden, o manadan, mana boyutunun sizde açılmasından dolayı.

Melamiler bu zahiri kılık kıyafet formatını geçelim, mananın üzerini kapladı gibi söylediler. Mana önemli, ondan sonra siz bu mana denilen yani sizin polariteden birlediğiniz, Cebrail aklına geldiğiniz, bu demek ki böyle, böyleymiş, çünkü Allah böyle yapmış, çünkü, bak sebebi bu, böyle yapmış, buna tamam dediğiniz zaman, ruhunuzdaki nur tamamlanmaya başlıyor. O nur tamamlandığında, şu anda mesela ışınlanamıyorsanız siz potansiyelinizi kullanamıyorsunuz. Çünkü Allah

ben halife halk ettim, yani ve burada da işte esfeli safilinden çıksın bunlar, çünkü benim kurallarım böyle bir şey fark etsinler diyor, bu kadar.

Bunun da yolu tefekkür etmekle başlıyor, tefekkür etmeden, enerjiye ulaşabiliyorsunuz, nura ulaşamıyorsunuz. Çok enteresan bir şey var burada nura ulaşabilmeniz için, çünkü ben nurdan yarattım, "Nuru Muhammed'den yarattım hepsini" diyor Allah.

Peki zihnim buna izin veriyor mu? Yok, öyle söylüyor da neye izin veriyor, hiç, diyor ki hadi canım sen de senin paran yok.

Ama senin ilmin o noktaya geldiği zaman, bunu zıttıyla yapana "Elhamdülillah rabbil alemin" bana bu değersizsin, eksiksin bir şey diyenlere teşekkür ediyorum. Çünkü bende zıttını zuhur etmeme ve Allah'ı tanımama sebebiyet verdiler. Şimdi oldu. Ben daha önce diyordum ki işte annem böyle yaptı, babam böyle yaptı, kardeşim bana bunu dedi, dedikodu bu, hepsi.

Çünkü sen kendi kitabını okumaya başladığın zaman, seni nerede zorladılar, aşağıladılar mı zorladılar, parasız mı kaldın zorladılar, sana kadın mı dediler fark etmez, aşağıılanmanın kadın yolu da var, erkek yolu da var, her türlü var.

Peki sen, Allah diyor ki" beni bilecek misin", "ben gizli bir hazineyim" bilecek misin, yani "bilinmekliğimi istiyorum", "burası polarite alemi, bu polariteyi buradan çıkar, birliğe, tekliğe ve dualiteye taşı, hadi ey insanım, insan potansiyelinde yarattım seni, var oluşun böyle, hadi bu alemde bunu oku, tefekkür et, geç, fark et".

Ben Allah'tan başka bir şeyle ikna olabilir miyim? Ben olamam, yani gerçekten, ama Allah'la ikna olur muyum, olurum. Nasıl ikna olacağım?

Aşağıların en aşağısına attık dedikleri ademi, ne demek istiyor, en üst mertebeyi Ademiyete verdik diyor ve bunu nerede yaptık, yeryüzünde

yani bu bedenlerle. Şu anda hepinizin gönlünden "Elhamdülillahi rabbil alemin geliyor" şu anda bunu biliyorum, bu Muhammed'e başlamak demektir, burada bütün zerrelerle aşk ilişkisi yaşamaya başlamak demektir.

Allah'ı iyi tanıyın. Çünkü zıtlıktan dualiteye, polariteden dualiteye geçiş indinizde Allah'ı bildikten sonra, zerrelerle aşka başlamak demektir. Yani beşeriyetin zıtlık zihninde kalmadığınız, ısrar etmediğiniz zaman.

Bakın burada rezistans demiyorum, hata demiyorum, hayır, sen günahkârsın, hayır demiyorum, sadece zihninin bu parametresini değiştir, şimdi. Değiştir.

Allah, zıttıyla bana gelendir, tanıdım, tanıyıp, her bir durumda eyvallah sensin, dedin mi? Dediğin zaman, sendeki ruh potansiyeli nura kavuşmaya başladı mı?

Mesela ben geçen gün şunu sordum, yangınlar, ateş, nedir bu? O zaman bunun nuru nedir? Tabii zor yerden gireceksiniz öyle kolay değil. Gördüğünüz yangınlar veya bu alemdeki felaketler, Allah'ın bir ismi değil mi? Peki nasıl yani?

Çok enteresan şöyle bir şey fark edilmiş, ateşin kendine ait bir maddesi yok. Bu fark edilmiş ve bütün maddelerde ateşlerden yaratılmış diye bir şey söylendi. Eyvallah, sıkıntı yok. Bunun hakikatteki yeri nedir? Şimdi burada tefekkür ile söyleyebilirsiniz.

Evet düşünce sistemleri, akıl sistemleri, ben bunu söylemiyorum şu anda, madde olarak söylüyorum. Yani bunun bir maddesi var, çünkü burada görünür görünmeyen gibi olan, mesela ateş, biz nasıl görüyoruz bu ateşi. Ateşin kendi maddesi yok, orman falan yakıyor nasıl ya? Peki diyelim yangın oluyor, bir şey oluyor, ne bu ateş, hakikatteki noktası nedir?

Ateş bizim bedenimizde de bir ısı olarak var, ateş olarak yok. Ateşin ısı verdiği doğru, bu iyi bir şey, ama ateş etrafı yakıyor, o zaman kötü bir şey. Ama ateşin aslı nedir? Yani benim bedenimdeki ısının ve zahirde gördüğüm ateşin hakikatteki yeri nedir? Ateşin hakikatteki noktasını fark etmezsek, bakın yok negatif değil, hayır, bütün bu alemdeki polarite pozitif de olsa negatif de olsa sizi cehenneme götürür.

Ateş aynı zamanda aşk, yani ilim aşkıdır, ilmin hakikatidir. Hakikatte o aşk ilimdir, ben buna şahidim, siz bana inanın inanmayın ve hakikatteki o noktasının açığa çıkmasıdır buradaki ateş. O ilim, her şeyi güzele çevirir mi çevirir, aşka çevirir mi çevirir, bütün melekleri harekete geçirir mi geçirir.

Ama oradaki şuur noktası önemli. Sizin burada gördüğünüz, felaket diye adlandırdığınız bir şeyi, hakikat noktasına taşımanız ve tefekkür etmeniz çok önemli.

Bunu yaptığınız zaman siz birdenbire ikna olacaksınız, ikna olursunuz. Yani ateşin yeri, ben de şu anda söylüyorum ilmin hakikatidir ve de bu muazzam bir aşktır.

Şimdi bunun gibi diyelim ki seller var, selleri burada görüyoruz, bu dünya platformunda. Polarite aleminde seyrettiğimiz, gördüğümüz, bize sıkıntı veren, kendinize bakın, bana sıkıntı veren mesela değersizlik, işte bu negatif, hayır, değersizlik çok doğru bir şey. Çünkü çok değerli olduğun için, polarite ancak böyle birliğe çevrilir. Onun için değersizlik hissini sana verenlere bin kere teşekkür et şu anda muazzam değerli kıldı bu çünkü.

Bunun gibi eğer tefekkürü, hakkıyla yapmayı fark edersek, yani Allah'ı fark edersek, Allah sistemi böyle işliyor, şimdiye kadar yaptığınız bütün çalışmalar bu işe yaramadı, yaramaz. Çünkü Allah kendini es geçitmez. Negatifleri çöpe at, öyle bir Allah yok. Negatifleri pozitifleri

beraber bir bilince, şuura taşı ve o şuura taşıdığı zaman sana açılacak olan kapı, nur kapısı.

Bunu fark etmek, farkındalık, yani nur için buradasınız. Bu nuru yaşamak için, nuru tezahür ettirmek için, nuru fark etmek için, nurla birlikte yaşamaya devam etmek için bunu indinizde, Allah'tan başka bir şey sizi ikna edebilir mi, yok edemez.

Samimiyeti çok seviyorum, çünkü muhtaçlık var. Bu muhtaçlık bir zevk haline dönüşür mü? Evet dönüşür. Dönüşür yani ne olur bir şey değil gerçekten.

Allah nurunu ve şuurumuzu tamamlasın. Çünkü "ben nurumu tamamlayacağım" diyor. Sen bütün negatif gördüklerini, polarite olarak görüp, bunu bir şuura, bilince taşımadan bu olmaz.

Şimdi aklınız buna ikna oluyor, niye, Allah'tan dolayı. Yani benden dolayı, ondan bundan dolayı olmuyor. Polarite prensibini tanıdım, bu böyle geldi, böyle yaşadım, demek ki burası var ve bunu ben tefekkür etmeye başladım.

Mesela diyelim, işte nedir, tecavüz, bunun hakikatte yeri nedir? Çünkü Allah yanlış iş yapıyor mu? Yapmıyor.

Ben bunu gerçekten tefekkür ettiğim zaman, hakikatte bulduğum nokta, bana sonsuz rahatlık ve gerçekten alemde "Her ne varsa bu alemde, amenna der gönlümüz" (Turhan Efendi) noktasına getirir, Merkez Efendi noktasına getirir.

Ondan sonra, yani lazım olduğu yerde ben bir şey yaparım, olmadığı yerde yapmam demek değil. Ama ilk önce benim sistemi tanımam ve hiçbir itirazımın kalmamış olması gerekir. O yüzden bu noktada tefekkür etmeyi öğrenmek çok önemli. Polarite aleminden çıkmak ve polarite alemini indinde birlemek, Allah'ı tanıdım şimdi dediğiniz noktadan.

Bunu fark ettiğimiz zaman, yani bütün alemin zıtlık prensibiyle yaratıldığını ve bize isabet edenlerin de bundan dolayı olduğunu ve biz kendi potansiyelimizi, bununla açığa çıkarabileceğimizi fark ettiğimizde, bizim bir itirazımız kalmadı. Çünkü nasıl itiraz edelim öyle ezberden evet Allah'ı kabul ettim diye, nerede ettim, etmedim yani, nasıl edecektim, edecektim de yani ettim diyorum.

Ama şahitsem ederim. Şahit oldum, şimdi hakikat noktasında bu böyle bir şeydir.

Peki tecavüzler nedir? Hadi bu alemde bir polarite olarak duruyor değil mi? Bir kere bunu netleştirelim, bir polarite olarak duruyor. Bu polaritenin mutlaka nesi var? İlk önce zıttı var, zevki olmadan önce bir zıttı var. Zıttı nedir? Tefekkür edin. Ben her zaman ne diyorum, önünüze bakın. Hayali bir Allah yok. Önünüzde, çünkü hepsiyle, her şeyle önünüzde, sizinle beraber, başka bir Allah Yok. Öyle dışarıda, hayal ettiğiniz, kendinize göre yarattığınız bir Allah putu yok, karşınızda var. Peki karşınızda olan olaylarda, bir tanesi de bu, erkek tecavüzü de var, kadın tecavüz de var. Niye var, bunun Hakikatteki yeri nedir?

- Bakalım tecavüz nedir? Benim, bana ait diye, yani kendime mal ettiğim, bedenime zorla istemediğim bir şey.

Evet.

- Burada kendime mal etmekle ilgili oradaki sıkıntı o.

Yani burada bedenlerin, bu bir bedene yapılan bir hareket değil mi bu. Evet. Peki bedenlerin, ne diyor burada polaritesi bunun, hakikatte ne diyor?

- Vücutlar ayrı gibi gözüküyor ama aslında vücut olarak da ayrı olmayan bir vücut var.

Bu vücudun zıttı, âdem vücudu. Her tecavüze uğrayan zerreye ne diyor? Sen âdem vücudusun diyor. Kendini bu vücutla kısıtlama diyor.

Orada tam olarak başka ne diyor. Yani bu noktanın, hakikatteki yerini bulmadan, bununla ilgili rezistansınız biter mi? Bitmez. Bu olmasınla ilgili rezistansımız biter mi? Tamam sen bu beden değilsin diyor, doğru.

Başka daha ne var, hakikatte tam olarak muazzam güzel bir şey olması gerekiyor ki burada bu kadar felaket olarak yaşansın.

Bakın bu noktanın çok net olarak indinizde açılması lazım ki nur olsun.

Bunu tefekkür edin, gerçekten ve özünüz size tam olarak, hakikat Hakk noktasında bunun ne olduğunu size bildirene kadar soru, sorun ki tamam ve mutmain olun ve buna, olana itirazınız bitsin.

Olana itirazınız bittiği zaman, olan da öyle olmamaya başlar.

Sizin itirazınız devam ederse, teslimiyet, Hakk'a teslim ol diyor, hakikatte onun noktası sizde netleşirse, Türkiye'de bir daha böyle bir şey yaşanmaz, öyle söyleyeyim, bu kadar önemli.

Yani hakikatte bunun noktası nedir ya Rabbi bana açık et. Zıttıyla var olduğunu biliyorum, bunun muazzam bir özgürlük, muazzam bir aşk üzere ve teslimiyet üzere olduğunu biliyorum, beni bu konuda bu durumda bir olmak, dualiteye beni davet ettiğini biliyorum. Ben anlamamıştım ve ben bunu kötü diye yaftaladım ve kötü diye yaftaladığım sürece, benim birlikteliklerim hep bu bazda oldu. Doğru mu? Birleşmek, bir olmak bazında değil, ama zıtlık iyi değil bazında oldu. Evet

Affedecek bir şey varsa daha orada sıkıntı var, Hakk'taki noktası açık değil. Çünkü "Hakk şerleri hayr eyler" ve Hakk yanlış yapmaz, sadece benim rezistansımı benim önüme getirir. Benim önüme gelen, bana

tecavüz etmeye çalışan birine aa ne güzel benimle birlikte olmak istiyorsun dediğin zaman, tecavüzcü kaçır, onu da söyleyeyim.

Evet bunu biraz daha tefekkür edin, indinizde reaksiyonunuzu görün ve reaksiyonunuzu gerçekten Hakk'a teslim edin ve dualitenin güzelliğini reddetmiştim, reddediyorum ben, bedenim şöyle, bedenim böyle, çünkü kimse bedenime dokunmasın diyorum.

Şimdi bugün, ekstrem birtakım şeyler söylüyorum, söyleyeceğim de. Çünkü Allah'ın polaritesinden dualitesine aşkla bir yolculuk yaparsak, bunu gerçekten şuurumuzda indimizde ve Hakk'ın divanında oluşunda polaritenin mutlaka birliğe, bir olduğuna, bir kere en azından ilmen bir polarite gözüküyorsa, bir rezistans gözüküyorsa bunun zıttı var, bunun zevkini Rabbim bana göster. Ben bugüne kadar yapamadım, ama bana göster, göster ki ben bu bedenle dualiteyi yaşayabilirim, yani marifete girebilirim.

Şimdi gerçekten bunu, bu olduğunda, yani benim karşıdan gelen herhangi bir cinsi veya başka türlü bir yaklaşıma bir rezistansım olmadığında, bu aşktan dolayı böyle oluyor demeye başladığımda, benim bedenim her durumda, şahane, müthiş, inanılmaz olanı bana yaşat. Evet göster, ne zaman, her zaman, ne zaman şimdi. Şimdi. O zaman şu devreye giriyor. Çünkü bu, bilincimde tamamlandığında, ruhumda tamamlandığında, ancak ben bu bedenle başka bir yolculuğa çıkabilirim.

O zaman bu bedenle birlikte hücrelerim, DNA'larım, bana hangi aşkı gösterecek? Çünkü benim bir rezistansım kalmadı orada. Hakk'taki yerini biliyorum, tanıyorum, itiraz etmiyorum, hatta zevk ediyorum.

Ve o zaman gerçekten bu bedenime şunu söyleyebilir miyim, indimde kendime ne kadar şahanesin, harikuladesin, muazzamsın, vav nasıl ya, demeye başlayabilir miyim? Ancak o zaman, benim nur alanında hiçbir itirazım kalmadı Ya Rabbi, bütün reddettiklerimi o nura taşıdım

indimde. İşte o yüzden şimdi burada neler mümkün noktası başlayabilir mi?

Ve bu bedendeki siz, düşünce ve fikir ve his alanında, şuurunuzda Hakk'a tamam dediniz ve ruh bedeninizi bütün Hakk'a çevirdiniz, evet Hakk'la hareket ediyor. Bunu nasıl yaptınız tefekkürle, bakın tefekkürle, burada gördüklerinizi zıttıyla bilip, şuur alanına yani Hakk'a taşıyarak. Bunu bedeniniz şu anda yaşamaya başladı mı? Evet. Şu anda hafif hafif sallanmaya başladınız mı?

Ya Rabbi ne kadar güzelsin, şimdi, bu beden sizin ruhunuzu taşıyan bir kap ve ruhunuzdan dolayı bir tezahür oluyor, bir zuhur oluyor. Ruhullah olmadan bu tezahür, Muhammed zevki, bütün aşk ve muhabbetle bir yolculuk olmuyor. Ama şimdi olabilir mi? Bunu hücrelerinizde şimdi hissedin.

Hakk'a teşekkür edip, bakın hakka teşekkür edip, çünkü Hakk alanında hepsi dönüşüme muhatap. Cenab-ı Hakk dediğimiz muazzam sevgili, bütün zıtları birlemek ve zıtları polariten dualiteye yani birliğe taşımak, işte bizden böyle de bir iş istiyor. Dualite birlik demek, birlikte olmak demek.

"Hey Allah'ım, hey Allah'ım,

Kullar senin kulların,

Günahı yok bunların,

Rabbi sensin onların"

Ben demiştim Rabbiniz Allah olsun, Allah Rabbiniz olmasın. Çünkü size isabet eden şeyler, sizi zorlayan şeyler, Rabbiniz Allah olsun, yani akışkan ve Hakkın divanında birleşmiş, şuurunuzda tamamlanmış ve gönlünüzde zevk olmaya, muhabbet olmaya başlasın, şimdi. İşte o zaman "Bu aşk bir bahri ummandır, buna haddi kenar olmaz".

Evet Şimdi size zıtlıkla geleni, siz dualiteye çevirebilirsiniz Őuurunuzdan, bilincinizden, Allah'ı bildiğinizden dolayı.

Şimdi bunu demenizi istiyorum, ne kadar Şahanesin, nasıl harikuladesin, nasıl Şahanesin, bu iki cümleyi kullanın her dakika her gün "Ne kadar Şahanesin ne kadar harikuladesin, nasıl güzelsin". Bunu kendi kendinize söyleyin. Çünkü gerçekte bu böyle ve bu size nasıl Şahane olduğunuzu bildirsın.

Çok güzel Şahane ötesi durumlar devam etsin istiyorum. Daha Şahane nasıl bir Şeydir, Rabbim biliyor, Hak biliyor bize nasip etsin. Eyvallah.

10.12.2024

Ahiret

Cem zevki, Cuma zevki, cami zevki sizin indinizde daim var olsun. Çünkü cami de sizsiniz, kilise de sizsiniz, havra da sizsiniz. Hepsi sizde var olan bilinç ve zevk noktaları. İnşallah bunlar kolaylıkla, farkındalıkla hepinizde tamam olsun.

Söylenilen sözler zamana mekâna tabi değil, zaman ve mekânın ötesindeki hakikat ve gerçeklere tabi.

Bunun sizde tezahür etmesi önemli. Sizin neyi anladığınız, neyi fark ettiğiniz ve bütün anlatımların ve söylemlerin bir bilinç maddesi olduğunu ve bu bilinç maddesinin sizde bulunduğunu fark etmeniz çok önemli.

Ve bu soruyu sorabilirsiniz kendinize "bu nasıl bende, bu neremde, nasıl, nasıl bir şeydir bu". Yani buradaki zihni bununla ilgili kullanmanız önemli.

Çünkü hakikatinde Hz. Muhammed Mustafa (SAV) için ahir zaman Peygamberi deniyor. Ahir zaman ise şimdi, burada, yani sizin ahirete göç etmeniz önemli.

Ahirete göç etmeniz ne demektir? Sizin hakiki beninizi fark etmeniz, bulmanız ve terk etmeniz önemli.

Yani burada Hz. Muhammed Mustafa'nın (SAV) zevkine ulaşmanız çok önemli.

Bütün peygamberlik vasıflarından Hz. İsa, Hz. Musa, Hz. İbrahim değil Hz. Muhammed Mustafa'nın (SAV) vasfını iliklerinize kadar hissediyor olmanız. Yani sizin bilincinizde, şuurunuzda ve bedeninizdeki hücrelerde nasıl hissedildiğine bakın. Çünkü his neden önemli? His kayıt yapar, RNA'lardan, RNA'lar devreye girmeyince DNA'ları açmıyor ve kaydetmiyor.

Beden oluşumları ise bu hislerle kayıt yapmaya başlıyor veya bu kayıtları açmaya başlıyor. Eğer his yoksa bu kayıtlar açılmıyor.

Şimdi hissin gerçek manada açılması ve sizin normal, bunun günlük normaliniz olması önemli, yani ahirete göç etmeniz.

Ahir nedir? Buradaki kıyasi beşerî sistemin ötesine geçmeniz demektir. Bu beşerî sistemin ötesindeki var olan bedeninizi fark etmeniz, görmeniz, heyula gibi, yani kocaman bir âdem bedeniniz olduğunu ve hepsinin Allah'ın zatının tezahürü olduğunu fark etmeniz ve bilincinizi, şuurunuzu, bu şuur maddesini kocaman yaparak ahir zamana, şimdi, indinizde, o ahir denilen yere varmanız önemli. Çünkü bütün yaratımlar oradan oluyor.

Ve bütün yaratımlar oradan olduğu gibi, bir arkadaşımızla bunu konuşuyorduk. Nuh'un Gemisi ve Hz. Nuh'un gemi yapması ile ilgili bir şey söyleniyordu. Hz. Nuh'un gemi yapması ve Hz. Nuh'un oğlunu dışarıda bırakması ve Hz. Musa'nın Hızır'la yürüyüşünde oğlanın öldürülmesi manasının açılması, burada biraz sohbet ettik.

Yani burada sizin bir bilinçten öbür bilince doğru hareket ettiğinizde, bir manayı geride bırakmanız demek.

O oğlan çocuğunun ölmesi veya Hz. Nuh'un oğlunu oraya almaması, yeni bir gemi inşa edileceği zaman, yani yeni bir benlik, yeni bir beden, yeni bir oluşum inşa edileceği zaman, oğlan çocuğu ile remz edilen "Cem idrakını" geride bırakmak zorundasınız.

O "Cem idrakını" geride bıraktığınız zaman, yeni bir oluşa, yeni bir bedenin hücrelerden oluşumuna nüzul ederek, sizin fark ederek, yani Muhammed olması söz konusu.

Muhammed Mustafa (SAV) denilen o oluşta, hücresel değişiminizde sizin bu neşeye varmaya başlamanız, yani ahir zamandasınız o zaman. Siz indinizde kendinize yeterince bunu söyleyip fark ettirdiğiniz zaman, doğru, bir bilinç aşamasıdır ama bu bilincin bir şuur maddesi olduğunu ve bunu Allah deyip bütün hepsinden soyunduğunuzu, Muhammed'le giyinmeye başladığınız libas ve elbiseler ve o şuurun maddesini giyinmeye başladığınız zaman, hücrelerinizde çok büyük rahatlık hissetmeye başlarsınız.

Bunu Hz. Muhammed Mustafa (SAV) yapar.

"sümme dena fe tedella fe kabe kavseyini" evedna'ya sonra bakarız, yani sizin bu bedendeki yeni bir oluşumu, neden bu çok daha kolay ve çok daha basit oluyor? Çünkü Hz. Muhammed Mustafa (SAV) isminde kodlamasında kendiliğinden aşk var.

Hissetmeden kayıt olmuyor dedik, sizin bir şey hissetmeye zorlama yapmanız gerekmez, hayır, bu Hz. Muhammed Mustafa'nın (SAV) kendisinde var. Bu sizi direkt o hisse götürür, o yeni oluşuma götürür, yeni genişlemeye götürür, yeni aşklara götürür, yeni olan bütün kolaylıklara götürür.

Şimdi burada sadece Hz. Muhammed (SAV) değil Hz. Muhammed Mustafa (SAV) gerekiyor.

Bütün yaratımlar yani tekvin denilen şey beşerî sistemde olmuyor. Beşerde bizim yarattığımız nedir? Kaos. Yarattığımız nedir? Felaketler. Yarattığımız nedir? İmkansızlıklar. Yani yine bir yaratım var da böyle bir şey.

Ama sizin bunun hakikatini bilmeye başladığınız zaman ve ahirete geçtiğiniz zaman, yani şimdi, bu bedene, bu verilmiş olan muazzam bedene ve muazzam Hz. Muhammed Mustafa (SAV) manasına giyiniyorum dediğiniz zaman ve sonsuz güvenle ve çok büyük keyifle, çok teşekkür ederek, şükrederek, yani Allah'ın yazılım tablosunda nurumu tamamladım dediği muazzam bir neşeyi, bu bedende, hücrelerimde, sonsuz kere sonsuz kabul ediyorum dediğinizde ve fark ettiğinizde ve bunu yaşamaya başladığınızda ve bunu gözünüzü

açtığınız her an, kendinize hatırlatıp o his kendiliğinden gelmeye başladığında, yani bunun zevkini, keyfini, hücresel rahatlığını, genişliğini ve yeni yaratımı indiğinizde yaşamaya başladığınız zaman.

Yeni bir Nuh'un Gemisi isterseniz, yani yeni bir beden, yeni bir oluş Hz. Muhammed Mustafa (SAV) ile bakın, Hz. İsa ile değil, Hz. Musa ile değil, Hz. Muhammed Mustafa (SAV) ile ve gerçekten bunun kıymetini bildiğimizde, öyle bir şey.

Batı aleminde işte Neville Goddard 'Law of assumption' diye bir şey söylüyor, yani varsayın diyor, varlığı.

Hayır, biz var saymıyoruz, orası var, var diyoruz. Var dememizin sebebi Vahdet-i Vücut yüzünden. Bunu tamamen kabul ediyoruz, var olduğunu biliyoruz. Ve halifelik manası yüzünden, ademiyetin bize verildiği yüzünden, o bedenin var olduğunu varsaymıyoruz, var diyoruz.

Var olandan buraya adamın teklif ettiği şey şu, bütün yaratım oradan buraya oluyor, bunu assume edin yani varsayın ki orada oldu, sonra ve hissettiniz bunun neşesini, Joe Dispenza falan da böyle diyor, yani neşesini hissedin sonra burada olacak.

Bizim neşesini hissetme vasıtamız Hz. Muhammed Mustafa (SAV). Çünkü burada her türlü neşe var, deneyin, görün.

Hz. Muhammed Mustafa (SAV) neşesi sizde daim olsun ki Mahmut'a gelelim. Mahmut manasının nasıl bir şey olduğuna yavaş yavaş

gelelim. Ama bunu gün boyu akşam yatarken, sabah kalktığınızda bu neşeyi, bu bedene, yani bu ahizeye hatırlatın.

O düğmeye basın. O düğmeye basmayı öğrendiğiniz ve daim bunu yaptığınız zaman, bu sizin normaliniz olmaya başladığı zaman, alemin, sizin devamlı bu düğmeyi ishar ettiğiniz için etrafın ve durumun nasıl değiştiğini göreceksiniz. Şimdi bundan dolayı çok da enteresan bir şey, yani ben şunu yapmayayım, yok burada. Zaten yapmıyorsunuz Hz. Muhammed Mustafa (SAV) neşesinde, zaten yapamıyorsunuz.

Çünkü o kadar keyifli, o kadar neşeli, o kadar geniş, o kadar her şey ki bundan dolayı, yani bir şey yapmanız gerekmiyor. Diğer şeyler size doğru gelmeye başlayacak. Sizin bir şey yapmanız gerekmiyor, sadece bunu hatırlamanız, yani zikir etmeniz demektir bu.

Yani aslında ne demektir? Bir salavatı, peygambere olan salavatı, hücrelerinizi kaydetmeniz demektir.

Şimdi hani böyle söylemek değil, hayır, hissetmek. Çünkü çok neşeli, çok keyifli, ondan dolayı çok aşklı, Habibullah zevki çünkü, çok keyifli o yüzden.

Yani burada ayrıca ben şunu hissedeyim zorlaması yok, hayır, bunu giyinin, bu libasları giyinin, evet, ne zaman? Her zaman, daim. Ondan sonra fark edilecek başka bir elbise daha var. Çünkü bunların ilk önce soyunduğunuz bütün elbiseler, bütün sıfatlar, bütün vasıflar ve şimdi Hz. Muhammed"le (SAV) giyinmeye başladığınız bir durum. Yani "Sümme dena fe tedella fe kane kabe kavseyni" denilen Necm

suuresindeki bu nokta sizde daim olsun. "Evedna"ya sonra birlikte bakarız. Nasıl bir şeymiş? Bu bedene ne yapıyormuş?

Çünkü bu bedenin hücrelerini değiştiriyor. Buradan sizin bakış açınızı değiştiriyor mu? İster istemez değiştiriyor.

Peki buradan siz öyle yapmıyorsunuz artık. Çünkü öylesiniz, onu olun, olun.

Yine batı aleminde şöyle bir şeyden bahsediyorlar, Remote viewing. Remote viewing dedikleri şey, uzaktan seyretme veya hareketli seyretme demek.

Şimdi bunu zaten siz yapın. Bir Veli olmanın getirisi nedir?

Geçen gün bir olaydan bahsettik arkadaşlarla, ufolardan. Bu ufoların hareketleri bir sürü yerde gözüktü gibi bir şey. Kanadalı biri var Remote viewing denilen şeyi yapıyor ve bunun öğretisini filan da yapıyorlar.

Aslında bizim buna ihtiyacımız yok. Çünkü biz bunu natürel olarak yapacağız, yapıyoruz da öyle diyeyim. Yani sizin hareket eden ruh bedenleriniz varsa, yollayın bir ruh bedeninizi görsün, ne oluyor orada ve size haberini versin.

Yani siz burada ne vardı diye şuurunuzu oraya yönlendirdiğinizde hiçbir bilgi bilmiyorsunuz o durumla ilgili, o durumla ilgili bilgi size doğru gelmeye başlıyor. Bunu hepiniz yapabilir, kapasitesinde var.

Ne görecektim ben? Bu soruyu sorabilirsiniz. Yani bu ince bedeninizle bunu yapabilirsiniz.

Yani biz eğer hepsinin bizde olduğunu fark etmezsek, dışarıdan ufo geldi oradan bu gitti diye kanarız. Halbuki o 18.000 alemin bütün süverleri ve dönüşleri ve bütün felekleri bizde mevcut. Bizim dışımızda değil, gerçek varlığımızda var. Ve bunu bu eminlikle durabildiğimiz zaman, hiçbir şey bize tehdit oluşturamaz. Bunu fark ettiğimiz zaman, bizi başka türlü etkileyemez, yok.

Yani bütün bu felekler, işte en son cami ismine mazhar olan insan ismini aldığımızda, yani Allah'tan, İsmi Azam'dan, Nuru Muhammed'i, yetim ismine derken bütün diğer feleklere ve bütün hepsinin bize verilmiş olan ademiyyet sırrında ve halifelik sırrında bizimle var olduğunu fark ettiğimiz zaman, bütün galaksilerin dahi bizim bedenimiz içinde olduğunu, yani biz ahiretteyiz işte o zaman.

Evet ahirete gidin ve oradan hareket etmeye ve fark etmeye başlayın.

Bunu size verilmiş bu muazzam işler sizde olmasına rağmen, bende değil Allah'ta demeye devam edin. Çünkü böyle, bunun güzelliği burada, bende burası bu kadar dediğim zaman, önü kesilir. Burası demek ki sende böyle kalsın olur. Burası Allah'ta demek ki muazzam bir oluşta, daha bakalım bunun oluşunda neler var olur. Bir de böyle bir sırrı var bunun. Yani kendi önünüzü kesmemeniz için Muhammed Mustafa'nın (SAV) güzelliği, sonsuz güzelliği ve Allah'ın bu kaydının

muazzam rahatlığı, muazzam keyfi ve aşkı daim hücrelerimizde dans etsin.

Evet Muhammed Mustafa (SAV) daha sonra Mahmut'u konuşacağız İnşallah. Ama bedenimiz bu kaydı daim yapsın, sizin normaliniz olsun bu.

Evet isterseniz gözlerinizi kapatabilirsiniz

uzak değiliz ayrı da değiliz ben biliyorum evet

Muhammed Mustafa (SAV) bilinç ve şuurunun

bütün zerrelere yayılmasına, epifiz bezinden

hipofiz bezine, vagus sinirimizden bütün parasempatik sisteme

ve omurilik soğanı oblangata'ya

Muhammed Mustafa (SAV) ismini görüyoruz

ve omuriliğimizden zenep noktasına

ve bu bedenin ayağınızın tırnağından saçınızın teline

bütün hücrelerine organlarına dokularına

omuriliğinize ve kan damarlarınıza ve iliklerinizde

ve kemik sisteminizde kocaman bir beden görüyoruz
ve Muhammed Mustafa (SAV) yazıyor bedenın üstünde
Nefes alıp veriyoruz çok şükrediyoruz çok teşekkür ediyoruz
Hakk'a teşekkür ediyoruz
bunun bizim bütün enerji bedenlerimizi
kendiliğinden harekete geçirdiğini
şu anda seyrediyoruz bu bedende nefes alıp veriyoruz
bu maddenin bu kadar büyüyerek bizimle var olduğunu
var ettiğı için Hakk'a teşekkür ediyoruz
bu bedenın bütün hücrelerinin DNA'ların RNA'larının
bunun neşelendiğini dans ettiğini görüyoruz
Habibullah zevkinin Muhammed Mustafa (SAV) zevkinin
bütün auramızda 10 metre ötemizde arkamızda
derinliğimizde yanımızda sağımızda solumuzda
bu neşeyle bir bedenle döndüğünü
fark edip kaydediyoruz
bu tamamlanmayı bedenimizin hücrelerinde hissediyoruz

bu alemin yaratımında ilk önce Nuru Muhammed'i

daha sonra Adem'den tekrar Muhammed zuhura gelene kadar

bütün peygamberlerin zuhuru ve bütün bedenleri

Muhammed Mustafa (SAV) manası içinde bu bedende

tüm iliklerimizde hissetmeye başlıyoruz

Ve bu bedende olan bu oluşumun dönüşümün

şükrünü yaşıyoruz şu anda

Elhamdülillah

rahat hissettiğinizde gözünüzü açın

Muhammed Mustafa'yla (SAV) devam edelim. Bu mananın bütün enerjisiyle hücrelerimizde yepyeni yeniden devam, bunla bu hafta, sabah, öğle akşam bu hissi hatırlayarak.

Bu beden çünkü DNA'larında bunu açtığı vakit, çok rahat, çok keyifli, keyifli olduğu için bütün yaratımlar, bütün enerjiler keyiften işler.

Bütün enerji neşeden dolayı hareket eder. Neşesi olmayan bir enerji hareket etmez.

Yani keyfi, rahatlığı, bu para, ilişkiler, bolluk ve hepsi, siz bu neşeye geldiği vakit bedeniniz, bundan dolayı her şey size doğru gelmeye başlayacak. Evet, tamam.

20.12.2024

Berat Kandili ve Eşyanın Hakikati

Bir putu kırmak için, o putu olmak gerek. Bu, her konuda böyle. Senin zihninde, zihin programında hangi put var? Yani bu aleme doğduğun zaman hangisiyle karşılaştın. O putu kırmak için bazen o putu olman gerekiyor ve olduğun senin için bir şey ifade ediyor mu? Etmeyebilir. Ben mürşidimden her şeyi olabildiğini gördüm ve bunun nasıl yaşandığını da biliyorum. Sonsuz şükür ve teşekkür ediyorum varlıklarına. Bunu yaşamaya cesareti olan gelsin bu meydana, gerçekten böyle.

Bu 3D aleminde görülen en büyük putlardan iki tanesi; biri para, diğeri cinsellik. Bu iki putun, gerçekten, nasıl içinden geçilir? Bu putlar nasıl kırılır? Şimdi putlar nerede? Zihin programlarında. Zihin programları hakikati ifade ediyor mu? Etmiyor.

"Kandil geceleri kandil oluruz,

Kandilin içinde fitil oluruz,

Hakkı göstermeye delil oluruz,

Fakat kör olanlar görmez bu hali"

Yani kandil olmak, senin muazzam ışığını yansıtabiliyor olman ve Regaip'ten, rağbet ettiğin kandilin miraca ulaşması ve berat etmesi ve büyümesi ve o kandilin hallerden hale geçip ve senin bir tek dayandığın yer olması.

Tek, başka güvendiğin dayandığın, alemde hiçbir putun, hiçbir şeyin kalmaması ve bu kandil halinin çok sevmekle ilgili bir durum olması.

Buradaki oluşlarda olan hepsinin bir hakikati var. Ve hakikat anlatılır bir şey değil.

Bir şeyin hakikatini gördüğünüz zaman, buna şahidim, tek bir his uyanır sizde, hakikatinde, onla öyle kalmak istersiniz, bu kadar.

Bu hakikat neyse, yani eşyanın hakikati, renklerin hakikati, gönlün hakikati, yani bir tek orada kalmak istersiniz, başka bir şey olmak, yapmak, fark etmek isteği kalmaz sizde. Hakikatin böyle bir işareti var. Buna şahit miyim? Evet, şahidim ve söylüyorum.

Her neyse hepsinin hakikati inanılmaz güzel ve sizde onunla olmak isteği uyandıran bir şey. Başka hiçbir şeyin önemini, manasını, ismini, cismini kaybettiği bir şey hakikat. Hakk'ın katı olan o nokta.

Onun için kandiliniz mübarek olsun diyorum. Bu hakikat kandili gönlünüzde, indinizde, varlığınızda daim olsun, kocaman olsun ve güvendiğiniz tek dayandığınız, tek baktığınız nokta yalnız orası olsun. Çünkü dışarıdaki hiçbir şey veya olan hiçbir şey size bundan daha fazla tatmin verme gücüne sahip değil.

Allah hepinizden razı olsun.

Çünkü Allah nurunu, ışığını, kandilini tamamlayacak ve bunu sizin gönlünüzden yapacak ve bu gönül beyne doğru büyüyecek. Ve

Regaip, Miraç, Berat ondan sonra Kadir idrakların açılması ve Muhammed'in doğumu manasının siz de tam zuhur ederek bu alemden başka aleme devamınız olsun, bunla devam olsun.

Çünkü yine söylüyorum bir şeyin hakikatini gördüğünüz zaman, nerede? Burada, emin olun, başka yerde değil.

Burada mesela diyelim, bir insanda, bir mobilyada, bir çiçekte, bir böcekte, bir binada, başka bir şeyde "Ya Rabbi bana hakikatini göster" dediği Hz. İbrahim gibi, eşyanın ve olanların hakikatini göster dediğiniz zaman, öyle bir şey gösterir ki, sizin başka bir şey arayacak ne mecaliniz kalır ne arzunuz kalır ne isteğiniz kalır. Bunu ben söylüyorum, gerçekten.

Şimdi bizdeki zihin programları var ve Allah sistemiyle, Allah'ın esmaları ile tamamlanan, tecrübelerle deneyimlerle olan bir durumumuz var.

Fakat bizim özümüz bunlarla alakalı değil. Hakikatle alakalı, muazzam aşkla alakalı, sevmekle alakalı. Diğer şeylerle emin olun pek ilgilenmiyor. Fakat burada bazen bir şeyin tamamlanması için, indinizde o tecrübe gerekiyor. Şimdi burada kendimden bir şey söyleyeceğim,

öyle büyük rezistanslara uğruyor ki tekrar başka bir olay gerekiyor. Bir rezistans daha yiyor, başka bir olay gerekiyor ta ki orası bitene kadar.

Yani gerçekten ta ki orası onun tamam olduğunu, sizin içinizdeki o özünüz, o kadar iyi biliyor ki, burası tamam oldu diyor.

Tamam olmadıysa da maalesef buradaki sürgünümüz biraz daha devam ediyor ve bir avatari bir hale getirebilmek, bir formata sokabilmek için biraz daha bazen çaba, bazen teslimiyet, bazen seyir, bazen şöyle böyle haller zuhur ediyor.

Şimdi ve karşımızdaki "Elestü bi Rabbiküm", yani benim Rabbim bana bunu getirdi deyip teslim olduğumuz zaman, bu çok çabuk bir hale dönüşebiliyor.

Rabbini tanımakla alakalı, yoksa Ahmet yaptı, Mehmet yaptı, Ayşe getirdi, Mehmet şunu etti değil. Ama Rabbim, bu bana yani beni yetiştiren bir Esma olarak geliyor dediğinizde ve fark ettiğinizde, yani bu rüyayı doğru yorumladığınızda, o zaman Rabbiniz size diyor ki burasını tamamladın.

Şimdi burada benim yakın biriyle yaşadığım bir durum var, ben kendimden örnek vereyim, bununla ilgili bir sürü git geller bana şunu gösterdi daima, burası daha olmadı. Bak, çünkü olduğu zaman orası bana dönüp söyleyecek, onu biliyorum, söylemediğine göre olmadı, bu kadar, çok net, söylediği zaman orası oldu demektir.

Bir düşünce kalıbının, bir puttan çıkarılıp, dönüşüme uğratılması, işte Einstein'ın dediği gibi atomu parçalamaktan daha zor.

Bu sizin kendi düşünce kalıbınız ve bazen bir sürü deneyime ihtiyaç duyuyor, bazen çabuk olabiliyor. Ama gelen bundan başka bir şey değil ve bunun Rabbim Allah'a dönüşmesi, yani akışa dönüşmesi ve o formatı terk etmeniz için.

Çünkü sizin özünüz bir de bununla ilgili değil, değil, hiç ilgilenmiyor hem de o kadar muazzam ve o kadar güzel ki. Yani hakikatinizin güzelliği dillere destan değil, dillere giremeyen bir şey ne diller alır ne bir şey ne bir söz alır bu alemde.

Onun için burada hani ben konuşmasam daha iyi diyorum, ama bugün kandil. Kandil, sizdeki o muazzam aşk, şuur ve o maddenin tamamen sizi kaplaması ve indinizde tamamen başka dayanağınız olmadığı bir nokta olması. Dışarıdaki olaylar değil ama sizin kandilinizin böyle fark edilmesi.

Şimdi bu, gönül alanını kapladığı zaman, gönül buna liyakatli zaten ve 5000 kat çok kuvvetli bir manyetik alan, bunu çok kolay yapıyor. Ama zihin burada biraz sıkıntı yaratıyor.

Bunu nereden biliyoruz? Mekke'den Medine'ye gidildiği vakit üç tane savaş, yani bir mücadele var. Bedir Savaşı var, Uhud savaşı var, Hendek savaşı var.

Yani tamamen burası bu zihin programının fark edilip geçirmesiyle ile alakalı ve hiçbir şaysız tekrardan Mekke'nin fethi var, savaşız, mücadelesiz, kendiliğinden olması var. Âmin diyorum.

Bu idrakların, şuurların Rabbimizin halinin tamamlanması ve özümüzün yeni yeni ufuklara yol alması için neler mümkün. Hakikatin güzelliği bize ayan olsun daima, başka bir şey görmeyelim, öyle. Çünkü bizim bu akıl zihin programlarının algılayamadığı kadar güzel olan bir durum orası. Biz burada güzelliği kendimize göre ölçüyoruz, şöyle güzel, böyle... Ama gerçekten hakikatte alakası yok. Her zaman söylediğim gibi şöyle bir şey diyeyim, hakikatte olan o güzel olan şey, burada çok az bir şey olarak gözüküyor, hakikati öyle değil.

O yüzden kandilimiz mübarek olsun, kandil manasını yaşayalım inşallah.

Şimdi ve bizim buradaki gerçekten Allah formatını yaşayabilmek için iki tane şey söylüyor bize, bir şirk koşmayın, iki kul hakkıyla gelmeyin. Kul hakkı dediğimiz şey, başka bir zerre ile olan ilişkimizde yapmamız gerekenler, oraya bırakmamız gerekenler, oradan bir helallik almamız, yani orası dönüp size diyecek ki helal olsun. Gerçekten canlı gönülden bunu dedirtmemiz çok önemli her bir zerre ile. Eğer böyle bir şey varsa, bunun olması halinde o zaman özgürlüğe kavuşan biziz, gerçekten.

Şimdi buradaki benliklerimizi gerçekten bir şey zannetmeyelim. Bir putu kırmak için evet meydana çıkabiliriz, bunun için şöyle olabiliriz, böyle

olabiliriz, formatımızı öyle yaşarız, böyle yaşarız, ama hepsi bir bilinç ve şuur maddesi içindir.

Diyelim ki mesela cinsellik konularında eğer cengaversek o forma gireriz, bu forma gireriz. Hatta biz diyoruz düşünce formlarında ben bunu olmam dediğimiz şeyi oluru, bunda hiçbir sıkıntı yok. Ama yeter ki fark edelim ve teşekkür edelim, tamamsa orası indimizde, evet buna bir teşekkür edip çıkabiliriz, seyrimiz orada tamamdır. Zihnimiz artık o oldu, bu olmadı, yok böyle bir zihin gerçekten çok işe yarar bir şey değil. Çünkü sadece bir deneyim için buradayız, bu bedenlerdeyiz ve bu deneyimde putları kırmak için buradayız ve bunun için böyle formlar aldık, öyle bir şeyler gibi gözüktüyoruz.

Yani bunla da özdeşleşmeye gerek yok, ama burada hakkıyla yaptık mı, helal olsun be dediniz mi kendinize, tamam böyle de bir cesaretle bunu oldun ve yaptın, evet.

Çünkü bu alemde bir şeyden korkmamak değil, korkmaktan korkmamaktır iş ve cesaret böyle bir parametrede ortaya çıkar. Yoksa bir şey yapma ihtiyacınız var mı acaba, şu nasıl oluyor diyor musunuz, onu siz bilirsiniz, sizin deneyiminiz söyleyecek, ben söyleyemem.

Ama şunu söylerim "her bir şeyin hakikati inanılmaz güzel" bana inanmayın, bunu sorun, Rabbiniz size gösterecek bu kadar ve şahit olun, inanılmaz güzel Hakk'taki katı. Buna sizin bedenleriniz dahil, buna eşyanın bütün hakikati dahil, hepsi birden size gözüksün.

Hız. İbrahim'in dediğı gibi, "Ya Rabbi, eşyanın hakikatini bana göster" diyor, size de göstereyim. Hakikatini gösterdiği yerde âşık olursunuz, öyle, yok ya falan dersiniz ya nasıl, nasıl ya, nasıl, bu benim peki gözümün önünde duruyordu, ama ben bunu hiç görmüyordum demek ki. Evet, görmüyordum, çünkü bu gözlerin görmesi buna yeterli olmuyordu, bu zihnin görmesi ona yeterli olmuyordu.

Ama sizde gören başka bir şey olduğu vakit, bunu görmeniz mümkün. Hakikat gerçeklik demek değil, hakikat hakikat demek ve çok güzel.

Yine söylüyorum tek bir his uyandırıyor, bunun hakikatini göster bana dediğinizde, ben burada kalayım en iyisi, zevki hissi durumu sizde zuhur ediyor bu, emin olun.

Mesela şimdi biri bir öfkeyle geldi önünüze, diyelim ki Ahmet, Mehmet, Ayşe, Fatma öfkeleni ve siz işte Ahmet öfkeleni diye reaksiyondan çıktınız, yapmıyorsunuz, Ya Rabbi diyorsunuz, bunun hakikatini bana göster.

İşte onun bile hakikati inanılmaz güzel, öyle, öyle hiç burada görüldüğü gibi değil, burada olduğu gibi değil ben söyleyeyim. Hakikati bu beşerî varlığımızın kabımız zannettiğı gibi değil. Bununla ilgili ben bir şey söyleyeceğim, bir gün ben çok sevdiğim birine şöyle bir cümle kurdum dedim ki, bu Allah'ın Celali dediğiniz şey öyle güzel ki ben yaşadım, sen de yaşa benimle dedim. Ben senin için en büyük öfke olayım, ben senin için o olayım sen bunu yaşa, buna şahit ol dedim ve oldum.

O kişi bunu yaşadı, buna şahit oldu, ben perişan oldum o sırada. Evet çok sevmiştim çünkü o kişiyi, dedim ki ne olur bu deneyimi benle yaşa, herkesle yaşayamazsın belki ama ben razıyım ve oldu ve gerçekten bizim zannettiğimiz gibi değil, öyle böyle şahane değil yani, ayrılmak istemeyeceğiniz bir nokta.

İşte kandiller bunun için var. Kandiller burada sizin uçup kaçmanız için değil, buradaki bedenler, buradaki cesetler, buradaki kaplarla birlikte yaşayabileceğiniz o manalar için var.

Rabbimden şunu talep ediyorum, "Ya Rabbi burada olan bütün gönüldaşlarıma hakikatini göster, onun nasıl bir aşk olduğunu bize daim yaşat ve gerçekten senden başka dayanacağımız bir yer yok, fark edeceğimiz bir başka 'Nur' yok".

"Rabbim bunun 'Nur Ala Nur' olmasını yapacak olansın, bunu bize nasip eyle" diye niyaz ediyorum şu anda.

Çünkü bunun zevkini gören dışarıda başka hiçbir zevk ve tatmin aramaz, ben bunu biliyorum, size hepimize birlikte nasip olsun, böyle bir duam var. Bir tek bu sonsuz sevginin ve aşkın varlığını biliyorum, buna şahidim ve eşyanın hakikatini canı gönülden isteyin, Rabbiniz size verecek, bunu deneyin, buna şahitlik edin ne olur.

Diğer şeylerde de gerçekten bir şey değil, ama benim gibi böyle bir inatçı olursanız, işte bir putu kırmak için, hallere girersiniz, durumlara girersiniz, yerden yere vurulursunuz, oradan halden hale, ondan sonra ver yansın edersiniz, doğru.

Ama günün sonunda eğer o ışık yanmışsa sizde, yani zaten var olan ve tekrar oraya dönersiniz. Ve buradaki yapmanız gereken tecrübe, deneyim neyse bitmiştir. Bitmişse bitmiştir bu kadar.

Şimdi geçen gün yolda gidiyorum, şunu fark ettim gerçekten Allah'ıma çok şükürler olsun, Hakk'a hamdolsun, gönüllere, gerçek böyle bir oluş içinde olmayan için, yani bunu fark etmemiş olan için, sadece zihin programlarından bu alemde hareket edene, çok büyük zorluk var.

Nereye dönecek, nasıl yapacak, nasıl bir felah bulacak, nasıl? Yani tabii ki Hakk hiçbir zerreden orayı da yalnız bırakmaz, burayı döndürür, ama oradaki çaresizliği gördüm ve oradaki çaresizlik isminden, Cenab-ı Hakk'ın öyle diyeyim, kendisine nasıl başka haller yarattığına şahit oldum. Kimse yalnız değil, kimse kimsesiz değil, tek olabilir ama yalnız değil. Tek olması da benzersiz olmasından dolayı, bu Hakk'ın katında böyle, buradaki benliğinde değil, yok.

Kur'an okumak, yani nefsinin kitabını okumak demek, yoksa Kur'an okumak, Kur'an'ı ezberden okumak değil, o ezberlerin frekans olarak bir rahatlatıcı güzelliği var mutlaka ama, bir Fatiha okumak sizin kendi nefsinizin kitabını okumaya başlamanız ve sizin seyrinizin başlaması ve siz fark etmediğiniz noktaları burada fark etmeye başlamanız ve nurunuz o kandilin yanması ve o kandil yandıktan sonra o kandilin büyümesi, tecrübeleri ve sizi halden hale sokması durumu var.

Şimdi his çok kuvvetli bir şey tabii ki, yani düşünceler ve hisler birlikte hareket ettiği için, sizi etkisine alıp, bu bedenleri tamamen paralyze edebilir. Özünüze bir şey yapamaz.

Ama Cenabı Hakk'ın lütfu ve inayeti yettiği zaman sizi bir seyre sokabilir. Seyre sokabildiği anda orası değişmeye başlar. Her zaman şunu söylüyorum, seyrettiğiniz şey hiçbir şey yapmadan değişir. Çünkü seyre muhatap oldu. Seyredebilmek için bu rüyayı hayra yormanız önemli, bir gönle anlatmanız önemli, çünkü gönlün yorumlaması gerekir.

Bu nedir? İşte gece yattığımda da bir rüya görebilirim, gözümü açtığım zaman rüyaya gözümü açtım zaten. Ve olan bir şeyi ben seyre geçtiğim anda ancak yorumlayabilirim.

Bu bana şunu hatırlattı, ben çok seneler önce ilk buna böyle uyandığımda bir noktaya, şöyle demiştim; ya nasıl, yani bu kurban denilen şey nedir? Yani ben kurban mı oluyorum? Buradan çıkmam lazım, sonra bu kurban diye benim yaftaladığım şey kurbiyet ve yakınlık olarak bana geri döndü, a kurban iyiymiş dedim. Kurbiyetmiş çünkü.

Kur'an-ı Kerim'de erkek kadından üstündür diye bir meal okudum, dedim ya rabbi şimdi ben burayı anlamadım 1, üzüldüm 2, rahatsız oldum 3, ya ben buna okey diyeyim, beni o hale getir, ya da bana burayı göster dedim. Ve ertesi gün önüme bir sayfa geldi ve orada bu mealde bu surede böyle bir şey yazmıyor dedi. Mutmain idrakına

gelen, bir başka idraka yardım edebilir, yani seyre geçebilir. Aa dedim niye o zaman böyle yazmışlar? Haa dedim o zaman, mademki bir şey gördüm ve çok üzüldüm, orada bu olmaz deyip atmadım ama ya beni değiştir ya ben burayı göreyim dedim. Böyle iki tane doğru bir cümle kurdum.

Ve o zaman bu mealleri yapanların kendi idraklarına göre oraya koyduğunu, Kur'an'ın böyle olmadığını gördüm. O zaman ben sorarım dedim, Rabbim de bana söyler ve öyle oldu. Ondan sonra şuna çok niyaz ettim, yani kur'an-ı Kerim mealleri yapanlar, lütfen bizim idrakımız şimdi bu kadar, buna yetti deseler keşke dedim. Çünkü Allah adına hüküm veriyorlar, doğru hüküm vermiyorlar, yazık yani bir sürü bunu sormayan zihinlere tohum ekiyorlar diye bir üzüldüm.

Ve bunun üzerine Kur'an böyle okunmuyor, Rab lisanını öğrenin gibi bir söylemlerim oldu senelerce, evet, doğru, kendi kitabınızı okuyun, önünüze gelen sizin kitabınızdır, buna olmaz deyip fırlatıp atmayın, kendinizi ziyan etmeyin. Ama, bu nasıl bir şeydir, nedir? Şimdi de şunu söylüyorum bunun hakikatini bana göster deyin, çünkü daha güzel, çünkü hakikati daha da güzel, çok güzel.

Yani 3D'de en kötü gibi görünen bu şeyin hakikati şahane.

Şimdi buna sizi özendirmek bu türlü istemiyorum, ama ben çok inatçı olduğum için ve böyle başak burcuyum da vıdı vıdı etmeden duramam, orası neydi, burası neydi, amaan olmadı filan böyle yaparım.

Bir gün öyle bir rezistans ve inat oldu ki bende, bana dediler ki helak oldun sen, yani korkunç bir şey gibi gözüküyor değil mi, ay ben bir mutluyum, vallahi helak oldum ve manada büyüklerden sana selam var, hoş geldin dediler. Gerçekten bunu beklemiyordum, bu helak olmak çok kötüydü ya, hani ben korkacaktım bir şeyler, bir şeyler oldum yani.

O yüzden şunu çok istiyorum, Kur'an'da şunu dedi, bunu dedi, evet ne dediyse en kötüsünü alın, "Ya Rabbi bunun hakikatini bana göster" deyin. Hiç beklemediğiniz bir şey bulacaksınız, en kötü gibi görünenin nasıl şahane olduğuna şahit olacaksınız, bunu yaşayıp kendiniz görün. Zihninizin o kötü, bu kötü, bu felaket olmazlarına sakın bakmayın, "bunun hakikatini Ya Rabbi bana göster" hastalık mı göster, helak mı göster deyin.

Çünkü mutlaka ve mutlaka şu beynimizin, şu formatımızın anlamadığı, algılamadığı, harika bir şey var orada, ben bir tek bunu söylüyorum, bunu talep edin isterseniz tabi, istemezseniz siz bilirsiniz, öyle. Eyvallah.

Kandiliniz mübarek olsun. Çünkü kandil sizin gönlünüzde var olan, o sonsuz şuur, bilinç ve aşk parçacığı. Güvendiğiniz ve büyüttüğünüz ve muhabbete taşıdığınız yegâne şey bu olsun.

Ve hakikati sorun, siz sorun bana inanmayın, çünkü benle ilgili değil. "Ya Rabbi ben bu formatta bilmiyorum, ama sen biliyorsun, bana burayı ayan et, açık et ne olur" dersiniz.

Buradaki işlerle didişmeyin bırakın, gerçekten durmayı öğrendinizse, teslim olmayı öğrendinizse, kendi indinizde onun güzelliğini size göstereyin.

Tek bir bunun işareti var, işte söylüyorum, sonsuz kere sonsuz içinde kalmak istersiniz, böyle bir his başka bir şey değil. Muhammed'i hakikati gördüğümde ben böyle tuhaf laflar etmişim. Yani demişim ki Ya Rabbi, yani bu nasıl bir şey, bu neyse ben bunla böyle kalırım.

Bir tane daha bir deneyimimi söyleyeyim. Kâbe'de Hz. İbrahim'e Ya İbrahim şimdi ben burada 'Hacer ül esvet' gidemedim, edemedim, böyle yapamadım, hop dedi, aa ben dedim burada bir 500 sene oturayım en iyisi hiçbir şey olmaz. Yani öyle bir hakikat noktası ki, size ne evinizi ne kendinizi ne ilişkinizi ne evinizi ne pulu hiçbir şeyi düşündürmeyen bir nokta, öyle söyleyeyim.

Bu hepiniz için mümkün. Buna daim şahit olun. Zihninizin buradaki oyunları işte o öyle, bu böyle, ya vallahi geçici, bir şey değil. Ama inşallah bu deneyimler de sizi bir noktaya getirir.

Çünkü oradaki deneyimler de başka bir format, ben bunun için şöyle bir şey söylüyorum o zaman, hani zihin bu formatlarda kaçıyor ya, yani işte o halde duramıyor veya işte bir reaksiyon gösterecek hale geliyor, o anda hayalinizde gözünüzün önüne bir ışık beden getirin. Bu sizin ışık bedeniniz ve bu ışık bedene bakın. Mesela şu anda bakın, içten bakıyorsunuz iç gözünüzle, gözünüzü bile kapatmanıza gerek yok. Bu ışık bedeninin en alt çakrası kıpkırmızı şahane bir ışıkla dönüyor, şimdi

turuncu bir ışık dönüyor üstünde, şimdi böyle bir şey görüyorsunuz, onun üstünde sapsarı inanılmaz bir ışık dönüyor, yemyeşil bütün kocaman bir ışık dönüyor, mavi bir ışık dönüyor, lacivert bir ışık dönüyor, bu ışık bedeninde ve magenta gibi pembe bir ışık dönüyor, beyaz bir ışık dönüyor ve bütün letaifleri şıkır şıkır dönüyor, Nuru Muhammed'i ile dönüyor, böyle bir beden var.

Ve bütün meridyenleri, sular gibi akıyor DNA'lar, böyle bir modeliniz var şimdi. Nerede, hayalinizde, indinizde, çünkü hayalde olan şey var, şu anda. Düşündüğünüz şey hemen form buluyor ve oluyor.

Siz bunu hayalinizde tutun ve hatta bu ışık bedeninin, bir ışık hüzmesi akıyor başınızdan ve bütün gümüş ip gibi bağlantısı içten geçiyor ve akıyor ve alttan bütün yeryüzüne, yukarıdan bütün yeryüzüne.

Muazzam bir beden formatı şu anda indimizde, hayalimizde var. Ne zaman biriyle reaksiyona gireceğinizi görseniz, hemen formatı değiştirin buna bakın, nefes alıp verin ve Hakk'a teşekkür edin. Burayı şimdi o nurdan olanla, hatta orayı bütün o nurdan olanla birlikte görün. Çünkü orayı öyle gördüğünüz zaman, bu beden ona muhatap olup, onu giyinmek zorunda.

Bunu bu bedene değil, oraya yapın ve muazzam bir şuur maddesi olan Hakk maddesine, Nuru Muhammed, DNA, Hakk da yazabilirsiniz bu bedene, oradan seyredin ve seyrettiğiniz şeyin bu bedeni nasıl kapsadığını göreceksiniz, teşekkür edip, çıkın. Bunun sizin için ne

kadar daha güzel olduğunu görün, nasıl istiyorsanız öyle. Yani zihin programınızı buraya değiştirin bilinçli olarak ve bırakın.

Ve şu anda da bunu yapın ve nefes alıp verin, bütün hücrelerinizin bundan etkilendiğini şu anda görün.

Şu anda ilim de ispat etti, siz enerji bedeninde, muazzam, koştüğünüzü görün, muazzam, mesela piyano çaldığınızı görün, bunu yapıyorlar, burada bunun gerçekleşmesi oluyor.

Şimdi siz bu bedeni böyle görün, hatta üstüne Ayetel Kürsi yazın, sonra Arş-ı Ala da yazın bu muazzam ışık bedenine ve seyrettiğiniz şeye çok teşekkür ediyorum deyin, bunun hakikatini bana göster de diyebilirsiniz, bu kadar bununla kalın.

Bu sizin, bu programınızı en güzele taşıyacaktır. Bana inanmayın, bu nur maddesinin, şuur maddesinin, Hakk maddesinin nasıl olduğunu güzelliğiyle göreceksiniz, bu durumu gittikçe bu bedende emmeye başladığınızda, geri kalanı sizin işiniz değil, sizin Rabbiniz biliyor zaten.

Hiç işte ben şöyleymiş demek ki boş verin, ben öyleyim böyleyim, hepimiz öyle böyle bir şey olduk, yani ne olduysa oldu önemli değil, siz buraya bakın.

Tekrardan söylüyorum bütün çakraları böyle görün, letaifleri böyle görün, meridyenleri böyle görün, bütün başınızdaki bu ışık durumunu böyle görün, Kürsi, Arş-ı Ala, Nuru Muhammed, ilahi DNA deyin.

8 2

Çok güzel oldu, eyvallah. Evet, daim bunu gece yatarken de yapın, bütün hücreleriniz buraya doğru, kendi bilir nasıl yapacağını.

Yani o zaman bir bunu yapın, bir de Ya Rabbi hakikatini göster deyin, bu kadar, ben bilmiyorum çünkü. Ve zihniniz o işte Ahmet yaptı, Veli aldı, bırak onları şimdi, hiç, bitti oraları geçti, geçmiş.

Şu andan itibaren gelen dalga bir. Siz formatınızı buraya doğru ayar çekin.

13.02.2025

Bilinçaltı Bir Yazılım mı?

Bir durum anlatacağım size. Bilinçaltı deyince neden bahsediyoruz.

Bir şeye dışarıdan bakabilmek o şeyi değiştirebilmek demektir. Yaratım programlarında şöyle bir şeyden bahsetmiştik. Yani, O sonsuz ve mutlak olan kendini görmek için, ilk önce muazzam bir aşk ve bilinç potansiyelini yaratıyor. Yani şuur potansiyelini yaratıyor.

Şimdi bu şuur potansiyelinin açığa çıkmasıyla, ilk önce bir oversoul denilen bu sistemde, oversoul ne demek tek bir ruh var ve bu açığa çıkıyor, tek bir ruh. Şimdi bunu bir izleyin, bakalım şimdi nasıl olacak. Bu tek ruh kendisini ifade etmek için, bireysel bir ruhlara bölünüyor. Oradan kendisini ifade etmek için, yüksek bir akıl formasyonu form ediyor. Yani dizayn ediyor. Şimdi böyle seyredin aşağı doğru iniyoruz. Yüksek bir akıl potansiyeli olan bir boyut oluşturuyor. Yüksek akıl potansiyeli olan o boyut, ki ben buna sizin Rabbiniz olan şey diyorum. Yani İlk önce muazzam bir aşk var. O aşktan dolayı kendini görmesi için muazzam bir bilinç formatları var. O bilinç formatlarında muazzam bir ruh potansiyeli var, bütün, tek.

Ve bütün ruh potansiyelinin tekrardan bölünmesiyle, kişisel yani Rab sistemleri var. Bunu böyle görün, yani Rabler var. Yani kendisini görmek için ayırmda gibi olan farklı farklı potansiyeller var.

Ve bunun açığa çıktığı bir durumdan sonra bir template denilen, aynı zamanda bir blueprint denilen bir yazılım formatı var.

Bu yazılım formatının daha maddeleşmeye doğru giderken, fiziksel beyin denilen format var.

Fiziksel beyin denilen format ise, buradan daha aşağı indiğimizde inanç kalıpları var.

O kalıplardan biraz daha aşağı indiğimizde his bedenleri, biraz daha aşağı indiğimizde düşünce bedenleri var. Yani bu tam tersi değil böyle ve düşünce bedenlerinin daha aşağısına indiğimizde bu alemdeki kolektif bilinç sistemleri var. Kolektif bilinç sistemlerinin daha aşağısına indiğinizde otomatik davranışlar var, otomatik.

Bunu niye söylüyorum? Şimdi bunu şu sebepten dolayı söylüyorum, siz buradaki bu beden varlığınızla, eğer sadece bu fiziksel beyinle işlediğiniz zaman, fiziksel beyin sizi devamlı sıkıntılara, başka şeylere ve aşağıdan inanç sistemlerine ve oradan inanç sistemlerinden dolayı oluşan hislere, hislerden dolayı oluşan düşüncelere ve otomatik davranışlara sebebiyet veriyor.

Şimdi bu otomatik olan, eğer siz bu yüksek akıl denilen veya Rabbiniz denilenle ilişkinizi devam ettirmiyorsanız, burada muazzam azap çekiyorsunuz ve buradaki sistemi yaşamakta çok zorlanıyorsunuz.

Ve bu yüzden "Namaz müminin miracıdır" denilen şey, yani "Rabbinizle olan o bağlantıdır" manası var burada.

Şimdi bu sizin yani yüksek benliğiniz veya Rabbinizle olan bağlantınızı daim canlı tutabilmek için, daim fark etmek ve daim oradaki aradaki yazılımı tercüme edebilmek ve doğru tercüme etmek, çünkü Rabbiniz denilen yüksek benliğiniz bağlantısı ve higher mind veya muazzam külli akıl denilen yerin işleyişinde mekân yok, bütün zaman şimdi de çalışıyor.

Ama buradaki fiziksel beyninizin işleyişinde mekân var ve zaman şimdi de çalışmıyor.

Burada sizin bu bağlantıyı ve bu template, İngilizcesinde blueprint deniyor, template deniliyor, bu ara yazılımda, sizin kader programınız var. Yani siz bu kader programına, buradaki onun aşağısında fiziksel beynin algıları, toplumsal bilincin algılarıyla devam ediyorsunuz. Bu sizi sıkıntıya sokuyor.

Halbuki siz bunu yüksek aklın algılarıyla yapmaya başlarsanız, bu size başka imkanlar veriyor ve başka farkındalıklar açıyor. Ama bu Rab denilen, yani yüksek akıl diyeyim, o sistemle olan bağlantınız orantısında ve o programa kader programınızı dahi aşabilme imkanını veriyor.

Bu bağlantının doğru yürüyebilmesi için, buradaki fiziksel beden ve fiziksel beynin bir alıcı istasyon olduğunu kabul etmek lazım. Şimdi alıcı istasyonu nereden alıyor? Yüksek akıldan. Alıcı istasyonu nereden alıyor? Rabbinden. Alıcı istasyonu nereden alıyor? Yüksek benliğinden. Çünkü orası, burası gibi işleyen bir sistem değil, birlikte hologram olarak var. Ama burası gibi işlemiyor ve bu bağlantıyı fark etmenin adı "Namaz" öyle diyeyim. Evet, yani sizin bu bağlantıda durabilmenizi fark etmenizin adı "Namaz".

Bu alemdeki en büyük engel inanç kalıpları. Çünkü burada edindiğiniz inanç kalıpları bu bağlantıya en büyük engeli koyan şey. İnanç kalıpları bir yazılım ve inanç kalıplarını siz gelen bilgiyi böyle tercüme etmeyi veya etmemeyi, burada olanla devam etmeyi, tamam demek ki böyle falan diye devam ettiniz.

Halbuki eğer Rabbiniz denilen o yüksek benliğinizle bağlantı halinde olduğunuzu her an fark ederseniz, bu inanç kalıplarını değiştirmek mümkün. Ve inanç kalıplarının ötesinde başka bir şeyle devam etmek mümkün.

Tabii şimdi burada diyeceksiniz ki bunu evet zaman zaman öyle yaşıyoruz, böyle yaşıyoruz, ama, buradaki beynin bir anten olduğunu düşünmenizi istiyorum. Bu bir anten ve bu anten bir receiver yani alıcı bir anten. Bu anteni gerçekten doğru yerde kullanabilmek, yani buradaki fiziksel beynin anten olduğunu kabul etmek, demek ki bir alıcı istasyon.

Yüksek benliğiniz Rabbinizle bu anten arasındaki bağ hayal etmekle oluyor. Hayal ettiğiniz şey bu bağı oluşturuyor.

Buradaki inanç kalıpları bilinçsiz bilinç, his kalıpları bilinçaltı ve yani unconscious subconscious ve düşünce kalıpları bilinç.

Şimdi şöyle bir yanılısama oluyor, düşünceler daha büyük bir bilinçtir, değil. Düşünceler bizi yönetir, değil. Burada inanç kalıpları bizi yönetiyor ve inanç kalıpları dönüşmeden, değişmeden buradaki bedeninin hissettiği şey değişemiyor. O yüzden inanç kalıplarının ne olduğunu görmek, ama o gördüğün şeyi olduğu gibi kabul edip, terk gerekiyor.

Şimdi bu nedir? Biz buradaki bedeni değiştirmeye çalışıyoruz. Buradaki bedeni iyileştirmeye çalışıyoruz. Buradaki bedene bir şey yapmaya çalışıyoruz. Halbuki şuur merkezlerindeki, şu anda hep bahsettiğimiz şey consciousness, yani şuardan bahsediyoruz, bedeni değiştirmeye çalışmak değil, başka bir bedene geçmek hali var.

Bu ise yaratılmış programlarda hazır. Yani bu bedenle uğraşmak değil ve biz aslında bunu bilinçli bilinçsiz her dakika yapıyoruz ve her dakika ölüyoruz, yeni bir bedene doğuyoruz. Paralel evren dedikleri şey bu, her an yeni bir bedene doğduğumuzu fark etmek, bir öncekiyle alakası yok, hatta ilgisi yok, hatta beraberliği dahi yok. Yani bunu fark etmekle alakalı bir sistem bu.

Peki şimdi şöyle söyleyeyim, buradaki fiziksel realitemiz, yani fiziksel bedenimiz hologram ve gerçek değil. Ama sizin buradaki deneyiminiz gerçek.

Çok hoşuma giden bir şey var mesela Brain Plasticity deniyor, yani beynin bir değişebilen nöronları var. Bunu fark ettiğinizde, bu beyindeki nöronları, daima size en güzel anten görevini görebilecek noktada tutmak. Peki bunu nasıl yapacağız? Bu sohbetin sonunda ben bir egzersiz yapacağım. Daha başka türlü de yapmak mümkün. Şimdi namaz denilen ritüelde, namaz neyle başlıyor? Fatihayla ve Rab sistemine bağlantıyla başlıyor. Elhamdülillahi rabbil alemin bütün alemlerin Rabbine olan bağlantıyla başlıyor. Yani yüksek akılla başlıyor. Yani senin yüksek akılla olan bağlantınla başlıyor. Errahmanirrahim maliki yevmiddin ...

Ve daha sonra İhlas Suresi devreye giriyor. İhlas suresi ise ahadiyyet yani oversoul denilen alemleri gösteriyor. Her şeyi içeriğin içine alan potansiyelden bahsediyor. Bu nerede? Seninle.

Buraya kadar anlatabildim mi? Çünkü benim şöyle bir durumum var, bu nedendir bilmiyorum, daima olan bilgiyi bu andaki ilimle birleştiren ve açıklayan, ister istemez bir halim var, yani bunu buraya tercüme eden bir durumum var. Eskiden de böyleydi, sonra da böyleydi, şimdi de böyle. Yani bu burada neresi dendiği zaman, bu burada burası olarak geliyor bana cevabı.

Yani buradaki bedeniniz bir anten, deneyiminizde bir anten, beyniniz bir anten ve hatta bir filtre sistemi, bu anteni neyle kullanıyorsunuz?

Buradaki kabullerle mi, buradaki oluşmuş inanç sistemleriyle mi, yoksa sizin hem özünüze bağlı hem de yüksek benliğinize bağlı, rabbinize bağlı olan bambaşka hallerle mi kullanıyorsunuz? Nereyi? Bu bedenin realitesini, bu bedeni.

Şimdi şöyle düşünebilirsiniz, yani bir dağın tepesi sizin Rabbiniz veya yüksek akıl olan nokta, ama bu bedenler aşağıda ovanın içinde vadide duran bir nokta ve bu bağlantıyı daim fark etmeniz önemli. Bunu boyut olarak düşünün, fark edin veyahut da içsel olarak fark edin, bu bağlantıdasın.

Bu higher mind veya külli akıl veya yüksek akıl veya Rabbinizin olduğu akıl sistemi başka bir alem yaratıyor. Ve bu alem yarattığı alem, buradaki ile bir ilişkide, fakat siz orayı dinlemiyorsanız burada sıkıntıda-sınız. Şimdi orayı dinlemeye başladığınızda ve bu kabı, kap diyelim, mesela antene biz kap da diyebiliyoruz, o yüzden mesela tasavvufta bu bir kap olarak görülmüştür. İşte bedenler olarak, sıfatlar olarak, her ne ise bu kabı doğru kullanabilmek, bunu bir anten haline getirebilmek için, bana göre bütün sinir sisteminizi her saniye o antenin en önemli şeyi sinir sistemini rahatlatmanız gerekir.

Şimdi bu antenin sinir sistemini rahatlatabilmek, yani bu sinir sistemini, ne için, biz bir şey olacağımız için değil, bir şey olmakla alakalı değil, bu anteni doğru kullanmakla alakalı ve kabı temizlemekle alakalı.

Çünkü işi burada bu antenin veya buradaki kap değil, orası yapıyorsa

bıraktığınız zaman, ben yapmıyorum, bu ben burası, orası da sizsiniz, ama orası yapıyor, dediğiniz zaman, siz 4. boyuta geçtiniz zaten. Bunu net söyleyeyim, yani oradasınız. Bu bağlantıyı daha rahat hissedebilmek, daha kolay yaşayabilmek, hepsi sizde yazılı, ama evet "ben değil bütün bu şahane olan benimle yapsın" gibi bir haliniz varsa, o zaman bu sinir sisteminizi rahatlatıyor.

Hani diyorsunuz ya bu inanç kalıplarından çıkıyorum, çıkamıyorum, çok söyledik karşınızdakini Hakk görün, öyle yapmayın, dışarıda bir şeye bakmayın, yani dışarıda bir şey sizi ilgilendirmiyor. Ama bir inanç kalıbı önünüze geliyorsa bunu okuyun, okumak gerekiyor.

Peki daha rahat okuyabilmek için buradaki sinir sisteminizde neler var. Zenep noktası, omuriliğin en altında, beynin en üstüyle olan muazzam bağlantının en muazzam bir merkezi var. Bütün sinir sisteminin aslında merkezi orada. Yani zenep noktasını omurilik sinir sisteminden yukarı medula oblongata ve beyindeki hipofiz, epifiz ve vagus sinirlerinin oluşturduğu muazzam bir sinir ağı var. Bu sinir ağlarını devamlı bir dengede tutmak, devamlı bir güzellikte tutmak, devamlı bir alıcı pozisyonda, alıcı nerden alacak, o yüksek akıldan.

Çünkü orası sonsuz bilgiye sahip ve sonsuz açılıma sahip ve sonsuz olana sahip.

Şimdi gözlerinizi kapatın ve hayalinizde, kendi beyninizi hayal edin, bir beyin hayal edin. Bu beynin nöronları var, birbirine bağlayan sinir ağları var. Hayalinizdeki bu beyni hatta elinize alın veya hatta bir kâğıt bir

sayfa üzerine çizili olarak görün veya üç boyutlu olarak görün, beş boyutlu, ne istiyorsanız onu görün, ama ben şunu tavsiye ediyorum önünüzde bir yazılı harita gibi görün, önünüzde görün bunu ve nöron ağları olduğunu görün bu beyinde bir sürü bir sürü sinapslar var, nöron ağları var ve bir tane nöron ağını şu anda tutun, elinize alın hayalinizde ve tuttuğunuz bu nöron ağını bir tanesini elinize

aldınız, beyninizdeki bir merkeze doğru götürün, başka bir yere götürün, yerini değiştirin, şimdi sonra onu alın başka bir noktasına götürün beynin, nöron bağını sanki çizgi film gibi yerini değiştiriyoruz, bu nöronu elinize aldınız ya şimdi başka bir yere gidin koyun beynin, bu nöronu şimdi hipofiz bezine doğru getirin, bu nöronu hipofizden epifize doğru bağlayın, bu nöronu vagus sinirinden aşağı doğru oluşturun, bu nöronu zenep noktasına getirin görün, aynı nöron, bu nöronu omurilikten yukarı çıkarın, bu nöronu medula oblongataya getirin, ışıklı bir nöron da olabilir bu, bu nöronu tekrar epifiz bezine getirin, bu nöron oraya bağlandı şimdi ve bu nöronu 8. boyuta başınızın üstündeki boyuta kadar uzatın, bu nöronu 14 boyuta kadar uzatın, nefes alıp verin, bu nöron yüksek benliğinizin Rabbinizin olduğu boyuta kadar gitsin, elinizle bunu çizdiniz, koydunuz, bedeninizde rahatlatma, bu antenin güzel işlemesi, bundan dolayı bambaşka haller ve bu nöron diğerlerini de etkileyecektir şimdi. Ve bu bağlantıyı hissedin şimdi. Size rahatlık güç ve neşe ve muazzam sevgiyi getirmeye başlayacak.

Bu nöronu bağladınız böyle, şu anda sizde akış başladı ve işte bunun adı "Namaz ve Salat".

Bütün nöron sistemlerimizin bu nöronla birlikte ısı ısı, pırıl pırıl parladığını görün, rahatladığını, hiçbir benlik taşımadan o muazzam yüksek akıla bağlı olduğu için, bütün sisteminizi nasıl rahatlattığını ve bu bağlantıyı şu anda kristalleştirin, katılaştıran, daim kalsın, şimdi. Elhamdülillah, çok şükür. Şu anda enerji daha akıyor, o yüzden devam ediyor.

Bütün burada gördüğünüz alem bir düşünce ve nöron sistemi ve siz en yükseğine tek bir nöronu hareket ettirerek ulaştınız, bunu daim kabul edin indinizde. Şimdi zenep, medula oblongata ve bütün o nöron sistemini, sinir sistemini, ısı ısı bir bedende görün ve devam edin ve kocaman yapın burayı. Çok şükür, daha hala akış var, o yüzden tek bir beden, muazzam sonsuz, gerçekten sonsuz olasılıklar bir tek bu bağlantıda. Eyvallah, rahat hissettiğinizde gözünüzü açın, buraya istediğiniz zaman dönüp bunu yaparsınız, her gün yapın zaten.

Bu alemde gördüğünüz her şey, gerçek olmadığı için değişime muhtaç, değişir. Bunu başka bir yerde gördüm, yani sinemada mesela bir felaket görüyorsunuz, öyle oldu, böyle oldu. Sinemaya da gerek yok, Gazze'de sanki görüyoruz, öyle seyrediyoruz, hayır, bize şunu söylüyor, burası yok, burası olmuş bitmiş, sizin hayatınızda bir yeri yok, bunu söylüyor. Eski film.

O bağlantıya daim emin olun, bu fiziksel aklın ürettiklerine emin olmayın, öyle. Buradaki kolektif size dayatılanlara emin olmayın, onlar kolektif otomatik otomasyondan söylenen şeyler, yok, bizimle alakalı hiç olmayabilir. Yani algınızın değişmesi çok önemli.

Biz mesela seneler önce işte kadından imam olur mu olmaz mı, biz olduk, yani öyle ve bunu bir fiil kendimiz yaptık. Kolektif de bir bilincin değişebilmesi için, sizin hareketiniz çok önemli. Çünkü kolektifteki o muazzam kapalı bilinç değişsin diye biz azar işittik, camilerden kovulduk, ondan sonra kabul gördük, ondan sonra o cenaze namazlarında en azından ülkemizde kadınlar korkmadan saf tutmaya başladılar.

Bu bir şuur değişikliğinin göstergesi. Yani bunun için sizin adım atmanız çok önemli. Sizin bulunduğunuz yeri buraya döndürmeniz çok önemli ve bu kolektifin davranışını değiştirmeye başlayacak olan yegâne şey. Yani bir mum bilmem kaç bin tane karanlığı aydınlatır. İşte sizin şuurunuz bilinciniz bu noktada durmaya başladığı zaman, etraftaki öğrenilmiş kalıpların hepsini kendiliğinden yıkar. Bu çok kıymetli, evet o yüzden.

Sizin gördüğünüz filmde bir şey değişmeyecek, siz değiştiğiniz için film değişecek. Öyle bir şey yok.

Korku bir his, bilinçaltı hissi, subconscious denilen bir şey korku ve bu inanç sisteminin altında, biraz önce anlattım bir blueprint var, template var, bir yazılım var, bu yazılımın altında fiziksel beyin var, fiziksel beynin oluşturduğu ve gördüğü şeylerde inanç kalıpları var. İnanç kalıpları da hisleri oluşturuyor.

Neye inandığınızda, neyin ne olduğuna inandınız da size bu korkuyu verdi. Çünkü bir şeye inanmış olmanız gerekir ya cehennemde

yanacağım ya işte öleceğim, mahvolacağım, yok olacağım, ya işte bu bana zarar verir veyahut da gibi gibi. Yani panik ataklar veya diğer korku sistemleri.

Şimdi bu sistemlerin hepsi inanç kalıplarının içinde var. İnanç kalıpları dini inanç kalıpları, işte nedir o öyledir, bu böyledir, kadın şöyledir erkek böyledir, bir sürü bir sürü inanç kalıpları var bu şeyin altında, yani bu sistemin içinde.

Peki hangi inanç kalıbı, size bu korkuyu uyandırıyor, o inanç kalıbını bulmak gerekir. O inanç kalıbını bulmadan ondan kaçarsanız orası sizi daha fazlasına götürür. İşte üstüne bir merhem sürelim, diyelim ki dua okuyalım, bir şey yapalım, orayı yok farz edelim, daha fazla gelir, ta ki siz o inanç kalıbını görüp bırakana kadar, yani burayı seçmeyene kadar. Yani ne demek? Ben bu inanç kalıbını gördüm, kolektifte bu var, ama ben Rabbimle olan bağlantıdayım diyene kadar, eminlikle.

Yani mümin olmak, emin olmak demektir. Sizin kendi içsel bağlantınıza emin olmanız demektir ve inanç kalıplarını bu içsel bağlantı yüzünden serbest bırakmanız demektir. Yoksa onları manipüle etmeniz bu burada vardır, öyle yoktur, hayır bu budur demenizdir.

Buradaki hiçbir şey, hiçbir madde gerçek değil. Hepsi bir hologram. Sizi korkutan şey ise maddeleşmiş bir halde de önünüze gelebilir. O da bir hologram. Gerçekten bunu, Öz bağlantınızı yapabildiğiniz zaman, buna bu türlü diyebilirsiniz. Yani "burası yok, ya böyle değil" diyebilirsiniz,

bunu içinizin demesi gerekir. Bunu dediğiniz zaman hiçbir korku sizi manipüle edemez.

O yüzden bu sistemi iyi anlamanız lazım ve eğer bir namaz kılıyorsanız, bir dua okuyorsanız da bunu iyi anlamanız lazım. Yani bir Fatiha duası sizin yüksek benliğinizle, Rabbinizle olan bağlantı demektir. Tasavvuf yolunda bir adım atıyorsanız fiilin faili Allah, sıfat da mevsuf Allah, vücut da mevcut Allah diyoruz. Peki ve Allah tek bir vücut olarak gözüküyor bize, bir Âdem vücudu ve orada ise bizim buradaki beynimiz, buradaki sürüngen beynimiz bunu kabul etmiyor. Neden, olayı biz fark ettik, kendi indimizde gördük. Yani muazzam bir varoluş sistemi bizimle beraber, buna şahit olduk. Fakat buradaki kimliğimize döndüğümüz zaman, bu sürüngen beyinin bunu daha henüz tam olarak kabul etmediğini görüyoruz.

İşte burada Muhammeden Resulullah'ın başlaması, bu sürüngen beyine, yani Adem'e secde etmeyen şeytanı buradaki bedende görüp, her şeye itiraz eden, rezistans gösteren, onu bunu yapan, Rab sistemine bağlantısını, yani "Namaz müminin miracıdır" denilen noktasını fark etmek için. Çünkü Muhammeden Resulullah manasında Muhammed başlıyor. Daha önce Muhammed yok, daha önce o yok, bu yok, bir tek Allah var. Yani sistemin kendisi var.

O sistemin kendisi her türlü olasılığı içinde kapsayan, sizin korkmanız, cehennem filan hepsi onun içinde.

Fakat Ademiyetinizi fark ettiğiniz zaman bu bedende ve tek bir bedenden bahsedildiğini, oversoul denilen tek bir ruhtan, tek bir nefsten bahsedildiğini fark ettiğiniz zaman ve bu bedene tekrar döndüğünüz zaman bu beden ne işe yarar? Kulluk işine yarar, anten işine yarar.

Bu şuur ve bilinç alanı olduğu için, o zaman burada korkabileceğin en ufak bir şey kalmamış olması gerekir. Yoksa şuur ve bilinçte bu olmazsa, ben ondan kaçsam ne olur, bundan göçsem ne olur, o beni sevse ne olur, sevmese ne olur. Çünkü siz bir şuur ve bilince muhatapsız, ne zaman, her zaman.

Peki hangi şuur ve bilinçtesiniz? "Muhammeden Resulullah", Muhammed başladığı anda Fatiha başlar, sizin Rab ilişkiniz başlar. Çünkü Fatiha orada söylenir. Ve burada yaptırdığım çalışmada Rab ilişkisidir, sizin bütün Rabbiniz, yani sizi oluşturan şey yüksek akıl bunu çok iyi bilir. Ve sizin oraya güvenmenizdir, ne zaman, her zaman, daim, her an.

Bu sistemin bir ötesinde neyi fark edersiniz? Muazzam bir bütünlük olduğunu fark edersiniz, İhlas Suresi açığa çıkar. Ondan sonra bu bedendeki kimliğinizi başka formlarda görmeye başlarsınız ve bu kimliğe egosal bir bağlantınız kalmaz. Egosal bağlantınızın kalmadığı ve bütün oluşların yüksek benliğiniz denilen Rabbinizin oluşlarına razı geldiğiniz zaman, o zaman şeytanınız Müslüman olur ve hiçbir şüphesiz, sistem size hizmet etmeye başlar.

Buna kim şahit olur? Siz şahit olursunuz. Siz indinizde ve bütün sistemin size doğru nasıl döndüğünü yüksek benliğiniz, o yüksek akıl muazzam biliş halinde olan, şimdide çalışan, anda çalışan, o yüksek akılla birlikte şahit olursunuz.

Ve o zaman hııı yani sizin için, en güzel nasıl bir şey var, buna şimdi birinci uyanış, ikinci uyanış denilebilir. Bunu fark ettiğinizde bu bedene, bakın bu bedene bir şey yapmayacaksınız.

Bu bedenin bir sürü versiyonları var ve siz o sistemle orayla ilişkinizi tamam ettiğiniz zaman kendi içinizde, yani "ben burada bunu böyle yapmıyorum", başka bedenleriniz sizde var olacak.

Ve o zaman bakalım nasıl yani, biz Lineer akılla burayı düzeltmeye çalışıyoruz, ama yüksek akıl burayı düzeltmeye çalışmıyor, başka beden alıyor. Bunu her an sizi burada öldürüp dirilterek yapıyor.

O zaman, o başka olan siz daha önceki hatıraları da taşımıyorsunuz, korkuları da taşımıyorsunuz, yok. Çünkü o Rab denilen, o yüksek akılda olan başka formatta işleyenle daim berabersiniz. Daim. Burayı devreye sokmuyorsunuz. Şimdi burayı devreye sokmadığınızı nasıl fark edersiniz? Sol değil, sağ tarafınızdan bu kadar, onu da söyleyeyim. Hani böyle aman bir yerden bir şey duydum olduğuyla alakalı değil, ama ince ince sizin bilincinizin dokunmasıyla alakalı. Tamam bir noktada, biz aşk ve muhabbet olduğumuzu biliyoruz. Ama ondan sonra bu bedenin başka bir formata gelmesi için, yeniden

yapılandırılması için, Muhammed başlıyor. Çünkü Muhammed'le birlikte, bu bedenler, kimlikler en yüksek seviyesine taşınabiliyor.

Evet en yüksek haline ve orayı da sizin yüksek benliğiniz, Rabbiniz, yüksek akıl olan Rab sistemi devreye giriyor ve siz buna teşekkür, şükür, ne güzel demeye başladığınızda, orayla birlikte yaşamayı burada zuhur ettiriyorsunuz.

Bütün Muhammed sistemi Allah'ın zahir ismiyle alakalı. Çünkü daha önce zuhur yok. Yani "Alemleri senin için yarattım" dediği zuhurat ve oluşlar ve her bir zerrenin başka bir bilince geçiş oluşları, Muhammed sistemiyle başlıyor.

Siz bu oluşlar içinde bu kimliği, bu kişiliği egodan çıkarıp, bu oluşlar sisteminde en yüksek benliğinize bağlı tuttuğunuzda, aleme ve kendinize en büyük iyiliği yaparsınız. Eyvallah.

Burada nasıl bizsek, o noktada da biziz. Özümüzde zaten birlikteyiz. Ama farklı olmanın ve oluşları bu türlü yaşamının, muazzam bir hali var ve yüksek akla, yüksek benliğinize emin olun, onun sizi getireceği noktaya her an emin olun. Her an sizinle bir ilişki kurmak için bir sinyal yolluyor. Bunu dinleyin ve duyun.

İdrakların açılması ve daim bu nörolojik bağları tutan kabımıza bir benlik istinat etmeyi değil, kulluk istinat eden, ne güzelmiş, bunun zevkini sürenler, özgürlüğünü yaşayanlar halini Rabbin daim eylesin. Çünkü özgürlük burası. Bu maddede olup, bu maddeye hiç bağlı kalmadan, bu dünyada olup dünyanın biz bu dünyada değil, dünyanın

bizim içimizde olduğunu fark ettiren Rabbime sonsuz teşekkür ediyorum.

Bu dünyanın mahkûmu değil, ama sonsuz alemin kulu olmak zevkini Rabbim daim eylesin.

Yani onun yansıtıcısı, o hallerin güzelliğini yaşayan, devamlı, bu kulluk böyle bir şey. Sonra bakalım neler olacak, neler mümkün, çok heyecanlı.

07.03.2025

Kendi Filminin Senaristi Olmak

Şimdi çok kolay bir meseleyle iştiğal etmiyoruz. Birlikte yol yürümeye muhabbet etmeye, fark etmeye gayret ediyoruz.

Şöyle mesela ben diyeyim ki bir konuda uzman olmak istiyorum, burada bir okuluna giderdim. Ondan sonra o konuda uzman olurdum ve bunun da karşılığını alırdım.

Ama iştiğal ettiğimiz konu böyle bir konu değil. Bu iş saatin 24 saati bizimle olan, biz olan ve bu yüzden de bunun çok mezuniyeti olduğunu da zannetmiyorum.

Gerçekten buradaki bu 3D beşerî sistemde olan bedenimizin, beden varlığının bir hologram olduğunun farkında mıyız?

Şimdi hologram ne demek? Yani değişebilen ve halden hale giren ve bu yüzden de Allah ismine ve esmalarına muhatap olan, Hz. Muhammed'in (SAV) bir kolaylık olarak bize sunduğu bir beden hologramı var. Bu hologram hem nefis alanında hem ruh alanında, ikisinde de var olan bir hologram.

Ama ben hologram değilim, benim hologramım var. Şimdi hologram, değişime tabi olan, yani durumlara, enerjilere, Esmalara, konuma göre,

bedenin aldığı isimlere göre değişen şey hologram. Ama ben hologram değilim.

Bu hologramı oluşturan ve bu hologramda bir senaryo oluşturup, bu hologramı yaşayan, fark eden, seyreden veyahut da bu hologramda bir işim var diyenim.

Şimdi bu hologram olan ise benimle, bir parçam, ama ben hologram değilim. Bu hologramın diğer bir adı da kul, kulluk yapan. Yani bütün burada oluşmuş, bu sistemde oluşmuş manalara okey deyip girip çıkabilen. Bütün bu manaların hepsine eyvallah deyip, bunu böyle manalandırmak ister miyim, istemez miyim? Yani buna tamamen kendi özüyle karar veren bir durum var.

Bu alemde, bu hologram aleminde, yani bu değişime tabi olan durumda, bu bedenler nasıl değişime tabi oluyor? Bebek doğuyor, sonra başka bir form alıyor, sonra başka bir form oluyor.

Bunun gibi, yani bütün sistemlerde değişebilen şey bu bedenler. Bu değişemez diye inat ettiğim şey ise, bu bedenlerde sıkıntı yaratan şey. Şimdi burada değişemez diye inat ettiğim şey, benim hem ruh bedenime hem özüme karşı hareket eden bir akıl hareketi. O zaman akış denilen şeyi fark etmem çok mümkün değil bu bedende, işte hastalıkları, sıkıntıları yaratmam mümkün.

Çünkü benim gerçekten olduğum şuur maddesi, bu hologramda olan bilinç maddelerinin üzerinde bir madde.

Bunu fark ettiğim zaman ve bu bedendeki zihnimi secdeye getirdiğim, yani tamam diyebildiğim zaman, o zaman bu hologram aleminin değiştiğini görmem lazım. Bunun adı da "Eşhedü", evet burası değişiyor.

"Eşhedü en la ilahe illallah" nedir? Benim bütün katılaştırıp olmaz dediğim, bu bedendeki bir sürü işin, değişebilme, dönüşebilme potansiyeli.

Bu yüzden de bu sistemin içinde ölüm ismi var, bir halden bir hale geçme durumu söz konusu. Şimdi halden hale geçebilmenin anahtarı ölüm kelimesi veya ölüm esması, yani bir yerde ölüp, bir yerde dirilen bir bilinç meselesi, ama senin özün hiçbir şekilde bunlara tabii değil. Buna zat-ı mutlak da deriz. Yani münezzeh, zaman, mekân ve bütün oluşların ötesinde var olansın. Peki bu oluşların ötesinde var olan olduğunu fark ettiğin zaman, bu alemde sabah gözünü açtığın anda öldün, ölümü yaşadın. Çünkü buradaki holograma girdin ve bu hologramda bir de ne yapıyorsan yapıyorsun.

Şimdi bu hologramdan, bu farkındalığa, buradan uyanabilmek, yani herkes bir şey söylüyor, işte uyandın mı, uyanmadın mı? Sen zaten uyanık olansın, buradaki bedeninde ise bunu fark etmediğin zaman, daha henüz uyanmamış olansın.

Buradaki hikayene ben diyorsan, buradaki bedenler hiçbir varlığı olan bir şey değil, ama buradaki deneyimin gerçek.

Şimdi buradaki deneyimin gerçek olduğunu fark ettiğin zaman, burada olan olaylara sen bir şey yapamazsın, yapma, olayları değiştirmek değil, olaylara karşı olan reaksiyonun önemli.

Burada uyanık olduğunu gösteren şey o. Yani bir olay geliyor, işte ne bileyim buradaki yazılımda ne var, sen buna nasıl bir reaksiyondasın, sen bu yazılımı okudun mu, sen uyandın mı?

Buradaki yazılımdaki kişilikler, benlikler, şunlar bunlarla mı uğraşıyorsun, yoksa burayı tanıdın mı? Şimdi tanıdığın zaman senin buraya olan reaksiyonun değil, cevabın farklı olur, bu da alemlerde bilinir, hem de çok iyi bilinir. Yani senin özün bilir.

Şimdi buradaki bu sistemde, bizim sabah uyanıp da sanki öldüğümüz bu sistemde, uyanık dolaşmak için, bu rüyanın içinde daha fazla rüya görmeden, bu rüyadan uyanmak diye bir durumu yaşamaya başladığımızda, o zaman bunun bir rüya olduğunu ve bu rüyada yo yo ay burası böyle değil, ay böyleyim filan yerine, neyi sen bu avatarına veya bu antene veya bu kimliğe, neyi aa evet budur dedin ve burada sistemde seni en çok ne korkuttu?

Özün bir şeyden korkmaz.

Şimdi ve burada en çok korktuğun, ürktüğün, bu bedene kayıt olarak tuttuğun şey, senin henüz bilincinde olan, ama şuuruna gelmemiş olan şey.

Çünkü şuura yükselen her bir durum, sende kayıt olarak durmaz, akış olarak durur, senin için. Burasını tanıyorum eyvallah, bir şey değil, demeye başlarsın, nereden, içinden, zihninden değil.

Buradaki tuttuğun kayıtları, yani bu elbise veya bu ceset, bu model neyse, kayıt tutucu yani, bana şu işi gösteriyor, ben daha henüz bu simülasyonu okumadım, burada bu simülasyonda en çok korktuğum şeyin kaydını tutuyorum.

Benim bu nefis manyetik alanında, inanç sistemlerim, düşüncelerim değil, inanç sistemleri, onun altında hisler, onun altında düşünceler, onun altında kolektif bilinç alanları ve onun altında otomasyon yatıyor.

Buradaki bilinçaltı denilen yer ise, bu kayıtları, her birinizde birbirine benzemeyen şekilde tutuyor. Bilinçaltı, orası genelleme yapılacak bir şey değil. Çünkü senin bilinçaltın bunu bambaşka bir sembolle tutuyor, benim bilinçaltım bambaşka bir sembolle tutuyor. Bunun nasıl bir akışkana dönüşmesinin mümkün olduğunu göreceğiz.

Bu arada burada, indimizde çok net olması gereken şey, Allah ismi. Allah ismi, halden hale geçmek demek, yani bir hologram.

Peki bu hologram nerede? Sizde.

Bu hologramda neye takıldıysak, diyor ki Hazreti Peygamber "Burayı Allah ismine terk et, burayı tanı ve terk et." Ve bu seninle alakalı değil, sistemin içinde bir durum, bunu fark edersek, bu bize bir kolaylık olarak verilmiş. Sistem içinde sistem var, ama olsun, bize kolaylık olarak

söylenilen, teklif edilen ve kendi sisteminde, sende var olan bir sistemi size tanıtan, bu sistemi kullan diyen bir durum var.

Tabii ki bir sürü şeyi enerjilerle yaşıyoruz, doğru. Fakat şuurumuz nerede ve şuurla bilinç arasında nasıl bir fark var? Çünkü şuurumuz, daha henüz o enerji yaşadığımız şeylere yetişmediyse, o zaman bizim zihnimiz şöyle bir acayiplik yapıyor, buna da şahit oldum, yaşadığı enerjiyi buradaki bir maddeye bağlıyor. Halbuki kendine bağlaması lazım.

Çünkü buradaki bütün madde, seni sana göstermek için var, senin için bir sembol halinde var, başka bir varlığı yok ve sen oraya bir mana verirsen var, vermezsen yok.

Yani bu filmi senin oynatman doğru. Sen oynatabiliyorsun, oynatmıyorum dersin oynamıyor zaten.

O yüzden enerji denilen çalışmalar ve enerjiyle alakalı işler holograma aittir, o zaman bu hologram da değişebiliyor. Çünkü enerjiler değişebiliyor, halden hale geçebiliyor. Ben de enerji öğrenebiliyorum, ama benim şuurum nerede?

Peki, çünkü şuurum bu enerjilere muhatap değil, hatta bunun kokusunu bile almamış durumda. Bunu şimdi biraz daha açarak devam edeceğiz.

Sizin indinizde "Eşhedü"ye geçmek ne demektir? Şahitliğe.

Sistemdeki enerji akışlarının var olduğuna, bunun isminin Allah olduğuna, Allah halden hale geçerken, yani sizin bir idrak maddesinden

öbür idraka geçtiğine. Ve buradaki olayları durdurmak yerine buna karşı olan farkındalığınız nedir, nasıl yapıyorsunuz? Bunu yapmaya başlamanız, "Eşhedü"ye geçmeniz demektir.

Yani bu sistemin sizde var olduğunu, sizden açığa çıktığını ve sizin için geldiğini, neyin, her şeyin, bütün alemde ne varsa sizin için orada, sizinle orada, siz özünüzle, ruhunuzla bunu talep ettiğiniz için orada, siz özünüz ve ruhunuzla bu deneyimden geçerim dediniz. Bu deneyimleri Allah ismine döndürürüm, yani akışa çeviririm, buna da hani kalu bela'da belîğ dediniz. Yaparız. Âmin. Eyvallah. Şimdi burada enerjilerin farkına varmak için, bu sistemin sizde olduğunu fark ettirmek, zevk ettirmek, eyvallah denmesi için.

Bu bedenlerin bir sürü başka versiyonunun var olduğundan dolayı her an değiştiğini fark etmeniz için ve bunun kolaylığını, akışkanlığını yaşamaya eyvallah dediğimiz noktada bu bedenler değişimi gerçekten karın bölgesinden başlatıyor. Böyle bir anda karna bir şey vuruyor. Bakıyorsunuz beden o halden o hale geçmiş.

Yani sizdeki Allah'ın amada olan noktası burada açığa çıkmaya başladığı zaman bu senaryo oluşuyor. Bu senaryoda siz hangi senaryoyu görmek istiyorsanız, o senaryoya göre form alıyor.

Bu senaryoda herkes ve her şey var, hepsi var. Fakat siz buradaki gördüğünüz aynayla uğraşmaya başladığınız zaman bir şey olmuyor. Ama siz aynayı oluşturan olduğunuzu fark ettiğinizde ve sizin bunu özünüzdeki sonsuz Allah noktasıyla yaptığınızı gördüğünüzde, o

zaman bu senaryonun size göre olduğunu fark ediyorsunuz, başka da bir şey değil. Bu sistemi tanıdınız demektir.

Şimdi bu noktada şu da çok önemli, bir anne babadan doğmuş olan bedenlerde, beynimizde magnetite denilen böyle bir kristal var. Bu kristal bu sistemde yani bir anneden babadan doğan sisteme konmuş. Biz ve kendi özümüzle varoluş noktamız var ve bu varoluş noktasında o sonsuz noktada olan, o noktanın sonsuzluğundan zuhur eden ve hayalle zuhur eden bir sürü senaryo ve meseller ve masallar alemine zuhur etmiş bir bedenlerimiz var, bir sürü beden kayıtlarımız var. Fakat bu bedenlerde magnetite denilen beyne konulmuş olan bir kristal durumu var.

Bizim üçüncü gözümüzdeki kristalden bahsetmiyorum. Bu kristal durumu çekim yapıyor. Yani bunu yapan sistem çok da güzel yapmış, kristallerle çekiyor. Peki bu beyinde konmuş olan yani şu anda bir ilim olarak bulunmuş olan bu kristaller, bu bedenin beyinde varsa, ne yapıyor bunlar? Sen ne dersen onu yapıyor.

Çünkü bu kristaller dolayısıyla, ben diyorum ki aa bak ben bu bedenim, zaten acıların bilmem nesiylim, işte zaten bilmem ne oluyor bana, bütün bu kristaller burada bu kaydı onaylıyorlar.

Şimdi zihnimi yönetemiyorum, nasıl yöneteyim, aslında Allah denilen sistem benden açığa çıktığı için, buradaki bedenimdeki bütün yazılımı bana olduğu gibi kabul ettiriyor. Çünkü çekim durumum var benim, yani sistemde bu var. Bunu öyle bir kayıt yaptığı için bana ne çekiliyor?

Peki o zaman hani farkındalık alanlarında bana gelen olayları değiştirme, yani bir film oynuyor, filmde diyorum ki ben, kötü adam hıııııı orası... yani bu dediğim her şeyi de filmde gerçekliyorum ben, filmin o parçası oluyorum, rol kapıyorum bir de. Durduk yerde bir de diyorum ki tamam, yani işte hani ben buyum, sen buysan film böyle işliyor. Çünkü senin kristallerin tamam busun, hadi bu oyunda, bu filmde, bu durumda devam et diyor.

Şimdi yani bunu yapmasanız olur mu? Veya istiyorsanız o zaman yapmaya devam edin. Çünkü kendinizi bu filmde bu rolde görmek istiyorsunuz, o zaman bu role devam. O zaman bu rolde neler olmaz ki, her gelen beni yer. Çünkü niye ben dedim ki ye beni, ben böyleyim. Allahu Ekber ya, vallahi. Ve bunu yaptığımın, dediğimin farkında bile değilim. Çünkü ben bu rolle özdeşleşmişim, rolü oynatan falan değilim.

Bir şey duydum çok hoşuma gitti. Kanseri yapan tek şey yanlış yaptım duygusu veya kabulü.

Yanlış yaptım duygusu veya kabulü; yanlış yapmadın şimdiye kadar hiç yanlış olmadı, hepsi olması gerektiği gibi oldu. Yanlış diye bir şey yok. Şimdi yanlış diye bir şey yoksa, zaten bu sistemde ben levvameyi oynamayacağım, yani ben yanlış yapmadım.

Çünkü tanımadım ve tanımadığım için böyle reaksiyonlar gösterdim. Sistemi tanısam böyle mi yapardım? Rollerı katıştırır, değiştirir başka bir şey yapardım, ama burayı anlamamıştım.

Biraz karmaşık bir şey anlatıyorum.

Yani ben bu sistemdeki rollerimi bir katılaştırdım ki, mesela dedim ki ben erkeğim, öbürü ben kadını, işte ben şöyleyim, sistem de seni aldı öbür tarafa koydu sonra, hani öyleydim ben, ne oldu şimdi.

Demek ki ben o değilmişim, bu filmi seyredenmişim, bu filmi oynatan özmüşüm ve bu filmdeki hangi rol olursa olsun bana tamam, güzelmiş, çok heyecanlı, hangi rol, hangisini istiyorsan o. Yani hangisine burun kıvırdın, ben dedim bundan olmam, öyle mi, illaki hemen bundan sonra ondan olacağın, kesin, net. Onu olursun. Ben zaten işte sütten çıkmış ak kaşığım, ben bu rolü olmam hiç dediğin şeyi bir olmak durumundasın.

Sistemi tanırken burun kıvırdığın, olmam dediğin her neyse, onu olmadan sistemdeki yolculuğun bitmez. O yüzden şimdiden bütün rollerin dağıtılmış olan sistemde, olanlara bir teşekkür et, ne güzel olmuşsun benim yerime, Allahu Ekber de.

Biri şu anda işkence yapıp adam mı öldürüyor, biri şu anda 3 yaşındaki birinin ırzına mı geçiyor, biri şu anda bir şeyi mi kesip biçiyor, biri şu anda bambaşka bir şey mi yapıyor, hepsi bir rolden ibaret. Ve sen bunların hiçbirine bir reaksiyon geliştirmediğin zaman ve bir seyre muhatapsa, senin seyrindeki film senaryosu değişir. Senarist sensin daha ne kadar işkence filan seyretmek istiyorsun karar ver.

Şimdi burada, varlık alemi yokluk diye bir alem seyrede miyoruz zaten. Varlık alemi hepsi. Varlık alemi de hepsi hologram. Hepsi Allah isimleri. Hepsi polarite. Ama hepsi senaryo.

O zaman bu varlık aleminde sen öz olarak bu senaryoyu oluşturduğunu, senin için özel roller biçildiğini, yani sen bu bedeni aldın kadın oldun. Bu kadınların senaryosunda da inanamıyorum, yani kara bahtım, kör tarihim, saçımı süpürge ettim olmadı programından çıktın mı? Onu yapmam lazım, çünkü etmem lazım programı bitti mi? O program bitti mi? Oraya bir bak, bittiyse bitmiştir, artık o role ihtiyacın yoktur. Yani burada öyle olmam lazım, hayır, buradaki bedende neysen, öyle olman lazım, olmaman lazım diye bir şey yok, olmuşsun zaten. Olduğun role bir eyvallah de bırak.

Yani bunun bir hologram ve bir sistem olduğunun farkındalığındaysan, o zaman işin zevkli tarafı şimdi başlıyor burada. Seyirde mi kalacaksın, rol mü alacaksın yahut da başka bir şey mi yapacaksın, kim bilir neler yapacaksın.

Gerçek varlığını fark etmek böyle bir şey. Gören bu avatarın gözü değil, gören başka bir yer. Görme eylemi, duyma eylemi başka bir sistemde sizin kendinizde açığa çıkan bir şey. Buradaki bedenlerde, suretlerde bir ufak yansıması var diyelim. Demek ki görmek, gerçekten görmek, bu bedenin işi değil.

Gerçekten gören şuurumuz, gönlümüz, özümüz ve özümüzün halleri, özümüzün açığa çıktığı haller. Buna şahit olduğumuz vakit şimdi buradaki hangi yere, nereye, biz nasıl, bir reaksiyonda mı duracağız, başka bir hal mi yapacağız, başka bir durum mu yapacağız. Yani buradaki yansımalarımıza, hepsi bizim yansımalarımızsa, onlara karşı nasıl duracağız? Bütün yansımalarımızı gönülden kucaklayacak mıyız?

Yoksa oraya ne söyleyeceğiz, bizim özümüz bilir. Nasıl söyleyeceğimizi de o nokta çok iyi bilir.

Kapsama alanımızda olan her şey, her şey olduğumuzu fark ettiğimizde, bu böyle sözden değil, bir hal. O zaman o her şey olan ne yapar? Ne yapacağını çok iyi bilir, nasıl yapacağını da bilir. "Kayıtsızlık sırrını faaş eyleyince yaradan,

Mutu kable ente mutu deyip çıktık aradan" Turhan Efendi

Şimdi "mutu kable ente mutu, ölmeden önce ölünüz" programını, bu bedenlerde gördüğümüzde, yani bu bedenin ölüm deneyimini, yani akışa doğru dönüşüm deneyimini yaşadığımızda, yani bu bedeni, şimdi bir şey diyeceğim ama mezarı kazıp içine koyduğumuzda, toprağa koyduğumuzda, indimizde bu bedeni.

Daha bir sürü bedeniniz var, hepsini birden veya bu bedenle ilgili gerçekten bir ölüm, yani diriliş deneyimi yaşadığınızda, sizin bu beden olmadığınızı, beden olmama gücünü, aşkını, muhabbetini içinde hissettiğinizde ve bu bedeni dönüşüme tabi tuttuğunuzda, şimdi, nasıl bir özgürlük alanınız olduğunuzu fark ettiğinizde, durdurulamaz ve kısıtlanamaz olduğunuzu gördüğünüzde,

bu bedenlere okey sen değişime tabi olabilirsin, değiş bakayım, tamam yani ölmeden önce ölünüzü yaşa.

Çünkü şuurunuz ayağa kalktığında ve bunu tamamen indinizde hissetmeye, yaşamaya başladığınızda, gelen tiyatroyla ve sinemayla

kavga etmeyi bıraktığınızda ve özünüzün görmek istediği filmi, evet yani hani çünkü biz şunu da çok sevdik yani ben daha aşağı bir katılaştırma formülüne gideyim, çünkü özümüz o kadar büyük ki, yaparım deyip, böyle bir cengâver durumumuz var ve bunu yani yeterince aşağı ve katılaştırmaya gittiniz mi? Bu katılaştırma, yani akış olmama yerini, akışa döndürmeyi şu anda istiyor musunuz, tamam mı? Böyle tamam mı, devam mı hem tamam hem de devam olabilir. Bunu indinizde yapmaya başladığınızda enerjilerin, enerji alanlarının akışkanlıkla hareket ettiğini zevk ettiğinizde, siz öz olarak durdurulamazsınız, eşi benzeri olmayansınız.

Ama bu bedenler olarak ise, her türlü değişime muhatap olansınız. Değişmeyen şey enerjiler formülü değil, özünüz. Yani Hz. İbrahim'in "maddenin hakikatini göster" dediği şey. Maddenin hakikati, her maddenin bir ruhu var, bir de enerji alanı var. Bu ne demektir? Yani her madde değişebilir, senaryo da değişebilir. Madde, böyle görünürken değişebilir, başka şey olabilir ve bir sürü başka durumu var.

Değişmez olan ise sizin özünüz ve varoluş halinizdeki muazzam bütün olan ve söze forma isme gelmeyen isimsiz olanla, onunla muazzam bir birlikte varoluşunuz.

Bu varoluşu durdurmak istiyorsanız, bu varoluşta yokum, bu filmde oynamıyorum, yani senaryonun arkasına geçiyorum deseniz, ama yine varsınız, bu filmde rol alıyorum, istiyorsanız yine varsınız. Varlık ve yokluk böyle bir şey, varlık ve yokluk hep var, varlık öyle.

Şimdi sizin için bu oyun alanında veya bu alanda en zor olanı, bakın burayı tanımlayın demiyorum, sizin ruh ve özünüz biliyor bunun ne olduğunu. Bana en zor ne geliyordu, acaba ölüm mü zor geliyordu, tecavüz mü, parasızlık... bunlar değil hayır boş verin bunları ve sadece şu cümleyi kurmanızı istiyorum.

Şimdi gözlerinizi kapatın, en zor olan, bana madde olarak gözüksün deyin ve bu madde bir çiklet olabilir, çekirdek olabilir, taş, hiç fark etmez, bu maddeyi özüm bana getir deyin bu kadar, gözünüzü kapatın, en zor olanın maddesini bana göster. Önünüze gelen ilk görüntüyü kabul edin. Açın gözünüzü, oldu mu, bir görüntü geldi mi?

Bir madde, ne olduğu hiç önemli değil. Bir görüntü geldi mi? Gözünüzü kapatın, hiçbir şey yapmayın. Çünkü bu avatar bir şey yapmak için değil. O görüntüye bakın, nefes alıp verin o görüntüye bakmaya devam edin. O görüntü sınırsız, kapkaranlık, korkunç neyse ne hiç fark etmez, öyle kalsın. O görüntüye bakmaya devam edin, sadece bakın, sadece seyrediyorsunuz. Hafif ağzınıza aralayın, seyrettiğiniz zaman bu görüntü, bütün buradaki görüntü, sadece seyir, hiçbir şey yapmayın. Sadece seyrediyoruz, o görüntüye bakıyoruz. Ne kadar kesif, karanlık, neyse ne sadece seyrediyoruz, hiçbir şey yapmıyoruz bakmaya devam ediyoruz. Devam edin bakmaya.

Sadece polaritenin bir ucuna baktığımızı fark ediyoruz. Orayı katılaştırmışız. Seyretmeye devam ediyoruz. Şimdi oranın seyredirken, bakarken bakarken hareket etmeye başladığını görüyoruz kendiliğinden, bu hareketi seyrediyoruz şimdi. Kendiliğinden

biz bir şey yapmıyoruz, kendi fıtratı öyle. Hatta bunun mekanik bir şey olduğunu görmeye başladık, sadece bunun polaritesi var diyoruz kendi içimizden bu kadar.

Bunun zıt maddesi ile olan bağlantısını görmeye başladık. İkisi zıt bir ve aynı şey olmaya başladı ve akışkan oldu. Şimdi baktığımızda o maddeyi görmüyoruz, başka bir şey görüyoruz. Bu yeni gördüğümüz şey, bu polaritelerin birleşmiş enerji maddesi keyifli bir şey. Aslında çok da güzel bir şey oldu, şimdi, nur haline dönüştü rengarenk ışıklar var. Buna şu anda indimizde şahit olduk.

Eyvallah şimdi gözümüzü açalım. Nasıl? Çünkü gördüğünüz madde size özel, ama sizin şuurunuzda bu bir enerji, enerjinin de polaritesi var, bu kadar.

Yani burada mühim olan seyriniz böylece değişti mi? Burada önemli olan bilinçaltınız tam size göre bir madde kodluyor. O maddeyi ben bilemem, bilmek durumunda değilim.

Bilinçaltı sisteminiz bir şekilde kodluyor ve bunu akışkan hale getirme durumunuzun adı Allah zaten. Çünkü zıttıyla var bir tek bunu bilmeniz kâfi ve sadece seyir gerekiyor. Buradaki zihninizde hiçbir şey yapmıyor olmanız önemli. Sadece seyre geçtiniz ve bu enerjiyi seyrediyorsunuz ve sadece bu, başka hiçbir şey yapmıyorsunuz. Nefes alıp veriyorsunuz ve bu bedendeki bir kaydı böylece akışkan hale getirmiş oluyorsunuz. Eyvallah.

Buna çok baktığım oldu. Bunun iyi bir izah edilmesi gerekiyordu.

Yani bu bedenler hologram, enerji bedenleri, değişime tabi. Ve ben bu bedende neyi tuttum, ilk görünen simge tamamdır ve bu simgeye sadece zıttıyla var, eyvallah deyip seyre geçmeniz önemli.

Seyir her şeyi akışkan hale getirir, akışkan hale gelen şey ise Allah'ın enerji potansiyelinin ta kendisi. Bu kadar, çok basit.

Sizi darlayan ne olursa olsun, bir şey darladı, tamam bilmiyorum, bu bedende darlandı, demek ki inanç sistemlerimde tuttuğum bir şey var. Tamam, Ya Rabbi bunun sembolü nedir? Göster. Seyret bırak bu kadar.

Çünkü o muazzam akıl bunu yapacaktır. Siz yapmayın ve bunun nasıl değiştiğine şahit olun, önemli olan o benim için.

Çünkü bu avatar, bu tamamen değişebilen bir şey, farklı tonlara geçebilen bir şey. Herhangi bir şey sizi sıkıyorsa, sıkmayan duruma doğru bir içsel farkındalıkla, bunu her an kullanabilirsiniz yapabilirsiniz.

Çünkü bu bedendeki avatar bilmiyor. Ama znz biliyor, Rabbiniz çok iyi biliyor. Siz oraya güvenin, herhangi bir şekilde bütün inanç kalıpları akışkanlığa dönüşebilir. Tamam bunu hayatınızda daim yapar olun, yani daim, her saniye.

Allah'ın bu sistemini fark ettiğiniz için ve buna okey, bu bunu yapmak Allah'a okey demek zaten, Rabbinize okey demek. Yani tamam, bundan devam ediyorum demek ve bu size kolaylık, rahatlık, keyif ve genişleme getirecektir, mutlaka.

Fatiha

Şimdi bir soru sordum arkadaşlarıma, Yusuf suresinde Hz. Yusuf bir kuyuya düşüyor, Yusuf nedir? Yusuf gönlün kendisi. Yani gönül sahibi bir durum var ve Hz. Yusuf'un bu kuyudan çıkabilmek için yaptığı yolculuk var. İşte Yakup denilen ruh kararıyor bir şey görmüyor, kardeşleri var, iki ayrı anneden doğma. Yani iki ayrı rahim bilincinden zuhura gelmiş iki ayrı durum var. Bir tanesi nefsin tamamen karanlığını gösteriyor, diğeri Hz. Yusuf'un kardeşi Bünyamin ise inanç manasındaki bir rahimiyetten doğan bir şuur ve bilinç olarak gözüküyor.

Fakat Hz. Yusuf bir sürü yolculuk yapıyor gönül hali olmasına rağmen ve kuyulara düşüyor, zindana düşüyor, 3 tane gömleği yırtılıyor.

Sizin enerji bedeninizde veya burada alnınızda, tam orta noktasını hayal ettiğinizde 'buradaki olan kardeşlerim hayalin madde olduğunu biliyor ve bundan bir şüpheleri olmadığını düşünüyorum' hayal noktasında, bütün enerji alanlarının yüksek akıldan, buradaki akıl yani bu bedenin aklıyla olan bağlantı noktasının nötral, yani nötr bir alan noktasının var olduğunu ve bu alanın aktive olduğu zaman, bu bağlantıyı kendiliğinden, sizin farkındalığınızda olduğu zaman bu alan, "bu nötr alana bırakıyorum" dediğiniz zaman bu noktada, bu bağlantıyı kendisi bütün kayıtlarınızı nötr bir noktaya getirdiğini ve sizi yepyeni bir halde tekrar oluşturan bir nokta olduğunu konuşmuştuk.

Fakat burada fark ettiğimiz başka bir şey var. Bu da Kur'an-ı Kerim'in mucizesi. Yani Kur'an-ı Kerim bir mucize olarak var. Bütün alemlerin

kitabı olarak ve bir mucize olarak var. Yani Hz. Peygamberin (SAV) mucizesi nedir dendiği zaman Kur'an deniyor.

Şimdi Kur'an'ın sizde yaşaması bir şekil, fakat frekansları dengelemesi, frekans hali başka bir şekil. Kur'an dendiği zaman muazzam açılımlar var. Evrenin kitabı olması ve sizdeki yazılımı var. Siz bunu fark etmeniz de fark etmeseniz de sizin evrenin kitabının, evrenin aynısı olmanız var.

Geçen gün bir yerde bir şey dinliyorduk, 12 ay varsa 12 meridyen var, 365 gün varsa 365 çakra var gibi. Evrende sizin gördüğünüz ne varsa, bütün kopyalarıyla, bütün bağlantılarıyla sizde var. Bunu fark eden var, fark etmeyen var, fark edebildiği kadar fark eden var, fark edemediği kadar fark etmeyen var.

Aldığınız nefes, sizin bütün o muazzam halifelik potansiyelinizi nefes alıyorsunuz siz her nefesinizle.

Sizin yatay zamana ve mekâna bağlı benliklerinizi hologram halinde fark etmek, zihnin başka bir prosesi. O zaman, zaman bir hologram. Bütün Allah esmalarıyla hologram, bütün hologram alem sizinle beraber. Sizin bunu zihninize anlatmanız önemli.

Çünkü gönül denilen alan bunu çok kolay ve çabuk alıyor. Bu şuurun uyanması bu da bir zaman alabiliyor.

Burada tasavvuf yöntemlerinin kullanıldığı zaman, fiilin faili, sıfatta mevsuf, yani sizden açığa çıkan, bugün bir arkadaşım çok güzel söyledi "Bütün alemleri insan için yarattım, insanı da kendim için halk ettim" denilen bir zat-ı mutlak var.

Şimdi bu durumda, bu insan potansiyelini, bu bedenlerde görebilmek, yaşayabilmek mümkün mü? Mümkün. Yaklaşmak mümkün, bunu yaşayabilmek mümkün.

Yani burada Fatiha'nın önemini söyleyeceğim. Şimdi şöyle benim daima bu zamanın ilimlerini Kur'an'la başka bir hale koyan bir durumum var ve bu Kur'an-ı Kerim'in halinden uzaklaşmıyorum. Böyle olmuyor, bende olmuyor öyle diyeyim.

Bütün Allah sistemleri ise yani şu güne kadar veyahut da işte bahsedilmiş bütün dini inanışlar bizi bu sistemin güzelliğinden alıkoymak için neler neler yapılmış.

Halbuki Kur'an-ı Kerim'in kendisi şahane ve güzel. Neden, bunu da söyleyeceğim. Diğer bütün öğretiler, enerji öğretileri diyeyim, yani Hz. Musa'ya sihir öğretenler gibi, cinni frekanslar gibi, ki cin frekansları kötü değil, kötü manasında söylemiyorum, hayır, bunlar enerji frekansları, onlardan da geçmek gerekiyor.

Nasıl, niye? Yani Hz. Muhammed (SAV) dendiği vakit, şu anda bana göre, gelen bilgide ve fark edişte, tamamen hem gönlü hem zihni akustik yaptığı için, yani bütün hepsini yumuşattığı başka bir frekansa ve rezonansa soktuğu için. Hangisi? Kur'an-ı Kerim.

İşte Muhammed'i olanın aşk olması, Habibullah olması bu yüzden. Diğerleri de frekanslar ve çok yüksek enerjiler, çok yüksek bir şey ama Hz. Muhammed'in (SAV) ortaya koyduğu Kur'an-ı Kerim bütün o frekansların hepsini muhabbete çeviren muazzam bir şey.

Bunu fark ettiğinizde indinizde ve bunun güzelliğini yaşamaya başladığınızda, ben şimdi artık karşınızdakini kendin gör, ayna gör bundan bahsetmiyorum, tamam bunları biliyoruz zaten, neden Kur'an bir mucize?

İşte, Kur'an'ın her bir durumu, seni ilk önce gönülde o sonsuz kaynağa yaklaştıran, fark ettiren şey, ikinci olarak da bütün alemlerdeki enerji holografik kuantum potansiyeli muhabbete, akustiğe döndüren şey.

Bunu bu şekilde daha önce fark etmemiştim ve bu türlü söylendiğini de hiçbir yerden duymadım. Ama bu indimde gördüğüm ve fark ettiğim şey. İşte o zaman sizin gönül alanlarınız bunu akustiğe çeviriyor zaten. Fakat beyin, bu zihin, bütün elektrik akımı olarak hareket ediyor.

Elektrik akımı olarak hareket eden şey, sizi zorluyor, sıkıntıya düşürüyor ve burayı akustik yapmıyor. Ama Kur'an manası geldiği vakit, gönlü beyni eş hale getirip ikisini de akustik yapıyor. Bu Hz. Yusuf'un gönül hali, peygamber çünkü. Ama beynin, zihnin yani firavunun, akustik hale gelebilmesi için bir yolculuk yapıyor ve

Firavun sonunda hazineyi Hz. Yusuf'a teslim ediyor. Yani ikinci Fatiha zuhur ediyor.

Gönül alanında yani Mekke'de birinci Fatiha, Medine'de ikinci Fatiha'nın zuhuruyla Kâbe fetholuyor, kendiliğinden, bir şey yapmadan.

İşte bugün bunu paylaşmak istedim, çünkü bu diğer yöntemler bilinçaltı yöntemlerini evet Fatiha'nın frekansına, manası tabii ki bir sürü var, bir sürü manası iç içe, hepsi doğru, hiçbir tanesi eksik ve yanlış değil, ama bunu frekans olarak fark ettiğinizde ve bunun size bahşedilmiş nasıl büyük bir hediye olduğunu gördüğünüzde indinizde, bütün hani cinni frekanslar diyeceğim bunlar kötü şey manasına değil ama enerji frekansları, yani sihirin zuhur etmiş olduğu enerji frekanslarını, Kur'an-ı Kerim ile birleştirip Fatiha ile buluşturduğunuz zaman, hepsi akustik, aşk, muhabbet ve bambaşka hale dönüşüyor ve sizin bedenlerinize, ruhunuza, özünüze mutmain ve tatmin veren şey oluyor.

Bunu nasıl yaparız, daima nasıl görürüz? Fatiha iki kere indirildi diyor. Yani biri gönülde, biri beyinde, ikinci Fatiha olduğu vakit bu birliktelik sağlanıyor. Fatiha'nın zuhur etmesi gerekiyor.

Burada bunu siz zuhur ettireceğim diye uğraşmayın. Ama Fatiha frekansını benim söylediğim şekilde yaptığınız zaman, bunun kendiliğinden nasıl olduğuna şahit olacaksınız. Gerçekten Hakk'a

teşekkür ediyorum, sizlere de teşekkür ediyorum bunları paylaşabildiğimiz için.

Biraz önce bahsettiğim nötral nokta, çalış dediğimiz noktaya, Fatiha ile çalış deyin. Bu nötral noktadaki Fatiha, size bütün alanları kendiliğinden, sizin bir şey yapmaya ihtiyacınız olmadığı için, Fatiha kelimesine, frekansına bütün hücreleriniz eyvallah diyecektir.

Şimdi bir sürü öğrenilmiş dini kalıpları bırakın, ama bunun güzelliği sizde var. Neden sizden uzak dursun, olmaz. Ve evrenin kitabı olan Kur'an-ı Kerim'in, evet sizin yazılımınız, ama aynı zamanda Hz. Muhammed'in (SAV) eşi olan durumun, eş frekansı olan bir kitabın, bir "Hazreti İnsan" kitabının, sizinle dostluğu daim olsun.

Bunu açmak ve söylemek istedim. Bunun nasıl yaşanabileceği önemli ve bütün bilinçaltı kalıplarında eğer bu yoksa, bana göre, orası aşksız, muhabbetsiz, aşkı geçmek lazım, ama muhabbeti değil. Ama bu yoksa, muhabbet yok. O yüzden bir sürü söylemlerde bu muhabbeti duyamıyoruz. Çünkü Fatiha'nın frekansının, rezonansının muhabbeti, genişliği, muazzam güzelliği, bizde rezonance etmiyor.

Lütfen etmesine izin verin ve bunu sadece hayalinizde o noktayı görüp bu Fatiha'dan akıyor deyin. Çünkü akış yapan bir şey bu, bunun güzelliği sizinle olsun.

Bu Fatiha'nın rezonansıyla, Kur'an-ı Kerim'in muazzamlığıyla, güzelliğiyle oldu, daha neler mümkün bu noktayla birlikte, size rahat neşe ve ferahlık getirecek. Diğer türlü enerji kullanımları bir süreliğine bir şey oluyor, ama benim yaşadığım tecrübeye Kur'an eksikliği olduğu zaman, orası o zevki hiçbir zaman vermiyor.

Ve bunun için Hz. Muhammed Mustafa'ya (SAV) bu zevki, bu ilmin bir damlasını bize bahşettiği için, bize nasip ettiği için ne kadar teşekkür etsem az.

Ben hakikaten yani yabancı yayınlara da baktım, işte peki burada nasıl yaşanıyor, biraz yaşanıyor, ondan sonra tadı yok. Niye tadı yok? Çünkü Fatiha yok. Gerçekten o rezonans yok. Ama olduğu vakit de ne var biliyor musunuz, her şey var. Ve bu zihnim oraya kaçtı buraya göçtü, hayır. Firavun, Hz. Yusuf'a nasıl bütün hazineyi devretti, yani o memleketi, bu bedene, Yusuf'a devretti. Yani Fatiha burada (beyinde) okunmaya başladı.

Burada okunan Fatiha'nın zevkiyle, frekansıyla, bilinciyle, şuuruyla, Hz. Yusuf oranın padişahı oldu. Firavun orayı anca terk etti. Firavun'un terk etmesi için, gerçekten muhabbet olması lazım. Şeytanın secde etmesi için, oranın Allah ve muhabbet olması lazım. Ebu Cehil'in terk etmesi için, oranın muhabbet olması lazım. Muhabbet olmadan sadece enerji ve frekanslarla bunlardan hiçbir tanesi, hiçbir yeri terk etmez veya kendi koltuklarını oraya bırakmaz. Ve terk edilen şey çünkü o kadar büyük ve o kadar güzel ki, başka bir şey buna tercih edilesi değil.

Ve bütün Kur'an'a, şu ana kadar ilişkilendirmedığım, başkasının zihniyle gittiğim her şey için özür diliyorum. Ve Kur'an-ı Kerim'in her bir kelimesine teşekkür ediyorum. Bütün tefsirler, müfessirler hiç bakmayın oraya. Çünkü onu da söyleyeyim, bu kadın mevzusu tam ters. Bu kadar söyleyeyim. Tam ters. Çünkü Kur'an, gönülde Fatiha'ysa burası da (Beyin) Fatiha'ysa, ikisi de dişil bir alan.

Gerçekten tam ters, işte bunları zevk etmeyelim diye, bir şeyler söylemişler. Ama geçti. Evet. Bizi ilgilendirmiyor. Ama o neşe varya, o Muhammed'i olanın zevki varsa, muhabbet var. Yoksa enerji ve frekanslar sıkıntısı var. Sıkıntı oluyor sonunda, gerçekten bir yere de varmıyor.

O yüzden iyi ki Ahmet Muhammed Mustafa Mahmut gelmiş de bize söylemiş de bunları bize bildirmiş de ve biz de bunları yaşar olmuşuz, şahit olmuşuz, ilmimizde, kemiklerimizde, iliklerimizde, hücrelerimizde.

8 2

Yani işte bilmem ne boyutundan şunlar, o bilmem ne boyutundan bunlar Kur'an öğrenmeye geliyorlar. Öyle.

Ama burada bunu zevk eden zerreler gerekiyor. Evet. O manasını doğru yere koyan gönüller gerekiyor.

22.04.2025

Tevhid

Şuurunuz, bilinciniz nereye kadar geldi, ne yapar veya nerede takılırsınız, nerede değilsiniz onu en iyi siz biliyorsunuz.

Allah, bir şekilde herkesi, şuurunu ve bilincini kontrol etmek için zorluyor. Mesela İran savaşı var yeryüzünde, yeryüzü sahnesinde şahit olduğumuz. Şimdi sizlerin bu durumda ne hissettiğinizi, nasıl yaşadığınızı çok iyi bilmiyorum. Eğer bu sahnelere tefekkür etmeyi öğrendiyseniz, yani Allah ilminden bir şey fark ettiyseniz, tefekkürü öğrendiniz mi, bunu yapıyor musunuz?

Bunu her alanda yapıyor musunuz? Bizim nefsimizin geçici istek, geçici tatmin araçları var. Bu geçici tatmin araçlarından, kalıcı olana doğru bir hareketiniz var mı, yok mu?

Sizin ruhunuzda iz bırakacak, ruhunuzun buraya gelme sebebini fark ettirecek, zevk ettirecek ve bu manayı size yaşatacak bir durum var mı? Burası oldu mu? Ben size çok basit bir şekilde bir şey söyleyeyim, yani savaşı duyduğunuz anda hissettiğiniz şey nedir? Önemli olan bu. Çünkü o andaki, o böyle saniyelik, içinizdeki hissiniz sizin nerede olduğunuzu gösteriyor. Bu benimle yarışmak veya kimseyle yarışmak manasına değil.

Bir enerjinin neresindesiniz siz, nerede duruyorsunuz ve neyle duruyorsunuz? Yani bilinciniz şuurunuz nerede?

Şimdi bütün bu alemde yok pozitif yok negatif bir sürü bir şey söylüyorlar. Bu zaman içinde, bu zaman diliminde insanların kafasının karışmaması da çok kolay değil. Fakat bizim fark ettiğimiz şeye göre, pozitif negatif değil, bir tek Allah var.

Pozitif ve negatifi Allah'a döndürdüğünüzde, yani size göre pozitif, size göre negatif, size göre iyi, başkasına göre kötü gibi şeyleri Allah'a bırakmayı öğrendiğinizde, döndürdüğünüzde ve buradaki en büyük sıkıntı ben isminin ortaya çıkması.

Çünkü siz bir şeyi anlatırken, ben diyorsunuz ve ben şöyle yaptım ve bu bir egoya sebebiyet veriyor. Ben diyerek yol alınmıyor. Fakat Allah "Ben" diyor. Allah'ın "Ben" dediği ismi mütekebbir. Mütekebbir ismiyle "Ben" diyor ve bütün Mescid-i Nebevi, yani Nebevi de bana ait, Ben'e ait bir durum var. Bu benin zuhur etmesiyle ilgili bir içsel fark ediş olması gerekiyor. Şimdi yok oraya kaçtınız, buraya uçtunuz, o enerji, bu enerjiden bahsetmiyorum ben. Çünkü orası, size tanıtmak içindi, yani neyi, sizin sadece beşerî sistemde bir varlık olmadığınızı size hatırlatmak içindi.

Beşerî sistemdeki varlığınızın sebebini, oluşunu, manasını fark ettiğinizde ve bunu Allah'la yaptığınızda, Allah sisteminde bir varoluş sergilediğinizi gördüğünüzde ve bunu doğru yere koyduğunuzda, yani buradaki sistemin amacının cami ismine mazhar olan bir insan oluşturmak olduğunu fark ettiğinizde ve bu insanı "Hazreti İnsan" cami ismine mazhar olarak, neden cami ismi, aslında bir sürü peygamberlik vasıflarını fark eden bir zerre, sonra cami ismine geliyor.

Çok enteresan Cebrail, Azrail, Mikail, İsrail gibi meleklerin cem olduğu bir durum var orada ve "Hazreti İnsan" mahlasının zuhur etmesiyle ilgili bir işimiz var. Bu beşerî sistemde bulunma sebebimiz buna ait.

Şimdi bunu fark ettiğimizde, bir insana bir Hazreti İnsan bunu yapar mıydı, buna bir bakın her yaptığınız işte. Böyle mi yapardı?

Bir insanın tezahürünü yaşıyor musunuz, yaşamıyor musunuz, bunu sizin içsel enerjileriniz bilecek, dıştaki işler değil, dıştan görünüşler değil.

Bir arkadaşım bir seyahate gitmiş, orada yaşlı bir kadın elinde sigarayla şu lafı söylemiş "Ben ol dersem olur, ben olma dersem, benim rızam olmadan hiçbir şey olmaz". Şimdi böyle kullar var, böyle durumlar var, böyle şuurlar var, bilinçler var, o yüzden kimin ne olduğunu gerçekten bilemeyiz.

Ama sizin şuurunuz, bilinciniz, buradaki yetenekleriniz oranında bir şey olmayla ilgili bir durumunuz var, doğru ve bu durumu yaşamışsınızdır veya yapmışsınızdır veya yapmakta durumunuz olur. Ama ruh parametresini fark ettiyseniz, burada bir şey olmakla ilgili bir arzunuz isteginiz kalır mı çok emin değilim. Yani en iyisi burada bir şey olmayayım. Çünkü manevi büyükler böyle söylerlerdi yani nereden istiyorsanız oradan verir Cenab-ı Hakk diye. Buradan istiyorsan buradan verir, öyle istiyorsan öyle verir, kendisini istiyorsan o zaman onu verir, böyle de bir durum var.

Bu mekanizmanın nasıl işlediğini inşallah fark edersiniz. Bunu zevk eder misiniz bilmiyorum. Fakat fena idrakleri sizi burada, buradaki kimliklerinizi bitirmek için var. Kimliklerinizi sıfır noktasına getirmek için var ve yeni yaratımlara da yeni durumlara adım atmak için var. İnşallah isterseniz kabul ederseniz bunun da formülü teslimiyetten geçiyor. Peki neye teslim olacaksınız? Her şeye.

Çünkü tek bir alan var. Tek bir beden var. Tek bir enerji var. Tek bir durum var. Bir tane iki tane değil ve siz teslim olduğunuz kadar bunun içinde yol alabilirsiniz veya başka bir duruma geçersiniz.

Şimdi bunun için rıza makamları var. İlk önce siz razı olun, Allah da sizden razı olur. Bu her durumda böyle, özel bir durum gerektirmiyor ve bu gözüküyor.

Yani bu rızalık manasını yaşıyor musunuz, yaşamıyor musunuz? Bunu kimse sizde kontrol edemez. Çünkü bir anda, ben buna çok şahit oluyorum, bir anda o nefsin olduğu makam tezahür ediyor. Bir anda,

işte oradasınız. Eğer orası varsa oradasınız. Hiç yani geri kalanı kamuflej. Hiç kimse için kamuflejın da çok bir yararı olduğunu düşünmüyorum. Bir de zaten alem ve sistem bunu yemiyor. Ben şöyleyim, ben böyleyim, yani gerçekten öyleysen öylesin. Gerçekten sistemin orasını yaşıyorsan orasındasın, yaşamıyorsan yaşamıyorsun bunu bütün alem biliyor. Sen kandırırım zannediyorsun ama kimseyi kandıramazsın ve kandıramadığın için de zaten sana olaylar öyle geliyor ve öyle tesir ediyor.

Şimdi sizin karşınıza gelen her bir olay, bir başkası gibi görünen her bir durum, aslında sizin kendi düşünce kalıplarınız. Bunu biliyorsunuz, size siz geliyorsunuz. Burada bu samimiyetle tefekkür edip bunu sorduğunuzda, yani "ben bu kadar mı böyleyim"? Evet o kadar öylesin.

Hani ben burayı yırtmıştım falan, yok başkası böyle yaptı, karşımdaki şöyle yaptı. Hayır karşındaki sensin. Sen kendi dişiline nasıl eziyet ettiğini görüyor musun? Yok. Peki, sen kendi eriline nasıl hareket ediyorsun, bunu görüyor musun? Yok. Peki ne görüyorsun ne yapıyorsun? Allah'ı görüyor musun orada? Yok. Peki ne görecektik? Görmeyeceğim. Sen bilirsin.

Şimdi gerçekten özünde, senin özünde, evet çok sevmek var, doğru. Ama Allah'ı oynama. Ferdiyet şuuruna gel. Neden? Çünkü Allah sevdiği kadar hayır der. Buna şahidim ben. Allah'ın 'Hayır'ına şahidim. İşte sen o Allah'ın sesini duy bir tek. Niyazı Efendi 'ben susmasaydım bunu duyamayacaktım, iyi ki sustum da senin sesini duydum' diyor, doğru.

İçsel sesini duy ve ona göre hareket et ve ondan emin ol, O'nun mütekebbir olduğunu fark et. Buradaki yani ben şuyum, ben buyum, ben öyleyim, öyleyse öylesin, orayı Allah biliyor. Ben şöyleyim, böyleyim demekle de hiç olmuyor. Çünkü senin hangi şuur ve bilinçte olduğunu alem biliyor ve buna şahit ve sen kandırıyorum zannediyorsun yapacak bir şey yok.

Çok uzun zaman, yani çok aşkla ilgili benim durumum olduğu için öyle tezahür etti benden, ama şimdi aşksız değil ama gerçekten fena idraklarını yaşıadıysanız ve hazretlere döndüyseniz, şimdi burada önemli, neden, bu ilmi de bir birikim olarak almış olmanız gerekiyor. Yaşarsınız yaşamazsınız, ben orayı bilmiyorum. Ama gerçekten tefekkür ettiniz mi konuşulanlar üzerine, anlatılanlar üzerine, burada ne söyleniyor deyip (sohbetleri) tekrar tekrar dinlediniz mi?

Yani mutasavvıfların, Hamdun Kassar'dan bugüne kadar söyledikleri metodu ben yaşıyor muyum, neresindeyim bunun, dediniz mi? Yani Allah'a nispet etmeyi ve kendinize nispet etmeyi bıraktığınızda kendi kayıtlarınızın silindiğini fark ettiniz mi?

Sizin bir şey taşımak zorunda kalmayacağınızı, bu taşıyıcının Allah olacağını fark ettiniz mi?

Çünkü bir suçlamadan, suçtan çıkabilmenin ne kadar zor olduğunu ben biliyorum. Ben böyle yaptım, keşke yapmasaydım. Hadi çıkın bunun içinden. Hadi bunu ödeyin. Nasıl yapacaksınız? Ben şöyleyim keşke böyle olmasaydım. Nasıl ödeyeceksiniz bunu, nasıl değiştireceksiniz? Gerçekten, yani suçluluk duygusunun ve anne bağlantısının, bunun içinden çıkabilmek için hakikat ilminden başka bir şey ben bilmiyorum. Çünkü herkes kızarken sen ona "Ay canım, diyebiliyor musun?" Gerçekten, evvelden diyemediğimi ama şimdi diyebildiğimi kendi içsel sesimden biliyorum.

Siz kendinize doğru gerçekten bakın, bir zihniyetten başka bir zihniyete geçebilmek ve tanıyabilmek ve o suçluluk denilen alandan nasıl çıkacaksınız? Nasıl çıkılacak?

Hele anneyseniz, yani nasıl suçlu değilsiniz, suçlusunuz. Her durumda suçlusunuz Ne yapsanız suçlusunuz. Eğer anneyseniz ne yapsanız, doğru dürüst olmaz. Mükemmel olmak durumundasınız. Mükemmeliyetçilik denilen bir şey var. Ve olamazsınız, yapamazsınız.

Mükemmeliyetçi olmaya çalışmak kadar şirk yoktur bu alemde. En büyük şirk. Niye? Çünkü öyle bir şey yok.

Çünkü Allah mükemmeldir zaten, olan her zaman mükemmeldir.

Şimdi yani şu anda bilmiyorum, savaşla ilgili ne zevkiniz var, çünkü bir sürü senaryo var, medyada var, ortalıkta var, sizin duruşunuz nedir, sizin gerçekten içsel enerjiniz nerede duruyor? İçinize bakın, İçinizdeki enerji nerede duruyor, emin mi, rahat mı, Allah'la mı? Bu senaryoyu gördüm diyor mu? Gerçekten samimi olun. Çünkü samimi olmadığınız bir şeyin hiçbir yararı yok. Bana da yok, size yok, hiç kimseye yok, yani hiçbir faydası yok. Kendimizi kandırabiliriz, ben şöyleyim, ben böyleyim dememizin de faydası yok, kimseye yok, gerçekten kendinize samimi misiniz?

Yani seyrettiğiniz şeylerde, gerçekten kendi düşünce kalıplarınızı seyrediyor musunuz? Tefekkür ediyor musunuz? Tefekkür etmeyi öğrendiniz mi? Tefekkür etmeden olmuyor. Neden? Çünkü bu alemin oluş maddesi düşünce maddesi. Düşünce maddesi tefekkür etmeden çözülemiyor ve bu düşünce maddesinde, burada olan her şey tersiyle var.

Siz tefekkür etmeyi öğrenmediyseniz, burayı çözemiyorsunuz. Mesela annem bunu yaptı, babam şunu yaptı, o kadar biliyordu onu yaptı. Evet doğru yaptı zaten. Yani size gelen her şey doğru. Siz isteyerek bunu yaşadınız. Niye yaşadığınızı fark ediyor musunuz, önünüzdeki senaryoyu görüyor musunuz? Çünkü en özel şekilde bu senaryo size geldi. Orada kendinizi yakalamanız çok önemli.

Mesela bir arkadaşım kendisindeki agresiflikle ilgili bir senaryoyu görmesi gerekiyor. Agresifliği yanlış yere koyduğu için illaki oraya geliyor. Gelmesi önemli değil, etki yapıyor. Her şey gelir. Çünkü kolektif alanda hemen her şey var. Ama sizi etkiliyor mu?

Şimdi o derece bununla ilgili bir şey var ki. İşte bir yer bombalanıyor, eğer sizde bu esmayla ilgili en ufak bir tereddüt varsa Türkiye'ye de gelir. Gözlerini açtı mesela, onu gördüm, bir anda eyvah oldu orası. İşte o bir an önemli. Sizin duruşunuz doğru yerde değil. Yok.

Bir seyahatimiz oldu, Antep, Urfa, Mardin, Midyat ve Diyarbakır. Bilhassa Diyarbakır'daki Zülküf ve Elyase peygamberlerin bir aşkı vardı benim içimde, böyle bir durum var. O aşka zaten daha yine var. Birisi 18. peygamber öbürü 21. Elyasa denilen peygamber Hz. İsa'dan önce ölülere diriltten biri. Yani bu kolektif alanda var olan, yani hazret olan, şimdi yine önüme geldiğinde beni ağlatan bir peygamberlik vasfı var orada.

Eğil köyünde, mezarlarını yerinden kaldıracaklarken bütün köy ayağa kalkıyor ve bilmiyorlar aslında ama ayağa kalkmak zorunda kalıyorlar ve cesetleri de hiçbir şey olmamış. Çünkü neden, hücre bazında nur ala nur oldukları için.

Şimdi bu yol bizlere de açık, bizlere de önümüzde gösteriyorlar. Fakat sizin gönlünüzde bir aşk uyandırıyor bu, o sizin ruhunuz haberdar olduğu için ve o yönde bir hareket etmek istediği içindir. Ruhunuza bir kulak verin. Buradaki yaptıklarınız, ettikleriniz değil ama ruhunuzun ve özünüzün istediğine bir kulak verin, ona bir eyvallah deyin.

Bu peygamberlerin makamları, evet oradaydı. Bütün bu makamlar sizin ilk önce bu yollarda, bunu her zaman söylüyorum, sadece kendinizi görmekle alakalı değil, tefekkür edebilmekle, ademiyyetinizi fark etmekle başlayan bir yolculuk o.

Buna başladınız mı başlamadınız mı? Benim "Güneş Bazen Mavi Doğar" kitabımda Âdem olmakla başlar her şey, Âdem olmakla diyorum. Âdem potansiyeli olması başka bir şey, Ademiyyetin zuhur etmesi başka bir iş. Bütün diğer peygamberlik vasıflarının sizin ruh potansiyelinizde hazret ve hazır olarak var olduğunu görmeniz ve

Allah'ın mütekebbir ismiyle, ben ismiyle zuhur edeceğini fark etmeniz başka bir iş. Sizin buradaki oluş sistemini gerçekten başka bir sisteme dönüştürmeniz, yani düşünce kalıplarını buradaki zannettiklerimiz gibi değil, ama sonsuz aşk ve muhabbete bağlı bir şekilde dönüştürmeniz. Evet

Ve buna "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek başlamanız, kendinizden başlamanız ve kendinizden, kendinden kendine olan bu muazzam işin, gerçekten teslim olduğunuz vakit, bedeninizdeki bütün hücrelerin bu teslim durumuna uyduğunu görmeniz ve o zaman ruhun genişlemesine şahit olmanız demek. Bütün diğer şeylerin buna hizmet ettiğini görmeniz, fark etmeniz, dikkatinizin, aşkınızın ve muhabbetinizin her an, yani gerçekten 'veli olan mevsuftan ayırmaz gözün' diyor, yani bundan gözünü ayırmayan bir halde olmanız.

Yeryüzünde var olan bütün sistemlerin sizinle olduğunu fark etmeniz, ama bu noktaya hiçbir benlikle yaklaşmamanız ve "Ben" denilen şeyi çok sevmeniz ve cami ismine bu benden sonra, çünkü cami ismi "Hazreti İnsan"ın vasfı, bu vasma yaklaşmanız, hiçbir benlik, bu oluşumu hem yaşayıp hem seyretmeniz gibi bir durum var.

Bazen ben de seyredemediğim bir sürü şey olabiliyor. O zaman bakıyorum, burada neyi görmem lazımdı, neyi daha hala fark etmedim. Evet öyle. Yani fark etmemiş olabileceğimiz bir sürü iş var, bir sürü şey var. Tevhid etmek dışında bir çıkar yol yok. Yani mutlaka tevhid gerekiyor.

Çünkü zihnin ayırma, ayrıştırma programlarını bitiren yegâne şey tevhid. Bu tevhid yani birleme ve Hakk'a şahit olma noktasına geldiğimiz vakit, zihin programları başka bir programa geçiyor, seve seve kendiliğinden.

Burada istiyorsanız profesör de olun, ne istiyorsanız onu olun, size yararı olan tevhid ilmine ve gönül sahibi olun ve o noktaya dikkatinizi

her durumda değiştirmeyi ve dönüştürmeyi yapabilin. şimdi bütün sohbetler bunun için.

şunu biliyorum Allah'a sorduğunuz herhangi bir samimi soruya mutlaka cevap gelir. Mutlaka onun aşkı da gelir, muhabbeti gelir ve bir şey olmayı değil, olmamayı gibi bir şey içinizde varsa, o sizi bir şey yapar. Ne yapar bilmiyorum, ama yapıyor gerçekten. O nokta başka bir şey oluyor. Sizin çok düşündüğünüz gibi değil, gerçekten yani hani tasavvuf yolundan gemeseniz de olur diyeyim ama diyemiyorum. Yok diyemiyorum, gerçekten.

Biz diyoruz kendinize samimi olun, ama kendimize samimi olmamız çok kolay değil. O yüzden bir rehber bazen gerekiyor. Çünkü biz kendimize samimi olamıyoruz, göremiyoruz. Diyoruz ki ben sana işte şöyle sadiğım, böyle bilmem neyim, Allah da pat diye gösteriyor, değilsin, değil. Çok enteresan, yani senyle düşünmüyorsun o sırada, pat diyenne getiriyor. Ben şöyleyim,öyle mi, hiç demiyoruz ki o durumda, demek ki benim burada fark etmem gereken bir şey var. Onun yerine ksmeyi tercih ediyoruz. Başka bir şey tercih ediyoruz. Ama fark etmeyi seçmiyoruz. Hayır.

Bu yol inceden ince, kılıçtan da keskince. Hani derler bykler "mürşit nasihatince gelenlere aşk olsun" inşallahyle bir halimiz olur,öyle bir yumuşaklığımız olur,öyle bir gönlümüz olur,öyle bir şuur ve bilincimiz olur.

Çünkü olay böyle oturup sohbet ettiğimiz zaman ortaya çıkmıyor, ama birlikte hareket ettiğimiz zaman da çok şey ortaya çıkıyor, gözüküyor, ister istemez. Bunu Hakkı'n kendisi yapıyor, çok da enteresan, sen bir şey yapmıyorsun, orasıyle oluveriyor.

şimdi hatta ben düşündüm o kadar çok şey söyledin Rengin "susmak lazım bazen". Susayım, sylemeyim, herkes bunu yaşasın, ne yaşıyor ona baksın. İnşallah yanınızda bir rehber olmadan da olsun. Ben bunu

mürşidime sormuştum, bu dünyada 3-4 kişiye ya olur ya olmaz gibi bir şey dedi. Öyle kolay bir iş değil. Çünkü çok kolay kendimizi kandırabiliyoruz ve hakikat gözüyle de bakmayı istemiyoruz. Bu bana yanlış oldu, o yanlış yaptı zaten, devamlı böyle bir durum var.

Şimdi bu yolculuğumuzda jandarma ile ilgili bir güzellik yaşandı. Bir Jandarma durdurdu bizi, Jandarmanın başı geldi ve biz kimlikleri çıkartıyoruz. Dedi ki Merhaba efendim, iyi yolculuklar, benden bir arzunuz var mı? Sizin için ne yapabilirim? dedi. Öyle bir şey yaşadık ve çok teşekkür ettik. Yolumuz devam ettik.

Çünkü jandarmayla ilgili bizim bir takıntımız yoktu. Çok büyük aşkımız vardı, sevgimiz vardı ve o aşka karşın, o jandarma komutanı döndü, baktı sizin için ne yapabilirim, size nasıl hizmet edebilirim dedi.

İşte, arkadaşlarımla tevhide de şahit olmaları için, otobüste bir olay olarak oldu, öyle.

Çünkü siz oraya eğer öyle bakıyorsanız, bu benim aşkım ve gönlümdeki güzellik diyorsanız, orası dönüp senin için ne yapabilirim, nasıl hizmet edeyim sana, sizin için ne yapabilirim der. İşte Cenab-ı Hakk'ın işi böyle bir iş, böyle bir güzellik. Burası beni tanıdı, ben de orayı tanırım diyor. Burası beni sevdi, ben de orayı severim. Burası beni aşk ve sevgi olarak tanıdı. O zaman ben de oraya öyle dönerim. Burası "Ben" denilen şeyi nasıl tanıdıysa, karşımdaki yani kişiler gibi görünen bedenler, ben orayı öyle tanıdıysam, ben seni tanıdım diyorsam, orası da öyle tanır. Buna şahit miyiz, evet buna bir şahit olduk.

Ama tevhid böyle bir iş, bizim kafamızdakilerle değil. Yani bilhassa Allah niye böyle nasip etti bilmiyorum, Jandarmaydı, polisti, askerdi çok büyük aşkımız var. Yani benim içimde orayla ilgili Aa bu geldi falan gibi bir sevgili bir durum var. İşte içinde aa ne güzel bak bu böyle, varsa orası var. Öyle söyleyeyim çok basit. Yani kadın geldi, erkek geldi,

müdür geldi, komutan geldi, ay bu geldi varsa, orası öyle gelir. Ve o zaman bizim ülkemize dokunabilecek bir şey yok. Öyle. Çünkü sizin bilinciniz o noktadaysa, orası size tehdit olarak gelemmez. Siz bilirsiniz bu şuuru bu zevki bu tevhit ilmini bu "Hakikat-i Muhammediye"yi yaşarsanız, bu görülür. Nerede görülür, ülkemizde. O yüzden ayrı kişilik verdiğiniz, form verdiğiniz, işte şu şudur, bu böyle dediğiniz her şeyi, formları, kişilikleri değiştirin. Okuyamadığınızı birlikte okuruz inşallah.

Allah şöyle, Allah böyle, nerede peki Allah? Allah senin şah damarından yakın sana. Senin atomik structuründe gözüküyor ama, senin atom altında ışık olarak gözüküyor, nur olarak gözüküyor. Yani sen farkında mısın ve bütün olan biteni başka formata taşıdın mı? Zamanın ilminle anlatılabilir, yaşanabilir de.

Tabii ki insanın kendinde olanı fark etmesi ve nasıl bunun tezahürünü yaşayacağım demesi çok normal ve kendinde olanı çalıştıramaması da çok normal. Dışarıdakini görmesi daha kolay.

Ama bir niyetle ve gerçekten biraz seyirle, düşünce kalıplarını tanımakla, terkle, böyle yavaş yavaş, ince ince, nakış nakış, o hale yaklaşmakla, bu halin sizde olgunlaşmasına izin vermekle, bu bedende hepsinin kaydının olduğunu bilmekle yaşanabilir.

Bu bedene hor davranıyoruz. Yani bu istasyonlar bu bedenle bağlantılı. Bedeniniz bir şey söylüyor size. Buraya bak, şuraya bak, burası olmadı. Olduğu zaman da ne yaparsan yap.

Yani sizin bedeninizin olduğu şey o kadar önemli olmuyor. Çünkü bu cihazı doğru bir yere taşımış oluyorsunuz. Fakat his alanlarını örtmek değil, fark etmekle açmak gerek.

Bizi yöneten şeyler düşünce kalıpları, düşünceler değil. Düşünceler her yerden geliyor, gidiyor. Bütün alemde bin bir tane düşünce var. Hiçbir tanesi bize ait değil. Bize ait olan şey düşünceler değil. Bizi zorlayan ve

bize sıkıntı veren şey düşünce kalıpları. Burada o hisse izin vermek lazım ki, o kalıp ortaya çıksın. Hangi hissiniz var, onu farkındalıkla kullanmayı öğrenmek lazım.

Bir noktada küsüyorsanız bilin ki bir düşünce kalıbını daha henüz göremediniz. Görseniz sizin için iyi olur. Çünkü bir yere kaçamazsınız. Kaçtım dersanız başka yerde yakalanırsınız. Orası duruyor çünkü. Bir noktaya bozuluyorsanız orayı da kaçırmayın.

Çünkü tam bir düşünce kalıbı var orada. Yani hani bir rehbersiz nasıl görebilirim diyorsanız, rehbersiz görebilmenin yöntemi de hissinizden kaçmayın. Ama ben böyle hissediyorum haklıyım da durmayın. O düşünce kalıbını fark edin.

Çünkü eğer siz, Allah'a gelmişseniz gerçekten, ben daha önce şunu demiştim "fiilin faili Allah". Şimdi fiilin faili Allah'sa, ben Allah'ım demiyor orada, fiili yapan diyor, tezahürde de fiillerin bütün faili Allah diyor. Yani benim cevizimdesin diyor. Benim fiillerim bunlar, sana ait bir fiil yok diyor.

Bunu gerçekten yaşıyor musun, sana ait bir fiil yok, senlik bir durum yok. Bu senaryo ise Allah senaryosu diyor. Çık buradan istiyorsan, fiilleri de ben yaparım. Fail benim diyor.

Peki beni tanıdın mı bu fail işimden, tanımadın. Yani fiiliyattan ben tanınıyorum, diyor. Ben diyorum ki ben hayatta böyle yapmam. Öyle mi, hadi bakayım. Sen fiilin failini daha henüz tanımadın. Tanımadıysan daha şiddetli sana gelecek, kendisini tanıtmak için.

Bende bu yok, ben bir şeyi öldürmem, ben onu yapmam. Öyle mi ben yaparım diyor. Sen devam et böyle, bu şuurdaysan, ben bu şuuru yerle bir ederim. Çünkü şuurda var olan benim diyor.

Peki bunun bir adım ötesi var mı? Var. Onu söylemek istemiyorum şimdi burada. Çünkü her şeyi söylemenin de çok büyük faydası

olmuyor. Gerçekten zihninin, hayal maddesi, hayal hücresi şimdiye kadar açıldı mı size, açıldı. Neden? Yani ne dedik ademsin, bu hayal hücresi açıldı mı, açıldı. Şusun, evet bu hayal hücresini açıyor mu, açıyor. Fakat daha ötesini, daha da çok söylemek istemiyorum. Bir şeyi vesvese ve tehdit olarak algıladığınız her şey kötü olur illaki, siz orayı ne güzele çevirdiyseniz, orası illaki hiç düşünmediğiniz şekilde güzel olur.

Daim Hakk'la kalın, tevhide aşka ve muhabbete döndürün her şeyi.

20.06.2025

Nur Ala Nur, Avatar Değil Efendisinin

Merhaba, hayırlı cumalar olsun.

Zoomlarımı izleyenler ciddi bir eğitim almış durumdalar. Eğer gerçekten dikkatle bakıyorlarsa ve izliyorlarsa, adım adım, nakış nakış, oradan oraya, böyle, bir şuur ve bilincin oluşma noktasına doğru geliyorlar.

Şimdi size bir soru soracağım. Bu alemde gördüğünüz, hırsız var mı, var; katil var mı, var; tecavüzcü var mı, var; dolandırıcı var mı, var; şiddet uygulaması var mı, var. Merkez Efendi hepsi yerli yerinde dedi mi, dedi. "Hazreti İnsan" bunları yapıyor mu, yapmıyor. Peki "Hazreti İnsan" a bunlar geliyor mu, gelmiyor.

Bunun farkı nedir? Bunu tefekkür etmenizi istiyorum.

Bunların hepsi var ve Merkez Efendi diyor ki "bir tane eksilse, yerine bir tane koyarım". Fakat bir "Hazreti İnsan" bunu yapıyor mu, yapmıyor mu?

Yani bir tanesi eksilse, yerine bir tane koyuyorsa, "Hazreti İnsan" bunu neden yapmıyor? Yani niye yapmıyor?

Bugün mesela, biraz siyasi bir şey olacak ama, bir noktada bir parti bir şey yaptığı zaman hapse atılmıyor, diğeri yaptığı zaman hapse giriyor. Niye, bunu hiç tefekkür ettiniz mi? Bunu tefekkür etmenizi istiyorum, "bunun farkı nedir, bu neden böyle" diye bir soru sordunuz mu? Gerçekten buna cevabı olan var mı? Çünkü anlatacağım şey direkt bununla ve sizin kendinizdeki sistemleri çözmenizle alakalı.

Sizin kendinizdeki sistem nedir? Sizin şuurunuz, bilinciniz neredeyse, her şey ona göre geliyor. Siz kendinizde var olan sistemi fark ettiniz mi? Şimdi soruyorum, siz bunun farkını fark ettiniz mi? Neden böyle?

Bir parti, bir şey yaptığı zaman suçlanmıyor, hapse girmiyor bu alemde, diğeri yaptığı zaman suçlanıyor ve hapse giriyor. Şimdi burada tamamen bir şuur ve bilinç farkı var, bunu fark ediyor musunuz? Bu partilerle alakalı değil, kişilerle de aynı şey.

Aynı şeyi yapan bir nokta, katil deniyor, aynı şeyi yapıyor ona katil denmiyor, kahraman deniyor. Buradaki "manayı tefekkür ettiniz mi, çözdünüz mü?" diye bir soru soruyorum.

Çünkü neden? Sizin kendinizde, bu alemde, şu beşerî sistemde gördüğünüz herkes ve her şey, bir anne babadan doğduğu zaman veyahut da taş olsun toprak olsun bir atomik yapıyla zuhura geliyor. Bu zuhura geldiği atomik yapı tamamen, hepsi komple kodlardan oluşuyor.

Şimdi, komple kodlardan oluşan bu atomik yapıda, bizim zannımızca yaptığımız şeyler hepsi belli bir şuur ve idrake gelene kadar bize hüsrân getiriyor. Bu kodlar bizim anne baba yani bir spermle bir yumurtanın birleşiminden, bir sperm ve yumurtanın birleşim programını alan her zerre, bu kodlara muhatap. Bu kodlarda şöyle bir şey var. Şu anda ilmen atomun içi boş diye ispat edildi. Ama ben atom varlıkları var diye görüyorum, boş diye görmüyorum değil mi, var diye görüyorum.

Bu tamamen beyninize yüklenmiş kod programdan dolayı, bunun farkında mısınız, bu program herkese bila istisna herkese olmuş bir şey ve olmayanı var gösterme programı, müthiş bir bilgisayar oyunu. Beyninizde bu program işliyor, olmayanı var gösterme programı. Atomların içi boş şu anda ilmen bu biliniyor.

Peki ben niye 100 kiloyum veya 50 kiloyum, ben nasıl ağırlık görüyorum, yok ama orayı da var görüyorum. Yok.

Ama hepsini gerçek görüyorum. Nasıl böyle görüyorum ben? Niye? Hepsini bana yüklenmiş olan bir anne baba birleşiminden oluşmuş olan bu programdan dolayı böyle görüyorum. Bunu fark ettiniz mi? Şimdi fark edin.

Peki bana söyleniyor, deniyor ki bu program böyle, olmayanı var göreceksin ve bunun peşine düşeceksin. İşte ben müthiş olayım, ben profesör olayım, şunu olayım bunu olayım, bunun peşine düşeceksin. Bunlar seni tatmin etmediği noktada, ben bir soru soruyorum ve bana diyor ki başka bir program daha var. Sen bu programa uyandın mı? Yok uyanmadım, nasıl uyanacağım. Sen, şah damarından yakın, sana yüklenmiş diğer programa geçiyor musun?

Şimdi ben bilmiyorum, şah damarından yakın bende bir program falan olduğunu o sırada. Fakat ben şahit oldum öyle diyeyim. Yani güneşin bu güneş olmadığını, bambaşka harikulade, şahane bir şey olduğunu, bunun az bir kopyası olduğunu çok söyledim. Çünkü orayı bir gördüm.

Peki diyor ki bana, anne baba birleşiminden öte sana bir başka program daha yüklendi. Bu program Allah'ı, özünü ve kendini bilme programı.

Bunu beşerde soran bu programa girebilir. Ben diğer programdayken hastalık görüyorum, tecavüz görüyorum, şiddet görüyorum, hırsızlık görüyorum, hüsrân görüyorum, hayal kırıklığı görüyorum, bir başarı bir iniş çıkış görüyorum, her şey.

Fakat bana diyor ki, bende olan benimle olan bu sistemde, din olarak aslında anlatılanlarda şah damarından yakın başka bir program var, ben seninleyim sen kiminlesin, benim programıma girecek misin? Ben diyorum ki, o zaman "bu diğer programı nasıl fark edeceğim, nasıl yaşayacağım?"

Tamam diyorum. Bunun bana verilmiş, buradaki bir anne babadan doğmuş olduğum beşerî programla nasıl bir ilişkisi var? İlişkisi var mı? Var.

O zaman bu benim daha önce fark etmediğim, yani bana biri diyor ki daha önce mesela diyelim ki ultrason yok, bir şey yok, karaciğerin var. Ben görmüyorum ki, karaciğerimi, nereden bildin, miden var diyor. Böyle bakıyorum, yok yani değil mi.

Halbuki bana bir sistemde de deniyor ki, başka bir sistem programı var sende. Peki ben, o başka sistem programına access edebilir miyim, orayla yaşayabilir miyim? Çünkü niye, bu sistem programında, Aristo'nun dediği gibi "bu gözler görmemek için var, bu kulaklar duymamak için var", yani beşerî sistemde verilmiş her şey benim hakikati görmem için var, bunu görüyorum.

Beşerî sistemdeki bu bana verilmiş şeyi, hakikati görmek için bağlantısını fark edebilir miyim, edebilirim.

Bunun manası nedir, bunu tefekkür edebilir miyim, edebilirim.

Çünkü bana diğer program diyor ki "Anne baba denilen şey benim sistemimde", mesela peygamberler sistemini anlatıyordum ben, "onların yansımasıdır" diyor. İşte çocuklar dediğin şey "benim diğer peygamberler programını sana burada kodlama merkezim bu" diyor. Ben bunu fark ettim mi, etmedim. Bunu fark etmediğim zaman, benim adım dolandırıcı, hırsız, tecavüzcü. Çünkü niye, sistemi tanımadım ve "Ümmeti Muhammed" olarak "oku" emriyle doğdum ben, okumayı öğrenmediğim için ve ben kendimdeki bu sistemi fark etmiyorsam ve okumuyorsam, benim başıma dolandırıcılık geliyor, hırsızlık geliyor. Çünkü ben, sistemine doğru rücu etmedim ve hakikat sistemini fark etmedim ve hakikat sistemini doğru yere, doğru tefekkürle oraya koymadım.

Bu hakikat sisteminde bana ne söyleniyor, deniyor ki "Allah şer işlemez". Ben burada bir sürü şer görüyorum. Çünkü sen kendine dönmediğin için ve okumadığın için, okuyup tefekkür etmeyi fark etmediğin için, sen bunlara muhatap oluyorsun.

Sen okuyup tevhid ilmine muhatapsan, bunlar sana bir daha gelmez. Ne zaman? Tanıdığın zaman.

"Allah niye şer işlemez, Allah görünmez bilinir, Muhammed görünür bilinmez". Şimdi ne demektir bu, yani sendeki bu sistem bir hologram olarak var. Hologram olarak var ne demektir? Yani diyor ki sistem bana, sana Adem'i koydum, sen beşerdeki bu saçmalıklarla mı devam edeceksin, sana koyduğum sisteme yürüyor musun, yürümüyor musun? Yani Allah yolunda ilerliyor musun? Ben sorduğum zaman, sana Adem'i koydum diyor.

Peki Adem'den Muhammed'e kadar 25 peygamberde bu sistem var. Sistemde bu var. Ben bu beden olarak kendimi tanımlamaktan rücu edip, yani kendimdeki Allah'ın sistemine tamam dedim mi? O zaman ben okumaya başladım mı? Buradaki gördüğüm manaları hakikatine taşımaya başladım. Yani İdris'te işte annemi babamı temsil ettiğini, yani sistemde burada gördüğün her şeyin en üst versiyonu var, hologram versiyonu var öyle diyeyim. Peki ben, bana inanın bana inanmayın, bana inanmakla ilgili bir iş yok burada, ama "Ademiyetine" tamam dedin mi ve oradan "Muhammed'i şuura, bilince" doğru yürüyorum dedin mi?

Diğer sisteme geçtiğim zaman, biz namaz kılıyoruz veya dua ediyoruz, hep diğer sisteme süphanallah diyoruz, yani diğer sisteme, ben burada gördüğüm, burada bize kodlanmış olan, görmemek üzere kodlanmış olan sistemden çıkıyorum diyoruz, bilinçli olarak.

Burada gördüğüme değil diğer gördüğüme, fark etmek üzere çıkıyorum, benim gören yerim gönlüm, diğer durumlarım. Ve

"görmediğim Allah'a inanmam" diyen Hazreti Ali'ye bir eyvallahımız var. Yani tanımakla ilgili bir durumumuz var, yani bilginin bizden açığa çıkmasıyla ilgili.

Peki ben, bu sistemde, bu bedenimde, bedenim, bu avatarımda, bu bir avatar çünkü, yani benim ruhum, benim özüm bu beden değil, değil, bu bedeni kullanması gerekirken, bu beden beni kullanıyor. Bu beden kendi, bu beşerî sistemde, yani mühlet verilen sistemde, yani saate ve zamana bağlı sistemde, yani tamamen illüzyon olan bir sistemin gerçeklerini bana dayatıyor.

Zaman bir illüzyon, saat bir illüzyon, bu tamamen sizin beyninize böyle kodlandığı için böyle. Çünkü siz öyle bir ikna oluyorsunuz ki, nasıl, ben diyorsunuz 'bebektim, büyüdüm, şunu oldum, bunu oldum, yaşlandım, öleceğim' program bu. Bu sistemin programı. Ama Cenab-ı Hakk, hakikat noktası sana diyor ki "Hayır program bu değil, bu programı tanıdın mı, tanıdın, şimdi çık oradan" diyor, "Hakikat programına gel."

O zaman nefsi mülhime, mühlet verilenlerden mutmaine, mutmainde olanlar diyor Cenab-ı Hakk, bunu yapacaklar ve eğer Müslüman'san sana mutmain şart. Öyle gelir misin gider misin değil.

Bir oku emri var, iki mutmaine gel, emin ol. Peki, ben emin miyim, yoksa bu diğer sistemle hareket etmeye devam ediyorum.

Diğer sistemde ne var, hani "Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü" ama bostancı diyor ki "ne üzüm yedin ne erik dalına çıktın, benim cevizimle oynuyorsun", sen bunun farkında mısın, "burası benim programım" diyen bir durum var.

Ben diyorum ki işte annem bunu yaptı, beni bana gösterdi. Hayır diyor hiçbirisi değil, benim programımı tanıdın mı ve benim programımı, yani buradaki okumayı doğru dürüst yapıp, en üst versiyon olarak, olan bu sistemleri fark ettin mi, zevk ettin mi, geçtin mi? Çünkü "Ben nurumu tamamlarım" diyor, sen ister gel ister gelme, ne yapacaksan onu senin

özün bilir, ruhun bilir. O yüzden bu yanılsamaların programında mı kalacaksın, yoksa hakikate doğru bir hareket yapacak mısın?

İşte dolandırıcı geldi, dolandırıcı benim, bırak orayı artık. Dolandırıyorsun, lafı da dolandırıyorsun, zamanı da dolandırıyorsun, o yüzden ana gelemiyorsun. Nasıl geleceksin, çünkü zaman var zannediyorsun ve sana yüklenmiş olan bu şaşkırtma programından haberin yok, aldatma programından haberin yok. Bu programın yüklenme sebebi ise, "senin en aşağıdan en yüksek seviyeye kadar idrakının açılması, yeryüzünde bir halifenin oluşması", bu yüzden var. Yeter ki sen, anne babadan doğduğun, aldığın programı, hakikat manasına taşı, o mananın taşınması için bütün bunların var olduğunu, sembol ve işaretler olduğunu fark et ve bu bedenini, bu avatarını, doğru yönet.

Çünkü bu avatarın neye muhatap oluyor? Senin şuur ve bilinç sistemlerine muhatap oluyor. Senin şuurun o noktada ise, başkasına suç olan şey, sana olmaz. Niye? Çünkü sen o şuurda değilsin artık.

Ben sordum, niye Hazreti İnsan hırsızlık yapmıyor? Niye Hazreti İnsan yalan söylemiyor? Niye Hazreti İnsan tecavüz etmiyor? Hazreti İnsan bunların hiçbirisini yapmaz ki bunların olmasını olduğu gibi kabul eder.

Bunu ciddi olarak sorun. Çünkü, din bundan ibaret.

Siz, sizde bir anne babadan doğarak yüklenmiş olan programı, hakikat programına, istinat edecek misiniz? Çünkü o da sizde var ve Cenab-ı Hakk bunu soruyor. Daim soruyor size. Yoksa "Kahhar" güzel bir esmadır bana göre ama, her an sorar "bu mülk kimin" sualini.

Bu mülkün, bu Allah sisteminin, hologramın, oluşlarının hakikati Nur-u Muhammedi'dir. Ve siz Nur-u Muhammedi'den de öte olan bir özsünüz. Öyle. Öz olarak öylesiniz. Ama burada fark ettiniz mi? Yoksa hala bu niye bana oluyor, bu niye bana böyle, işte melekler... Hayır, diğer programa geç.

Sistemlerin size verildiğini, sizin ne olduğunu söylüyoruz. Sizin şah damarınızdan yakın bu sisteme bir rücu edişiniz var mı? Diğer sistemin bir şey görmemek üzere yaratıldığını fark etmek istiyor musunuz? Bunu sizin özünüz biliyor, ruhunuz biliyor. Ben bunu size zorla söyleyemem, yani "karşımda gördüğüm hiçbir zerrede, hiçbir zaman, hiçbir yerde hiçbir şey var" bunu fark ettiniz mi? İnşallah. Fark ettiğiniz zaman, o zaman sizin özünüzün ruhunuzun vereceği manayla insan olma potansiyeline doğru bir yolculuğunuz var.

Hazreti İnsan bunu yapar mıydı, yapmazdı, öyle mi yapardı, yapmazdı. Peki güç nerede? Hazreti İnsan potansiyelinde. Ne zaman? Her zaman. Bunu yapmak zorunda mısınız? Değilsiniz. Siz bilirsiniz, yani tanımadığınız Allah'ı da sevemezsiniz ve tanıdığınız kadar seversiniz.

Bütün sistem, Allah'ın kendi isimleri ve esmalarıysa ve bir insan vasıtasıyla mana buluyorsa, insan olmadan olmaz. Çünkü insan olmadan tanıyacak bir şey de yok. Siz neyi nasıl tanıdığınızı fark edin. Önünüze gelen şeye samimi olun.

Önüme bu geldi, ben bunu en üst versiyonuna taşımamışım demek ki, bana dolandırıcı olarak geldi. Orada şuurum oraya gelmemiş. Benim bunları tanımam için, bana hırsız olarak geldi, bana şiddet olarak geldi, benim şah damarımdan yakın olan o sisteme girebilmem için geldi ve bunları değiştirmem için geldi.

Burası, çünkü diğer sistemde hologram olan, yani kuantum sistemde hepsi mükemmel, muazzam bir hazret olarak duruyor ve güzellik olarak duruyor, ruh parametresi olarak duruyor, ben görememişim.

Yani ben dediğiniz buradaki kıyasi benlik, zaten çok şeyi görüp fark edemiyor ve bu avatarınızı doğru programa yönlendirmek sizin işiniz. "Âmin" diyorum.

Buradaki kimliklerimizden dolayı acı çekiyoruz, benliklerimizden dolayı acı çekiyoruz. Çünkü o sistemi fark etmediğimiz zaman, acı bitmiyor.

Bunun içinde hayal kırıklığı, tatminsizlik, değersizlik gibi gibi bir sürü bir program var. Bu kime var, herkese, herkese, "yani kendi içindeki diğer programı fark etmeyen herkese". Bunu fark ettiğiniz zaman da buradaki kimliklerinizden soyunmanız gibi bir durum var. Size burada tehdit ve korku programı var. Hakikatte var mı? Yok.

Namaza başlayın, salata başlayın dediğimiz nokta, "sizin kendi özünüzün ruhunuzun programına başlayın, Allah'ın programına başlayın". Buna başladığınız zaman size ne gelecektir? Eminlik. Çünkü bu ilmi bileceksiniz. Yani oku emri nasıl Kur'an-ı Kerim'de geliyor, size geldi. Daha önceki peygamberlere oku emri yok. Ama Hz. Muhammed (SAV) ümmetine var. Burayı oku, evrenin kitabını oku ve bu evren, alem, "Adem'de var olan alem", yani sen buradaki, "zübde-i alemsin" sen. 2751

Peki ben dediğin şeyin yeri değişsin. O benin hiçbir şekilde eksigi, noksanı yok.

Bana geçen gün sordular, Hazreti Musa demiş ki "Ben iman edenlerin ilkiyim". Hz. Muhammed de demiş "İlkiyim." O da demiş "İlkiyim, ben." Şimdi burada diyorlar ki işte Musa mı? Değil bak söylüyor, "Ben" diyor, "Ben kelimesi" iman edenlerin ilki, ben kelimesiyle "Ben zuhur ederim" diyen bir Allah sistemi var.

O yüzden beni doğru yere koyun. Hangi ben? O "Ben"i bu avatarınıza söyleyin. Bu avatarınızın oraya buraya, o zihninizin oradan buraya gidip, zıplamasına izin vermeyin. Doğru yerde dursun. Kendisinde muazzam bir aygıt gibi olan bu bedeniniz, yani bir alıcı verici istasyon gibi olan bu bedeninize, doğru laf söyleyin.

Çünkü buradaki hücreleriniz o yaratım noktasını biliyor. Sizin zihniniz bilmiyor, bilmediği için de öyle yapıyor böyle yapıyor. Ama bu hücreleriniz, her birinizde var olan hücrelerinizin hakikati, o noktayı biliyor. Bana inanmayın ama bu hücrelerinize, buradaki aldığınız kodu

değil, hakikat kodunu şuurlu ve bilinçli olarak "yüklemeye başladığınız zaman, çünkü o beni tanıyarak, o benin ne yaptığını bilerek ve daim sizde var olan diğer sistemi seçerek, o sisteme doğru hareket etmeyi fark ederek, buradaki avatarınıza, doğru bir sistem, bir kod yükleyin ve orayı açığa çıkarsın. Çünkü hücreniz biliyor.

Bir tarafınız ağrıyorsa, sıkıntı varsa "bu kod sistemine yüklüyorum seni", deyin. Yani burada avatarınızla bir mesafe gerekiyor. Sizle bir mesafe olması lazım ki bu olsun.

Şimdi daha önce ben mesela şu lafı sorduğumu hatırlıyorum, "Eşhedü en la ilahe illallah" ve "Eşhedü enne Muhammeden Resulullah" diyor, ikisinde de "Eşhedüé var, şahitlik var. Yani ikisi de beni seyre çağırıyor. Seyir, ben demiştim ki bu aynel yakın, hakkel yakın olmuyor mu? Oluyor, oradan da seyre çağırıyor. Yani sinemadan çık diyor, seyirci koltuğuna geç. Çünkü sinemada oynayan Allah'ın kendisi, hologram yapısı ve bütün esmaları, oradan da çık diyor bana. Seyire geç, sana seyir emrediliyor.

Ben şunu olacağım, ben bunu olacağım değil, o "Ben" denilen şeyin zaten olmuş olduğunu, Nur Ala Nur olduğunu ve bunu seyre geç emri var, bana. "Eşhedü" var ikisinde de.

Şimdi zor bir şeyler söylediğimin farkındayım, bunu sizin için söylüyorum, inşallah gönlünüzde bir yer bulur ve kendinizi konumlandırıdığınız her durumdan çıkıp, her durumda bütün yaratım noktasının, muhabbetle farkındalık olduğunu fark edip, yolunuza devam edersiniz diye bir niyazım var.

Şimdi şunu yapmanızı istiyorum. Sabah ve akşam bu avatarınızın kodlama programını şöyle yapmanızı istiyorum, gözlerinizi kapatın ve alnınıza hücre bazında "Nur Ala Nur" yazın, yani bu avatara senin olduğun hücre hakikat "Nur Ala Nur" komutunu verin ve "Nur Ala Nur"u ışıklı görün düşüncenizde, oda kadar büyütün, alem kadar büyütün ve

bu bedenin bütün hücrelerine nasıl emdiğini görün ve her bir hücrenizin "Nur Ala Nur" komutu ile nasıl iyileştiğini, gençleştiğini, neşelendiğini keyiflendiğini şimdi fark edin, bütün organlarınızın hücrelerinizin kendilerinin ilk yaratım noktası olan "Nur Ala Nur" a gark olmasına izin verin, şimdi, nefes alıp verin ve bu bedenin programını sabah akşam olarak "Nur Ala Nur" değiştirin, teşekkür edin, şükredin.

Bütün organlarınızın, dokularınızın, hücrelerinizin, kas sisteminin, kemik yapınızın, bu bedenin saçının telinden ayağının ucuna kadar bu programı emdiğini seyredin, kabul edin, Cenab-ı Hakk'a teşekkür edin, şimdi. "Nur Ala Nur" yazısını bütün hücrelerinizde görün, hissedin, şimdi nasıl yayıldığını bizi nasıl rahatlattığını, bu avatırı Allah'ın nurunun hizmetine koydun, bütün auranız dahi "Nur ala Nur" olsun şimdi.

Rahat hissedince gözlerinize açın. Bu tamamen bir kod değiştirme. Bu bedeni, bu avatırı beşeri sistemden Allah'ın "Nur ala Nur" sistemine döndürdüğünüzde ve bununla birlikte akışın her şeyi değişecek, yaşadığımız şeyler de değişecek, Hakk'a teşekkür edin, Allah'a teşekkür edin, sisteme teşekkür edin. Eyvallah.

27.06.2025

Bilinçaltı

Selam, herkese merhaba. Hayırlı cumalar olsun. Ezan okunuyordu, ezanı bekledim. Ezanın bitmesini bekledim. Ezan her an okunuyor bu dünyada, döndüğü kadar, her an devam ediyor. Ama duyduğumuz zaman, dışarıdan da duyduğumuz zaman, bir durmanın, beklemenin bir durumu var. Gerçekten hayırlı cumalar olsun, cumanın manası sizde zahir olsun inşallah.

Yaz günü her yer sıcak, bakalım nasıl olacak. Böcekler var, şey... yapıyorlar, devamlı konuşuyorlar. Bizim bilinçaltımızı temizliyorlar.

Şimdi gerçekten "Cuma" neden bu kadar önemli? Neden "Cami" olmak bu kadar önemli? Bedeninizi camiye çevirmek neden bu kadar önemli?

Bilinçaltı denilen yer neresi? Ve ne yaparsanız yapın, eğer bir şey bilinçaltınızda değişmiyorsa, değişmediyse, oradan bir değişikliğe uğramadıysa, sizi buluyor ve sizi etkilemeye başlıyor.

Şimdi bilinçaltı denilen yer, bir bakir alan. Yani bakire toprak denilen yer bilinçaltı. Bu bilinçaltına siz, neyi nasıl söylerseniz öyle anlıyor ve öyle size yansıtıyor, başka da bir şey yapmıyor.

Peki bu alanı nasıl fark edebiliriz ve bu alana nasıl doğru şeyleri söyleyebiliriz?

Bu alanı fark etmek için susmak lazım.

Bu alanı fark etmek için, böyle bir alan olduğuna emin olmak lazım. Ve bu alandan tezahür edene güvenmek lazım.

Şimdi ve gerçekten ben kendi yaşadığım tecrübelerimde, Allah manası frekanslar, frekans manasında Allah çünkü ve bütün frekanslar. Aslında sizin bu beden olarak gördüğünüz de hepsi frekans, hepsi titreşiyor. Hepsi hologram ve hepsi bir başka hale dönüşebiliyor. Ne zaman? Her zaman.

Bu frekansları sabit zanneden bir tarafımız var. Ama hiçbir tarafı sabit değil, hiçbir zaman sabit değil ve her zaman değişken ve bunu sabitlemeye uğraşan beynimizde bir nokta var. Ama bunu sabit olmaktan çıkardığı vakit bilincimiz ve şuurumuz, o zaman bilinçaltı denilen bakir alana giriyor. Şimdi bu bakir alana girdiği vakit, yani sustuğunuz vakit, böyle bir alan var ve ben bir şey yapmayacağım, bu keskin alandan çıkıyorum, bu alanı biliyorum ve özüme güveniyorum, Allah'a güveniyorum, Hakka güveniyorum dediğiniz vakit bu alandan çıkıyorsunuz.

Şimdi bunun neden bir önemi var? Çünkü bu bir girdap, girdap oluşturuyor. Girdap ise, eğer siz gerçekten girdabın içindekini, manasını değiştirmediyse, girdap devamlı aynı şekilde size gelmeye başlıyor.

"Ben bunu değiştirdim" hayır, orasının değiştirmesi gerekiyor.

Ben mesela bir örnek söyleyeyim bununla ilgili. Ben örümcekten korkardım ve bu korku da bana nasıl geldi hiç bilmiyorum. 16-17 yaşındaydım, birdenbire etrafımda hiç örümcek olmamasına rağmen "örümcekten korkuyorum" dedim. Peki bu bende ne yarattı? Zaman içinde, işte o ilim, şu ilim, şöyle böyle, fakat değişmedi ve bir yere de evirilmedi. Gittiğim her yerde bütün örümcekler beni bulurdu, zamanında. Peki bu örümceğin ne olduğunu sorduğum zaman, hiçbir yerden, bana tatmin edici bir cevap gelmedi, hiçbir zaman.

Peki bu bir web ve bu bir ağ. Yani bu ağdan çıkamadığımı veya bu ağdan bir korku olduğunu, hani zihnim söylese bile, bilinçaltım bunu tam olarak yaşamadı.

Ben şimdi size söylerim mesela Ayetel Kürsi'nin "Allahü la ilahe illa hüve'l hayyül kayyum" kelimeleri sizi bütün korkulardan çıkarır. Ama orayı iyileştiriyor mu? Hayır. Sizin orada başka bir şuurunuz olması gerekir. Şimdi bunun nasıl olacağını senelerce sordum, peşine düştüm. Fakat biraz oldu, biraz olmadı. Hiç üstüne düşmediğim anlar oldu ve örümcekler bana gelmemeye başladılar. Yani beni bulmamaya başladı. Çünkü orada öyle bir reaksiyon var ki beni buluyor, ama bulmamaya başladılar. Biraz da oraya nötr gibi oldum, yani bir şey değil gerçekten, çok bir şey değil gibi. Fakat bir an geldi, şöyle bir şey söyledi bilinçaltım. Ben söylemedim, bilinçaltım söyledi. İşte o zaman benim örümcekle işim tamamen bitti. Mana verdiğiniz zaman örümcek nedir? Web yani ağ kuran, bütün internet ağı bir manada. Peki, senin içinde nedir, yani o girdabın içinde kaldığın hissi ve duygusu, kendine öyle bir kimlik verdiğin için. Fakat bütün bu ağda, bütün bu internette, yalnız Allah'ın esmaları ve kendisi var. Bunun benim kişiliğimle ilgili hiçbir işi yok. Hatta hiçbir bağlantısı yok.

Peki o zaman şöyle bir soru geldi. Yani ben neyi Allah'a vermedim? Neyi Allah'ım demedim? Bu zihinsel şey de para etmedi. Fakat bir gün benim bilinçaltım "örümcekleri gösterdi bana, tozları yiyor" dedi. Ve onları gösterdiği zaman bende hiçbir korku olmadı. Allah'a vallahi tövbe ettim, özür diledim. Ben seni oradan tanıyamadım özür dilerim dedim. Benlik bir şey değil, bana ait bir şey de değil. Ve bütün yaratılanların, bütün yaratılmış olan sistemin, böceklerin, bu alemde gördüğünüz her şeyin, Allah'ın kendisi olduğunu, kendisinin bir tezahürü olduğunu ve bu kendisinin tezahürünü tanımadığımı, bir noktada bir tanesini tanımadığımı gördüm.

Yani benim bir kaygım veya kendime mal etmem ötesinde ama sistemin ve Allah'ın Cenabı Hakk'ın kendisinin bir tezahürünü

yargıladığımı, kötü diye adlandırdığımı, kendime ait bir iş olarak gördüğümü ve bunun bilinçaltında hiçbir işe yaramadığını gördüm. Ve bilinçaltı gördüğü vakit ben değil, evet, "bu sistemde Allah'ın bir ismidir ve tozları yer" dedi bana. Afiyet olsun dedim ben de benimle ilgili bir durum yok.

Bunun gibi göremediğimiz bir sürü şey var. Şimdi bunda ısrarcı olmak işte şunu da göreceğim, bunu da göreceğim değil, ama Rabbinizin yani sizin ruh sisteminde size dayatılan, size özel olan duruma bakmak lazım. Çünkü biz hiçbir zaman Allah isim esmalarını kapsayamayız. Bir noktada gönlümüz kapsar, ama orada da bir şey diyemeyiz.

Ama Rabbinizin size getirdiği, yani özel olarak, bana mesela örümcek geldi. Yani örümceği dedi tanımlamadın, doğru tanımla, terk et. O yüzden her şeyi iddia ederek değil, ama önünüzde olan bir şeyi, ben burayı zevk edemedim deyip, o bakir alana bırakmak ve o alanın muazzam bağlantısına emin olmak lazım ve o girdaptan çıkmak gerek. Ve girdap'tan çıkmanın bir yolu, şöyle bir şey söyleyebilirsiniz,

"ben bulunduğum girdabı serbest bırakıyorum".Bir şey yapıyorum değil, serbest.

Yani sizin serbest bıraktığınız, yani orayı manipüle etmek değil, değiştirmek değil, ama serbest bıraktığınız zaman sizinle ilgili bir durum yok. Ve serbest bıraktığınız alana, Allah'ın ismi var orada, orasını size tanıtmaya başlıyor.

Ama siz bu bana ait, benim yansımam, doğru yani karşımızdaki bizim aynamız, işte orayı görebiliriz, hayır, bizim bir yargımız var.

Allah sisteminde hiçbir şey yargıyla hareket etmiyor, hiçbir şey. Yargıladığınız her şey size kimlik olarak duruyor. Hiçbir şeyi yargılamadığınız zaman, "Hiçbir şeyi yargılamıyorum, burası Allah'ın bir işi" dediğiniz zaman, orası bilinç altınızda da dönüşmeye başlıyor.

Ama yargıladığınızı fark etmiyorsunuz. Kendimize mal ettiğimizi, bu bedene, bu kimliğe mal ettiğimizi, fark etmiyoruz çoğu zaman.

Ve sıkıntı veren bir şeyi biz ne diyoruz, "Hakk'a ver". Hakka ver ama yani Hakk'a vermeyi de bilmiyoruz, Allah'a istinat etmeyi bilmiyoruz. Ama sizin alanınızda var olan o "çok güvenli bölgeye bırakıyorum, ben bilmiyorum, Burası halletsin" diyebilirsiniz o zaman. Çünkü o bölgedeki akıl, çok büyük bir akıl. Ve o çok büyük akıl, hiç bilmediğiniz şekilde orayı düzenler ve sizin önünüze getirir. Yeter ki siz o akla güvenin ve o çok büyük akılla hareket etmeyi seçin.

Kendinize bir sıkıntı geldiğinde orayı yargılamayın. Yani işte bu sıkıntı bana geldi, gelmeyecekti, ben halbuki burayı geçmiştim, hayır, Allah'ın bir ritim prensibi var. Yani size sonsuz rahatlık yaşatırken, biraz sonra öbür tarafı yaşatmaya başlıyor. İki tarafı da üstünüze almayın, iki tarafı da kabul edin ve iki tarafı da akıp giden bir şey olarak zevk edin.

Kur'an-ı Kerim sizden açılacak, sizden okunacak. Ama Kur'an-ı Kerim bir yazılım ve Allah'ın kitabı. Allah'ın kitabı ne demek? O'nun formülleri var orada. Yani ve o formüller size tekabül eder mi? Eder, DNA'larınızda var çünkü.

Şimdi o kadar oraya gitmeden, bizdeki sıkıntı olan şeye okey, "Eyvallah" deyin. "Lütfun da hoş, kahrın da hoş", yani buna, dışarıda gördüğünüze eyvallah; kendi iç enerji alanınızda bunu gördüğünüz zaman, "Bu da senin dar ismin, teşekkür ederim deyin", bırakın.

Şimdi karşımıza bir fenomen olarak çıkıyorsa, bir arkadaşım karıncalarla ilgili bir şey söyledi. Tabii ki okunabilir, yani mesela karıncalar bir sıkıntı yaratıyorsa veya bir anda hayatımıza girmişse, bir şey gösteriyor bize çünkü. Karıncalar büyük mimarlar, müthiş mühendisler. Mühendislik alanında insanlar bir sürü şeyi karıncalardan kopyaladı. Peki onları kopyaladığı zaman, bu hangi beyinle alakalı? Sol beyinle alakalı.

Amak-ı Hayali okuyanlar karıncaların ne kadar akıllı olduğunu ne kadar sistemler bulduğunu ve kendi boyutlarının on üstü ağırlık taşıdıklarını bilirler.

Fakat yine Amak-ı Hayalde olan bir kıssa var, "Karıncalar kıssası".

Üstten bir şey yağıyor ve karıncalar toplanır, bu yağan şeyin ne olduğunu anlamaya çalışırlar, şuralar, meclisler kurarlar, akıl üretirler ve bir karara vermek isterler. Fakat olan şudur ki yukarıdan bir at işiyordur.

İşte yalnız sol beyinle hareket eden zerreler, o karınca misali müthiş sistemler kurabilirler, müthiş işler yapabilirler ama olaydan haberleri yok. Bizim de öyle durumumuz. Bunu fark ettiğimiz zaman, yani "karınca bize neyi gösteriyor?" diye sorduğum zaman, eğer bir sıkıntı yaratıyorsa, benim beşerî akılla hareket ettiğimi ve diğer akla güvenmediğimi gösteriyor.

Ve o noktada Cenab-ı Hakk'a bakıp "ben seni tanıdım, bana bu mesajı verdin, teşekkür ederim" dediğimiz anda gidebilirler, işleri bitti çünkü. Hiçbir şey tesadüf değil, hiçbir şey tesadüfen önümüze gelmiyor, karşımıza gelmiyor, hayatımızda rezonans etmeye başlamıyor.

Fakat bütün her şeyin ötesinde bilinç, bilinçaltı ve bunların belli bir rezonansa geldiğini okumadan da olmuyor. Yani işte karşımızda bir karınca geliyor veya küfreden biri geliyor veya bizi zorlayan biri geliyor, eğer canın acıyorsa seninle ilgisi var. Çünkü o olayları bilmiyor, ama olaya da bir şey yapamazsın, senin bilinçaltındaki bir kodla alakalı. Bunu görüp fark ettiğin ve seyretmeye başladığın ve bunun nasıl bir illüzyon olduğunu gördüğün vakit olay değişiyor, karşındakiler, bunu söyleyenler, tam tersini söylemeye başlıyorlar. Şimdi burada bunu fark etmemiz çok önemli. Yani gerçekten Allah, her durum, her şey.

Beşerî sistemdeki polarite sistemine bağlı kaldığınız ve zannettiğiniz zaman gerçekten büyük sıkıntılar var, gerçekten ve sizin, burada

olduğunuz için, bunlardan ıkıma niyetli olduğunuzu biliyorum. Yoksa burada olmazdınız, şu anda denizde olurdunuz, başka bir yerde olurdunuz.

DNA'larda altın oranı aktive etmek de çok önemli. Her şeyden daha önemli bilinaltınızı bir yoluna koymak. Oradaki hissizden kaçmayın ki, bilinçaltınız size ne söylüyor ve bu nasıl değişecek bunu fark edin.

şimdi tamam, bütün bunların üstünü örtüp, hayırlı cumalar, Allah aşkı ve muhabbeti her şeyden üstündür, aynen öyledir. Ve şu anda benim için cuma oldu. Ve bu akış. Çünkü akış halidir. Burası durağan, akış hali yok diyen gerçekten beyninizdeki şeytan. Hiçbir şeye durağan değil. Her şeyi akıyor ve hiçbir şeye durağan haliyle inanmayın. Hayır, hepsi değişir. Sadece sizin bakış açınızı, siz buna değişir dediğiniz için ve manasını doğru vermediğiniz şeyler, size madde ve sıkıntı olarak önünüze gelir. Mana, ya manasını çekin veyahut da manasını Allah'a bırakın, Allah'a istinad edin. Çünkü sahne orası. Siz seyre geçin ve seyirde nasıl aktığına şahit olun. Evet. şu anda akmaya başladı, aynen öyle.

şimdi çoklu gördüğümüz şeyler zihnimizi bulandırıyor ve biz TEK'e yani Tevhide gelemiyoruz. Çünkü çok kalabalık her yer, parça parça olanı devamlı görüyoruz. Halbuki, gönlümüzde bir noktada bu, bir parça değil, tek bir nokta. Ve o noktanın adı Cenab-ı Hakk ve Hakk'a terk edin denilen şey de parçaları siz btnlemeyin, siz bir şey yapmayın, orası bütüne bağlı zaten. Her bir parçanın ayrı bir güzelliği ve özelliği var. Ve hiçbirisi birine benzemiyor, benzersizliği var ve benzersiz olduğu için harikuladeliliği var.

şfte bunu indinde fark etmek, zevk etmek, ruhuyla, özüyle sevmek manasının zuhur etmesi, yargılarımızla, zanlarımızla değil.

Bu şuna benziyor. Cenab-ı Hakk veya muazzam kaynak ve kuvve, kendisini tezahür ettirdiği, karanlıkta tezahür ettirdiği ilk nokta, Nur-u

Muhammed'i ve aşk. Peki neden? Kendisini görmek istiyor ve kendisini daha sonra biraz daha ayrıntılı göreyim dediği nokta ruh, oversoul denilen muazzam büyük bir ruh. Peki ben diyor o Cenab-ı Hakk noktası, biraz daha ayrıntı görmek istiyorum, o zaman ruhlar, biraz daha ayrıntı görmek istiyorum dediği şey nefis, biraz daha ayrıntı görmek istiyorum dediği şey bütün madde alemi, bütün gördüğün görmediğin her şey, buradaki bu işin sahibi "Zat-ı Mutlak" kendisini tezahür ettiriyor.

Ve biz de diyoruz ki, yok, zat-ı mutlak değil, benim ve ben bunu beğenmiyorum. Kolay gelsin. Halbuki sizin Rab sistemi, biz her şeyi sevmek zorunda değiliz. Hayır.

Çünkü bize verilmiş olan sistemde, Rab denilen sisteme bağlıyız. Ve Rabbimiz denilen format bize, yani benim Rabbim Allah olsun, Allah benim Rabbim değil. Allah benim Rabbim demek çok büyük bir şey, "Her şey ben" im, yani "Ben" çok büyük bir iddia. Hayır, Rabbim Allah. Yani bana, bu ben denilen formata tahsis edilen her şey Allah ismine ait olsun. Ve siz buradan necat, gerçek, yani kurtulun, gerçek. Ve size bir öz tahsis edilmiş.

Şimdi Fatiha'da ne diyoruz? "Elhamdülillahirabbilalemin" bir de Rablerin, alemlerin Rabbi olan var, o noktaya hamdediyor. Kim? Allah. Zatı kendisi, kendinden kendine hamd ediyor. Evet, biz o derece bu alemde varlık iddia etmiyorsak bu hamdı duyarız, yaşarız. Bizim hiçbir benlik ve hiç benlikle de hiçbir alakası yok bunun, gerçekten. Fatiha'nın manasında bu çok var. "Errahmanirrahim", Rahman ve Rahim, "Maliki Yevmiddin" yani bütün DNA'ların sahibi ve oradan bizim şahsiyetimize dönüyor. Yalnız senden isteriz, yalnız sana döneriz diye bu akıl devreye giriyor Fatiha'da.

Ama "Kulhu vallahü ehad" da Allah kendisini ishar ediyor. Doğmamış olan alanda olanım. Peki siz o doğmamış olan alanda olana, o muazzam şuur, akla güvenmiyor musunuz? Siz mi biliyorsunuz?

Vallahi bilmiyoruz, yani bildiklerimiz ne kadar az ne kadar kısıtlı. Peki önümüze gelen şeylerde, hemen yargılayıp, hemen başka bir hale girip, o alanı unutuyor muyuz?

Biz sadece bu aleme bilmeye gelmedik, hatırlamaya geldik, yani zikretmeye geldik, zikir hatırlama demektir. Yani hatırlamaya geldik. Kim olduğumuzu hatırlama, yaratıcı kaynağı hatırlama ve o hatırladığımız şeyle amel etmeye geldik. Hayırlı cumalar diliyorum.

Şimdi burada şunu da diyeceğim, evet, cami, "Cami siz olun". Ama cami olmak için, insan ismini almak gerekiyor bu alemde. Çünkü Allah, yaratıcı kaynak, kendisini bir bardaktan, masadan bilemiyor. Yani hepsi kendisi ama oradan bilmiyor.

Hazreti İnsanıdan tezahür ediyor. O insanla bilebiliyor, insanla açığa çıkıyor, insanla başka parametreler oluşuyor. Hepsi bir insanla oluyor.

O yüzden bu sistemde "Adem'den, Hazreti Adem'e, Hazreti İnsana" olan bu yolculukta, hepimiz bu şuur, bilinç ve aşk yolculuğundayız. Burada, bu beşerî parametrede biri daha başarılı, biri başarısız, biri üstün, biri şu, ama hakikatte böyle bir şey hiç yok. Zatına, Allah'a ve sisteme göre, sen benden daha iyisin, ben senden daha aşağıyım, öbürü daha bilmem ne, alakası yok.

Bu sizin bedeninizde baş parmak diyor ki orta parmağa, ben senden üstünüm. Siz de gülerek bakıyorsunuz yani, hayırdır, böyle bir şey yok. Hakikat parametresinde böyle bir şey yok, kimse kimseden üstün değil.

Fakat takva sahibi, yani vaktin sahibi olan bir zerre, bir beden, bir tek üstünlük takva sahibindedir demiyor, "Takvadadır" o kadar. O kişide, o kimlikte değil. O duruma kim fark edip, o anda o durumdaysa imam odur ve hazır olan imam odur. O vaktin sahibine, her an olan o vaktin sahibine, değişen bir de o öyle sanki işte benim dese vallahi olmaz, öyle değil ama o vaktin sahibi her an değişebilir.

Ve burada sembolik olarak imamlar duruyor ve işte bir semboller haritası var, mesela namazlarda filan. Ama vaktin sahibi denilen şey tamamen gönlün, ruhun derinliklerinde öyle bir şuur ki, muazzam bir aşk sahibi, bir zerre, evet bir insan şuuru ve Allah o vaktin sahibine göre bütün alemleri düzenliyor.

Bunu hepiniz bilirsiniz. Bir gün demişler ki vaktin sahibi testici, bir adam. Padişah gelmiş demiş ki ben bu testiciyi bir kontrol edeyim, bakayım. Almış testi fırlatmış, yere atmış. Testici hiçbir şey dememiş. A demiş padişah, yani demek ki böyle. Demişler ki sonra bu vaktin sahibi değişti. Şimdi kim? Karpuzcu. Gitmiş yine karpuzcunun bu sefer yanına, karpuzu eline almış. Karpuzcu, çat diye kolunu tutmuş, bana bak demiş, ben testiciye benzemem, kafanda kırarım bu karpuzu, öyle yere atamazsın.

Şimdi o yüzden vaktin sahibi hangisiyse, kimse, gönlümüz onunla birlikte, her zaman. Belki küçücük bir çocuk, belki dağda bir çoban, belki de sizsiniz, hiç fark etmez. Ama orasını Cenab-ı Hakk bilir ve bana göre her an da değişir. Öyle.

Şimdi, gerçekten herhangi bir şeye reaksiyon vermeyin, ne olur reaksiyon vermeyin. Reaksiyon Allah'tır bize, çıkın oradan. Yapmayın. Reaksiyon değil ama bu o noktayı gözlemleyip, yani bakir alana bırakın ve oraya güvenin, burası halletsin.

"Ben halledemiyorum" deyin. Bizim bu kıyasi zihnimiz olmazlar, bu kadarlar, sen parça varlıksın, bu kadarsınla hareket eder.

Ama öz benliğimiz ise, her şeysin, muazzam olasılıklar var, hiç de böyle bir şey yok ile hareket eder. Ve sen buna, kendinde izin verdin, tamam dedin, burada bir şeyin ispatını da gördün. Nasıl gördün, içsel bir görüşle gördün. Dışarıda oldu mu, oldu. Senin bu şuura, bilince gelmen önemli. Ve o şuur ve bilinçte karşı tarafa "bunu yaptığını biliyorum, bunu fark ettiğini biliyorum, teşekkür ediyorum sana" ile

başlamak içsel bir sesle çok önemli ve bunu bana böyle getirdiğin için “teşekkür ederim” dediğin içsel durumda hareket, bu Allah'la hareket etmek çünkü. Diğer parametreye baksan herkes bölünmüş farklı, biri üstte, biri altta, biri kenarda, biri kadın, biri, aman ya Rabbi, yani işin içinden çık çıkabilirsen, hayır. Bütün o parametre değil, yalnız Allah ve Allah'la konuştuğun zaman, her zaman o kaynakla, kaynak seni duyar, canı gönülden ve sana cevap verir.

Ne zaman? Her zaman. Yeter ki sen o duruma her zaman güven ve emin ol. Çünkü o büyük akıl sana hiç belli olmayan, bilmediğin yerden hepsini birden getirir. Bir tek oraya güven. İşte bu Allah'a güvenmektir, iman etmektir, emin olmaktır. Yani bilmektir. Emin olmak başka bir şeydir. Bilmek başka bir şeydir. Bunun gibi bir süreç. Çünkü biz başka bir yerde bir Allah zannediyoruz, başka bir noktada bir yaratıcı var, hayır, o yaratıcı kuvve daim seninle beraber, ister parça olarak seninle yaratıyor, ama sen orayı tanıdığın vakit, orası kendisi yapmaya başlıyor, sen bırak ben hallederim senin işini diyor. Bu içsel bir durum. Burada senin pasif olman mı gerekiyor? Hayır, senin bu duruma farkında olman gerekiyor sadece. Yapman gerekeni yapıyorsun yine. Yani hiçlik denilen perspektifi, evet hiçliği yaşayabilirsin, ama daha sonra Allah'la birlikte hareket etmenin durumu var. Hareketsizlik değil. Çünkü hareket her an her yerde var. Sen etsen de var, etmesen de var. Senin hücrelerinde var.

Ve bu hareket halini hatırlaman, ama neye göre, reaksiyon değil, evet, bu akla göre, bu duruma göre, buraya emin olarak, evet. Hareket, evet, tabii ki edeceksin. Öyle.

Karıncada var olan Hakk, kendisi, ben seni görmedim, ayırdım, şöyle hikayeler yazdım. Örümcekte var olan Hakk. Size doğru gelen her türlü şeyde var olan Hakk.

Sadece kendisini göstermek için size bu olayları yaşıyor. Biz iyi kötü ayırt etmeden, bakın pozitif negatif olmak değil, pozitif ve negatif birlikte

işler. Ama bizim yargımız iyi ve kötü olmamalı. Hangisine? Hem pozitif hem negatife. Pozitif olmaya çalışmak kadar hastalıklı bir şey yok. Ama pozitif ve negatif parametresini birlediğiniz, tevhid ettiğiniz zaman, iyi ve kötü yargısı sizden gider. Ve buradaki aşk kadar da güzel bir şey yok. Kendisini gösteriyor çünkü.

Pozitif ve negatif, sen pozitif ol, hayır, sen farkında ol. Sadece tanı. Bilinmekliğini isteyen, nasıl açığa çıktığını ve sende sana bildirmek için bütün bunların olduğunu fark et ve teşekkür et. İki polariteye de teşekkür et her zaman ve senin orada işin olmasın. Çünkü, polarite Allah'ın sistemi.

Her güzel durumda Hakk'ı görmek herkesin işi, ama zor durumda Hakkı görmek er kişinin işi. Bir şey demeye gerek yok, olay değişir çünkü. Konuşmamak gerek, sadece müşahade var orada. Ve bu müşahadenin sonucunu görmek, fark etmek, şükretmek var o kadar. Çünkü değişti, sen bunun bir polarite dansı ritmi olduğunu gördüğün zaman.

Benim dediğin şeyin zıttını veriyor, benim değil diyorsun zıttını veriyor. Çünkü sistemi tanımadın diyor. Terk et. Gerçekten terk et ve teşekkür et hepsine, iyi veya kötü ayırt etmeden. "Aslolan o er kişi olmaktır", er kişi kadın veya erkekle ilgisi olmayan bir kavramdır. Senin üstündeki yükü kaldırmadık mı diyor. Şimdi "inna atayna kel kefer"de diyor, değil mi? "Fesalli lirabbike" Rabbine dön ve Rabbinle hareket et.

Şimdi yükleri kendimize aldığımız zaman, bu akıl, bedenimizde rahatsızlık yaratıyor. Burası sana ait dediğimiz zaman o alana, nasıl halledersen hallet, "ben bilmiyorum ve sen hallet" dediğimiz zaman, bilen taraf harekete geçiyor. Biz sadece o bilen tarafa emin olduğumuz zaman ve bizim ne olduğunu bildiğimiz zaman o yükleri, o şeyleri bizim üzerimizden alıyor.

Eğer biz taşıyorsak bize eşek deniyor, öyle, ama bilgi, bu Musa'nın kıssasında bile yani balığın suya karışması, o bilginin olması gereken mahale gelmesi manası var. Musa'da durması değil, o şahsiyette değil, o hali genişleterek, kendi halini muazzam oluşturmaları var. Bu hepimizde, her an mevcut. Ama ben yaşıyorum, bana ait dediğiniz her nokta sıkıntı yaratıyor.

Ama o büyük akıl, sizde olan, sizinle olan o büyük akıl hepsini çözer emin olun. İşte oraya emin olun ki "Muhammed-ül Emin" olsun ve bu eminlik sizden açığa çıksın.

Bilmek değil, bildirdiği kadar biliriz, bilmeniz gerektiği kadar bilirsiniz. Yani şahit olmanız gerektiği kadar, bir anda başka şey olur ve bilirsiniz o zaman. O zaman iman eden değil, bilen olursunuz, ama sonra tekrar iman devreye girer her noktada. Çok şükür.

Gönlünüz ve özünüz daha nice güzelliklere haiz ve hak ediyor her zaman. Sadece zihnimizin bulandırmaları var. Rabbim kolay eylesin. Bütün bu zoomumda olanları, bu grubumda olanları hepsini birden felah etsin, benim niyazım bu. Kendisiyle fark ettirsin, kendisiyle aşk ettirsin, kendisiyle muhabbet ettirsin ve kendinden başka bir şey olmayanla zevk ettirsin. Bu benim Cuma duam olsun. Hepinizin gönlüne sağlık. Sonsuz hayırlı cumalar diliyorum. O alandan sakın ayrılmayın. Zihne düştüğünüzde bilmiyorum deyip çıkın ve size kendini kendisi olarak bildirsın, sizinle bildirirsin. Eyvallah. Hepiniz eşsizsiniz bu manada. Çünkü Hakk'ın eşsiz olduğunu biliyorum. Evet, hiç kimseyle mukayese edilecek bir şey değil. Öyle bir durum yok.

18.07.2025

La Faile İllallah

Her yerden bir ses çıkıyor, her yerden bir şey söyleniyor. Bu her yerden, her şeye doğru giden bir zihin ne yapar, ben onu çok bilmiyorum.

Bizim yolculuğumuz "Her fiilin faili Allah" diye başlıyor ve yolculuk bunla bitiyor bir noktada. Şimdi bu fiilin faili Allah hali, sizde hal almak olarak başlıyor.

Şimdi bunu yaptınız mı? Yoksa şunu yapalım, bunu yapalım, böyle mi gidiyor? Çünkü fiilin faili Allah'sa ve yaratıcı kaynaksa, bunun sizin buradaki ego kimliğinizle bir alakası yok hem yok hem var. Nasıl var?

Şimdi burayı iyi anladınız mı? Yani fiilin faili Allah ne demektir? Yani bunu hayatınıza geçirdiniz mi? Bunu anladınız mı? Bununla yol alıyor musunuz?

Fiilin faili Allah'tan bahsediyorum. Yani bir abdest almanızdan, zihninizi temizlediğiniz bir abdest almaktan bahsediyorum.

"Bismillahirrahmanirrahim" diye başladınız, "kendimle başlıyorum, bir abdest alıyorum ve bu yolculuğa başlıyorum" dediniz mi? Çünkü bunu demeden bir yol almak mümkün değil ve bunun ne olduğunu merak etmeden Kur'an okumak mümkün değil. Kur'an'ın kendinizde olduğunu fark etmeniz mümkün değil.

Şimdi "halden hale geçme" meselesi, nefs-i emmare denilen yani nefsin en aşağı durumunun, ne demek olduğunu fark ettiniz mi?

Nefsin en aşağı durumu, kötülüğü emreden nefs mertebesi olduğunu gördünüz mü? Ve bu emri siz içinizde taşıdığının farkında mısınız? Şimdi bu kötülüğü emreden nefs mertebesinden, bir adım başka bir idraka geçebilmek için, fiillerin Allah'a yani yaratıcı kaynağa ait olduğunun, bunun sizin kendinize mal etmenizle bir alakası hiç olmadığı için" yani fiilin faili Allah manasının tezahür etmesi gerekiyor".

Peki bu kendinize mal etmenizle alakası olmayan şeyle, fiilin faili Allah manasını nasıl yaşayacağız, yani neden en alt seviyeden başlıyoruz? En alt.

Şimdi siz bir yerlerde öldürme fiilini görüyorsunuz. Bu öldürme fiilinin sizde olduğunu fark ettiniz mi? Sizinle olduğunu? Şimdi eğer bunu fark ettinizse, bir öldürme kapasitenizin olduğunu, yani bir sineği öldürdünüz mü, bir şeyi öldürdünüz mü? Aynı şey.

Peki neden fiilin faili Allah'ın tezahür ismine doğru gidiyoruz? Çünkü öldürme fiilinin bil fiil kötülüğü emretme bazından, hologram bazına kadar yani muazzam bir güzelliği var. Bunu şu anda fark ettik mi? Eğer siz bir fiili indinizde, sizde olduğunu fark etmezseniz, hal alamazsınız. Yani hal alan Allah sıfatına erişemezsiniz.

Bende değil dışarıda diyorsanız, bu sizi yürütmeyecek.

Çünkü sistem, en aşağı sıfatlardan bunun muazzam hologram olan en üst seviyesine kadar, bütün sistemleriyle polarite.

Polarite nedir? Şimdi mesela ben öldürmeden bahsettim. Korkudan bahsedeyim. Korku var mı? Var. Korku en aşağı bir şey mi? Evet. Peki bunun en üstü nedir? Hologramda en üstü sevgidir.

Öldürmek, en aşağı seviyesi var mı? Var. Bunun en üst seviyesi nedir? Azrail ve değişimdir.

Yani bende yok, bunda var dediğiniz şey, yalan. Bu bir yalan. Yani sistemi okumadığınızı gösterir ve esmalar terkipini indinizde fark etmediğinizi gösterir.

Halbuki sizin oluşumunuz tamamen bir esmalar terkipi. Karşıda gördüğünüz bir fiili, karşıya nispet ederseniz, siz o halden hale geçemezsiniz ve onun en güzel noktasına erişemezsiniz.

Bugün, şu anda farklı bir şekilde söylüyorum. Sizi rahatsız eden, bu bende değil dediğiniz ne varsa, hepsi sizde var, hepsi, bütün oluşumlar var. Hazreti Adem'den, madenden, hayvandan aşağıda hepsi var.

Fakat Allah sistemini fark ettiğiniz zaman, bu en aşağıda olan şeyin, hologram olarak en yukarıda bir muazzam güzelliği var.

Şimdi yani şu anda bir enerji alanına gireriz, siz aşkı hissedersiniz, bunları yaparız, bunları daha önce yaptık, doğru mu? yaptık ve bu olur. Fakat ben şimdi bunu yapmak istemiyorum. Çünkü sizin kendi indinizde, kendi indinizdeki Allah'a, yani Allah oluşumuna, hallere şahit olmanız çok önemli ve çok kıymetli. Özünüze vuslat etmeniz çok önemli ve esmalar sistemi, bir esmayı çekmek değil, hayır, hepsi sizde var.

Ama sizin tanımadığınız, bu bende yok dediğiniz şey, sizde var ve bunun en üst bir versiyonu var. Eğer bunun en altına eyvallah demezseniz, en üstünü yaşamak olası değil.

O yüzden bu sistem, "Alem güzel ben çirkin" le başlar. Ben denilen o noktanın, en alttan başladığını gösterir. Burada Allah'ın sistemine ait bir oluşumsunuz. Siz de öyle, ben de öyle. Bir şuur ve idrak oluşumu. Bu şuur ve idrak, bu maddenin içinde değil, ama maddeyi kapsayan, oluşturan şeydir.

Ve siz bu maddenin oluşumuna, bu bedenin bütün oluşumlarının hepsine bir eyvallah demeden, başka bir hale geçiş gerçekten biraz hayal. Hayal maddesini seviyorum aslında, yani onda da bir sıkıntı yok, orayı anlatmıştık zaten. Ama şu anda başka bir şeyden bahsediyoruz.

Geçen gün ben bir şey merak ettim. Süleyman'ın ahit sandığı nedir? Bana bunu söyleyecek olan biri var mı burada şimdi?

-Şöyle söyleyeyim ben. Süleyman ruh makamı ile ilgili, yani ruhtaki bir durum. Yani tek tek düz bakıyorum önce. Ahit bir sözleşmedir ve sandıkta kapalı bir kutu. Yani ruh, ruhun kayıtlarının olduğu bir durum olabilir. Bu bizdeki yani bizim ruhumuzdaki kayıtların tamamının olduğu durum.

O zaman ahit sandığı, yani bu kayıtların düzeltilmesi, doğru bir hatta getirilmesi manası olabilir mi?

-Evet. Çünkü bu buraya gelmeden önce ruhumuz bir sözleşme bir şey bir karar veriyor ve ben gelip bunları bunları bunları düzeltereğim diyor ve öyle beden alıyoruz bu boyutta. İşte o kayıtların olduğu yer. Yani demek ki biz ahit sandığını dışarıda aramayacağız. Hiçbir şekilde dışarıda değil. Yok memleketi şuradaymış buradaymış bir yerde değil, ama kendimiz de arayacağız.

Süleyman kuş dili biliyor. Kuş dili düşüncelerin dili. Demek ki Süleyman kuş dili biliyor dedikleri zaman düşüncenin lisanını, kuantum alanı biliyor ve kendisinde zuhur ettiriyor bunu.

Bu hepimizde böyle. Şimdi ben şunu fark etmenizi ısrarla istiyorum. Kur'an okumak demek, Allah'ın kitabını okumak demek.

Allah demek, halden hale geçmek demek.

Halden hale geçmek için en aşağı olanın sizde olduğunu fark edip, onu bir üst seviyeye taşımanız demek.

Fark edip, kabul edip bunu müşahade etmeniz demek.

Yani eğer bu varsa, o zaman siz Kur'an okuyorsunuz, siz namaz kılıyorsunuz ve siz halden hale geçiyorsunuz.

Burada sizin bunu yapmaya başlamanız, bütün fiilleri Allah'a terk etmeniz, yani yaratıcı kaynağa terk etmeniz, fiilleri yapan ben değilim, "Ben" denilen şey değil.

Yani peki burayı oluşturan, buradaki kimliği oluşturan şeyin ne olduğunu fark etmeniz adı Allah ve kaynak ve Cenab-ı Hakk ve sonsuz var olan.

Bu bende yok dediğiniz kadar bu oluşum olmayacak. Burada çünkü hepsi, her şey ve hepsi sizde var, sizinle var ve sizin bir idraktan öbür idraka, o şuura geçmenizle birlikte, bunun hali de geçer. Fakat bunun asıl işi, teslim olmak, kabul etmek ve halden hale geçme işini, bütün esmalar seviyesinin tezahürü olduğunu fark etmek.

Yani siz de şimdi diyorsunuz ki benim içim sıkıldı. Sizin içiniz sıkılmadı. Hayır. O sıkıntı, o sıkılma gibi durum Cenab-ı Hakk'a ait ve orası bir esmanın tezahürü. Evet ben bunu kabul ediyorum dediğiniz zaman, sizi başka, hologram olan kısmına, kendisi atacaktır.

Kayıt görmek, enerjiler şunlar bunlar, hayır bundan bahsetmiyorum. Ama şuurunuzun fiilin faili Allah denilen manaya bürünmesi, nerede? Dışarıda değil, sizin indinizde, sizin gerçekliğinizde.

O zaman siz Allah'la hareket eden konuma geliyorsunuz. Çünkü Allah sistemi dikey bir sistem. Yani hologram bir sistem, ilk başta sizi zorlayan sert bir şey olarak geliyor.

Şimdi burada sistemi eğer kendimizde fark edemezsek, sistemin içindeki değişikliği yapamayız. Yok, yani biz dışarıda birileri bana bir şey yapıyorsa, o zaman ben sistemi okuyamıyorum daha henüz,

sistemin içindeki varlığını da fark edemiyorum. Çünkü sistemin içindeki benim bu varlığım, Allah'ın bir fiili. Fillin failinin tezahürü, başka bir şey değil. Ve bunun zevk eder bir duruma gelmesi lazım.

Şimdi Süleyman'ın ahit sandığı, yani herkesin dışarıda aradığı bir şeyi biz kendimizde olduğunu fark etmemizle birlikte, bütün peygamberlik sistemlerinin bizde tezahür edebilme potansiyeli olduğunu görebiliyoruz demektir.

Şimdi ve tek bir bedene yani tevhit manasına doğru eviriliyoruz demektir. Tevhit manasına evirmek bu bedene, bu kimliğe ne yapar? Neşe verir, ne zaman, her zaman.

Bütün peygamberlik sistemlerini aslında bugüne kadar biz konuştuk burada ve ister istemez yaşıyoruz. Ama bizim kıyasi zihnimiz, kendisine mal ettiği bu sistem, vallahi kaynağa ait. Tabii ki bu parametreler var. Yani ben mesela demişsem ki, ay ben hayatta kadın filan olmayacağım, olmuşumdur. Hayatta şunu olmam, hırsız mı benden olmaz, illaki olmuşumdur. Neyi kıyasta söylediysem olmuştur, olmak zorunda çünkü. Çünkü ben o manayı indimde kabul etmiyorsam, Adem'i kabul etmiyorum zaten.

Çünkü Adem'den Muhammed'e bütün manalar yazılı ve kazılı, öyle. Benden işte şu olmaz, bu olmaz. Olur, olur. Hem de pek güzel olur. Yani neye olmaz dediysek, oldu, neyi yapmam dediysek, yaptık.

Şimdi bunlarla boğuşmayı bırakıp, Allah'a iman edecek miyiz? Yani o sonsuz kaynağın Allah isminin tezahürüne, iman edecek miyiz, kabul edecek miyiz? Ve bundan dolayı çok sevecek miyiz? İlk önce kendimize, evet, "Ya Rabbi ne kadar güzel olmuş bunlar" diyecek miyiz? Bunu gönül lisanıyla söyleyecek miyiz? Zihnimizin onu, bunu, beğendi, beğenmedi, bunlar olmaz filan diyen şeytana mı uyacağız? Yani şeytan da zaten biziz. Orayı anladık mı, fark ettik mi, ondan sonra çok sevdik mi?

Gerçekten, şimdi yani biz sadece kendimizle, kabul etmemek için mücadele ediyoruz. Hayatta bu olmaz de bak nasıl oluyor, seyret. Yani bir şeyin müthiş tezahür formüllerinden bir tanesi bu. Vallahi olmaz de, bak ondan sonra bir seyret, bak ne oluyor.

Çünkü bunla boğuşmayı bıraktığında veyahut da yani o zaman ben şu örneği söyleyeyim. Dünya güzellik yarışması vardı mürşidimle seyrediyorduk. Ay dedim hayatta bize olmaz. Baktı bana dedi ki ne dedin. Olmaz dedim, yani olmaz. Bir daha söyle dedi. Üç kere söyledim. Dünya güzeli oldu. Bu kıyafetle hayat da olmaz dedim. Kıyafeti birinci seçildi.

Ama bunu bir gönül sahibiyle birlikte yaptığımız zaman, gerçekten zihniniz buna bir inanmış ki hayatta öyle değil ve bunu tezahür ettirmek işte o gönlün işi zaten.

Ondan sonra da Azra'yla bir karşılaştım, tanıştım. Anlattım, böyle oldu dedim. Mübarek olsun, yapacak bir şey yok. Onun şansımıyş.

Ama, siz her durumda Allah'la, yani oluşla var olduğunuzu fark ettiğiniz zaman, hiçbir durumun buna bir engel teşkil etmeyeceğini gördüğünüz zaman, hiçbir durumun, hiçbir zaman, hiçbir yerde, hiçbir şekilde, çünkü, yani çünkü' nün cevabı çünkü.

Şimdi bunlar kendinizde sistemin bir yazılım olarak var ve siz halden hale geçiyorsunuz. Matrix'i tanıyorsunuz, tanımaya başlıyorsunuz. Bu durumu tanımaya başlıyorsunuz ve siz bu beden olarak da halden hale geçiyorsunuz.

İşte sizin en aşağı halinizi fark edip kabul ettiğiniz zaman, en yukarı versiyonunuz açığa çıkmaya başlıyor. O yüzden veliler der ki "Yukarıda yer tutma düşersin kafan kırılır, aşağıya gel". Aşağıda bir şey olmaz çünkü, ama en aşağıda olan, en yukarıyı zevk etmeye başlar. Çünkü hologram açılır. Ama sen daha kendinde ben mi, ben öldürmem, ben

zalim değilim. Öyle mi? Zalim gördüğünüz, yani aynen seni yansıtıyor orada.

Ama orada öyle bir manayı da yansıtıyor ki Allah şer işlemez. Orada şer olmuyor. İşte senin indinde bu açıldı mı? Bunu fark ettiysen Allah'la yürümeye başladın demektir. Fiilin faili Allah ve Allah şer işlemez. Buna bir şahit ol. Evet. Şahit olmanı istiyorum. Eşhedü.

"Eşhedüenla ilahe", ilahe dışıl bir öge. Yani dışıl ögeyi bitiriyor orada. "İlla Allah", evet daha eril ögeye geçiyor. Doğru. Yani senin indindeki formasyonu anlatıyor. Bunu fark et, burada cinsiyetlerle alakalı bir şey değil. "İlla Allah Muhammeden Resul Allah".

Yani Adem'in tezahürünü gördün, oradan İsa ve Muhammed'e fark alemine geldin. Yani fark aleminde "Enel Hakk" diyen Allah'ın kendisidir. Yani "Enel Hakk" der. Evet. Çünkü "Ben Hakk'ım" der. Yani "Ben bütün üzüntü, sıkıntıları çeviren merkezim" diyor.

Peki Muhammed zuhura geldiği zaman, senin şuurun ve bilincin fark makamına, yani farka gelir. Farka geldiği zaman, farklıdır, doğru. Hiçbir yerde aynı değil, ayrı değil, gayrı değil.

Peki, buradan Muhammed'ten Mustafa ismine gelir. Mustafa isminde ise fiilin faili Allah'ın tezahürü var.

Yani evet ben buna şahidim. Bir fiili ben kötü gördüm. O fiilin hologram hali muazzam iyi. Buna şahit olmamı istiyor. Nerede? İndinde. O yüzden sana söylenilen, sana doğru gelen hiçbir sen aşağısın, kötüsün, rezilsin, pissin denen bir şeye hayır deme. Hiç müdafaaya girme ve senin içsel kabulün olduğu zaman oradaki tezahürü seyret.

Şimdiye kadar tabii şunu söyledik. Hakk'a bak. Doğru. Çünkü senin kabulünle orada Hakk zuhur eder. İşte bu yüzden reaksiyonu bırak. Peki bunun için, benim kıyasi akılla işleyen bu bedenimin bir

meşguliyyete ihtiyacı var. Yani duramıyor bazen. Yani sizin avatar habire böyle rahat, geniş duruyor mu?

Yani sizin şimdi zihninizde, külli akıl yani Cebrail akli sana da ait, yani genişledi, alemi başka türlü seyretmeye başladı. Doğru mu? Sizin kıyasta gördüğünüz bu kötüdür, bu şöyledir diye yargıladığınız bir şeye genişlik kazandıran akla Cebrail akli denir. Cebrail denir. Bunda hem fikir miyiz? Ama yani sizin zihin perspektifinizin, dardan geniş geldiği doğru mu? Sadece buraya bakıyorsan, sadece Allah'a bak şimdi. Seninle açılan şey bu, seninle.

Bir sürü problemlere baktık daha önce, hastalıklara baktık. Şöyle böyle bunda benim tandansım var. Doğru. Ama işin aslı Allah'a bakmakta.

Yani halden hale nasıl geçiyoruz? Her şeyin en aşağıda olduğu hali, kendi içinizde bulduğunuz zaman. Burada tanımak yani bilinmekliği istedim diyor, beni bileceksiniz. Bilinmekliğinin istemi en aşağı mertebeden başlıyor. Hiç reddetmeden, onunla savaşımadan, en kapalı, sıkıntılı gibi olandan başlıyor, "Eyvallah" dediğin anda o sana, orası sana senin içinde var olduğu için, seninle var olduğu için ve tanıdığı için, çünkü Hakk biliyor, yani evren biliyor senin ne durumda olduğunu ne olduğunu ve sana göre orayı genişleten şey, o işi holograma döndüren şey. Ve bu Allah'ın kendi sistemi. Evet.

Allah'ın kendi sistemi hiçbir şekilde olan herhangi bir duruma, tamam burası böyle dediğin anda, orasının büyütülmesi, genişletilmesi miraç denilen şey.

Ve gerçekten bir arpa boyu yol, çok önemli bir yoldur, ufacık bir adım. Her şey öyle zaten, ama senin indindekini es geçme ne olursun. Şu anda oluyor, şu anda olmuyor. Şimdi şu anda böyle. Bunu es geçme.

Kendini tamamen, olduğu gibi, çok âşık olup sevene kadar bu devam edecek.

Çünkü sen içindeki Allah sistemini fark ettiğin, bulduğun zaman "Allah ve melekleri Muhammed'e salat ederler" diyor. Çünkü senin o idrakin ve şuurun oraya gelmeye yaklaştığı zaman, sistem, çünkü sen rıza gösterdin, neye, hepsine yani önündekine, orası sana razı olarak geldi ve orası sendeki sistemi açtı.

Allah'ın bilinmeye ihtiyacı var. Evet. Ve bilinebileceği nokta, Hazreti İnsanıdan biliniyor. "Ben" diyor, kendimi bilmek için, beni bilin. Evet. İhtiyacı var. Taştan, topraktan, kuştan bilin, bilemiyor kendisini ama bir insandan biliyor ve insan bunları değerlendirebiliyor, bir yere koyabiliyor ve Hazreti İnsanıyla hepsini dengeliyor.

Bu zaten özünüzdeki zatın ismi. Zata teslim olmak, sıfatları zatla buluşturmakla ilgili bir işimiz var. Yani sıfatlar ortaya çıkıyor, zata henüz ulaşmış değil. Sıfatları ayrı zannediyoruz. Hayır, ama sıfatlar zatta eriyecek, erir. Evet, her zaman. Eyvallah. Görüşmek konuşmak üzere, zaten ayrıldığımız falan yok.

01.08.2025